

Giới thiệu Lịch Hồng Hoang

Thể loại: Huyền Huyền, Khoa Huyền, Tu Chân Văn Minh, Vô Hạn Lưu, Xuyên Không

Thời khai thiên lập địa, mọi thứ đều hỗn độn, thế giới không rõ ngày đêm, cái thời mà không ai biết thế giới làm sao thành hình, sinh linh làm sao nảy nở...

Mọi thứ đều không rõ. Niên đại đó là lúc nhân loại ở trong cảnh vô biên khô hải, quần quai sinh tồn, oán than vang cả trời, gào thét rung cả đất...

Rồi một ngày, trong một bộ lạc tên là Bàn, ra đời một đứa bé tên là Cỏ...

Rồi một ngày, trong một bộ lạc tên là Hồng, ra đời một đứa bé tên là Quân...

Rồi một ngày, trong một bộ lạc tên là Lý, có ba huynh đệ đang kéo dài hơi tàn

Rồi một ngày, trong một bộ lạc tên là Je, ra đời...

Đó là một câu chuyện phát sinh từ cách đây rất, rất lâu...

Đó là câu chuyện về nhân loại vô cùng phấn đấu, ngàn vạn hi sinh và cuối cùng Khai Thiên Lập Địa, đó chính là...

Lịch Hồng Hoang!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Tháp Cao

Dịch & Biên: No Name

"Tháp Ký lục..."

Nơi đây là ranh giới giữa sự tồn tại và không tồn tại, là khu vực vốn không tồn tại ở một địa điểm cụ thể trong hiện thực, là một tòa kiến trúc mang tên Tháp Ký lục, là tổng bộ của tổ chức Lịch Sử Chân Thực, cũng là nơi ghi chép lại tất cả lịch sử văn hiến.

Lý Minh cẩn thận từng li từng tí đi theo sau lưng của đạo sư, cơ hồ là giẫm phải bước chân của đạo sư. Chỉ trong chốc lát, đạo sư quay đầu lại nói: "Người không cần cẩn thận như vậy, với tư cách là thành viên ghi chép của Lịch Sử Chân Thực, sợ cho dù là thành viên ghi chép thế hệ mới, người có lẽ cũng có đủ tư chất đặc thù để du hành ở giữa thời gian cùng không gian, mà tính đặc biệt khiến loại tư chất này có thể đề cao đến đủ để ảnh hưởng lên phương diện xác suất, vì vậy người cần bản không cần phải lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì."

Lý Minh yếu ớt cười đáp lại, đồng thời nhìn về phía xung quanh, xung quanh chính là một phiến hư không, không, liền hư không cũng không phải, là thuần túy "Hư Vô". Tháp cao đằng xa cao tới mức không thể nhìn thấy đỉnh, và ngoại trừ tòa tháp cao, nơi đây không tồn tại bất cứ thứ gì khác. Hắn cũng không phải đi trên "con đường", mà là cùng đạo sư đi bên trong phiến "Hư Vô" này. Với tư cách mấy ngày hôm trước vẫn còn là một sinh viên năm nhất vô cùng bình thường của đại học Thái Thanh mà nói, đi ở chỗ này thật sự là khiêu chiến thần kinh của hắn.

Vô luận là dựa vào kiến thức của hắn, hay là khả năng tưởng tượng siêu phàm của hắn để giải thích, hắn cũng biết phiến "Hư Vô" có thể cắn nuốt sạch sẽ bất kỳ tồn tại nào không phải là Thánh Nhân. Hắn chỉ là đi thôi cũng đã dùng hết toàn bộ dũng khí, căn bản không dám, cũng không có khả năng tùy ý làm bậy gì đó.

Đạo sư nhìn bộ dáng của Lý Minh mà thở dài, hắn quay đầu nhìn về phía tòa tháp cao nói: "Theo đạo lý mà nói, người phải trở thành thành viên ghi chép thâm niên mới có thể tiến vào Tháp Ký lục để đọc lịch sử chân văn, bất quá tình huống của người có chút đặc thù... Vì vậy người hiện tại có thể bắt đầu đọc thử, nhưng mà giới hạn tại lịch sử chân văn của lịch Hồng Hoang. Nhớ kỹ, những lịch sử chân văn này bản thân có tính chất đặc thù, nếu là người quá mức tham lam, liền có khả năng vĩnh viễn không thể thoát ra khỏi tòa tháp này được."

Lý Minh gật đầu, đồng thời lại hỏi: "Đạo sư, lịch sử chân văn tổng cộng chia làm mấy bộ ạ?"

"Dùng bộ làm đơn vị để xưng hô không quá chuẩn xác." Đạo sư nói ra: "Nội dung chương tiết mà Lịch sử chân văn sở hữu vô cùng lớn, từ từng cái tộc quần có trí tuệ ra đời đến chung kết, đến hết thầy sinh mệnh có trí tuệ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, đến sự thay đổi của bản thân đa nguyên vũ trụ, lịch sử chân văn vô thủy vô chung... Bất quá đó là lịch sử chân văn, và chúng ta là sinh mệnh, vì vậy chúng ta cưỡng ép phân tách thời gian ra, tổng cộng phân làm lịch Hỗn Độn, lịch Hồng Mông, lịch Hồng Hoang, lịch Nhân Loại, lịch Công Đức, lịch Mộng Tưởng, lịch Hào Quang, cùng với cuối cùng là lịch Thăng Hoa, đương nhiên, mấy cái cuối cùng, chúng ta quan sát được tới đâu thì hay tới đó thôi."

Lý Minh âm thầm suy nghĩ, chỉ là những lời này khiến cho hắn hướng thụ vô cùng, xem từ cột mốc thời gian của lịch sử chân văn, hắn hẳn là sinh ra ở thời

đại của lịch Nhân Loại, sinh ra ở Chính phủ Hồng Hoang, là một người cực kỳ bình thường, thành tích cực kỳ bình thường, gia thế cực kỳ bình thường, năng lực cực kỳ bình thường, lấy may mắn bình thường thi đậu vào một học viện bình thường của đại học Thái Thanh, trở thành một học sinh bình thường.

Trong khi Lý Minh âm thầm suy nghĩ, tốc độ di chuyển của đạo sư vẫn như cũ không đổi, mang theo Lý Minh chậm rãi tới gần tháp Ký lục, và chỗ vào tòa tháp này, ngoại trừ một cánh cửa chính, thậm chí ngay cả một nhân viên bảo vệ cũng không có. Vừa tới đây, đạo sư liền dừng bước nói với Lý Minh: "Con đường tiếp theo cần chính ngươi tự đi tiếp, nhớ lấy, ngươi chỉ có thể xem lịch Hồng Hoang, bộ phận khác ngàn vạn lần đừng đọc, nếu không sợ ngươi có tư chất thời không, có thể trở thành thành viên ghi chép, nhưng mà ngươi trước mắt vẫn chỉ là thành viên ghi chép cấp thấp nhất, chỉ cần một sai lầm, ngươi có thể sẽ vĩnh viễn thất lạc."

Lý Minh gật đầu xác nhận, hần liền chứng kiến đạo sư quay người đi về phía hư vô, hần lập tức liền hô: "Đạo sư, người chẳng lẽ không thể đi vào cùng ta sao?"

Đạo sư quay đầu lại yên lặng nhìn Lý Minh, một lát sau hần lắc đầu nói: "Đây là con đường của ngươi... Nhớ lấy." Nói xong, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Lý Minh đứng ở trước cổng chính chần chờ hồi lâu, lúc này mới chậm rãi đi vào trong tháp. Hần chỉ vừa mới đi vào cửa chính, trong thoáng chốc bỗng trở nên thất thần, khi hần phục hồi lại tinh thần, phát hiện mình đã đứng ở một hành lang với các kệ sách liên miên không dứt, tất cả hai bên hành lang đều là kệ sách cao hơn mười mét, và cả hành lang này trừ hần ra, ngay cả một bóng người đều không có.

Hoàn cảnh trống trải yên tĩnh, làm cho Lý Minh mãnh liệt rung mình một cái, hần nhìn chung quanh hồi lâu, lại thờ dài, lúc này mới tùy ý lấy một quyển sách từ trên một kệ sách. Ngay khi vừa lấy quyển sách này xuống, hần phát hiện mình đã ngồi trên một cái ghế thật êm ái dễ chịu, mà ngay phía trước hần đã là một cái bàn, trên mặt bàn còn có một ngọn đèn dầu sáng ngời.

"... Có phải cần phục cổ như vậy không, sách làm từ giấy, bàn làm từ gỗ, lại còn có ngọn đèn dầu... Đây là muốn ta khêu đèn đêm đọc sách sao?" Lý Minh cười tự giễu, hần liền nhìn bìa của cuốn sách trên tay, trên đó viết bốn chữ "Mười ba hiền giả".

Ngành nghề mà Lý Minh học tuy rằng không phải là chuyên ngành lịch sử, nhưng mà thời đại này được chính phủ Hồng Hoang dẫn dắt phát triển tới cực thịnh như vậy, hần cũng trên đại thể biết được nội dung lịch sử, hơn nữa tư duy hành chính của chính phủ Hồng Hoang đã là triệt để đường hoàng Đại Đạo, vô luận là lịch sử đen tối của chính phủ, hay là lịch sử đen tối của từng vị Thánh Nhân, chỉ cần xuất hiện qua sẽ toàn bộ công khai, tốt xấu mặc cho ngươi nói, vì vậy người bình thường như Lý Minh vậy cũng biết rất nhiều bí ẩn của quá khứ.

Bất quá Lý Minh cũng biết, những bí ẩn này là thuộc loại bí ẩn có thể để cho bọn họ biết rõ đấy, bí ẩn chân chính đoán chừng không có khả năng để cho đại chúng biết được, thậm chí có khả năng đến người thuộc cao tầng cũng chưa chắc có thể biết được, trong đó có những bí ẩn có lẽ được che giấu càng nghiêm mật. Ví như những thông tin dính đến thời kỳ khai sáng ban đầu của lịch Nhân Loại, đặc biệt là dính đến những tồn tại cấp bậc cao nhất trong những sự kiện lịch sử, ví dụ như Tam Hoàng của nhân loại, Nhân Hoàng Phục Hi, Địa Hoàng Hậu Thổ, Oa Hoàng Nữ Oa, thông tin thật sự rất ít, đồng dạng, Tam Thanh đạo tôn, Thượng Đế Phương Tây, hay là Phật Gia Nhị Thánh... tin tức cũng là cực ít cực ít.

Và rồi thông tin về thời kỳ trước đó nữa, thông tin về thời đại của Hồng Hoang vạn tộc ở trước lịch Nhân Loại, thật sự là ít đến thương cảm rồi. Lịch sử ghi chép lại, cũng chỉ nói sơ qua Bàn Cổ Khai Thiên Địa, Hồng Quân Hợp Thiên đạo, thông tin bên lề đều là một ít dã sử, ví dụ như nói khi đó nhân loại vô cùng nhỏ yếu, căn bản không cách nào tu luyện, cũng không có năng lực đặc thù nào, còn yếu ớt hơn bất kỳ một nhân loại nào ở một vị diện vô ma thời hiện tại, ít nhất nhân loại ở vị diện vô ma chỉ cần có cơ duyên xảo hợp, vẫn là có thể mở ra khóa ADN cấp một đấy, mà nhân loại thời kỳ trước lịch Nhân Loại, là không hề có cái gọi là mở khóa ADN...

Lý Minh cũng không biết những dã sử này thật là giả, nếu là thật sự đấy, nhân chi tổ Bàn Cổ kia dựa vào cái gì thành tựu Nội Vũ Trụ, sau đó Khai Thiên Lập Địa? Nhân chi tông Hồng Quân lại dựa vào cái gì hóa Thiên đạo Gaia thành Phong Thần bảng, do đó tạo ra được Chủ Thần không gian? Nhưng nếu là giả dối... Hồng Hoang vạn tộc kia lại là dựa vào cái gì ức hiếp nhân loại triệu tỷ năm? Chẳng lẽ nói trong tiêu năm tỷ năm đó, nhân loại không có anh hào mở ra được khóa ADN tầng thứ năm, thành tựu Thánh Nhân mà phản kích sao?

Mà bây giờ... Lý Minh biết rõ hần rốt cuộc có thể biết được tất cả những chuyện này rồi, lịch Hồng Hoang... Hần lật ra trang đầu của quyển sách này.

"Từ khi Hồng hoang thành hình, vạn tộc hưng thịnh, có Nhân tộc xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang. Nhân tộc nhỏ yếu, trời sinh không có bất kỳ hệ thống tuần hoàn năng lượng nào trong cơ thể, không cách nào hấp thu và chứa đựng bất kỳ năng lượng ở trạng thái phân li (Linh khí) nào, không có bất kỳ dị năng đặc thù, tinh thần yếu ớt, linh hồn yếu ớt, thân thể yếu ớt, là chủng tộc có trí tuệ rác rưởi nhất, so với các chủng tộc cấp thấp nhất như Goblin, Gnome, Kobold... còn nhỏ yếu hơn nhiều, thậm chí Slime còn mạnh hơn so với nhân loại."

"Về số phận bi thảm của nhân loại, cùng với Hồng Hoang vạn tộc đối xử với nhân loại như thế nào, được ghi chép cụ thể trong một quyển sách khác của Lịch Sử Chân Thực, ở đây sẽ không nói cụ thể. Dưới định mệnh bi thảm này, toàn bộ hàng tỉ nhân loại trên Hồng Hoang mỗi ngày đều sống trong dầu sôi lửa bỏng, bọn họ là thứ so với nô lệ còn không bằng, là thứ so với động vật hoang dã còn đáng buồn hơn, sợ là Hồng Hoang vạn tộc cấp thấp nhất cũng có thể tùy ý ngược đãi bọn họ, bắt làm đồ ăn, làm thiết bị, làm vật thí nghiệm, làm tài liệu..."

"Nhưng nhân loại dù sao cũng là sinh vật có trí khôn, trong số lượng hàng tỷ hàng tỷ, nhân loại cũng có anh hào ra đời,

chỉ là phần lớn bọn họ đều chết rất bi thảm, chỉ có số lượng rất ít anh hào đã nhận được tạo ngộ đặc biệt, bọn họ có được kiến thức, hiểu được chân tướng của cái thế giới này, hiểu rằng nhân loại trời sinh mang theo nguyên tội, nguyên tội này chính là nhỏ yếu. Bọn họ muốn cải biến số phận bi thảm của nhân loại, và hy vọng lớn là bên trong nhân loại dần sinh ra một Thánh Nhân. Đúng rồi, thời đại kia Thánh Nhân còn không gọi là Thánh Nhân, là từ lịch Nhân Loại mới bắt đầu gọi cấp bậc này là Thánh Nhân, lúc kia Thánh Nhân gọi là Thánh vị, chỉ cần trong nhân loại đã dần sinh ra một Thánh vị, như vậy nhân loại có thể gia nhập trở thành một trong Hồng Hoang vạn tộc, trở thành một trong những thành viên bèo bọt nhất trong Hồng Hoang vạn tộc. Vì thế,

vô số nhân loại anh hào phấn đấu cả đời... Nhưng mà sự thật đáng buồn, nhân loại quá mức nhỏ bé, dù nói con sâu cái kiến còn có một đường cơ hội giết chết Cự Long, nhưng nếu người chỉ là sinh vật đơn bào thì liệu có khả năng sao?"

"Những anh hào của nhân loại nghĩ hết hết thấy biện pháp, từ kế hoạch cự nhân đến kế hoạch cơ giới, từ kế hoạch cơ giới đến kế hoạch linh hồn, từ kế hoạch linh hồn đến kế hoạch biến dị gen, từ kế hoạch biến dị gen đến kế hoạch hèn mọn nhất, kế hoạch 'hồ lệ nhận chủ'... Toàn bộ đều đã thất bại, và nhiều đời anh hào cứ như vậy chết thảm, đến cuối cùng chỉ còn lại mười ba người, còn sống sót đấy, ngưng tụ tinh hoa từ tất cả anh hào trong quá khứ, bọn họ khi đó đã có một kế hoạch mới, bởi vì..."

"Một người trong số bọn họ gặp được một nhân loại đặc biệt, nhân loại kia không có tên, hoặc có thể nói bọn họ cho là hắn không có tên..."

"Cực điểm ngẫu nhiên trong tất nhiên sao? Vì khả năng sinh ra cơ hội này của nhân loại hầu như là không, nhưng 'hầu như bằng không' không có nghĩa là 'tuyệt đối bằng không'?"

"Khi đó, mười ba tinh hoa cuối cùng của nhân loại, mười ba vị hiền giả, đã bắt đầu kế hoạch cuối cùng của bọn họ. Kỳ danh là..."

"Vĩnh Dạ!" (Bóng Đêm Vĩnh Cửu)

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Xuyên Việt

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh lắc lắc cái đầu, muốn xóa đi cảm giác mê muội và tỉnh táo trở lại, sau một lúc hắn mới từ trên đồng cỏ đứng lên, đồng thời nói ra: "Chính là thế giới này sao? Nơi này có cái gì đặc biệt sao?"

Trong đầu hắn, cái âm thanh cứng nhắc lúc trước cũng không xuất hiện nữa. Ngô Minh cũng không cảm thấy kỳ quái, dù sao khả năng đây chính là Chủ Thần hư hư thực thực, cũng không phải là mấy thứ đẹp đẽ của Hệ thống lưu (một nhánh của truyện mạng), căn bản sẽ không khoe khoang giới thiệu dài dòng gì đó, cũng tuyệt đối không có khả năng hiện ra hình ảnh lập thể mấy em gái xinh đẹp gì đó. Trong Vô hạn lưu, đầu tiên chính là tuyên bố nhiệm vụ, sau đó hoặc là hoàn thành hoặc là bị gạt bỏ một cách lạnh lùng. Nói thật, Ngô Minh đã sớm có chuẩn bị tâm lý, dù sao hắn cũng đã đọc qua quá nhiều tiểu thuyết thể loại Vô hạn rồi.

Ngô Minh cũng không phải là hán chân thật, hoặc có thể nói, hán nguyên bản cũng không phải là gã Ngô Minh kia, hắn đã xuyên việt.

Ngô Minh vốn là một thanh niên trên một hành tinh tên Địa cầu, thế kỷ hai mốt. Khi tỉnh lại trong một buổi sáng sớm nào đó, hắn liền phát hiện mình đã xuyên việt rồi, xuyên việt đến một thế giới có trời tròn đất vuông rộng lớn vô biên, mà hắn lại trở thành một học sinh chuẩn bị đi thi Đại học... Một kiếp nạn vô cùng bi thảm, trở thành một nạn nhân trong câu chuyện truyền kỳ "kỳ thi Đại Học"...

Không sai, cái thế giới này vô cùng không khoa học, có thể giới quan trời tròn đất vuông, cấu thành từ một đại lục rộng lớn vô biên vô hạn, tuy rằng mỗi ngày vẫn là hai mươi tư tiếng đồng hồ, đồng thời có xuân hạ thu đông... bốn mùa...

Cái thế giới này đồng thời cũng tồn tại sức mạnh siêu nhiên. Lúc vừa mới xuyên việt tới đây, Ngô Minh tận mắt thấy một quý bà nhảy múa xung quanh quảng trường, nhảy một cái cao tới tận mấy trăm mét. Hắn đồng thời còn tận mắt thấy một nhân viên điều khiển một phương tiện phi hành đáp xuống mặt đất, sau đó một tay nâng cái phương tiện phi hành nặng mấy tấn này chạy băng băng vào sân bay...

Đây là một thế giới có khoa học kỹ thuật tiên tiến hơn rất nhiều so với Địa Cầu thế kỷ hai mươi mốt, nhưng lại đồng thời có thể dùng các loại sức mạnh siêu nhiên như ma pháp, tu chân, quỷ thuật, Niệm lực... Cái thế giới này tên là đại lục Hồng Hoang, cũng có thể gọi là Tiên Giới, và thống trị cái thế giới này chính là chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình.

Xuyên việt được mấy tháng, Ngô Minh trên đại thể cũng biết một ít chuyện. Tại thế giới Hồng Hoang này khoa học kỹ thuật phát triển dị thường, đồng thời cũng là thời đại bùng nổ thông tin. Thông qua mạng lưới internet, hắn đã điều tra ra được rất nhiều thứ thú vị, ví dụ như khái niệm "xuyên việt" này, trên internet tại thế giới Hồng Hoang vẫn luôn có ghi chép.

Bình thường mà nói, xuyên việt luôn là từ thế giới cao ma hướng đến thế giới hạ ma, cũng giống như sự chuyển dịch của mức năng lượng, là quá trình cân bằng từ năng lượng cấp cao chuyển hướng về nơi có năng lượng cấp thấp, và thế giới Hồng Hoang đã sớm biết đến sự tồn tại của những thế giới (vị diện) khác nhau. Dựa vào khoa học kỹ thuật của thế giới Hồng Hoang mà nhận định, toàn bộ vũ trụ cũng không phải chỉ có tồn tại một cái, cũng không phải là chỉ có vũ trụ có hình dạng tinh hệ tồn tại, mà là do vô cùng vô lượng thế giới khác nhau tạo thành một khối tập hợp liên kết giữa các thế giới, cũng chính là Đa Nguyên Vũ Trụ.

Thế giới Ngô Minh sống trước khi xuyên việt, chính là một cái thế giới dạng tinh hệ cỡ lớn, hơn nữa là thế giới vô ma hoặc hạ ma. Dựa theo khoa học của thế giới Hồng Hoang ghi chép lại, vị diện dựa theo mức năng lượng của nó để phân chia, tổng cộng chia làm 5 cấp: không ma, hạ ma, trung ma, cao ma, cùng với một thế giới duy nhất thuộc loại siêu ma, thế giới Hồng Hoang chính là thế giới cấp độ siêu ma duy nhất này.

Cũng theo khoa học của thế giới Hồng Hoang lý luận, tuyệt đối không có khả năng có bất kỳ tồn tại nào đến từ thế giới khác có thể xuyên việt và đoạt xá đến thế giới Hồng Hoang. Đây là chuyện tuyệt đối không có khả năng. Nhưng mà Ngô Minh chính là ngoại lệ, hẳn chính là từ một thế giới vô ma xuyên việt đến thế giới này. Để giải thích, khả năng duy nhất cũng chỉ có thể là cái đồng hồ đeo tay bằng đá kia rồi.

Đây là một cái đồng hồ thuần túy khắc từ đá mà thành, là Ngô Minh trong một lần ngẫu nhiên mua làm vật kỷ niệm. Lúc ấy bằng hữu của hắn vẫn trêu chọc hắn, nói hắn mua một vật phẩm do người hiện đại xuyên việt về thời Cổ Đại mô phỏng chế tạo ra. Lúc ấy hắn vẫn không cảm thấy có gì đặc biệt, nhưng mà hiện tại Ngô Minh cẩn thận nhớ tới, hẳn tựa hồ bất tri bất giác theo bản năng nâng cánh tay đeo chiếc đồng hồ lên nhìn, sau đó lại bất tri bất giác quên mất sự tồn tại của nó. Mặc kệ nhìn nó trông què mùa như thế nào, rõ ràng hắn lại chưa từng tháo nó xuống.

Và hắn xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang là tiêu chuẩn hồn xuyên, cũng chính là ý thức, trí nhớ cùng linh hồn xuyên việt vào trong một cơ thể của thế giới khác, theo đạo lý mà nói, không có bất cứ vật dụng gì có khả năng đi theo hắn tới đây, nhưng mà khi hắn phục hồi tinh thần lại, phát hiện trên tay vẫn như cũ đeo cái đồng hồ bằng đá này, một khắc này, hắn biết rõ thứ này tuyệt đối không tầm thường, rất có thể là căn nguyên dẫn đến hắn xuyên việt.

Ngay từ đầu hắn còn không ngừng thử khám phá bí ẩn của chiếc đồng hồ bằng đá này, ví dụ như nhỏ máu a, nhỏ máu a, nhỏ máu a... Gì đó, còn tưởng rằng thứ này chính là Bàn Tay Vàng của hắn, nhưng mà ai mà biết trong vòng mấy tháng liền cái đồng hồ đá này vẫn chẳng có chút động tĩnh gì cả, thẳng đến khi hắn phải đi dự một trong những bài test của kỳ thi Đại Học của thế giới này, một âm thanh kinh điển vang lên trong tai hắn.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu sắp được di chuyển tập trung, thất lạc XXXXXX bắt đầu truyền tống..."

Âm thanh này uy nghiêm mà trầm thấp, không có chút chấn động tinh cảm, bình dị nói ra đoạn văn này, và lại vừa trùng hợp chính là, hạng mục kiểm tra hạng nhất của kỳ thi Đại Học lần này, chính là tiến vào một thế giới phụ thuộc đại lục Hồng Hoang tiến hành dã ngoại và điều tra sinh vật, và chỗ tiến vào vừa vặn lại là một cây cột sáng.

"... Vô hạn lưu? Ác mộng lưu? Tử vong điện ảnh lưu? Hay là cái gì khác?"

Ngô Minh đi trong dòng nước lũ các thí sinh, không ngừng suy tư.

Lúc trước khi xuyên việt, hắn vốn là một gã Otaku, mặc dù có việc làm, nhưng mà làm việc kiếm tiền mục đích chính là để tương lai không phải làm việc a, hắn thích nhất tự nhiên là game, anime, manga, tiểu thuyết, và trong đó hắn vừa mới nhắc tới là những tiểu thuyết kia, hắn từng xem qua không biết bao nhiêu, trong lúc nhất thời hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi hiện thực, hoài nghi mình có phải hay không đã bị văn minh cấp cao giết rồi lấy não, hắn đã biến thành não trong vạc (Ma trận).

Nhưng tình huống càng nguy cấp, hắn ngược lại càng tỉnh táo, bước đi không loạn chút nào, biểu hiện ra không chút nào lộ ra, chỉ là trầm ổn hướng về hướng cột sáng. Mà khi sắp đi đến cột sáng, thời gian cũng còn chừng ba bốn giây, hắn cố ý chậm một nhịp, thậm chí còn ý định xoay người cột dây giây, hắn muốn thử một chút chờ qua ba mươi giây này xem, đến cùng chuyện gì sẽ phát sinh, nếu thật là có người đùa dai, như vậy ba mươi giây thoáng qua một cái nên hiện ra nguyên hình.

Lại không ngờ rằng, hắn chỉ là vừa định kéo dài vài giây, còn không có xoay người, một cảm giác cực kỳ khủng bố đánh thẳng vào trong tâm thần hắn, làm cho hắn không chút nghĩ ngợi liền lập tức nhảy vào trong cột sáng, một chút chần chờ cũng không có.

"Sẽ chết đấy, nhất định sẽ chết, nếu là kéo dài qua ba mươi giây, nhất định sẽ chết!"

Cảm giác khó hiểu, còn có sự khủng bố vừa rồi, làm cho Ngô Minh vững tin điểm này, đó là một loại sức mạnh đã vượt qua sự tưởng tượng của hắn, làm cho hắn một chút xíu lực phản kháng đều không có, chỉ có thể nhắm mắt chờ chết.

Xuyên việt đến đại lục Hồng Hoang mấy tháng, Ngô Minh cũng không phải là mỗi ngày chờ bời. Tuy rằng bởi vì bản thân xuyên việt mà vô cùng cẩn thận chặt chẽ, nhưng là thông qua mạng internet điều tra, xác nhận cùng rèn luyện đối với sức mạnh của bản thân, cùng với đi dạo các thành trấn xung quanh, làm cho hắn đã xác nhận nhiều sự việc.

Cái thế giới này là khoa học kỹ thuật cùng sức mạnh siêu nhiên song song phát triển, khoa học kỹ thuật đã phát triển đã đến tạo ra thế giới giả lập, năng lượng phản vật chất, mạng internet Thần Cách nhân tạo... các loại, và năng lực siêu nhiên thì càng thêm khoa trương, chỉ là khoa học kỹ thuật là phổ thông đại chúng, và sức mạnh siêu nhiên thì là sức mạnh to lớn quy về bản thân, vì vậy phương diện này sự quản lý khống chế liền muốn nghiêm khắc rất nhiều, cho tới bây giờ, Ngô Minh đầu tra được phần tăng sức mạnh tiến giai, cùng với hệ thống các loại sức mạnh.

Sức mạnh trên Đại lục Hồng Hoang tuy rằng có trên trăm ngàn loại khác nhau, nhưng mà cuối cùng tổng cộng phân thành hai nhóm lớn nhất. Nhóm thứ nhất lấy năng lực mở khóa ADN làm căn bản, dung hợp hết thảy các con đường sức mạnh khác, vô luận là huyết mạch lực, Niệm lực, Linh Thể, Siêu năng lực..., chia làm năm cấp, mỗi lần mở ra khóa ADN là một cấp, mỗi một cấp là sức mạnh đề thăng vô số lần, và cao nhất chính là mở khóa ADN cấp năm, người đạt được thành tựu mở khóa ADN cấp năm có một cái danh hiệu, gọi là Thánh Nhân, là đỉnh phong của sức mạnh siêu nhiên.

Nhóm còn lại gọi là tu chân, tu chân cũng không phải là như trong tiểu thuyết tiên hiệp là thứ huyền diệu khó giải thích, định nghĩa Tu chân ở đây cũng không phải mượn giả tu chân, mà là tu hành chân thực. Đây chính là nguyên nhân Ngô Minh muốn tham gia kỳ thi Đại Học lần này, Hồng Hoang Thiên Đình chính phủ vương đạo đại khí, chỉ cần ngươi có tài năng, bất kỳ hệ thống sức mạnh đều là tùy ý ngươi lựa chọn, từ tiểu học đã bắt đầu dạy bảo các loại tri thức khoa học kỹ thuật, và tu chân cũng tri thức khoa học kỹ thuật vốn là liên hệ chặt chẽ, một khi tham gia kỳ thi Đại Học hoàn tất, hơn nữa thi đậu, có thể tiến vào tất cả các trường Đại học bồi dưỡng, trong đó ba trường Đại học nổi danh nhất chính là Thái Thanh Học Viện, Ngọc Thanh Học Viện và Thượng Thanh Học Viện.

Tu chân cần tu theo công pháp, nhưng mà các môn công pháp này tác dụng lớn nhất chính là đề cao trí nhớ, năng lực phân tích logic, năng lực tư duy,

năng lực tính toán..., sau đó tổng hợp tri thức khoa học kỹ thuật để hoàn mỹ bản thân, cũng phân thành mấy cấp độ lớn, như Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh..., và cấp độ cao nhất có thể cùng so với Thánh Nhân, gọi là Tiên Nhân.

Ngô Minh bản thân đã mở khóa ADN cấp một, còn chưa dung hợp bất kỳ loại huyết mạch nào, công pháp luyện tập thì có Thượng Thanh chiến quyền cùng với Chân Nguyên lực đã tới gần Trúc Cơ, được rồi, còn chưa có Trúc Cơ, vì vậy xưng không phải chân nguyên lực, nhưng mà có thể gọi là chân lực.

Hắn trong mấy tháng này có đánh giá qua chiến lực của bản thân, nếu là trở lại Địa Cầu, hắn có thể đánh chết năm trăm người nắm giữ súng ống vũ khí bình thường, hoặc năm mươi đến một trăm người nắm giữ quân dụng súng ống vũ khí, đương nhiên, vẫn không cách nào chính diện đối kháng vũ khí hạng nặng cùng bộ đội đặc chủng, đối với đánh lén từ xa cũng hầu như không có sức kháng cự.

Nhưng mà phần chiến lực này đã là vô cùng vô cùng khoa trương, có thể coi như một phiên bản yếu hóa của siêu nhân, có thể nhảy cao mười lăm mét, chạy hơn trăm mét trong sáu giây, tốc độ ra quyền tiếp cận vận tốc âm thanh, có chân lực hộ thể, súng ống dân dụng thông thường không cách nào gây tổn thương, tốc độ phản ứng so với người bình thường nhanh gấp hai lần, nếu là xã hội hiện đại ở Địa Cầu, hắn với chiến lực như vậy chỉ cần cẩn thận một chút, hoàn toàn có thể phá vỡ một ít tiểu quốc Châu Phi.

Nhưng mà hiện tại, dưới uy hiếp khủng khiếp kia, hắn cảm giác mình phảng phất là con sâu cái kiến

Ngô Minh không còn cách nào, nhảy vào trong cột sáng, và ngay khi vừa tiến vào liền lập tức cảm giác được toàn thân không thể khống chế được, suy nghĩ càng là mông lung hỗn độn một mảnh, toàn bộ người sa vào nửa mê nửa tỉnh, rút cuộc không còn cảm thấy được bất cứ điều gì xung quanh...

.....

"Vì sao chọn hắn? Hắn có gì đặc biệt? Có thể được người coi trọng?"

"... Không phải là ta chọn hắn, mà là tự hắn được lựa chọn, từ Hồng Quân hợp đạo, đến đệ nhị Quân xuất hiện, lại đến kế hoạch Phong Thần triển khai, Chủ Thần không gian cấu tạo thành công, chuyện gì xảy ra giữa những lúc đó, chúng ta đều đã mất đi đoạn trí nhớ này, lại đến phục hồi tinh thần lại, Chủ Thần không gian ban sơ đã thất lạc, người phụng mệnh tìm kiếm nghìn trăm vạn năm, khi tìm được thì đã ở trên tay người này, hơn nữa tương liên cùng khí cơ của hắn, mệnh cách tương giao, đã không cách nào có thể cướp lấy, có phải hay không?"

"... Phải."

"Đương nhiên, giết hắn đi dĩ nhiên có thể cướp lấy rồi, nhưng mà hắn có Chủ Thần không gian ban sơ, bản chất mệnh cách đã đạt tới cấp độ Thánh Nhân cao cấp, thậm chí cao hơn, một khi có người muốn giết hắn, vị kia tất nhiên sẽ trực tiếp đích thân tới đại lục Hồng Hoang. Những chuẩn bị để tiến hành hạch tội vị kia đều vẫn chưa hoàn tất, một khi hắn hàng lâm liền tất cả mọi chuyện đều coi như xong, phản tức là thánh, hợp tức phong thần, trong những lời này một bộ phận chính là ám chỉ việc này, sở dĩ người có thể vượt qua rất nhiều ngòi nổ, hoặc là ám chỉ, hoặc là độc thủ phía sau màn, liền vì số mệnh tới tầm này không liên quan đến đến chúng ta. Rốt cuộc an bài hắn vào kỳ thi Đại Học này, vốn tưởng rằng đã nắm chắc, nhưng mà ai biết Chủ Thần không gian ban sơ rõ ràng ở thời điểm này khởi động, hiện tại, đoán chừng hắn đã đi đã vào bên trong Chủ Thần không gian, muốn tìm được hắn chính là vọng tưởng rồi."

"Chủ thượng, có thể được người tín nhiệm, ta nhất định đem hết toàn lực tìm kiếm được hắn, Chủ Thần không gian ban sơ này có đặc dị, có thể làm cho người lột xác tiến giai, khi đó khoảng cách với vị kia cũng chỉ còn có một bước ngắn rồi, xin yên tâm giao cho ta đi!"

"Điểm ấy ta tất nhiên là yên tâm, nếu không lúc trước cũng sẽ không chọn lựa và coi trọng ngươi, vì vậy ngươi... Không tốt, không thấy hắn!"

Trong lúc đó, âm thanh vẫn một mực khoáng thai này đã có ngạc nhiên cùng lo lắng.

"Chủ thượng, chẳng lẽ Chủ Thần không gian ban sơ thần kỳ như vậy? Sợ lúc trước đã để lại dấu vết trên mệnh cách cùng vận mệnh của hắn, nhưng mà không gian này vậy mà có thể hoàn toàn che đậy?"

"... Không, mệnh cách vận mệnh của hắn đã biến mất, trong dòng chảy thời gian không có, trong Minh Hà cũng không có, trong dòng sông vận mệnh cũng không có..."

"Hắn... Đã không thể thấy."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 3: Hồng Hoang!

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh mở hai mắt ra, thấy được bầu trời sáng lạn, trên trời tựa hồ có chim bay qua, còn có gió nhẹ từ đằng xa thổi tới, trong lúc nhất thời làm cho

hắn lười biếng không muốn cử động.

"Chính là vị diện này sao? Nơi này có gì đặc biệt?"

Ngô Minh nằm ở trên đồng cỏ tự hồi, nhưng mà vài giây sau hắn vẫn từ từ đứng lên, sau đó tất cả những gì lọt vào trong tầm mắt lập tức khiến cho hắn phải há hốc mồm, thậm chí nước miếng nhều xuống cũng không để ý.

Hết thấy những gì trước mắt quả thực liền quá quá quá mức có thể tưởng tượng được!!

Hắn nhìn thấy gì? Một ngọn núi cao.

Được rồi, chỉ dựa trên mặt chữ, một ngọn núi cao có gì mà không tưởng tượng nổi a, so với núi cao mà nói, hiển nhiên quý quá a, những thứ dị hình a, thậm chí một chiếc phi thuyền còn có thể làm cho người ta ngạc nhiên hơn nhiều.

Nhưng mà một khi có được lượng cấp vượt quá một mức độ nào đó, thì một thứ bình thường cũng đủ làm cho tất cả mọi người phải ngạc nhiên đến phát nổ.

Hắn nhìn thấy một ngọn núi cao đến vô cùng vô lượng, tuy rằng cách hắn vô cùng xa xôi, nhưng chỉ từ mắt thường mà đoán, ngọn núi này quả thực còn to lớn hơn nhiều so với một hành tinh, lớn rất rất lớn.

"Chẳng lẽ... Là Bát Chu Sơn!?" Trong đầu Ngô Minh bất chợt hiện lên ý nghĩ này.

Cũng khó trách hắn suy nghĩ như thế, ngọn núi này thật sự là quá mức to lớn, đâm xuyên qua tầng mây phía trên, không biết là cao đến bao nhiêu vạn dặm, kích thước của nó đã có thể so với tinh tú, mắt thường không cách nào chứng kiến hết toàn cảnh, và ngọn núi có thể lớn đến như thế, nghĩ thế nào thì cũng chỉ có thể là Bát Chu Sơn trong truyền thuyết, một ngọn núi lớn chống đỡ cả thiên địa!

Nhưng mà khi Ngô Minh tiếp tục mở rộng tầm mắt, hơn nữa nhìn tới xung quanh, những gì hắn thấy lại càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

Hắn thấy được có ít nhất là bốn năm quả núi có cùng kích thước như vậy. Những ngọn núi này hợp thành một mảnh sơn mạch, về phần bên trong sơn mạch còn có thể có những ngọn núi với kích thước tương tự như vậy hay không... Chắc hẳn nhất định phải có, chỉ là tầm mắt hắn bị chặn, không cách nào nhìn toàn bộ một cách rõ ràng mà thôi.

Ngô Minh nhìn đến hết thấy xung quanh, tất cả mọi thứ khác đều trong có vẻ rất bình thường với kích thước bình thường, cây là cây, cỏ là cỏ, hoa là hoa. Hắn cũng không cảm thấy mình là một người tí hon, xung quanh tất cả đều là bình thường, thứ duy nhất không bình thường chính là kích thước của địa hình nơi này: Lớn, vô cùng to lớn, lớn đến không thể tưởng tượng nổi.

Khó hiểu đấy, Ngô Minh nhớ tới khi hắn điều tra tin tức về đại lục Hồng Hoang, nghe nói, đại lục Hồng Hoang trời tròn đất vuông, lục địa to lớn đến không thể tính toán, kích thước một đại lục lớn có thể so sánh với một cái vũ trụ. Vì vậy bên trong đại lục Hồng Hoang, một mảnh sơn mạch có kích thước phải tương đương mười ngôi sao hợp lại, mà một ngọn núi cao liền tương đương với một ngôi sao.

Lúc ấy Ngô Minh vẫn cảm thấy những tài liệu này khoe khoang quá mức, cũng như trên trái đất mọi người vẫn hay thổi phồng về quê quán của mình. Dù sao hắn sinh sống bên trong thành thị, xuyên việt mấy tháng vẫn luôn cẩn thận chặt chẽ, chưa bao giờ rời khỏi thành phố, vì vậy tự nhiên không có tận mắt thấy cái gọi là núi cao to lớn như tinh tú. Tuy rằng cũng tìm tòi xem hình ảnh và video, nhưng mà khi đó hắn chỉ lo tìm tòi các loại sức mạnh siêu phàm, đối với những chuyện này cũng không quá mức để ý.

Chẳng lẽ, hắn hiện tại đang ở ngay trên đại lục Hồng Hoang? Không phải là lúc trước hắn bị bắt tiến vào cột sáng để đi tới thế giới khác hoàn thành nhiệm vụ sao? Vì sao bây giờ lại trở về đại lục Hồng Hoang?

Trong lòng Ngô Minh trăm mối vẫn không có cách giải, bất quá nếu như thân vẫn đang ở đại lục Hồng Hoang, hắn cũng không có bối rối, chỉ là thò tay sờ lồng ngực, mà sau khi hắn sờ đến lồng ngực, lúc này mới dùng ánh mắt quý dị đánh giá bản thân.

Hắn trần như nhộng rồi, là chân chính trần truồng như nhộng, liền quần lót cũng bị lột xuống, toàn thân một mảnh vải cũng không có.

"WTF!?" Ngô Minh kêu lên, nhưng mà xung quanh đến quý cũng chả có, tự nhiên là không ai để ý đến hắn.

"Được rồi, cái đồng hồ này phát ra nhiệm vụ quý quá gì thế, thậm chí ngay cả quần áo đều bị lột hết, chẳng lẽ là hệ thống gián điệp hay sao!?"

Ngô Minh lăm bằm, đồng thời ý niệm trong đầu trong đầu tập trung, đọc thầm một vài con số cùng văn tự, đây là tài khoản Internet cá nhân của hắn. Hắn đợi mấy giây, trước mắt vẫn một mảnh tối đen, chẳng có gì xuất hiện, ý thức trong đầu cũng không có tiến vào mạng lưới internet Hồng Hoang.

Cho đến lúc này, Ngô Minh rốt cuộc biết có chỗ không đúng, vô cùng không đúng.

Chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình đã thống trị đại lục Hồng Hoang không biết bao nhiêu vạn năm, văn minh nhân loại phồn vinh đến cực điểm, sợ là đại lục Hồng Hoang rộng lớn vô cùng, nhân loại cũng ít nhất khai phá đại lục Hồng Hoang trên 30% diện tích đất đai, sợ là núi to như tinh tú cũng có thể bị nhân loại san bằng, lại có thêm vài chục Thần cách nhân tạo chuyên dùng để tính toán số liệu, Virtual Network trải rộng toàn bộ Hồng Hoang, tất cả nhân loại ở bất kỳ đâu trên Hồng Hoang chỉ cần dùng ý nghĩ trong đầu là có thể lên mạng. Nhưng mà hiện tại rõ ràng là hắn không cách nào vào được internet...

"Chẳng lẽ nơi đây không phải là đại lục Hồng Hoang?"

Tuy nói cũng có lượng lớn thể giới là trời tròn đất vuông, nhưng diện tích của chúng rất nhỏ hẹp, không thể khổng lồ như thế này được.

Việc này dính đến rất nhiều thuật ngữ khoa học chuyên môn, nhưng mà trên cơ bản là, cách một thể giới phát triển bất đồng sẽ đưa đến cấu tạo của nó bất đồng. Nếu là thể giới thuộc loại có vũ trụ tinh tú sẽ lấy số lượng làm chủ đạo, không gian gần như to lớn vô hạn, càng có Hằng Tinh, Hành Tinh, Tinh Hà..., Và những thể giới này thường là vô ma hoặc hạ ma, lấy khoa học kỹ thuật làm trọng tâm để phát triển.

Nếu là thể giới cấu thành từ nhiều tiểu thể giới, ví dụ như một thể giới bao gồm ba tiểu thể giới là Nhân giới, Địa Ngục, Thiên Đàng..., như vậy thể giới này sẽ có hình thái "giao lưu", các nền văn minh sẽ va chạm nhau không ngừng làm cho văn hóa sinh ra đột biến, và từ đó vị cách của bản thân thể giới này sẽ từ từ tăng lên.

Nếu là một thể giới cấu thành hình dạng trời tròn đất vuông, như vậy mật độ năng lượng của thể giới đó phải vô cùng cao, kém cỏi nhất cũng là thể giới trung ma, phổ biến nhất là thể giới cao ma (Vd như Linh giới). Thể giới hình thái này lấy thực lực cá nhân làm chủ đạo, tự bản thân cá nhân không ngừng tự cường hóa bản thân và trở nên mạnh mẽ, thậm chí khả năng xuất hiện tồn tại tiếp cận Thánh Nhân, Tiên Nhân. Đây là thể giới mà sức mạnh to lớn quy về bản thân.

Nơi này ít nhất là một thể giới cao ma, nghĩa là nó phải là thể giới trời tròn đất vuông. Theo lý thuyết mà nói, bởi vì mật độ năng lượng cực kỳ cao, diện tích của các thể giới trời tròn đất vuông đồng thời cũng sẽ rất nhỏ, nhỏ hơn nhiều sao với các vị diện vô ma hay hạ ma. Sẽ không giống như thể giới Hồng Hoang, một ngọn núi lớn như một tinh cầu, một đại lục to bằng cả vũ trụ.

Vì vậy nơi đây chỉ có thể là đại lục Hồng Hoang.

"Thật sự là kỳ quái..." Ngô Minh sờ lên đầu, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không thông, lập tức vận chuyển chân lực trong cơ thể, định chạy ra xa tiếp tục xem xét hoàn cảnh xung quanh, tiếp theo hắn dừng một tiếng ngả oạch xuống, nguyên bản mặt đập lên trên mặt đất.

Ngô Minh một lần nữa chẳng hiểu gì bò lên, hắn xoa xoa chỗ đau trên mặt, không ngừng vuốt thân thể của mình, không ngừng cảm ứng năng lượng chân lực trong cơ thể. Sau đó thật lâu, hắn mới nói bằng một giọng nói như thể vừa bị mất năm mươi tỷ đô la:

"Không còn, tất cả đều không còn rồi, cái gì cũng không còn rồi, chân lực, khóa ADN, mẹ kiếp, liền khóa ADN cũng không còn rồi, ta nhất định là đang nằm mơ ư!"

Ngô Minh sau khi xuyên việt mấy tháng, đã tra không biết bao nhiêu tư liệu thông tin, trong đó tư liệu về khóa ADN là trọng điểm nhất. Thứ này không hề giống với tu chân hay giống với bất cứ thứ sức mạnh siêu phàm nào khác, đó là thứ chỉ duy nhất nhân loại mới sở hữu được. Nói cách khác, đó chính là lực lượng huyết mạch của riêng nhân loại.

Sợ là ở thể giới Địa cầu trước đây, Ngô Minh cũng từng nghe nói qua ví dụ về việc mở khóa ADN. Đương nhiên, thể giới Địa Cầu không hề gọi là khóa ADN, nơi đó là thể giới vô ma, hết thảy đều dùng khoa học để giải thích, thứ khoa học không cách nào giải thích thì được coi là ngụy khoa học hoặc là mê tín, và khóa ADN ở thể giới Địa cầu được xưng là tiềm năng của nhân thể.

Ví dụ như khi thấy đứa con mình bị đè dưới lớp xe, có người mẹ đã nhất bồng cả chiếc ô tô lên. Lại ví dụ như khi đối mặt với kẻ sinh tử, có một số ít người có thể bộc phát ra sức mạnh hoặc tốc độ kinh người, những thứ này kỳ thật đều là biểu hiện của việc mở khóa ADN, mặc dù chỉ là khóa ADN cấp một.

Mà bây giờ, Ngô Minh rõ ràng cảm giác được khóa ADN cấp một mình đã mở ra triệt để biến mất không thấy gì nữa, hắn bây giờ chỉ là một người bình thường, yếu ớt, vô lực, thật hết sức tồi tệ...

Ngô Minh ngồi yên tại chỗ thật lâu, thẳng đến sắc trời cũng bắt đầu hơi đỏ lên, hắn mới hồi phục lại tinh thần.

Bất kể như thế nào, con người ta cũng không thể nào bị nghẹn nước tiểu mà chết đứng không? Ít nhất hắn còn sống, còn có một Bàn Tay Vàng hư hư thực thực là chiếc đồng hồ bằng đá, trong đầu còn có rất nhiều tri thức, sợ không còn khóa ADN, hắn đã từng mở ra, tương lai nhất định còn có thể mở ra lần nữa, sợ đã không có chân lực, hắn cũng biết công pháp, nơi đây lại là thể giới Hồng Hoang, là thể giới siêu ma, tương lai lại một lần nữa luyện ra cũng không hề khó.

Hiện tại quan trọng nhất là làm thế nào để có thể đi đến khu vực thành thị, làm thế nào rời khỏi khu vực hoang vu này... Đại lục Hồng Hoang a, nghe nói một ít khu vực nhân loại chưa có khai thác tới vẫn còn vô cùng hoang sơ, hồ gấu sói gì đó đều có thể thấy rất nhiều, có khả năng còn có Ma thú, các loại dã thú có sức mạnh siêu nhiên, thậm chí nghe nói còn có yêu ma quỷ quái còn sót lại, thật sự là muốn chết a...

Ngô Minh tuy rằng trước kia là Otaku, nhưng mà thông tin hắn biết được không ít, cũng xem qua không ít video về cuộc sống dã ngoại. Lúc này nhìn hoàn cảnh chung quanh, hắn đã có một ít ý định, tốt xấu gì cũng phải tìm cách vượt qua một đêm này, đợi đến ngày mai bắt đầu rời khỏi sơn mạch, tốt nhất là tìm được nguồn nước, lần theo nguồn nước đi xuống hạ nguồn, có lẽ sẽ có thể tìm được nơi có người ở.

"Bước đầu tiên... Đánh lừa."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Bản sắc sinh tử

Dịch & Biên: No Name

Nguyên lý đánh lửa trong mắt người hiện đại mà nói thật sự là đồ chơi dành cho con nít, ai cũng biết qua, thậm chí hỏi một ít con nít thích đọc sách đều biết, đơn giản chính là ma sát sản sinh ra nhiệt, cuối cùng kết hợp với vật liệu dễ cháy như lá khô mà đốt thành lửa thôi.

Nhưng mà hiểu là một chuyện, có thể làm được hay không lại là một chuyện khác.

Lại nhắc lại, Ngô Minh là thanh niên otaku chính hiệu, mặc dù không tính là toàn chức otaku, nhưng mà cũng thuộc về loại sinh ra và lớn lên trong thành phố. Là người trong xã hội hiện đại, đừng nói là đánh lửa, chỉ sợ bếp than cũng không biết cách sử dụng.

Thời gian hiện tại ước chừng là bốn giờ, Ngô Minh cảm thụ nhiệt độ xung quanh, ước chừng đang vào thời điểm cuối mùa hè. Bây giờ có chút nóng bức, đoán chừng khi bảy giờ rưỡi thì đêm xuống. Nói cách khác, hắn có chừng ba tiếng đồng hồ chuẩn bị nơi trú ẩn, và nhóm lửa là việc quan trọng nhất trong đó.

Ngô Minh dựa vào kiến thức sinh tồn nơi hoang dã, tìm được một ít củi khô, dùng hòn đá khắc một vài vết lõm phía trên các cây củi, lại tìm một ít lá khô để nhóm lửa. Sau đó, hắn dùng một que gỗ nhỏ không ngừng xe qua xe lại ma sát trên một thanh củi. Làm được chừng mười phút, ngón tay của hắn đã bắt đầu nóng rát và đau nhức. Nếu là dĩ vãng, Ngô Minh sẽ không thể nào tiếp tục làm tiếp được nữa, nhưng mà lúc này bất đồng, đây là nơi đã ngoại hoang vu, vẫn còn có mảnh thú đầu đó ngoài kia, có lửa hay không sẽ quyết định sự sống còn của hắn. Hắn muốn tiếp tục sống, một cuộc sống mới mà chỉ vừa mới bắt đầu, hắn làm sao có thể im hơi lặng tiếng chết đi như thế này được?

Cẩn rằng chịu đựng, hắn đã xe thanh củi liên tục gần một giờ, mồ hôi đều nhỏ đầy đất, và chỗ ma sát trên thân thanh củi thì đã cháy đen một mảnh. Thỉnh thoảng có khói xanh bốc lên, trên ngón tay của hắn đã có chút máu chảy, nhưng hắn vẫn tiếp tục cẩn rằng kiên trì. Chẳng đến khi xuất hiện một đốm lửa như ẩn như hiện, Ngô Minh đại hỉ, cẩn thận từng li từng tí đem đốm lửa nhỏ xiu này thả trên cỏ khô, sau đó lại bắt chước theo các video, dùng hơi mà thổi vào. Thời gian dần qua, một đám khói dâng lên, làm Ngô Minh lập tức sặc đến muốn ho khan.

Nhưng cuối cùng hắn cũng nhìn xuống được, tiếp tục thổi đến khi cỏ khô bốc cháy, tay cũng bắt đầu nóng hổi. Hắn đưa cỏ khô vào đám củi đã chuẩn bị sẵn, lập tức, củi khô cũng bắt đầu cháy lên.

Ngô Minh trong lòng tràn đầy vui sướng, chỉ là các ngón tay quả thực đau đớn, trong lúc nhất thời hắn chỉ đủ nhếch miệng, không khỏi kêu khổ.

Thời điểm này đã là hoàng hôn, Ngô Minh nhìn sắc trời một chút, lại cẩn thận bỏ củi khô vào trên đồng lửa, tính toán thời gian cháy, tiếp theo lại làm một số chuẩn bị khác. Củi lửa nhất định là cần thêm, càng nhiều càng tốt, rồi còn phương diện thức ăn cùng nước uống cũng khó khăn đấy, phải mau chóng tìm hết những thứ đó trong khu vực xung quanh.

Bất quá Ngô Minh cũng coi như may mắn, khu vực cách đó không xa có quả dại, phần lớn hắn cũng không nhận biết là loại trái cây gì, nhưng mà trên một ít trái cây có dấu vết trùng cắn chim mổ, có nghĩa là không độc có thể ăn được. Cách chỗ hắn nhóm lửa vài trăm mét, có một dòng suối nhỏ trên lưng chừng sườn núi. Dòng suối này rất nhỏ, đoán chừng là tuyết trên đỉnh núi tan chảy mà tạo thành. Bây giờ khí trời coi như nóng bức, lúc trước đánh lửa cháy rất nhiều mồ hôi, khiến hắn hưng hăng uống một bụng đầy nước trên dòng suối.

"Đồ ăn, nguồn nước, củi, những thứ này đều đã có, về phần chỗ ngủ, miễn cưỡng treo trên cây đối phó một đêm, còn thiếu... Vũ khí..."

Ngô Minh ngồi xuống trước đồng lửa, vừa ăn trái cây vừa nói thầm, quả này thực sự ăn không ngon lành tí nào, có chút chất miệng, nhưng mà miễn cưỡng có thể lấp bao tử. Ngô Minh nhìn lên trời một chút, sắc trời đã tối, thoạt nhìn không sai biệt lắm mặt trời sẽ xuống núi sau một giờ nữa. Hiện tại đã có gió lạnh thổi qua, có chút mát mẻ. Nhưng hắn cũng không ngồi lâu, bắt đầu tìm tòi trong đám cây cối xung quanh, rốt cuộc cũng tìm được thứ mình cần.

Đó là một cành cây trước mảnh sau thô. Hắn đu lên cành cây này rồi dùng lực giật xuống cho tới khi bẻ gãy được nó, sau đó lại dùng đá gọt cho bén nhọn, lại cẩn thận hung qua lửa, chừa khô để gia tăng độ cứng. Ngay khi mặt trời triệt để xuống núi, cây trường mẫu bằng gỗ này cuối cùng cũng hoàn thành.

Màng đêm rớt cuộc cũng triệt để buông xuống. Xung quanh bỗng chốc trở thành một mảnh tối đen như mực. Ánh trăng yếu ớt chỉ có một tia, toàn bộ thế giới dường như chỉ còn có hắn và ngọn lửa trước mắt. Tuy rằng xung quanh mơ hồ có tiếng côn trùng kêu, cũng chỉ tỏ khiến cho không khí càng thêm âm trầm khủng bố. Mỗi khi Ngô Minh thoáng nhìn xung quanh, nơi ánh lửa chiếu rọi xa xa, hắn thấy tất cả mọi thứ, vô luận là tảng đá, cây cối, hay là cái gì khác, thoạt nhìn đều trông vụn vặt đến đáng sợ, dường như trong bóng tối đang có vô số quái vật đang rình rập.

Nếu là người bình thường gặp tình cảnh thế này, đoán chừng tinh thần sẽ hồng mắt, cho dù không tan vỡ ngay lập tức, ít nhất cũng sẽ căng thẳng đến cực độ, không kéo dài bao lâu sẽ triệt để mất đi không chế. Nhưng Ngô Minh ngược lại, hắn càng trở nên trầm tĩnh. Hắn lẳng lặng ôm lấy gối ngồi ở bên cạnh đồng lửa, vẫn còn để đó một trái cây chưa ăn. Trong nội tâm hắn mặc dù có sợ hãi, nhưng lại không hề để sự sợ hãi đó nuốt chửng lấy mình. Trong lúc liên tục cảnh giới xung quanh, đến chính hắn cũng phải ngạc nhiên về trạng thái bây giờ của mình. Loại trạng thái này từ nhỏ tới lớn hắn vẫn chưa từng trải qua.

"Quả nhiên ai cũng bị bức tới đường cùng mới bộc lộ ra năng lực đấy, nếu không phải bị bức đến thế này, ta không biết rằng mình còn có tiềm lực sống sót nơi hoang dã nha." Ngô Minh tự giễu mà cười khò, cũng là tự mua vui cho bản thân một chút.

Nhưng kỳ thật chính hắn cũng không có phát hiện, đây cũng không đơn thuần là tiềm lực sống sót nơi hoang dã, mà còn là một thứ khác cao cấp hơn rất nhiều. Đó là một loại tư chất.

Lại qua ước chừng một hai giờ, Ngô Minh lấy thêm củi lửa, tính toán lượng củi cần dùng cả đêm, tính toán xong hắn đi đến một gốc cây gần đám lửa, định chớp mắt một lát. Bỗng nhiên đúng lúc này, hắn nghe được tiếng sói tru.

Trong nháy mắt, tóc gáy toàn thân Ngô Minh đều dựng ngược. Hắn lập tức bật dậy, thân thể dường như vượt qua tốc độ suy nghĩ của não bộ, trực tiếp xông lên một cây đại thụ gần đó nhất. Trong vòng chưa tới mười giây, hắn đã treo lên đến ngọn cây, sau đó cả người lập tức yên lặng không nhúc nhích. Ngoại trừ tiếng tim đập, một chút âm thanh cũng không hề phát ra.

(Sói? Nơi này có sói?)

Ngô Minh quả thực vô cùng kinh hoàng. Nhưng mà càng là như vậy, tinh thần của hắn lại càng tỉnh táo. Điều này làm cho hắn lại tiếp tục phải ngạc nhiên về chính mình. Bất quá bây giờ cũng không phải lúc nghĩ tới mấy chuyện đó, hắn cố gắng không phát ra bất kỳ tiếng động nào, yên tĩnh ôm ngọn cây không nhúc nhích. Vị trí trên ngọn cây là một mảnh tối đen, còn có đồng lửa phía dưới hấp dẫn sự chú ý, sợ là đứng dưới tàng cây nhìn lên cũng chưa chắc có thể phát hiện ra hắn. Ngô Minh trên tàng cây một mực chậm rãi chờ đợi, có bị muỗi đốt cũng bất động mảy may. Cứ như vậy không biết bao lâu, từ trong bóng tối xuất hiện bóng đen của một sinh vật.

Ngô Minh cũng không dám nhìn thẳng con vật này mà chỉ nhìn lướt qua khoeo mắt. Hắn từng tra trên Internet một thông tin là những người đã mở khóa ADN cấp hai rất mẫn cảm với các loại ánh mắt địch ý, và sinh vật hoang dã cũng có loại trực giác tương tự. Như Ma thú mà nói, loại này trực giác thậm chí nhưng có thể tiến hóa thành kỹ năng bẩm sinh của chúng nó.

Rất nhanh, một con cự lang màu xanh nâu bước vào phạm vi ánh lửa. Kích thước của nó phải dài hơn ba mét. Ngô Minh không biết sói ở đại lục Hồng Hoang có phải như thế này hay không, nhưng ít nhất ở thế giới địa cầu của hắn là tuyệt đối không có khả năng tồn tại con sói nào bự thế này đâu. Có lẽ thời kỳ cổ đại có, nhưng mà hiện tại hầu như không có khả năng nữa.

Con cự lang này nhìn quả thực rất dọa người, nhưng Ngô Minh lại để ý, kẻ đến cũng không phải là cả đàn sói, mà chỉ có duy nhất một con. Đó là thứ nhất. Thứ hai là con cự lang này đã bị thương. Trọng thương. Trên lưng có vết máu, từng khối da lông đều bị xóc lên. Trên bụng có một lỗ thủng lớn, tuy rằng đã đóng vảy, nhưng mà lỗ thủng này hầu như đem bụng chia thành hai đoạn. Tại sao ngay cả thương thế mức độ này mà nó vẫn không chết?

Cuối cùng con cự lang này có một mảng vết thương lớn trên đầu, ngay cả một con mắt cũng đã mù. Bộ dáng của nó cực kỳ đáng sợ, miệng vết thương trên đầu thậm chí còn có thể thấy được xương cốt, mà trên phần xương sọ lộ ra, có một lỗ hổng lớn bằng ngón tay cái, giống như đã bị một con mãnh thú khác cắn mạnh một cái, chẳng những cắn thủng một lỗ trên sọ, ngay cả da trên đầu cũng bị kéo xuống một mảng.

(đây là một con cô lang, không biết là kết quả sau khi một đàn sói bị diệt, hay đã từng là Lang Vương bị trục xuất khỏi đàn sói...)

Cô lang là loại nguy hiểm nhất trong loài sói. Chúng bình thường đều tràn đầy bạo ngược cùng sát ý. Đàn sói bình thường nếu gặp phải địch thủ mạnh mẽ thường sẽ lựa chọn rút đi, nhưng cô lang bất đồng, chúng ẩn nấp trong bóng tối, một khi sẵn bắt là sẽ không chết không thôi.

Hơn nữa, bởi vì từng kinh qua vô số chiến đấu và tổn thương trong quá khứ, chúng vô cùng giàu kinh nghiệm và giao hoạt, không nghi ngờ gì chính là thợ săn đáng sợ nhất. Chúng thường cực kỳ kiên nhẫn, có thể lần theo dấu vết con mồi mấy ngày liền.

Sắc mặt của Ngô Minh dần dần trở nên xanh mét. Mà phía bên dưới, cự lang kiên kiên nhìn đồng lửa một chút, sau đó nó bắt đầu ngửi ngửi trên mặt đất. Người từng cái từng cái, thân ảnh của nó dần đi tới gốc cây mà Ngô Minh đã treo lên.

Ngô Minh lập tức nhìn ngón tay của mình, bởi vì lúc trước đánh lửa, trên ngón tay đã có chút máu chảy ra, tuy rằng không nhiều lắm, hơn nữa đã bắt đầu đóng vảy, nhưng mà không hề nghi ngờ, chính điều đó đã làm bại lộ vị trí của hắn.

Dần dần, cự lang càng ngày càng tiếp cận Ngô Minh. Tình hình đã trảng ngập nguy cơ, nhưng Ngô Minh vẫn tiếp tục tỏ tình táo. Hắn lại một lần nữa kinh ngạc về sự tỉnh táo này của mình: trình độ tỉnh táo này thậm chí đã đến cảnh giới lãnh khốc vô tình. Hắn lạnh lùng nhìn cự lang tiếp cận, trong lòng tràn đầy sợ hãi, nhưng trong ánh mắt lại mang theo vô tận sát ý.

Rốt cuộc, cự lang đã đi tới chỗ gốc cây. Trong tích tắc khi nó ngẩng đầu lên nhìn, Ngô Minh đã nhảy thẳng từ ngọn cây xuống. Hắn nắm chặt cây mâu gỗ trong tay, mà mục tiêu đâm tới là...

Lỗ thủng trên đầu của nó!

Trong khoảnh khắc đó, ánh mắt kinh ngạc của cự lang đối diện với đôi mắt lạnh như băng và tràn đầy sát ý của Ngô Minh, thợ săn cùng con mồi dường như lẫn lộn, nhất thời không thể phân biệt được ai là ai.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Chủ Thần không gian mở ra (Thượng)

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh đã từng luyện tập Thượng Thanh chiến quyền, một trong Thượng Thanh võ đạo. Tuy rằng là cấp thấp nhất, nhưng mà dù sao cũng là võ đạo chính thống, bản chất công chính bình hòa. Nếu trường kỳ tập luyện cùng nghiên cứu, chỉ cần không phải là người ngu dốt quá mức, tất có thể bộc phát ra nội lực. Đương nhiên, nếu là ở thể giới vô ma thì đừng hòng mơ tới nội lực, nhưng ít nhất cũng có thể cường thân kiện thể.

Trong ba loại võ đạo phổ thông của đại lục Hồng Hoang, Thái Thanh võ đạo chuyên về kiện thân, có thể tăng cường tuổi thọ. Ngọc Thanh võ đạo chuyên về luyện tâm, thích hợp trung hòa tâm ma. Mà Thượng Thanh võ đạo tuy rằng cũng là một nhánh võ đạo phổ thông, nhưng lại ẩn chứa trong đó một tia chân ý sát phạt, có khả năng chiến đấu cao nhất.

Ngô Minh cũng không biết chủ nhân thân thể này trước đây tại sao lại lựa chọn Thượng Thanh võ đạo. Học sinh thi đại học thường chọn Ngọc Thanh võ đạo để ổn định tâm lý trước các kỳ thi, người trưởng thành và người già thì thường chọn Thái Thanh võ đạo để sống khỏe lâu dài. Mà Thượng Thanh võ đạo, ngoài trừ một ít quân nhân ra thì rất ít người chọn.

Hiện tại Ngô Minh đã không còn chân lực hay khóa ADN nữa, cứu cánh duy nhất của hắn chính là kỹ thuật chiến đấu của Thượng Thanh chiến quyền! Trong nháy mắt, hắn đã đâm thanh trường mâu chuẩn xác ngay miệng vết thương trên đầu cự lang!

Đòn tấn công này đột ngột và không hề có dấu hiệu nào báo trước, cự lang lại vốn ở trong vùng phát sáng của ngọn lửa, một sáng một tối, nó không thể phản ứng kịp. Chỉ đến khi Ngô Minh đã gần trong gang tấc, ánh mắt tràn ngập sát ý chiếu thẳng vào đôi mắt nó, rốt cuộc nó mới nhận ra và kinh hoàng. Nhưng mà đã không còn kịp rồi, cự lang chỉ có thể trơ mắt nhìn ngọn mâu đâm thẳng vào vết thương trên đầu nó.

"Phập..."

Một đâm này, Ngô Minh cảm giác đâm vào được ba phần. Mũi mâu cũng không hoàn toàn đâm vào. Dù sao lỗ thủng kia cũng không lớn, trường mâu liền cắm ở đó; đồng thời, một cỗ cự lực từ trường mâu trên truyền đến tay hắn, Ngô Minh căn bản chưa kịp làm gì đã bị quăng ra ngoài, toàn bộ người lảo đảo liên tục mấy vòng trên đồng cỏ mới ngừng lại được.

"Chết tiệt!"

Ngô Minh thăm rùa, toàn bộ cơ thể hắn lập tức nương theo lực đạo mà đứng lên, liền chứng kiến con cự lang kia đang tru tréo điên cuồng, không ngừng dùng thân thể cán quét mọi thứ xung quanh; cái cây hắn vừa mới nhảy xuống cũng đã bị đụng gãy, cát đá bay loạn xạ tứ tung. Hắn thật sự có cảm giác muốn siêu sinh tới nơi, sức mạnh của con sói này hình như hơi bị quá lớn?

Sức mạnh này đã thuộc về cấp độ siêu phàm, không phải dã thú bình thường có thể so sánh. Cái cây mà hắn vừa trèo lên có kích thước còn hơn vòng tay một người ôm, mãnh thú thông thường, trừ phi to lớn như voi tê giác cổ gắng còn có thể húc gãy, chứ hổ hay sư tử thì vô phương. Con sói chết tiệt này cứ thế mà đụng gãy một cách vô cùng nhẹ nhàng, thật khó có thể tưởng tượng được.

Lúc này đã không kịp suy nghĩ cái gì khác nữa rồi. Con cự lang sau khi quay cuộn một lát rốt cuộc đã đứng lại, nó nhìn Ngô Minh bằng một loại ánh mắt đủ khiến cho bất kỳ người bình thường nào phải cũng không ngừng run rẩy. Đây là một loại chán ghét, nếu gặp người nhát gan một chút thì cho dù cử động một chút cũng không dám.

Ngay lập tức, cự lang bỏ nhào tới Ngô Minh. Khoảng cách đôi bên chỉ chừng mười mét. Trong nháy mắt, con sói to lớn này đã xuất hiện trước mắt hắn.

"Xoạt!"

Ngô Minh như một con lật đật đã kịp lăn qua một bên, trong đầu hắn thoáng cái có đại khủng bố, một cảm giác như chết chắc đến nơi rồi, đồng thời lại có sự tỉnh táo đến lạnh khốc, khiến hắn trong nháy mắt đã thấy được cơ hội duy nhất.

Trường mâu cũng chưa có đâm thủng bộ não cự lang, nhưng mà một kích này tuyệt đối đã làm tổn thương não bộ. Trong khoảnh khắc nó bỏ nhào về phía trước, Ngô Minh rõ ràng chứng kiến một chân trước mà một chân sau của nó yếu ớt vô lực, hiển nhiên là đã bị tổn thương đến thần kinh.

Nhưng mà dù vậy, tốc độ con cự lang này vẫn nhanh hơn hắn nhiều lắm, kể cả sức mạnh cũng là to lớn vô cùng. Chỉ cần bị con cự lang này đánh trúng một cái, hắn sẽ lập tức sẽ mất đi sức hành động. Thậm chí không cần đến móng vuốt hoặc là hàm răng, chỉ cần bị đụng một cái là có thể mất một nửa cái mạng. Thực lực chênh lệch giữa đôi bên là rất lớn...

Hơn nữa vừa rồi né được hoàn toàn là do may mắn, hắn cũng không có khả năng may mắn nhiều lần tới vậy!

Lúc này Cự lang cũng đã nhận ra nó chộp hụt Ngô Minh, liền ngay lập tức dùng đà phóng của mình lại, nhưng chỉ vừa xoay đầu liền thấy Ngô Minh phóng tới. Nó còn chưa kịp vùng mong vuốt ra cản lại thì Ngô Minh đã nhảy lên trên, chộp vào thanh mâu còn treo trên đầu nó. Hắn làm động tác như ngoáy mạnh cán của thanh trường mâu xuống dưới, làm mũi mâu bên trong đầu cự lang kéo lên trên, tạo thành một vết rách bên trong não của nó.

Cự lang điên cuồng gào thét, xoay người đập thanh trường mâu cùng Ngô Minh thẳng xuống mặt đất. Một tiếng trầm đục vang lên, toàn bộ lưng của

Ngô Minh bị đập mạnh xuống đất, miệng hắn phun ra máu tươi cũng mãnh vỡ nội tạng, mà thanh trường mâu cũng bị chống thẳng vào mặt đất, tạo ra phản lực đâm ngược vào não bộ của cự lang. Trong tích tắc, con người của nó lập tức phóng đại, hàm răng của nó cũng chỉ kịp há to ra một cái, rồi gục xuống không còn nhúc nhích nữa.

Ngô Minh giờ phút này cũng đã hấp hối rồi. Hắn cảm thấy nửa thân dưới đã không còn có cảm giác, nửa thân trên cũng đau nhức kịch liệt, đặc biệt là phổi. Hắn không ngừng ho ra máu tươi, từng ngụm từng ngụm máu tươi, làm cho hô hấp cũng vô cùng khó khăn. Dần dần, hắn cảm thấy toàn thân càng ngày càng lạnh.

"Đánh chết Phong Hành Ma Lang, đạt được điểm số ban thưởng là năm mươi, rút ra trị số thân thuộc Thiên đạo thành công, mở ra Chủ Thần không gian."

Trong thoáng chốc, Ngô Minh như nghe được một thanh âm nào đó, sau đó hắn cảm giác trước mắt có một mảnh ánh sáng, lại có một dòng khí ấm áp rót vào trong cơ thể, làm sự đau đớn của hắn bắt đầu trở nên giảm bớt, nửa thân dưới cũng dần dần có cảm giác lại. Nhưng hắn không biết là, hiện tại trước mặt hắn bỗng xuất hiện vài con số cùng danh mục. Con số là năm mươi, nhưng không ngừng giảm xuống, giảm tới 37 thì dừng. Mấy danh mục thì có năm hạng mục theo thứ tự là:

< Cường hóa tổ chất thân thể > < Huyết thống > < Công pháp > < Khí cụ > < Tuyển người >

trong đó chỉ có < Cường hóa tổ chất thân thể > cùng < Tuyển người > là có màu phát sáng và có thể click vào. Còn mấy hạng mục còn lại, vô luận là < Huyết thống >, < Công pháp > hay là < Khí cụ >, toàn bộ đều đen thui. < Cường hóa tổ chất thân thể > chia làm rất nhiều nhánh nhỏ, cho dù có lỡ click vào cũng phải tiếp tục lựa chọn. Chỉ có < Tuyển người > chỉ cần click một cái là có thể sử dụng ngay, mỗi một lần gọi người được đánh dấu là tốn mười điểm.

Đúng lúc này, cũng không biết là ý trời khó tránh, hay là do sự lộn xộn của Ngô Minh, hắn đang trong quá trình chữa trị thân thể, bởi vì thân kinh xương sống tổn thương, dẫn đến tứ chi của hắn theo bản năng nhúc nhích, thế là ngón tay của hắn vô tình điểm vào mục < Tuyển người >...

- -----

Nơi đây là thành Lục Quang, chủ thành của loài elf, xây dựng trên hải cốt của Thế Giới Thụ ở giữa vô tận lục hải, là nơi cư trú của ước chừng 80% Elf cùng bán Elf trên toàn bộ đại lục.

Alphard là một gã bán Elf Pháp Sư học đồ, vào nửa năm trước theo lão sư đi đến chủ thành Lục Quang, hơn nữa sống ở bên cạnh phòng thí nghiệm của lão sư, coi như là tạm thời yên ổn.

Nửa năm trước, cuộc chiến Quang Minh rốt cuộc đã đi đến hồi kết thúc. Liên minh Ánh Sáng đại bại tại bình nguyên Tử Vong cùng sơn mạch Thương Lam. Bao gồm Tổng lãnh thiên thần Edward, tổng cộng sáu vị thiên sứ Seraphim đã vẫn lạc. Những thiên sứ còn lại tử vong càng nhiều vô kể, tinh hoa của các chủng tộc khác trong liên minh như Elf, Human, Dwarf, Hobbit hầu như đã tử thương không còn. Liên Minh Bóng Tối thừa thế bắt đầu tấn công lãnh thổ của Liên minh Ánh Sáng, trên đường đi không ngừng cướp đoạt giết chóc.

Tộc Undead giết sạch tất cả sinh linh chúng gặp được, hấp thu linh hồn minh khí của bọn họ, tạo ra càng nhiều Undead hơn nữa, trên đường đi ít nhất giết chết trăm vạn thường dân, nghe nói đã có Minh vật cấp bán thần ra đời.

Tộc Ác quỷ thì bắt nhốt và tra tấn sinh linh, làm cho bọn họ không ngừng tan nát ra mặt trái ý thức, cũng chính là thức ăn của đám Ác ma này. Những người đã bị tra tấn sợ cứu được về cũng chỉ là phế nhân.

Tộc Mực rửa bắt đầu hủ hóa vùng đất Liên Minh Bóng Tối chiếm lĩnh được, hóa những chỗ đó thành đầm lầy cùng mò mẫm, sợ là có chiếm lại được những đất đai này, ít nhất trong vòng trăm năm không cách nào cư trú.

Alphard có cha là Elf và mẹ là nhân loại. Lúc trước Liên Minh Ánh Sáng bắt đầu rút lui, cha hắn với tư cách là kỵ sĩ, mẫu thân hắn với tư cách là mục sư, tất cả đều đã lên tiền tuyến. Sau đó tin dữ truyền đến, đôi ngũ hỗ trợ không một ai sống sót, nhưng cũng nhờ nỗ lực của bọn họ, Liên minh Ánh Sáng rốt cuộc có thể an toàn rút lui, trên cơ bản đã lui đến chủ thành Lục Quang của loài Elf, chủ thành của tộc Dwarf, cùng với chủ thành của tộc Thiên sứ.

Trong thời gian nửa năm qua, Liên minh Ánh Sáng không hề có chút khởi sắc nào; trái lại, Liên Minh Bóng Tối vẫn liên tục đột tiến. Nghe nói là la chắn của vô tận lục hải đã có một phần ba bị đốt cháy hủ hóa. Có Pháp Sư dự đoán, trong vòng một tháng, quân tiên phong của Liên Minh Bóng Tối sẽ tiến công tới thành Lục Quang, tới lúc đó nói không chừng tộc Elff sẽ diệt tộc.

Alphard không thể lo nhiều như vậy, hắn chỉ là một Pháp Sư học đồ, dựa theo sư phụ hắn nói, ít nhất hắn còn phải học tập mười năm mới có thể trở thành Pháp Sư sơ cấp, và thời gian mười năm... Khi đó đoán chừng hắn sớm đã bị hủ hóa, bị nhốt, hoặc là trực bị tiếp giết chết biến thành vong linh rồi à?

Hơn nữa... mối thù của cha mẹ, mối thù của thanh mai trúc mã, mối thù của đồng bạn...

Alphard suy nghĩ đến nhập thần, bút lông chim đang viết hơi ngoặt bừa một cái, làm cho hắn thoáng cái liên tưởng lại, trên mặt lập tức liền lộ ra vẻ đau da xót thịt.

Da của dê núi tuyết, máu ma kiều loại thượng hạng, có thể đề cao 10% xác suất chế tạo quyền trục ma pháp, giá cả vô cùng đắt đỏ. Hắn chỉ được phát ba tấm trong một tuần, nếu chế tạo thất bại, còn lại hai tấm thì xác suất chế tạo thành công chỉ còn có 50%. Nói cách khác, tuần lễ này coi như hắn làm không công.

Ngay khi Alphard tiêu hủy tấm da này, bỗng nhiên văn tự trên quyền trục tự hành di động, biến thành chữ phổ thông mà hắn có thể đọc được:

"Muốn hiểu được ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự....sống... không?"

"Yes - No."

Alphard lập tức kinh hãi, thiếu chút nữa vứt quyền trục ra ngoài. Nhưng đây là quyền trục ma pháp, mặt trên còn có ma lực còn sót lại, nếu không tiêu hủy đúng cách, rất có thể sẽ xuất hiện ma lực cản trở. Vì vậy hắn vẫn nắm thật chắc quyền trục, chỉ là trong nội tâm không ngừng sôi trào.

"Tà Thần? Ác ma? Hay là thứ không thể diễn tả?"

Với tư cách là Ma Pháp Sư, dù chỉ là Ma Pháp Học Đồ, Alphard cũng biết qua nhiều tri thức thần bí, và trong đó có Tà Thần, ác ma có thể mê hoặc lòng người, thậm chí là làm cho linh hồn mục nát, cùng với thứ không thể diễn tả, chúng đã từng là những tồn tại thống trị thời đại Viễn Cổ. Đây là tri thức quan trọng nhất được dạy cho Pháp Sư học đồ, chính là vì sợ bọn họ đi nhầm đường.

Alphard lập tức định đem nó đưa cho lão sư, nhưng khó hiểu đấy, hắn lại nhìn những dòng chữ này, ý nghĩa của sinh mệnh, thực sự được sống... Trong lòng của hắn xuất hiện gương mặt hiền lành của cha mẹ, xuất hiện thanh mai trúc mã đã bị một u hồn phụ thể, sau đó tự mọc tròng mắt ra, xuất hiện bạn bè thuở nhỏ ở trên đường trốn chạy bị tộc Mục rửa tập kích, từng người một biến thành khủng bố vạn vạ.

Hình ảnh cuối cùng xuất hiện lại chính là khuôn mặt của lão sư, gần đây liên tục than thở, tóc lại càng thêm hoa râm...

Khó hiểu đấy, Alphard nói ra một từ, một từ đơn giản:

"Có."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Chủ Thần không gian mở ra (Hạ)

Dịch & biên: No Name

Nơi này là Zeeland, thành phố cuối cùng của nhân loại. Vương Vũ nhìn cửa thành bằng kim loại đã vô cùng tàn phá trước mắt, trong lòng chỉ còn có áp lực nặng trĩu.

Từ một trăm mười năm trước, trí tuệ nhân tạo đầu tiên xuất hiện, tương lai của nhân loại tràn đầy ánh sáng cùng hy vọng. Tất cả mọi người dự đoán thế gian đại đồng, có trí tuệ nhân tạo cùng robot thay thế con người làm việc tay chân, toàn bộ nhân loại đều sẽ thoát ly lao động cấp thấp, trở thành người người có thể sống hưởng thụ, không còn tranh đấu. Lời tiên tri về một nhân loại đại đồng dường như đang đến rất gần.

Tuy rằng cũng có số rất ít người vô cùng cảnh giác đối với trí tuệ nhân tạo, nhưng mà bên trong đại thế, tiếng nói của bọn họ chẳng thể đủ nhắc lên một hồi phong ba. Có lẽ lúc ban đầu quả thật có người thuộc tầng lớp cao tầng cảnh giác, nhưng mà theo sự tiến hóa của trí tuệ nhân tạo, robot được điều khiển bởi trí tuệ nhân tạo ra đời, phần lớn đất đai, phần lớn công tác, phần lớn lĩnh vực nguy hiểm đều do người máy làm thay. Toàn bộ thế giới một mảnh vui sướng mà hướng tới quang vinh.

Năm mươi năm qua đi, không hề xuất hiện một sự kiện có khả năng phát sinh nguy hiểm. Năm mươi năm, cơ hồ là thời gian của hai đời người. Dần dần, tất cả mọi người đều buông lỏng cảnh giác, sợ là người nghiêm khắc nhất, cũng chỉ là cho rằng trí tuệ nhân tạo nắm giữ quá nhiều lĩnh vực, cũng không còn những lời khác có thể nói.

Sau đó vào đúng sáu mươi năm trước, khi trí tuệ nhân tạo xuất hiện được đúng năm mươi năm, trí tuệ nhân tạo đầu tiên kia cuối cùng đã tiến hóa thành siêu trí tuệ nhân tạo. Trong nháy mắt khi nó tiến hóa, toàn bộ thế giới liền lâm vào mất điện; sau đó ở giây thứ bảy, toàn bộ kho vũ khí hạt nhân toàn thế giới đã bắt đầu khởi động; giây thứ một trăm hai mươi tám, viên đạn hạt nhân thứ nhất đánh trúng thành phố đầu tiên...

"Nơi này là Zeeland, là thành phố cuối cùng của nhân loại!" Vương Vũ lớn tiếng nói xong, sau lưng hắn, mười mấy người khoác áo choàng rách rưới đi theo sau, khi cánh cửa kim rách nát rưới mở ra, bọn họ cất bước đi vào trong thành phố.

Cả thành phố này hoàn toàn là do sắt thép đúc thành, vách tường bên ngoài tràn đầy vết đạn, còn có các loại dấu vết bạo tạc cùng dấu vết huyết nhục đen nhánh sau khi khô đi, thoạt nhìn lộ ra thật tối tăm, thật đúng là thời kỳ chiến tranh. Chỉ là tường ngoài thành phố cũng có thể nhìn ra được sự thảm khốc này.

Wang Vũ năm nay bốn mươi sáu tuổi, bắt đầu từ khi sinh ra hắn đã ở trong trận tai nạn tận thế này. Cha mẹ của hắn đều đã chết bởi đại quân robot. Đồng bọn của hắn, người yêu, thậm chí là đứa con nhỏ đều không thể may mắn thoát khỏi. Thành phố Zeeland này từ khi hắn có trí nhớ đến nay đã bị công phá quá hai lần, mỗi một lần đều là vô số người lấy thân thể huyết nhục cứng rắn đoạt lại, cùng với các tiểu đội du kích bên ngoài liên tục phá hủy

các tháp tín hiệu. Do đó, nhân loại mới có thể có một thành phố duy nhất này làm chỗ an thân.

Vương Vũ bốn mươi sáu tuổi, đang là thời điểm tráng niên, hẳn là chiến sĩ, hơn nữa là chiến sĩ cực kỳ ưu tú. Vào ba tháng trước trong một lần chiến đấu, tiểu đội của hắn hầu như toàn diệt. Trừ hắn cùng sĩ quan phụ tá có thể may mắn thoát khỏi, tất cả mọi người đều đã chết sạch, vì vậy bắt buộc dĩ chỉ có thể trở lại Zeeland để một lần nữa chiêu mộ chiến sĩ. Ngoại trừ chiêu mộ, còn cần tiến hành huấn luyện. Hơn hai tháng liên tục huấn luyện rồi cuộc cũng trôi qua, hôm nay đem họ về chỉ là vì muốn tiếp tế một chút. Tiếp theo thì phải xông tới tiền tuyến rồi. Hắn cùng đội ngũ của hắn tối đa chỉ có thể lưu lại đây hai ngày.

Sau khi chia tay đội ngũ, Vương Vũ về tới căn phòng của mình, đó là một gian phòng lẻ loi trơ trọi dưới mặt đất tầng hai, kèm theo một nhà vệ sinh. Không có phòng tắm, cũng không có phòng bếp, ngoại trừ một cái phòng, một cái giường bằng kim loại, cùng với một cái gương, cũng không còn gì khác.

Không, vẫn còn có đây, đó là mấy tấm hình: trong đó có một cậu bé năm sáu tuổi cười sáng lạn, một tấm hình khác là một người phụ nữ mỉm cười điệu dàng.

Vợ cùng con của hắn, vào mười năm trước khi Zeeland bị công phá, đã chết trên tay đại quân robot. Từ đó về sau, tâm của hắn coi như chết rồi, chỉ có còn lại mối thù đối với người máy, còn có một mong muốn cuối cùng đối với sự phục hưng của nhân loại.

Vương Vũ vào phòng, cởi xuống trang bị trên thân, tiếp theo hắn đi đến vách tường, yên lặng vuốt ve hình ảnh thê tử cùng hài tử, trong mắt của hắn có ôn nhu cùng thống khổ, mất một lúc lâu sau mới nhìn về một xấp tài liệu trên tay, đây là mục tiêu kế tiếp của hắn và đám binh sĩ vừa được huấn luyện.

Vương Vũ nhìn xấp tài liệu, trong đầu chợt nhớ tới một đoạn ký ức vô cùng lâu về trước. Khi đó là hắn vẫn còn là một đứa trẻ, cha của hắn đem về cho hắn một cái Laptop cũ nát từ trên chiến trường. Bởi vì một ít phần cứng trong máy đã hư rồi, tuy rằng còn có thể khởi động máy, nhưng mà ngoại trừ chơi quét mìn ra thì chẳng làm gì khác được. Nhưng mà một món đồ như vậy, được hắn khi ấy xem như bảo bối vô giá, giữ lại rất kỹ. Cho đến con của hắn sinh ra, hắn lại tặng cho con của mình. Dáng vẻ tươi cười của con lúc đó, hắn vẫn còn một mực nhớ kỹ.

Khi hắn còn bé, cha đem vật này cho hắn, đã từng nói với hắn về sự phồn vinh trong quá khứ của nhân loại, những toà nhà cao tầng đó, những sơn trang hải vị đó, vô số những cảnh quan nhân văn cùng khí tức nhân văn.

"... Khi đó a, nhân loại chúng ta có thể ngừng đầu ưỡn ngực tiêu sái đi trên con đường lớn, có thể yên tĩnh cảm nhận từng phút giây cuộc sống của mình, có thể không cần phải lo lắng mỗi khi rời khỏi thành phố là sẽ bị người máy bắt giết, khi đó... chính là thế giới thuộc về nhân loại chúng ta."

Những lời nói đó, Vương Vũ cũng nói cho con của mình nghe, hắn vốn mong đợi con mình rồi sẽ lại nói những lời này với con của nó, sau đó nhiều đời truyền xuống, thẳng đến có một ngày con cháu của hắn khi nghe sẽ hỏi ngược lại cha mình, "Không phải trước giờ nhân loại chúng ta vẫn luôn như vậy sao? cha nói những lời này cũng thật là kỳ quái..."

Vương Vũ lấy tay mân mê cái Laptop, trong mắt của hắn dường như có nước mắt, lại dường như không có gì. Trong lúc nhất thời cả người hắn đều ngây dại. Đột nhiên, máy tính trên tay hắn khởi động, hình ảnh lập thể xuất hiện ở trên Laptop, chính là màn hình điều khiển Laptop.

Vương Vũ có chút không hiểu thấu nhìn Laptop, tưởng rằng bản thân trong lúc vô tình đã bấm phải nút Start. Hắn định tắt máy, bỗng nhiên từ Laptop xuất hiện một cửa sổ, phía trên còn có dòng chữ.

"Muốn hiểu được ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự....sống... không?"

"YES - NO?"

Ánh mắt của Vương Vũ lập tức co rút lại, đầu tiên hắn nghĩ đến chính là mạng lưới internet bị xâm lấn, siêu trí tuệ nhân tạo xâm lấn nơi đây. Nhưng mà sau một khắc hắn liền buông lỏng xuống, đây là chuyện không thể nào, cả thành phố Zeeland toàn bộ chế tạo từ kim loại, ngoại trừ phòng ngủ người máy xâm lấn, quan trọng nhất chính là có thể che giấu các loại sóng điện từ. Ở đây không tồn tại bất kỳ tín hiệu từ truyền ra bên ngoài, liên bản thân nhân loại cũng dựa vào nhân lực để giao lưu. Tiếp theo, Laptop của hắn đã sớm xác nhận là hư hại quá lớn, không tồn tại chức năng lên mạng, ngay cả phần cứng có chức năng đó cũng đã tháo ra rồi, làm sao có thể kết nối vào mạng được?

"Là phần mềm của con trai thiết kế sao? Nhưng mà máy tính đã hư rồi, ngoại trừ chơi quét mìn, những chức năng khác vốn không thể sử dụng được?" Vương Vũ chăm chú nhìn Laptop, cùng dòng chữ trên đó, cách nửa ngày, hắn định đem chiếc laptop đi sửa chữa cùng hỏi thăm, dù sao vẫn nên cẩn thận một chút.

Ngay khi hắn định đóng máy tính lại, trong đầu bỗng nhiên hiện lên dáng vẻ con của hắn, khi đó, con của hắn cầm lấy Laptop mà hưng phấn vô cùng..

Có chút bất tri bất giác, Vương Vũ đặt ngón tay lên chữ YES trên màn hình kia, như thể chỉ cần làm vậy thì hắn có thể được nói chuyện với con trai mình thêm một lần nữa, chỉ một lần thôi cũng được...

Thư sinh a, đúng là thư sinh chẳng được tích sự gì cả...

Từ Văn ai thán, roi lệ bên cạnh thi thể của thê tử. Hắn đã quyết định rồi, không trốn nữa, còn lại hắn một người, chạy thoát thì làm được gì? Không còn gì nữa cả, cha mẹ, thê tử, hài tử, thân thích, người hầu, không còn gì nữa cả...

Từ Văn nhớ kỹ, từ Vinh Gia chỉ loạn cho tới bây giờ, thời gian đã qua mười mấy năm. Trong lúc này, người Tần phía bắc sinh sống bên trong đầu sủi lửa bóng, đặc biệt là từ khi Triệu vương Thạch Lạc đăng cơ đến nay, đã định ra rất nhiều luật lệ nhằm vào người Tần, trong đó người Tần không cho phép gây tổn thương cho dã thú, "quốc nhân" có thể tùy tiện khi dễ cướp đoạt người Tần..., càng làm cho người Tần phía Bắc sống đã sống không nổi nữa.

Thiên Vương (Thạch Lạc) gần đây càng là nghe tin sảm ngôn, theo Từ Văn biết, tựa hồ là một tăng nhân nói với Thiên Vương là người Tần đang khôi phục nguyên khí, điều này làm cho Thiên Vương đã quyết tâm muốn diệt sạch người Tần ở phía bắc. Ngay sau đó, Thiên Vương vào đầu năm ban bố sát Tần lệnh, toàn bộ người Tần phía Bắc liên thật sự đã đến bước đường cùng rồi.

Gia tộc Từ Văn là một cường hào địa phương, mặc dù đối với quan phủ cung kính, lúc nào cũng tiến cống với "quốc nhân" ở phụ cận, nhưng mà những kẻ này mỗi một tên đều là sai lang, căn bản lập không no dục vọng của bọn hắn. Sau khi được ban bố sát Tần lệnh, bọn chúng bắt đầu vây công trang viên của gia tộc Từ Văn. Sau khi thủ vững hai mươi chín ngày, trang viên bị đánh vỡ, Từ Văn bởi vì là thiếu gia dòng chính, được bảo vệ của gia tộc cùng với số ít dòng chính trốn thoát.

Từ Văn không dám tưởng tượng kết cục của các tộc nhân đã rơi vào tay giặc, hắn đã từng thấy tận mắt qua bọn chúng đem bắt người Tần sống sờ sờ lấy hết nội tạng, sau đó treo trên củi lửa hun khô, bọn chúng vui hơn hờ bảo, làm vậy mới có thể bảo trì được mùi vị tốt nhất.

Mùi vị gì... mùi vị người sao? Hay là mùi vị kinh khủng?

Từ khi chạy trốn, Từ Văn cùng theo vệ binh của gia tộc một đường xuôi nam, vốn định tìm đến triều Tần phía nam, nhưng mà trên đường gặp phải một tiểu đội du mục của "quốc nhân" phục kích. Vệ binh của gia tộc bị giết tàn ra, Từ Văn lạc đường với người nhà. Khi hắn phục hồi tinh thần lại, đã lần nữa quay về chiến trường, ở chỗ này hắn đã tìm được thê tử... chỉ còn lại có một cái đầu lâu, biểu lộ dữ tợn khủng bố, phảng phất là đang nói với hắn, tại sao không cùng nhau đi chết luôn cho rồi?

"Đúng vậy a, tại sao không cùng nhau đi chết luôn cho rồi?"

Từ Văn chết lặng lâm bảm. Sắc trời bắt đầu tối, âm thanh quạ đen quanh quẩn bên tai, hắn cảm lấy một con dao găm trong tay, nhìn lại nhìn, nhìn lại nhìn, buồn cười chính là, rõ ràng hắn không đâm xuống được, rõ ràng là hắn vẫn muốn sống??"

"Đọc sách một lần nữa vậy."

Từ Văn bỗng nhiên lấy từ đồng hồ tạp bên cạnh một mảnh thẻ tre. Bởi vì sắc trời dần tối, hắn kỳ thật cũng không thấy rõ mảnh thẻ tre này là đoạn nào trong mớ sách vở của mình, chỉ là áp sát vào mà đọc. Nhưng đọc rồi thì nội dung lại có phần không hiểu được, đây cũng không phải bất kỳ quyển sách nào hắn từng đọc, đây là viết linh tinh.

"Muốn hiểu được ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự....sống... không?"

"Có - Không?"

Từ Văn không thể hiểu được, hắn không nhớ rõ sách của mình có một đoạn như vậy, những thứ sách vở này hắn hầu như có thể đọc lâu lâu, có nội dung gì làm sao hắn có thể không biết?

Hơn nữa... Ý nghĩa của sinh mệnh, được sống chân chính sao?

Như khi trong sách ghi chép về thời kỳ phồn vinh của triều Hán vậy, sống như người Hán khi đó đã từng sống sao?

Làm cho thê tử, hài tử, phụ mẫu đều trở về bên cạnh mình, sau đó không còn có đám gọi là "quốc nhân", có thể an tâm đi trên đường lớn mà sống sao?

"Còn sống? Ha ha, còn sống..."

"Ô hô ai tai, rõ ràng ta vẫn còn muốn sống..."

"Ta thật đúng là một kẻ tiểu nhân, ta thật đúng là một kẻ nhu nhược mà!"

Từ Văn ai oán, khóc rống lên. Nhưng mà, dường như mang theo mong đợi, dường như mang theo mộng tưởng, dường như mang theo sự giãy giụa tuyệt vọng cuối cùng, hắn lấy ngón tay mình chạm tới dòng chữ kia...

"Có."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Chủ Thần?!

Dịch & biên: No Name

Khi Ngô Minh tỉnh lại, hắn vẫn còn cảm thấy mơ hồ. Mấy giây sau, hắn lập tức cố gắng đứng dậy, liền thấy được xác của con cự lang nằm ngay trước mắt.

(Phải rồi, mình chết rồi... Không, mình không chết, nếu không hiện tại mình là thứ gì chứ!?)

Ngô Minh không ngừng suy nghĩ, lại sờ soạng thân thể của chính mình cả buổi, lúc này mới thở nhẹ ra. Thân thể hoàn hảo, toàn thân hầu như không có miếng vết thương, cơ thể cũng không cảm giác bất kỳ đau đớn nào, thậm chí ngay cả vết xước trên ngón tay cũng đã hoàn toàn lành lặn.

Hắn căn bản không hiểu chuyện gì đã xảy ra, hắn nhớ rõ rằng đêm qua mình đã chiến đấu anh dũng với con cự lang này, rồi bị nó dọng lên mặt đất một cái, làm vỡ cong luôn xương sống của hắn, nội tạng cũng bị thương tổn nghiêm trọng. Lúc ấy hắn biết rõ mình sắp chết, nhưng bây giờ lại lông tóc vô tổn là thế nào?

Chân lực? Không, không nói trước hắn hiện tại đã không có chân lực, cho dù là có chân lực, cũng không có khả năng khôi phục thương thế như thế này được, cho dù Chân Nguyên Lực cấp bậc Trúc Cơ cũng không làm được. Đây chính là thương thế dính đến xương sống cùng nội tạng a, có trời mới biết thực lực phải mạnh cỡ nào mới có thể triệt để khép lại trong vòng một đêm.

Ngô Minh nghĩ nửa ngày cũng chẳng thể giải thích được gì. Mà bây giờ cũng phải lúc nghỉ ngơi nhiều, bụng hắn đã đói đến cồn cào. Hắn nhìn thi thể con cự lang trước mắt, nước miếng trong miệng không ngừng chảy xuống.

Đồng lửa đã tắt, bất quá vẫn còn có khói bốc ra. Ngô Minh dùng trường mâu nhẹ nhàng chọc vào, quả nhiên ở phía dưới còn có lửa than. Hắn lập tức lấy củi khô tiếp lửa, đem củi lửa chất đồng vào đó. Chỉ trong chớp lát, ngọn lửa lại lần nữa bùng lên.

Sau đó Ngô Minh nhìn thi thể cự lang mà phát sầu, trên tay hắn không hề có dụng cụ cắt gọt, mà thân thể con cự lang này hắn là rấn chắc hơn rất nhiều so với dã thú thông thường. Hắn đành dành cả buổi lấy hết tất cả những gì có thể xài được như trường mâu, tảng đá bén nhọn để khoét sâu vết thương trên bụng con sói, cuối cùng vất vả lắm mới lấy ra được một khối thịt cỡ lòng bàn tay. Hắn cũng bất chấp rửa sạch gì đó rồi, trực tiếp vứt khối thịt vào trong đồng lửa.

Được vài phút thì có mùi thịt từ trong đồng lửa truyền đến, Ngô Minh chỉ nhắm nài chờ thêm được một chút xíu, liền dùng trường mâu gấp lấy khối thịt. Hắn lập tức bất chấp khối thịt đang nóng bỏng, hùng hăng xé nó ra, nhét ngay một miếng thịt sói vào trong miệng. Đến lúc này, hắn mới thở phào ra một hơi.

Sống rồi, có thể còn sống thật là tốt.

Kể đó Ngô Minh liên tục ăn thêm ba bốn khối thịt sói nữa, lúc này mới thỏa mãn nằm phè phỡn trên đồng cỏ. Cái cảm giác vừa sống sót làm cho hắn lười đến cử động một chút cũng không muốn...

Nghĩ vậy nhưng nằm không đến mười phút, Ngô Minh vẫn bò dậy. Hắn nhìn thi thể cự lang một cách tiếc nuối, lại nhìn đồng lửa một lát, tiếp theo lấy đi một ít than gỗ, sau đó cũng không quay đầu lại mà bắt đầu bước đi về hướng sườn núi.

Thịt không thể mang theo, có mùi máu tươi. Nơi đây cũng thế ở lâu, nhất định phải tìm được người ở mới được. Ngô Minh rất rõ ràng, hiện tại hắn vẫn còn đang trong hoàn cảnh nguy hiểm: sự xuất hiện của con cự lang này đã nói lên nơi đây cũng không phải vùng đất yên lành gì, tiếp tục ở lại đây chờ chết hay sao?

Chỉ là Hồng Hoang sao mà to lớn a, tùy tiện một ngọn núi đã lớn bằng tỉnh tú, đại lục thì vô biên vô hạn; hắn cũng không biết mình đang ở chỗ nào, hơn nữa mạng lưới internet không thông, chân lực đều không có. Hắn thậm chí bắt đầu hoài nghi mình căn bản cũng không ở đại lục Hồng Hoang, nếu có thể gặp được người khác thì cũng thôi, nhưng nếu không gặp được người khác...

Hắn vẫn nhớ kỹ ở địa cầu từng có người tính toán rằng, một người nếu muốn đi bộ vòng quanh thế giới, ít nhất phải mất một năm. Mà cái thế giới này to lớn như vậy, chỉ sợ hắn đi mười năm cũng không gặp được ai. Mà có trời mới biết trong mười năm đó hắn có thể sống sót hay không. Một con cự lang đã khủng bố như vậy, nếu gặp cả đàn sói thì...

"Phải bắt đầu luyện tập chân lực, võ công cũng không thể buông lỏng. Thượng Thanh chiến quyền cũng cần được luyện tập. Trong mấy tháng này ta cũng tìm hiểu rất nhiều công pháp, dù sao cũng là sức mạnh siêu phàm, ai không muốn có? Đặc biệt là ta đến từ thế giới vô ma đấy..."

Ngô Minh vừa đi vừa nghĩ, hắn lựa chọn hồi lâu, rốt cuộc đã chọn được một môn công pháp như ý, đồng thời cũng âm thầm giết mình. Mặc dù hắn tìm ra rất nhiều công pháp, nhưng mà những công pháp này hắn cơ bản cũng chỉ là đọc qua một lần, sau đó lưu trữ trong tài khoản của mình. Dù sao mạng lưới internet Hồng Hoang chỉ cần ý niệm là có thể tiến vào, cũng không cần phải ghi nhớ gì hết. Nhưng bây giờ đã không có mạng lưới internet, hắn thuận tiện dùng trí nhớ nhớ lại, thoáng cái nhớ hết nội dung những công pháp này. Chuyện này thực quá mức khoa trương, hắn không nhớ rõ trí nhớ của mình tốt như thế bao giờ.

"Chẳng lẽ là phúc lợi của cái đồng hồ này sao?" Ngô Minh nhìn đồng hồ tay đeo tay của mình, mà nhìn tới rồi hắn mới lắp bắp kinh hãi, bởi vì cái đồng hồ rất cuộc xảy ra biến hóa.

Lập tức Ngô Minh không dám lãnh đạm, nhìn kỹ chiếc đồng hồ đá trên cánh tay của mình, liền thấy có những điểm sáng thưa thớt lẻ tẻ xuất hiện trên bề mặt của nó.

"Chẳng lẽ là do hôm qua giết con cự lang kia? Như vậy thương thế của ta cũng là do nó khép lại phải không?"

Ngô Minh nhìn chiếc đồng hồ cả nửa ngày, muốn tìm được biến hóa trong đó, hoặc là mở ra nó, nhưng mà làm mãi cũng không có được kết quả nào. Sau đó hắn đành bỏ cuộc. Dù sao nếu thực sự có thay đổi gì cuối cùng cũng sẽ xuất hiện, hiện tại hắn có ăn nó vào trong bụng cũng vô dụng.

Đi đến giữa trưa, Ngô Minh vốn định dừng lại nghỉ ngơi một lát, đột nhiên hắn thấy được trên mặt cỏ có một cái hang nhỏ cỡ nắm tay người lớn, liền lập tức tinh thần chấn động, cẩn thận quan sát chung quanh. Quả nhiên, trên bùn đất có một chút dấu vết, đó là dấu vết của chuột hoặc thỏ, trong mấy cái hang nhỏ này không chừng có con gì đó.

"Đây chính là thịt a." Ngô Minh lập tức vui mừng, tìm kiếm một phen ở xung quanh một ít trái cây đi ra, lại đem một ít nhánh cỏ có lẫn dây leo bện thành một vòng tròn. Mấy cái này hắn đã từng làm qua, đó là bắt chuột đồng ở nông thôn, là ông ngoại dạy cho hắn. Trong lúc nhất thời hắn cũng không xa lạ gì, rất nhanh đã xấp đặc xong cạm bẫy, sau đó tìm chỗ ẩn nấp.

Cũng không biết đã chờ đợi bao lâu, khả năng một giờ, khả năng hai giờ. Khi Ngô Minh thiếu chút nữa định bỏ cuộc, bỗng nhiên một con chuột bò ra từ cái hang nhỏ kia. Nó hơi lớn hơn chuột đồng một chút. Ngô Minh cũng nhìn không ra nó là chuột gì. Chỉ thấy chú chuột này chú ý cẩn thận đi ra khỏi hang, sau đó chậm rì rì nhìn trái nhìn phải, bỏ ra thời gian khá lâu để quan sát xung quanh, rồi cuộc, nó chậm rãi đi về phía cạm bẫy.

Dù sao nơi này là không có người sống, con chuột này đoán chừng cũng chưa từng thấy qua nhân loại, càng không khả năng từng gặp phải cạm bẫy gì đó. Nó cẩn thận nhích tới gần cạm bẫy, sau đó chui tọt vào bắt đầu ăn trái cây, cùng lúc đó, Ngô Minh kéo mạnh dây leo một phát, trói con chuột vào trong cạm bẫy.

Ngô Minh lập tức không dám xem nhẹ, trực tiếp chạy tới chỗ cạm bẫy, định lấy tay bắt con chuột này ra. Bỗng nhiên, một ngọn đao gió bay ra từ trong cạm bẫy, dễ dàng cắt đứt dây leo, xém nữa chém phải tay của hắn. Ngô Minh kinh hãi, những động tác cũng vô cùng quyết đoán, trực tiếp đâm trường mâu vào trong cạm bẫy, dùng sức đè trường mâu xuống. Cho đến lúc này hắn mới nhẹ nhàng thở ra.

"Cái quỷ gì! Đến chuột cũng phát ra được đao gió rồi hả?"

Ngô Minh còn chưa kịp tiếp tục phàn nàn, bỗng nhiên một thanh vang lên trong đầu hắn.

"Đánh chết chuột gió, đạt được điểm số ban thưởng ba điểm, rút ra trị số thân thuộc Thiên đạo thành công."

"Cái gì, có ý gì?"

Ngô Minh nhìn trái nhìn phải, căn bản không thấy được bất kỳ bóng người nào, sau đó hắn lập tức nhìn về phía đồng hồ trên tay, trong lúc nhất thời dường như đã hiểu ra gì đó mà nói: "Ta muốn cường hóa."

Sau một câu nói đó, trước mắt Ngô Minh bỗng bùng sáng. Hắn phát hiện ra mình đang ở trên một quả cầu ánh sáng thật lớn, mà xung quanh quả cầu này là một quang trường, mà bên ngoài quang trường lại là vô biên vô hạn hư vô.

"Con mẹ nguoi, Chủ Thần!"

Ngô Minh vừa tính chửi um lên như vậy thì lại chợt thấy trên quang trường đang nằm ba nam tử: một đại hán trung niên, cơ bắp toàn thân xoắn xuýt; một thư sinh văn nhược, ăn mặc trang phục cổ dành cho thư sinh; cuối cùng là một nam tử gầy yếu có tai nhọn, mặc trường bào.

Ba người này đều nằm trên quang trường và không nhúc nhích, cũng không biết bọn họ sống hay chết.

Nhưng mà có lẽ vì Ngô Minh tiến vào, hay nói chính xác là ý thức của hắn tiến vào, ba người này cũng bắt đầu từ từ thức tỉnh lại. Ngô Minh thấy đại hán trung niên kia trực tiếp trở mình dựng dậy, đồng thời triển khai tư thế cảnh giác nhìn xung quanh; tên nam tử gầy yếu tai nhọn cũng đồng thời ngồi dậy, trong nháy mắt lăm bắm một ít ngôn ngữ kỳ lạ, ngay lập tức một vòng phòng hộ mờ ảo xuất hiện xung quanh người hắn.

Về phần thư sinh kia thì vẫn tò vò về thất thần, cứ ngồi lăm bắm trên mặt đất, trong lúc nhất thời rõ ràng không chịu đứng lên.

Chủ Thần?

Chủ Thần!

Ngô Minh đã rõ rồi, nơi này là Chủ Thần không gian!!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Chủ Thần không gian thuở ban đầu

Ngô Minh nhìn ba người đã thức tỉnh dưới mặt đất, hần không ngừng suy nghĩ về tình hình trước mắt. Nếu như hần không có làm mà nói, quả cầu ánh sáng to lớn này rõ ràng chính là Chủ Thần trong những tiểu thuyết vô hạn mà hần đã đọc qua không biết bao nhiêu lần rồi; về phần ba người này rõ ràng chính là thành viên luân hồi bị Chủ Thần chọn trúng, nhưng mà nói ngược lại...

Bọn họ là thành viên Luân Hồi, vậy thì hần là thứ gì đây?

Hiện tại hần rõ ràng không có thân thể, cũng không phải hóa thân thành Chủ Thần, mà là đang đứng bên trên Chủ Thần. Chuyện này hần chưa từng thấy trong tiểu thuyết.

Những tiểu thuyết vô hạn đó, chính thống thì kể về thành viên Luân Hồi; cải biến ít một chút thì có thể kể về cư dân bản địa của một thế giới bất kỳ mà thành viên Luân Hồi tiến vào; cải biến nhiều một chút thì kể về nhân vật chính trở thành bản thân Chủ Thần! Nhưng đứng trên Chủ Thần có nghĩa là gì, Ngô Minh trong lúc nhất thời cảm giác trí óc mình còn chưa đủ dùng.

Đúng lúc này, trong đầu Ngô Minh bỗng nhiên xuất hiện lượng lớn thông tin, nhất thời làm cho sọ não hần phải đau điếng, ít nhất vài giây sau mới miễn cưỡng hồi phục.

Nơi này là Chủ Thần không gian, hơn nữa là Chủ Thần không gian thứ ban đầu. Bất quá đoạn thông tin giới thiệu này bỗng dừng ngay tại đó, ngoài ra không nói thêm gì khác, ví dụ như lai lịch của Chủ Thần không gian, do ai chế tạo, chế tạo khi nào, vì sao chế tạo... hoàn toàn không có.

Lại nói về thông tin trong các bộ tiểu thuyết... Không quản những tiểu thuyết này là thật hay không. Đại khái thì đều là giả tưởng, nhưng mà ít nhất cũng có thể biết được một ít công năng của Chủ Thần không gian. Cái gọi là Chủ Thần không gian, chính là chọn lựa một số người, người bình thường cũng có, nhân tài đặc thù cũng có, ném bọn họ vào đủ loại nguy hiểm. Nguy hiểm kiểu gì thì phải xem bản thân bộ tiểu thuyết: có thể là thế giới phàm kình dị, có thể là thế giới quý quái, có thể là điện ảnh, tiểu thuyết, manga, trò chơi... rất nhiều loại, điểm giống nhau duy nhất chính là tính nguy hiểm mười phần, được dùng để rèn luyện những thành viên Luân Hồi.

Nhưng mà Chủ thần không gian này bất đồng, bởi vì là Chủ Thần không gian lúc ban đầu, rất nhiều thiết lập cũng không hoàn thiện, thậm chí còn để trống. Ví dụ như phạm trù cường hóa, ngoại trừ cường hóa tố chất thân thể, hết thấy những thuộc tính cường hóa khác đều để trống, không cách nào lựa chọn.

Lại ví dụ như, hiện tại hần đạt được《Trị số thân thuộc Thiên đạo》là cao nhất, là người có quyền hạn cao nhất trong Chủ Thần không gian, có thể điều khiển không gian này thực hiện một số việc nhất định. Ví dụ như hần có thể sử dụng lệnh triệu hồi, triệu hồi ngẫu nhiên người từ tất cả các nơi trong đa nguyên vũ trụ, mỗi lần triệu hồi tốn mười điểm số ban thưởng. Sau khi có nhiều hơn mười người, mỗi lần triệu hồi tốn mười lăm điểm số ban thưởng. Người được triệu hồi sẽ có tư cách được xét duyệt trở thành thành viên Luân Hồi chính thức, một nghìn điểm số ban thưởng có thể thăng cấp một đội thành《Đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp》

Đồng thời, mỗi một đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp, nếu có thể trở thành《Vị diện chi tử》trong thế giới của người đó, như vậy sẽ phản hồi cho Chủ Thần không gian năm nghìn điểm số ban thưởng cùng với một chi tiết cấp C. Lại đồng thời, Ngô Minh có thể tùy ý triệu hồi sinh linh đến từ thế giới của đội viên Luân Hồi đã trở thành《Vị diện chi tử》đó, không hạn chế số lượng và thời gian triệu hồi. Người được triệu hồi theo hình thức này cũng không có tư cách là đội viên tiểu đội Luân Hồi, cũng sẽ không chết trong bất kỳ hoàn cảnh nào, nếu có chết cũng chỉ là khôi lỗi thân thể do Chủ Thần không gian tạo ra, sau khi từ vong linh hồn sẽ trở về thế giới của mình.

**《Vị diện chi tử》: Nhân vật chính của một thế giới, aka chân mệnh thiên tử.*

Cuối cùng là, tất cả những người được xét duyệt tư cách trở thành thành viên Luân Hồi có thể tham dự thí luyện trong các thế giới. Trong thế giới thí luyện có thể đạt được điểm số ban thưởng cùng chi tiết kịch tính, nhưng mà những điểm số ban thưởng cùng chi tiết kịch tính này chỉ là quyền hạn cấp thấp, chỉ có thể dùng để cường hóa bản thân người đó, không cách nào dùng để không chế Chủ Thần không gian sơ cấp thực hiện các hạng mục công việc.

... Tin tức, Ngô Minh đã biết được tất cả, ít ra là đã nắm được hết những thông tin cần thiết trước mắt. Mà sau khi tiêu hóa xong hết những thông tin này, hần ngu ngơ cả buổi, trong lòng lập tức mừng đến phát điên.

Tuy rằng trong lúc nhất thời hần vẫn không hiểu được Chủ Thần không gian sơ cấp đến cùng là có ý nghĩa gì, nhưng mà hần biết rõ đây là đại cơ duyên a, hơn nữa có thể là cơ duyên cấp bậc cao nhất. Theo kiểu nói trên internet của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình mà nói, đây là cơ duyên có thể so sánh với việc đạt được Tiên Thiên Linh Bảo a.

Hơn nữa, chứng kiến trị số thân thuộc Thiên đạo, Ngô Minh đã có một suy đoán lớn mật. Chỉ là cái suy đoán này làm cho hần cảm thấy ớn lạnh cả người, trong lúc nhất thời cũng không thể tin được suy đoán này có phải thật hay không

Thiên đạo... theo ghi chép trên Internet của thế giới Hồng Hoang có ghi, nhân loại trong đa nguyên vũ trụ là từ sau khi Bàn Cổ khai Thiên Địa, Hồng Quân hợp Thiên đạo mới có thể tự lập. Sau đó có Nhân Hoàng quật khởi, lập Tứ Tượng thủ bốn cực, ngũ Ngũ Hành trấn Càn Khôn, chương Bát Quái mà phân thiên hạ. Từ đó mới có chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình thành lập, Nhân tộc có thể hưng thịnh. Đây là ghi chép trên chính văn lịch sử. Lúc đầu Ngô Minh vẫn cảm thấy đây là thần thoại, dù sao người Hoa trên địa cầu cũng có thần thoại cùng loại. Chỉ là khi liên tưởng tới《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, thần thoại này bỗng dường như xuất hiện ngay trước mắt.

Thời kì mà Ngô Minh xuyên việt đến chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, được ghi rõ là lịch Nhân Loại, đồng thời, thời kỳ của lịch Nhân Loại là không có Thiên đạo đấy, bởi vì Thiên Đạo bị Hồng Quân hợp rồi, hợp như thế nào, hợp thành cái gì, cũng không ai biết. Nhưng thời kỳ của lịch Nhân Loại đã

không còn có Thiên đạo, điểm này có thể tin chắc không thể nghi ngờ.

Và tuyến thời gian mà Thiên đạo vẫn tồn tại, chính là thời kỳ của lịch Hồng Hoang. Chỉ thời đại kia trở về trước mới có cái gọi là Thiên đạo, kỳ danh là Gaia. Mà theo ghi chép của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, nhân loại ở thời đại lịch Hồng Hoang ngay cả con sâu cái kiến cũng không bằng, là sinh vật duy nhất không được "thân thuộc" với Thiên đạo. Trong khi bất kỳ sinh vật nào khác ít hay nhiều cũng đều có "thân thuộc" Thiên đạo, được xưng là Hồng Hoang vạn tộc. Bên trong ghi chép, nhân loại ở thời đại kia, là tồn tại bị thảm với tư cách làm đồ ăn, làm công cụ, làm đầy tớ, làm vật thí nghiệm.

Đừng nói là ta đã xuyên việt về thời kỳ của lịch Hồng Hoang?

Ngô Minh trong lúc nhất thời trong lòng có trăm mối lo mà không có cách giải, rồi lại không cách nào có thể tưởng tượng được, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Nhưng đã có Chủ Thần không gian ban sơ này, hẳn cảm giác được khả năng kiểm soát vận mệnh của mình trong tương lai trở nên nhiều hơn rất nhiều, ít nhất không còn là con sâu cái kiến đơn thuần nữa rồi.

Kế tiếp, Ngô Minh lẳng lặng tính toán, hẳn phân tích lại những gì đã trải qua. Thứ nhất, hẳn đánh chết sinh vật thời đại này có thể rút ra 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》trên thân thể bọn chúng, nhiều hoặc ít. Và những trị số thân thuộc này có thể hóa thành điểm số ban thưởng, những điểm số ban thưởng này một phương diện có thể cường hóa bản thân hẳn, tuy rằng trước mắt chỉ có cường hóa tổ chất thân thể. Một phương diện khác là hẳn hiện tại có thể triệu hồi ngẫu nhiên nhân loại trên khắp Đa nguyên vũ trụ, hơn nữa Ngô Minh hoài nghi, những người được triệu hồi không thuộc về thời đại Hồng Hoang, mà là người đến từ thời đại của lịch Nhân Loại trong tương lai.

Những thứ này là quyền hạn cơ bản nhất, ngoài ra, hẳn còn có quyền hạn mở ra không gian thí luyện. Trước mắt Chủ Thần không gian ban sơ không có sẵn một không gian thí luyện nào. Mở ra một cái cần một nghìn điểm số ban thưởng, sau khi mở ra mới có thể làm cho đội viên Luân Hồi bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Cuối cùng, hẳn có thể triệu hồi các thành viên tiểu đội Luân Hồi đến thời gian cùng không gian mà hẳn đang sống, nhưng cũng có hạn chế lớn. Đội viên tiểu đội Luân Hồi càng cường đại thì điểm số yêu cầu để triệu hồi càng cao, hơn nữa cứ cách hai mươi bốn tiếng sẽ cần phải tiêu hao thêm điểm ban thưởng để duy trì thời gian triệu hồi. Vì vậy chỉ có thể triệu hồi bọn họ ở những thời điểm quan trọng nhất.

Nhưng đặc biệt nhất là, khi một thành viên tiểu đội Luân Hồi trở thành《Vị diện chi tử》ở thế giới của người đó, chẳng những Ngô Minh có thể đạt được năm nghìn điểm điểm số ban thưởng, một chi tiết cấp C. Quan trọng hơn nữa, hẳn có thể đại quy mô triệu hồi các sinh vật đến từ thế giới của đội viên đã trở thành《Vị diện chi tử》đó, mỗi sinh vật tiêu hao một chút điểm số ban thưởng, có thể tồn tại trong thời gian không giới hạn ở thời gian cùng không gian của Ngô Minh. Chỉ là những người này chỉ là nhân loại bình thường, sẽ không mang theo bất kỳ sức mạnh siêu phàm nào, sợ bản thân người này sở hữu sức mạnh siêu phàm thì khi triệu hồi tới cũng chỉ có thân thể là clone do Chủ Thần tạo ra, không thể sử dụng được sức mạnh, bởi vì bọn họ không phải là thành viên tiểu đội Luân Hồi.

Những tin tức này khiến Ngô Minh trầm tư hồi lâu, nói thật, hẳn đã có một ý tưởng đại khái, chỉ là trước mắt thời cơ vẫn chưa chín muồi. Ba người này hiện tại còn chưa phải《Đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp》, cần một nghìn《Trị số thân thuộc Thiên đạo》mới có thể thăng cấp cho bọn họ trở thành《Đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp》. Hơn nữa sau khi trở thành《Đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp》, bọn họ cần phải cửu tử nhất sinh phát triển trong không gian thí luyện. Mà sau khi trưởng thành, bọn họ còn phải trở thành《Vị diện chi tử》trong thế giới của riêng mỗi người. Cơ hội này thật sự rất nhỏ rồi, hẳn cũng không biết có thể làm cho ý tưởng này này trở thành sự thật hay không nữa.

Nhưng nếu tương lai thật sự có thể... Hẳn cảm thấy trong tương lai, mình sẽ có đủ sức mạnh để tung hoành trước mọi cường giả hay thế lực.

Quân bắt vãn, đệ tử thiên tai hô? Quân bắt vãn, cước nam hô? Quân bắt vãn, ngoạn gia hô? (Chiu không dịch được câu này)

Đương nhiên, cái suy nghĩ này bây giờ còn hơi sớm, hiện tại cũng chỉ có thể mơ tới mà thôi.

Nghĩ tới đây, Ngô Minh bắt đầu cẩn thận quan sát ba người này đến. Tráng hán kia có lẽ là quân nhân, cho dù không phải, cũng là lính đánh thuê thường xuyên xông pha trên chiến trường. Nam tử gầy yếu có tai nhọn, nếu phải không Elf thì chính là bán Elf, hơn nữa nhìn bộ dạng trông rất giống một Pháp Sư. Chỉ có người thư sinh kia làm cho Ngô Minh nhíu mày, mười điểm《Trị số thân thuộc Thiên đạo》a, đoán chừng đủ chữa trị toàn thân một lần rồi, lại rõ ràng gọi đến đây một người yếu ớt như vậy.

Ngô Minh cũng biết ba người này đều có năm trăm điểm số ban thưởng cấp thấp. Những điểm số ban thưởng cấp thấp này là điểm để thành viên tiểu đội Luân Hồi dùng để cường hóa bản thân hoặc hoán đổi dụng cụ với Chủ Thần, hoàn toàn khác biệt với điểm thưởng đến từ《Trị số thân thuộc Thiên đạo》của hẳn. Năm trăm điểm chính là phần quà dành cho newbie của Chủ Thần.

Về phần thuộc tính cường hóa, công pháp gì đó...

Ngô Minh khẽ động trong lòng, đầu óc hẳn trong bỗng nhiên nhớ tới hai bộ công pháp là Thượng Thanh chiến quyền, Băng Tâm công. Rất nhanh, hạng mục cường hóa của Chủ Thần liền xuất hiện thêm hai loại công pháp này. Hẳn cũng đưa một ít thông tin vào trong đầu của ba người kia.

Lập tức về mặt của tráng hán cùng pháp sư lập tức biến đổi, chỉ có người thư sinh kia vẫn lộ ra vẻ ngây ngô, trong lúc nhất thời tựa hồ là ngây dại cả ra.

Tráng hán cùng Pháp Sư đều nhắm hai mắt lại, sau đó lại mở ra, trong mắt của bọn họ đều mang theo vẻ mừng như điên. Chỉ có người thư sinh kia là ngu ngơ cả buổi, rồi bỗng nhiên đứng dậy ôm quyền thờ dài nói với hai người kia: "Hai vị tiền sinh, xin hỏi đây là nơi nào? Âm tào địa phủ sao?"

Hai người đều nhìn thư sinh với vẻ khó hiểu. Tráng hán không nói chuyện, chỉ là nhìn hẳn đề phòng, vị Pháp Sư kia chần chừ một chút rồi mới lên tiếng:

"Ta cũng không biết nơi này là nơi nào, nhưng vừa mới có thông tin xuất hiện trong đầu ta. Nơi này dường như có tên là Chủ Thần không gian, cách mười ngày chúng ta có thể tiến vào một lần. Chúng ta có thể đòi các loại ban thưởng ở nơi này. Trước mắt chúng ta đều là lần đầu tiên tiến vào, vì vậy hai cái ban thưởng ít ỏi. Nếu trong tương lai chúng ta gia tăng thực lực, có thể đạt được ban thưởng càng ngày càng nhiều. Đổi lại, chúng ta phải tham gia một ít nhiệm vụ cực kỳ nguy hiểm, nếu có thể hoàn thành và hơn nữa là sống sót, có thể càng ngày càng trở nên mạnh mẽ. Những điều này đều là thông tin trong đầu chúng ta, người cũng phải có đi?"

Thư sinh lại hỏi: "Cái gọi là kính quý thần nhi viễn chi, hơn nữa Chủ Thần là vị thần linh nào? Đông Nhạc Đại Đế? Hay là Hạo Thiên Thượng Đế? Không có tên gọi rõ ràng, sợ rằng muốn cúng tế cũng không được a, còn có..."

Tráng hán kia bỗng nhiên ngắt lời thư sinh nói: "Người Hoa?"

Thư sinh sững sốt một chút nói: "Không, là người Tấn."

Tráng hán dò xét thư sinh cả nửa ngày, lúc này mới cười lạnh nói: "Người Tấn? Triều Tấn? Hắc hắc, nếu không phải là người đang lừa gạt, thì chính là cái không gian này, không, là vị Chủ Thần này thần thông quảng đại quá rồi."

"Lừa gạt, lừa đảo!?" Mặt Thư sinh lập tức đỏ bừng lên, lớn tiếng nói: "Chúng ta sao có thể là lừa đảo, chúng ta..."

Tiếp theo hán liền nói một loạt lời lẽ làm cho người khó hiểu, cái gì mà người đọc sách tại sao có thể là lừa đảo, việc của người đọc sách sao có thể coi là lừa gạt được các loại, nói đến tráng hán cùng pháp sư đều nhìn nhau, một lúc sau, tráng hán lại cắt lời của hán mà nói:

"Được rồi, ta không có thời gian câu kéo với người ở chỗ này, còn hơn mười phút nữa, chúng ta sẽ bị truyền tống về thế giới của mình. Đây là đại cơ duyên, không cho phép người phá hỏng, trước tiên chúng ta tự giới thiệu bản thân với nhau một chút đi, lại nói, thế giới của mỗi người chúng ta hẳn là phải khác nhau?"

Pháp sư cũng rất thông minh, dù sao có thể trở thành Pháp Sư, sợ là Pháp Sư học đồ, phương diện trí lực khẳng định cũng cao hơn người thường, hán gật đầu nói: "Đúng là như thế, ta còn chưa bao giờ thấy qua nhân loại mặc trang phục như của hai vị, còn có thời gian eo hẹp, chúng ta còn cần đôi cường hóa các loại, thật sự là trì hoãn không được, trước hết ta tự giới thiệu đi."

"Ta là Alphard, là người của Liên minh Ánh Sáng, bán Elf Pháp Sư."

Tráng hán nghe vậy hơi sững sờ, tiếp theo lại nói: "Ta là Vương Vũ, đến từ thành phố Zeeland, đội trưởng đội du kích chuyên môn đánh chặn binh đoàn người máy, danh hiệu gì đó không cần phải nói rồi, đây là thông tin đại khái của ta."

Thư sinh lúc này cũng nói: "Tiểu nhân chính là người dưới sự cai trị của Thiên Vương, con cháu dòng chính của Thanh châu Từ thị."

(Thú vị, một người là bán Elf đến từ thế giới huyền huyền, một người đến từ thế giới khoa học viễn tưởng ở tương lai, hơn nữa có vẻ là loại hình tận thế khoa học viễn tưởng, còn có một người dường như đến từ thời đại lịch sử Ngũ Hồ Loạn Hoa trong thế giới vô ma... Tốt lắm, cho các người thêm một chút đồ tốt, hy vọng các người có thể mau chóng trưởng thành, đừng có dễ dàng chết mất nhé.)

Ngô Minh thầm suy nghĩ, tiếp theo hán bắt đầu nhớ lại một bộ công pháp. Công pháp này chính là công pháp cao cấp nhất mà hán có thể tìm được trên mạng internet. Không phải võ công, không phải nội lực, mà chính là công pháp tu chân chân chính, cho dù chỉ là tàn quyền, nhưng thế là rất không tồi rồi.

Thượng Thanh Tru Tiên Công!

Đã xuất hiện trong danh sách hoán đổi, điểm thưởng cần thiết: một nghìn năm trăm điểm!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 9: Hoán đổi

Dịch & biên: No Name

Sở dĩ đưa thứ này ra, là do Ngô Minh muốn khảo nghiệm những thành viên Luân Hồi này

Thượng Thanh Tru Tiên Công mặc dù chỉ là tàn quyền, nhưng là công pháp tu chân thực sự. Chỉ là môn công pháp này có chút đặc thù, cho nên mới là tàn quyền, đó chính là nó có thể vừa học là có thể ứng dụng ngay lập tức.

Hệ thống tu chân của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình cũng không phải là những thứ huyền diệu không thể giải thích được trong tiểu thuyết, mà lại giống như các môn ngành khoa học. Toàn bộ hệ thống tu chân chia làm rất nhiều khoa mục, hơn nữa không chỉ phụ thuộc vào một mình cái gọi là linh lực. Công pháp tu chân chính thống nhất, có thể sử dụng bất kỳ loại hình năng lượng nào, ví dụ như điện lực, ma lực, thậm chí là sức người, sức gió vân

vân. Nói cách khác, môn công pháp này với bọn họ mà nói quả thực là tuyệt phối.

Sau khi ba người giới thiệu xong xuôi, liền thảo luận về công pháp có thể đổi. Trong đó Thượng Thanh chiến quyền rẻ nhất, Chủ Thần định giá là ba trăm điểm số ban thưởng; Băng Tâm công là năm trăm điểm số ban thưởng, đây là một bộ công pháp có thể rèn luyện ra nội lực; mà thứ còn lại, chính là Thượng Thanh Tru Tiên Công Tàn Thiên, định giá là một nghìn năm trăm điểm số ban thưởng.

Thư sinh vẫn như cũ còn có chút ngây ngốc, nhưng mà tráng hán cùng bán Elf nhìn Thượng Thanh Tru Tiên Công, đặc biệt là công hiệu của nó, ánh mắt hai người cũng thay đổi.

Tráng hán bản thân là một quân nhân đầy kinh nghiệm chiến trận, chiến đấu với đại quân robot không biết bao nhiêu năm tháng, hơn nữa trình độ khoa học kỹ thuật thế giới của hắn cũng cao, tuy rằng đã thất lạc rất nhiều, nhưng mà trên tổng thể vẫn cao hơn trình độ khoa học kỹ thuật của Địa Cầu thế kỷ hai mươi mốt một chút. Vũ khí năng lượng các loại cần có đều có, và ghi chú trên Thượng Thanh Tru Tiên Công nói rất rõ ràng, dùng năng lượng cấu thành bốn phù vân, tổ hợp lại có thể bộc phát ra uy lực to lớn. Về phần to lớn cỡ nào thì không có cách xác nhận, nhưng mà ít nhất đây cũng là một hy vọng phải không?

Bán Elf là Pháp Sư học đồ, cũng học qua môn học phù vân ma pháp, nhưng mà phù vân ma pháp bình thường dùng để phù phép (Enchant), phương pháp trực tiếp sử dụng phù vân để bộc phát ra uy lực to lớn, hắn thật sự là mới nghe lần đầu.

Hai người sau khi xem xong liền nhìn nhau, sau đó bọn họ đồng thời nhìn về phía thư sinh kia.

Thư sinh vẫn còn chậm chạp xem các loại hoán đổi, trong nội tâm quả thực không tin chút nào. Các loại công pháp trong tàng thư nhà hắn có nhiều, rất nhiều, nhưng đều là kiểu sách Thần Tiên chỉ dī, nghe nói những quan lại quyền quý triều đình phía nam đó rất tin tưởng, nhưng mà thân là người Tần ở phương bắc căn bản không có lòng dạ thanh thân cùng tính mạng đi tin những thứ này. Nói thật, chẳng bằng đổi cho hắn một thanh cương đao cũng tốt hơn nhiều, ít nhất khi tự sát cũng sẽ nhanh gọn không đau đớn.

Giờ phút này chứng kiến hai người nhìn mình, thư sinh trong lúc nhất thời có chút co quắp, liền thở dài nói: "Hai vị tiên sinh có lời gì muốn nói với tiểu nhân sao?"

Tráng hán thấy thế bỗng nhú mày, trực tiếp đi tới bên cạnh thư sinh, dựng cho lưng hắn thẳng lên, đồng thời nói ra: "Nghe nói người Hoa các ngươi, dù trong lịch sử có những giai đoạn rất thảm liệt, nhưng tương lai cuối cùng vẫn có một ngày phục hưng. Cho nên đứng thẳng lưng lên, đừng có khúm núm như vậy."

Thư sinh nghe mà sững sờ, hắn nhìn tráng hán, lại nhìn bán Elf, bán Elf cũng nói: "Ngoại trừ đối với thiên địa cùng Thần Linh, chúng ta không cần tỏ ra hèn mọn đối với bất kỳ người nào, hắn nói đúng... Chúng ta có chuyện cần thương lượng với người một chút."

Tráng hán liền tiếp nhận đề tài nói: "Ta có năm trăm điểm số ban thưởng, không biết có phải hai vị cũng như vậy không?"

Bán Elf gật đầu, thư sinh cũng gật đầu theo, tráng hán tiếp tục nói:

"Nhìn ba vật phẩm có thể đổi, Thượng Thanh chiến quyền ta không biết lợi hại bao nhiêu, nhưng ta đã học qua rất nhiều kỹ thuật chiến đấu cận chiến, chắc hẳn cũng sẽ không kém hơn nhiều, vật này dùng để đối phó với đại quân robot mà nói không có chút giá trị nào, chắc chắn ta sẽ không đổi đấy. Về phần Băng Tâm công, tuy nói là có thể tu luyện ra nội lực, tạm không nói đến là thực hay giả, cho dù muốn tu luyện, cũng không phải chỉ cần một ngày hai ngày là được. Nói không dễ nghe, hiện tại ta không tin nổi Chủ thần không gian là chân thật, hay là ảo ảnh của bản thân ta, vì vậy chúng ta nên dùng phương pháp nhanh nhất để nghiệm chứng... Thượng Thanh Tru Tiên Công."

Bán Elf cũng đồng thời nói ra:

"Ta học qua môn học ma pháp phù vân, vì vậy chỉ cần đổi ra là ta có thể lập tức biết được có thật hay không, đây là thứ nhất, thứ hai chính là như vừa nói, bốn phù vân tổ hợp có thể bộc phát ra uy lực to lớn, có thể dựa vào ngoại vật, cũng có thể dựa vào bản thân. Dựa vào ngoại vật cần phải rời khỏi nơi này mới có thể nghiệm chứng, nhưng mà dựa vào bản thân thì đơn giản rồi, ta có ma lực, lập tức có thể nghiệm chứng, hai vị tuy nhìn có vẻ không có ma lực, nhưng mà vẫn có các loại năng lượng như nhiệt năng của nhân thể, đường phân trong mạch máu, nếu lời chú thích là thật, ta có thể dùng ma lực khác bốn phù vân này lên trên thân thể hai vị, sau đó liền có thể kiểm tra công pháp này là chân thật hay hư giả."

Tráng hán nghe vậy liền gật đầu, tuy rằng hắn vốn không tin ma lực gì đó, nhưng đề thuyết phục thư sinh, hắn cũng nói thêm: "Ta xem người máu đen đầy người, nghĩ chắc là lúc trước khi vào đây đã gặp nguy hiểm đi? Thượng Thanh chiến quyền cùng Băng Tâm công đối với tình cảnh hiện giờ của người đều vô dụng, vậy tại sao không thử nghiệm một chút Thượng Thanh Tru Tiên công? Một nghìn năm trăm điểm số ban thưởng, ba người chúng ta cộng lại liền vừa đủ, một khi đổi, ba người chúng ta sẽ chia sẻ với nhau, lập tức có thể đạt được vật này, như vậy không phải người cũng có cơ hội thoát ly hiểm cảnh sao?"

Thư sinh ngơ ngơ nửa ngày, bỗng nhiên nói ra: "Nhưng ai trong chúng ta sẽ đổi đây?"

Thư sinh này một mực có chút ngây ngốc, nhưng mà lời nói lại đúng vào điểm chính yếu, hai người kia nhất thời trầm mặc. Một lúc sau, thư sinh mới ôm quyền nói ra: "Tại hạ bất tài, cũng đọc thuộc lòng thi thư hơn hai mươi năm, không bằng để tại hạ đổi được không? Tại hạ nhất định có thể truyền đạt kỹ càng nội dung cho nhị vị, hơn nữa tại hạ tay trái gà không chặt, bây giờ thời gian còn lại đến khi thoát khỏi chỗ này là chừng một nén nhang, nếu hai vị phát hiện ra tại hạ có bất kỳ mưu đồ gì thì cũng có thể tùy thời bắt trời tại hạ. Huống hồ nhìn hai vị đều có chút dè phòng lẫn nhau, đề nghị của tại hạ hẳn là tốt nhất rồi."

Hai người đều ngạc nhiên nhìn thư sinh, thậm chí ngay cả Ngô Minh cũng có chút lau mắt mà nhìn. Trong lúc nhất thời tráng hán cùng bán Elf đều không

nói lời nào, cách chừng một phút, tráng hán mới lên tiếng: "Ta cảm thấy đề nghị này có thể thực hiện, Pháp Sư ngươi thì sao?"

Bán Elf chần chừ một chút, theo hán biết, nhân loại mặc dù là một thành viên trong Liên minh Ánh Sáng, nhưng mà danh tiếng kỳ thật cũng không tốt, đặc biệt là quý tộc của nhân loại xảo trá vô cùng, nghe nói còn có một bộ phận quý tộc phản bội liên minh, định đầu nhập vào Liên Minh Bóng Tối. Có thể nói hán kỳ thật không tin nhiệm nhân loại, nhưng mà trước mắt đã có hai phiếu đồng tình, trừ khi là hán không muốn thứ này, nếu không cũng chỉ có thể đồng ý.

Sau khi hiểu rõ, bán Elf cũng gật đầu nói: "Vậy như thế đi, đánh bạc trước một lần để kiểm tra hư thực."

Lập tức ba người đều đồng ý quyết định này, liên hợp lại đưa ý định của mình tới Chủ Thần. Chỉ sau vài giây, hư sinh trở nên ngốc trệ đứng ngay tại chỗ, một lúc sau mới lên tiếng: "Thật là lợi hại... Đến, ta nói cho nhị vị nghe."

Lập tức thư sinh liền phác họa trên nền đất bốn phù văn, cũng truyền đạt lại nội dung toàn bộ tàn quyền cho hai người kia. Hai người đều dốc sức liều mạng nhớ kỹ lấy. Ngay khi thời gian còn lại chừng một phút, bán Elf nói:

"Ta sẽ khắc phù văn lên người hai vị. Từ nội dung bên trong công pháp, bốn phù văn này có bốn loại công dụng theo thứ tự là: hấp thu năng lượng, tập trung năng lượng, khống chế năng lượng, cùng với bộc phát năng lượng. Trong đó phù văn hấp thu năng lượng hẳn là cần khắc ở vị trí trái tim, phù văn tập trung năng lượng thì sẽ khắc ở..."

Bán Elf có ma pháp, rất nhanh đã khắc phù văn lên trên thân hai người, đồng thời cũng nói thêm "Ma lực của ta vẫn còn rất nhỏ yếu, tối đa chỉ có thể sử dụng hai lần, hơn nữa cũng không biết tác dụng phụ là cái gì, hai vị còn cần phải cẩn thận. Thời gian còn lại không nhiều lắm, hai vị trở về thế giới của mình đi thí nghiệm là được rồi, nếu đây là chân thật, mười ngày sau chúng ta sẽ còn gặp lại."

Tráng hán cùng thư sinh đều gật đầu, sau đó tráng hán bỗng nhiên chớp vai thư sinh mà nói:

"Ngươi là người Hoa, ngươi là người Hán, đừng nói mình là người Tần nữa, nghe chẳng quen tai chút nào. Còn nữa, nếu có người muốn giết ngươi, ngươi phải giết trả, không được nhắm mắt chờ chết! Chỉ có sống sót mới có hy vọng, nếu chết đi thì không còn lại gì nữa rồi. Nhớ kỹ, thư sinh, ta không hy vọng là mười ngày sau trở lại đây sẽ không còn nhìn thấy ngươi nữa."

Thư sinh ngây ngô gật đầu, không đợi hán phục hồi tinh thần lại để nói tiếng cảm ơn, một thoáng hoảng hốt, tức thì hán đã quay trở lại bên cạnh thi thể của thể tử mình.

"Là ta vừa làm một giấc mộng sao, hay là thật sự có Chủ Thần hiển linh? Nhưng lại không biết là vị thần linh nào, Đông Nhạc Đại Đế hay là Hạo Thiên bệ hạ..."

Thư sinh ni non một hồi, bỗng nhiên hán nhìn về phía mu bàn tay của mình, chính là cái phù văn mang công dụng bộc phát năng lượng, như ẩn như hiện, phảng phất hào quang xanh biếc như màu ngọc lưu ly. Trong lúc nhất thời toàn bộ người hán đều ngây dại.

Bỗng dưng đứng lúc này, có tiếng vó ngựa vang lên. Thư sinh lập tức kinh hoảng đứng lên, liền chứng kiến cách đó không xa có hơn mười kỵ sĩ đang tiến tới gần. Những kỵ sĩ này Từ Văn sợ là chết cũng sẽ không quên được, đúng là những kẻ đã tập kích đội ngũ của hán.

Kỳ thật tổng cộng chỉ có hơn mười kỵ sĩ, và đội ngũ của bọn hán đã có gần trăm người, trong đó vệ binh của gia tộc càng có hơn năm mươi người, nhưng mà... Ngoại trừ một số ít người, đa số đều không dám phản kháng a, những kỵ sĩ này nhìn trang phục đều là "Quốc nhân", cho dù không phải "Quốc nhân" cũng là Hung Nô hoặc là tập Hồ, xa không phải là người Tần bọn hán có thể so sánh, kết quả mười mấy người đã giết gần sạch toàn bộ bọn họ, chỉ có hán may mắn thoát khỏi. Nhưng trước mắt, rút cuộc đã tránh không khỏi.

"Cũng được, chết thì chết vậy."

Thư sinh đang định nhắm mắt chờ chết, bỗng nhiên hán đã nghe được âm thanh hét thảm, nhìn qua, liền thấy được những kỵ sĩ đó kéo theo sau lưng mười mấy người, trẻ có già có, trong đó cũng có trẻ nhỏ cỡ bốn năm tuổi, thân thể đã rách nát cả rồi, không biết là đã bị kéo đi bao lâu. Còn sống sót cũng chỉ có hai ba nam tử, nhưng nhìn bộ dạng tàn phá của họ đoán chừng cũng sẽ không sống nổi.

Những kỵ sĩ này cũng nhìn thấy thư sinh, bọn họ đều cười quái dị, có người xuất ra dây thừng, có vẻ như muốn bắt trói thư sinh lại. Thư sinh nhìn hét thấy những gì trước mắt, trong lồng ngực hán bỗng nhiên sôi trào lên một cỗ khí chất.

"Nếu có người muốn giết ngươi, ngươi phải giết trả, không được nhắm mắt chờ chết. Chỉ có sống sót mới có hy vọng, nếu chết đi thì không còn lại gì nữa rồi..."

Tên kỵ binh du mục kia đã gần ngay trước mắt, thư sinh bỗng nhiên gào rú lên một hồi, đẩy mạnh bàn tay mình về phía phía trước, đồng thời nhớ kỹ trong đầu pháp ngôn của Thượng Thanh Tru Tiên Công.

Chỉ trong chớp lát, một con khí kinh mãnh liệt đánh tới, trực tiếp hóa tên tập Hồ dữ dằn cùng con ngựa của hán thành tro bụi, kéo theo sau lưng ít nhất bảy tám tên kỵ binh phải chịu chung kết cục.

Thư sinh Từ Văn đứng vững, vài tên tập Hồ còn lại ngây ngốc mà nhìn, tất cả bỗng trở thành một mảnh yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 10: Lựa chọn

Dịch & biên: No Name

Ngô Minh rời khỏi Chủ Thần không gian, lọt vào trong tầm mắt hắn vẫn là mảnh thảo nguyên kia, khu vực hắn bắt chuột gió. Mọi chuyện vừa rồi cứ như một giấc mộng.

"Không, không phải là mộng, là chân thật đấy, Chủ Thần không gian ban sơ sao? Xem ra mình rất có... có tương lai nha."

Từ khi Ngô Minh xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang, kỳ thật cho tới nay hắn vẫn luôn cẩn thận từng li từng tí. Thế giới Hồng Hoang thật sự quá mức kinh khủng, luận khoa học kỹ thuật, thế giới ở Địa Cầu có phát triển thêm vài ngàn năm nữa vẫn không biết có thể so sánh được hay chưa. Luận về thực lực, sức mạnh siêu phàm cao cao tại thượng, kẻ xuyên việt như hắn trong thế giới Hồng Hoang quả thực là con sâu cái kiến. Nếu như hắn để cho người khác biết được mình là người xuyên việt, hơn nữa lại là từ thế giới vô ma xuyên việt đến thế giới siêu ma duy nhất, kết cục bị mổ xẻ nghiên cứu là còn nhẹ nhàng, chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình còn có rất nhiều thủ đoạn liên quan đến linh hồn, nhân quả, vận mệnh... Khi đó hắn thật sự là vĩnh viễn không thể siêu sinh rồi.

Chính vì như vậy, trong mấy tháng xuyên việt Hồng Hoang, Ngô Minh không hề dám ra ngoài thành phố nhiều, mỗi ngày chỉ lên mạng tra tìm các loại tư liệu. Và càng tra tìm, hắn càng kinh hồn bạt vía, nhưng đồng thời trong nội tâm cũng bùng lên một ngọn lửa đã tắt.

Cho dù không có ghi chép rõ ràng, nhưng những tồn tại đứng đầu chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, vô luận là Thánh Nhân hay Tiên Nhân, cũng có thể bất tỉnh cảm nguyệt, vĩnh sinh bất tử, thậm chí những tồn tại hùng mạnh nhất có thể xuyên qua thời không! Tất cả những điều này làm cho Ngô Minh quả thực là như đang ở trong mộng, nếu hắn có thể trở thành Thánh Nhân hoặc là Tiên Nhân, chẳng phải là cũng có thể trở nên lợi hại như vậy? Thậm chí còn có thể trở về thế giới quê hương của mình đi.

Nhưng mà quả thật quá khó khăn rồi.

Ngô Minh từ internet đã đọc qua báo cáo nhân khẩu của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình. Tổng cộng là 7.168.000 tỷ... đây là khái niệm gì? Không phải là trăm tỷ, không phải là nghìn tỷ, mà là triệu tỷ, hơn nữa là 7.168.000 tỷ!!!

Số lượng nhân khẩu nhiều như vậy, hơn nữa thời đại của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình kéo dài không biết bao nhiêu vạn năm, tổng cộng số người từng sinh ra và chết đi trên đại lục Hồng Hoang quả thực quá mức khổng lồ, và trong toàn bộ số người đó, có bao nhiêu người có thể trở thành Thánh?

Số lượng Thánh Nhân của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình đoán chừng cũng chỉ có hơn một vạn, thậm chí có khả năng còn không tới, bởi vì số lượng cụ thể Ngô Minh cũng không biết. Trên internet cũng không có số lượng cụ thể về Thánh nhân, sở dĩ hắn suy đoán có hơn một vạn Thánh Nhân, là vì Hồng Hoang Thiên Đình có một vạn tám nghìn nghị viên. Ngô Minh cũng không biết tất cả những nghị viên kia có phải đều là Thánh Nhân hay không, chỉ là trên internet lưu truyền một sự kiện: ước chừng hai trăm năm trước có một người thành thánh, hắn lập tức được trở thành nghị viên hạ viện. Vì vậy Ngô Minh tạm thời coi như mỗi nghị viên là một Thánh nhân, số lượng cao nhất có thể là khoảng 18.000 Thánh Nhân.

Tiên Nhân có lẽ nhiều hơn một chút, nhưng mà cũng tuyệt đối không có khả năng có mười vạn người khoa trương như vậy.

Vì vậy tính toán cụ thể, nói rằng tỷ lệ trở thành Thánh nhân là một phần tỷ tỷ có lẽ là còn hơi bị thấp! Eo hẹp tới mức một câu "Thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc" cũng không đủ để có thể hình dung. Hắn cũng không cảm thấy tư chất của mình đủ để có thể thành Tiên thành Thánh...

Nhưng đã có Chủ Thần không gian ban sơ, có lẽ thành Thánh thành Tiên cũng không phải là ảo tưởng.

Hiện tại quan trọng nhất là hắn không biết bản thân mình ở nơi nào. Ngay cả tuyến thời gian cũng không dám xác nhận, có lẽ hắn đã về tới thời đại của lịch Hồng Hoang. Ở thời đại này nhân loại chỉ là con sâu cái kiến, hắn muốn sống sót, trước tiên là phải nhờ vào sức mạnh của Chủ Thần không gian ban sơ này.

"Đầu tiên, ta cần phải tu luyện công pháp tu chân, chỉ cần luyện ra được chân lực, chiến lực lập tức có thể đề cao gấp trăm lần. Tiếp theo chính là tận khả năng tìm được nơi có nhân loại cư trú. thăm dò rõ ràng tình hình hiện tại của thế giới này là như thế nào. Chỉ cần làm được như thế thì tỷ lệ sống sót sẽ cao hơn nhiều so với một mình lang thang nơi hoang dã. Cuối cùng là tận khả năng săn giết sinh vật, hấp thu 《Trị số thần thuộc Thiên đạo》, đổi thành điểm số ban thưởng, vô luận là triệu hồi người mới, hay là cường hóa bản thân, thậm chí trong thời khắc mấu chốt chữa trị toàn thân, những việc này đều vô cùng cần thiết."

Ngô Minh đã quyết định chủ ý, trước mắt hắn còn lại mười điểm điểm, chỉ có thể triệu hồi một tân nhân, nhưng thời điểm hiện tại tự nhiên miễn đi, mười điểm này là dự phòng cho chữa trị. Trên đại lục Hồng Hoang này bất cứ chuyện gì cũng có khả năng phát sinh, hắn không thể không thủ trước bài.

Bây giờ đã gần tới hoàng hôn, Ngô Minh vừa ăn chuột gió nướng vừa lựa chọn cẩn thận công pháp để tu hành.

Ở Hồng Hoang, công pháp dành cho nhân loại tính bằng đơn vị hàng nghìn, trừ đi một ít công pháp tà đạo ma đạo, công pháp còn lại tổng cộng chia làm ba đại loại: Tam Thanh công pháp là một loại, loại công pháp này nhất chính bình thân, tiến độ chậm nhất, đồng thời yêu cầu tư chất cũng là nhẹ nhàng

nhất. Nghe nói cho dù không hiểu tí nào về tri thức tu chân, tư chất bình thường nhất, tu hành năm mươi năm cũng có thể Trúc Cơ. Có điều Trúc Cơ như vậy cơ bản không có bao nhiêu sức chiến đấu, chỉ là đề cao tuổi thọ cùng có chút đặc dị mà thôi, bất quá đây là lựa chọn phổ biến của Hồng Hoang nhân loại.

Thứ hai là công pháp Ngũ Hành, hoặc là lựa chọn một hệ, hoặc là lựa chọn vài hệ, cũng có thể lựa chọn tu luyện toàn bộ. Thường do một số người có huyết mạch hoặc năng khiếu đặc biệt lựa chọn. Ví dụ như người có được huyết mạch thuộc tính hỏa điểm sẽ ưu tiên chọn công pháp hệ Hỏa, những hệ còn lại thì có độ ưu tiên ngang hàng nhau

Thứ ba là công pháp hỗn tạp, những loại công pháp loại này thường thường có tính chất đặc biệt, ví dụ như có loại chuyên môn tu luyện với tốc độ nhanh, đã gần như Tà đạo Ma Đạo, chỉ là còn chưa đến nỗi, hơn nữa cũng sẽ không có sát thân tế thân, huyết tế ăn thịt người các loại; Cũng có công pháp chuyên môn đề cao năng lực tính toán, thường thường là được học sinh chuẩn bị thi Đại Học lựa chọn tu hành; Cũng có công pháp đề cao tốc độ, đề cao năng lực nhạy cảm, đề cao năng lực cảnh giới..., thường thường đều là nghề nghiệp ai có đặc thù nào thì lựa chọn công pháp có đặc thù đó.

Ngô Minh hiện tại có trí nhớ siêu quần, công pháp đã từng xem qua hầu như nhớ rõ. Đây là một khoản tài phú vô giá a, hẳn có thể thoải mái mà lựa chọn tùy thích.

Hắn không ngừng chọn lựa, đồng thời tự xem xét lại vị trí và hoàn cảnh trước mắt của mình. Lựa chọn một hồi lâu, cuối cùng cũng quyết định được một công pháp phù hợp.

Thủy Vận Quyết.

Đây là một công pháp không hề có sức chiến đấu cường đại, nhưng lại có ba đặc điểm quan trọng: Một là tốc độ tu luyện nhanh, chỉ cần là nơi có thiên địa năng lượng trời nổi sung túc, tu luyện trong vòng 49 ngày có thể đạt tới ranh giới Trúc Cơ; Hai chính là môn công pháp này có đề cao vận khí của người tu hành, tuy rằng biên độ đề cao không lớn, nhưng mà trên ghi chép xác thực có ghi rõ là đề cao vận khí; Ba là có thể đề cao giác quan thứ sáu, khiến cho người tu hành có một loại giác quan xu cát tị hung.

Người tu hành công pháp này trên đại lục Hồng Hoang không nhiều lắm, thứ nhất là sức chiến đấu tăng lên quá ít, thứ hai là vận khí được đề cao cũng không lớn, thứ ba là đề cao giác quan thứ sáu ở đại lục Hồng Hoang cơ bản là vô dụng. Đó là thế giới đã hòa bình không biết bao nhiêu vạn năm, lưới pháp luật của Thiên Đình đường hoàng đại khí, không có khả năng để cho người dân gặp tai ương ngoài ý muốn.

Nhưng Ngô Minh cảm thấy, công pháp này hiện tại vô cùng thích hợp với hắn, vận khí có thể giúp hắn mau chóng tìm được nơi có nhân loại, giác quan thứ sáu có giúp hắn tránh xa nguy hiểm, tốc độ tu hành nhanh thì lại càng cần thiết. Hiện tại để có thể sống sót, hắn cần phải đề cao sức chiến đấu của mình trong khoảng thời gian ngắn nhất có thể. Về phần chiến lược của công pháp này không được cao, hắn quyết định giải quyết bằng cách cường hóa tổ chất thân thể thông qua Chủ Thần không gian. Bằng không nếu đi chọn công pháp nào đó có chiến lược cực cao, tiềm lực to lớn, chỉ sợ hắn cần phải tu luyện mấy năm trời, thậm chí mười năm mới có thể tiểu thành, khi đó đoán chừng xương cốt của hắn cũng có thể gãy rồi.

Ngô Minh lập tức không chậm trễ, khi trời gần tối, hắn liền nhắm mắt lại bắt đầu tu hành công pháp này... Chỉ là hắn lại không biết, một khi hắn bắt đầu tu luyện công pháp, vô luận là hấp thụ bao nhiêu năng lượng trời nổi, những năng lượng này liền lập tức trào ra khỏi thân thể của hắn, dường như thân thể của hắn có vô số cái phễu, căn bản không thể hấp thụ được bất kỳ năng lượng trời nổi nào trong.

Có điều đây là lần thứ nhất Ngô Minh tu luyện công pháp, hắn còn tưởng rằng chuyện này là bình thường. Thực lực trước đó của hắn vốn là do chủ nhân cũ của thân thể này tu luyện mà ra, còn hắn thì chưa từng chính thức tu luyện lần nào.

Sau khi Ngô Minh tu luyện được gần hai giờ, những đốm ánh sáng của chiếc hồ bằng đá bắt đầu tỏa ra, sau đó dung nhập vào trong cơ thể hắn, rốt cuộc, thu nạp năng lượng trời nổi trong thiên địa không còn bị trào ra ngoài nữa, mà ngưng tụ trong cơ thể của hắn, hóa thành lộ tuyến vận hành của Thủy Vận Quyết, đã dần dần có khởi sắc.

Và Ngô Minh cũng không biết là, điểm số ban thưởng của hắn, từ 10 đã bắt đầu đếm ngược, 9, 8, 7... Mãi cho đến 0 mới thôi. Khi hắn tiếp tục hấp thụ năng lượng trời nổi trong thiên địa, những năng lượng này lại lần nữa trào ra từ trong cơ thể hắn, hoàn toàn không thể hấp thụ được nữa, hơn nữa chiếc đồng hồ bằng đá đã triệt để trở lại bình thường, các đốm sáng phía trên hoàn toàn biến mất không còn thấy gì nữa.

Đến lúc này Ngô Minh đã tu luyện được ít nhất ba tiếng, hắn cũng cảm giác biến hóa bên trong quá trình tu luyện, hắn tu luyện được hai tiếng thì hấp thụ được năng lượng trời nổi vào trong kinh mạch, nhưng mà sau đó lại không thể nào tiếp tục hấp thụ được nữa. Hắn liền mở hai mắt ra, nở nụ cười khổ.

"Xem ra tư chất mình thật đúng là kém cỏi, trên mạng nói Thủy Vận Quyết chỉ cần tu hành mười phút sẽ có khí cảm, mình tới tận hai tiếng mới cảm được khí, hơn nữa Thủy Vận Quyết có thể mỗi lần tu hành năm tiếng, mình tu hành ba tiếng đã không thể tiếp tục được, hơn nữa chỉ có một giờ trong đó là có hiệu quả đấy..."

Ngô Minh thở dài lắc đầu, điều này đại biểu cho việc hắn đoán chừng cần phải tiêu tốn thời gian gấp năm lần người khác mới có thể Trúc Cơ. Nếu là người bình thường Trúc Cơ trong bốn mươi chín này, như vậy hắn cần tu luyện trong gần hai trăm năm mươi ngày mới có thể. Chênh lệch này thật không khỏi quá lớn đi.

Ngô Minh nằm xuống mà nhìn lên bầu trời. Bầu trời lấp lánh vô số ánh sao, hắn biết rõ những tinh quang này phần lớn đều là hình chiếu của các thế giới xung quanh đại lục Hồng Hoang, phần còn lại là hình chiếu của các Thánh Nhân hoặc Tiên Nhân trên Cửu Thiên, điểm này hoàn toàn bất đồng cùng thế giới trên Địa Cầu của hắn.

"Không biết... tương lai mình có thể trở thành một trong những vị tinh tú trên kia hay không nhỉ?"

Ngô Minh xòe bàn tay hướng thẳng lên bầu trời rồi nắm lại thật chặt, một lúc lâu sau mới thở dài mà nhắm hai mắt, từ từ chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Dấu vết

Dịch & Biên: No Name

Mấy ngày kể tiếp, Ngô Minh lưu lạc trong vùng đất hoang vu, thỉnh thoảng đánh chết một ít động vật nhỏ, có điều không phải mỗi một con vật đều có cái gọi là « Trì số thân thuộc Thiên đạo ». Phàm là sinh vật có được « Trì số thân thuộc Thiên đạo » đều có đặc điểm tương tự như Ma thú. Nổi bật nhất có một lần hắn đánh chết một con mãng xà toàn thân Xích Hồng, dài chừng bảy tám mét, chỉ cần vừa nhìn thấy thôi là có thể dọa ngốc người bình thường. Với kích thước như to lớn như thế, con mãng xà này ít nhất có thể dễ dàng nuốt chửng được một con nghé con.

Lúc này Ngô Minh đã có chân lực trong người, tuy rằng cực kỳ yếu ớt, nhưng mà ít nhất có thể khiến cho phản ứng của hắn nhạy cảm vượt qua người thường, sức mạnh cũng mạnh hơn đàn ông bình thường gấp 1.2 lần, coi như mạnh cỡ một lực sĩ. Quan trọng nhất, giác quan thứ sáu của Thủy Vận Quyết đã bắt đầu khai phá. Từ rất xa hắn đã phát hiện ra con mãng xà này, nên không hề lơ đãng tiến vào phạm vi công kích của nó.

Tuy rằng không thể dùng sức mạnh thuần túy đối phó con mãng xà, nhưng dù sao nó chỉ là dã thú, tốt xấu gì Ngô Minh cũng là con người. Chỉ cần dã thú chưa phát hiện nhân loại, hơn nữa cố định tại một chỗ, vô luận con thú này có mạnh cỡ nào, trừ khi là mạnh đến một kích vỡ núi, còn không thì con người luôn có khả năng nhất định có thể đánh chết được nó. Mà thứ dựa vào là không phải là nắm đấm hoặc hàm răng, mà chính là trí tuệ.

Sau khi Ngô Minh phát hiện ra con mãng xà, hoài nghi con mãng xà này cũng là Ma thú, màu đỏ thắm bên ngoài của nó chính là thuộc tính của nó, hẳn là Ma thú hệ hỏa, hơn nữa nhìn hình thể, mức độ uy hiếp, có thể còn lợi hại hơn so với con cự lang kia. Trong lúc nhất thời Ngô Minh cũng rất do dự, quan sát nó từ xa được nửa ngày, hắn rốt cuộc quyết định cầu phú quý trong nguy hiểm, muốn dùng mọi biện pháp để giết con mãng xà này.

Quá trình sau đó kỳ thật không hề thần kỳ, đơn giản chính là tam đại Pháp bảo lửa, khói và cạm bẫy. Ngô Minh bỏ ra một ngày để điều tra địa hình phương vị, lại bỏ ra hai ngày để bố cục cẩn thận. Tổng cộng trong vòng ba ngày, hắn đã lông tóc không hề bị tổn thương mà giết được con mãng xà. Nhìn như vô kinh vô hiểm, kỳ thật ranh giới sinh tử chỉ trong đường tơ kẽ tóc, nếu sơ sẩy rơi vào tình huống phải đối kháng trực diện với con mãng xà, Ngô Minh cảm giác mình kiên trì không tới 10 giây.

Cuối cùng, con mãng xà này cho hắn một trăm điểm số ban thưởng, đây thật sự là thu hoạch lớn.

Mà trong những ngày này, Ngô Minh mỗi ngày tu luyện đều phải cần tới hai tiếng mới có khí cảm, bất quá ngoại trừ lần thứ nhất chỉ có thể hấp thụ năng lượng trôi nổi trong thiên địa trong khoảng một giờ, hiện tại đã không có hạn chế này nữa. Nhưng đồng thời Ngô Minh cũng phát hiện, điểm số ban thưởng của hắn đang giảm bớt, mấy lần sau đó hắn cũng tìm ra quy luật, mỗi lần hắn cảm được khí hấp thụ năng lượng trôi nổi, điểm số ban thưởng sẽ giảm bớt, hấp thụ càng nhiều năng lượng trôi nổi để hình thành chân lực, điểm số ban thưởng giảm bớt càng nhiều.

Chuyện này rốt cuộc là thế nào? Trong lúc nhất thời Ngô Minh cũng không rõ ràng lắm, nhưng hắn biết rõ điểm số ban thưởng tuy được gọi là điểm thưởng, nhưng trên thực tế chính là « Trì số thân thuộc Thiên đạo ». Chẳng lẽ hắn phải được Thiên đạo thân thuộc cùng che chở thì mới tu luyện được công pháp hay sao?

Nhưng mà chuyện này cũng tạm bỏ qua, bởi vì thông tin quá ít, Ngô Minh cũng lười đi nghĩ sâu, dù sao chỉ cần có thể càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, sớm muộn có một ngày hắn sẽ hiểu được hàm nghĩa của việc này.

Những ngày này, Ngô Minh đạt được hơn một trăm sáu mươi điểm số ban thưởng, con mãng xà đỏ thắm chiếm hơn phân nửa, còn lại đều là một ít động vật nhỏ. Ngô Minh tu luyện liên tục tám ngày, hao phí một trăm lẻ ba điểm số ban thưởng, còn lại năm mươi bảy điểm số ban thưởng.

Tu vi của hắn cũng dần dần tăng lên, tuy rằng còn cách Trúc Cơ rất xa, nhưng mà giác quan thứ sáu đã trở nên rất nhạy cảm. Hắn di chuyển về hướng đông cũng không phải một đường thẳng tắp, mà không ngừng uốn lượn bẻ ngoặt, trong lúc này đã tránh thoát bao nhiêu nguy hiểm, chính hắn cũng không biết. Tám ngày trôi qua, còn lại hai ngày cho đến khi Chủ Thần không gian ban sơ triệu hồi thành viên tiểu đội Luân Hồi.

Dọc theo đường, Ngô Minh đã mang thêm được một đôi giày rom ở chân, trên người cũng mặc thêm một cái khố bằng cỏ, tuy rằng kiểu dáng không dễ coi, nhưng mà tốt xấu gì coi như đã có dáng vẻ văn minh.

Trên đường đi, Ngô Minh vừa đi vừa tự hỏi vấn đề tụ hội hai ngày sau của tiểu đội Luân Hồi.

Trước mắt chỉ có ba thành viên tiểu đội Luân Hồi, hơn nữa còn không phải là thành viên tiểu đội Luân Hồi chính thức, chỉ có thể coi như quân dự bị, cần sử dụng một nghìn điểm số ban thưởng mới có thể trở thành Đội viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp. Việc này cũng chưa tính, thế giới thí luyện còn chưa mở ra, mỗi một lần mở ra cũng cần một nghìn điểm số ban thưởng, chỉ có mở ra nó mới có thể khiến cho thành viên tiểu đội Luân Hồi tiếp tục trở nên mạnh mẽ, cùng có thể cường hóa hoặc đổi đồ vật từ Chủ Thần.

Nhưng hiện tại kiếm đâu cho ra một nghìn điểm số ban thưởng a, đoán chừng lần thứ hai tiểu đội Luân Hồi được triệu hồi cũng chỉ có thể cho bọn họ

ngồi chơi xơi nước.

Hai lần không có gì xảy ra là cực hạn rồi, nếu là lần triệu hồi thứ ba vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào thay đổi, ba người này sẽ bắt đầu nghi ngờ và chần chừ, đây là nhân chi thường tình, Ngô Minh vô cùng hiểu rõ đạo lý này.

"Nói cách khác, trong vòng mười hai ngày, ta phải gom đủ ít nhất một nghìn điểm số ban thưởng, ít nhất phải mở ra một thế giới thí luyện mới được? Hơn nữa chỉ có ba gã thành viên tiểu đội Luân Hồi kỳ thật cũng không bảo đảm, mười người được triệu hồi đầu tiên chỉ cần mười điểm số ban thưởng, vậy nhất định phải gọi đủ mười người, chết trong thế giới thí luyện là tử vong chân thật, nếu triệu hồi thêm lại phải cần 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》a..."

Ngô Minh càng nghĩ càng đau khổ, 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》muốn kiếm thì cũng kiếm được thôi, đơn giản chính là một chữ Sát. Nhưng nói khó kiếm cũng khó kiếm, quan trọng nhất là phải giết cho được a, nếu thành công còn dễ nói, thất bại thì hậu quả chính là cái chết chờ đợi rồi, muốn thêm một cơ hội cũng không có. Vì vậy nhất định phải phải có thực lực để đối mặt, và muốn gia tăng thực lực thì nhất định phải tiêu hao điểm số ban thưởng, kể từ đó liền không thể nào tích lũy, đây chính là một vấn đề lưỡng nan, rốt cuộc là tích lũy một nghìn điểm số ban thưởng trước, hay là gia tăng thực lực trước tiên?

Bản thân Ngô Minh cũng mâu thuẫn, đơn giản mà nói, càng sớm mở ra không gian thí luyện, tiềm năng phát triển trong tương lai của hắn càng lớn, và càng sớm gia tăng thực lực, trợ giúp cho việc đạt được điểm số ban thưởng lại càng lớn, hơn nữa lại đảm bảo tính an toàn.

"... Tóm lại là đi bước nào tính bước đó đi, hiện tại bản thân mình còn khó bảo toàn, nói gì tới tiềm lực tương lai a." Ngô Minh cười khổ, lẩm bẩm nói.

Đúng lúc này, giác quan thứ sáu của Ngô Minh bỗng nhiên có xung động, làm cho hắn trong nháy mắt đã nằm rạp trên mặt đất không nhúc nhích.

Sau vài giây, Ngô Minh mới cảm giác được đó cũng không phải là dự cảm nguy hiểm, làm cho hắn muốn chửi thề.

Không thể không nói, Thủy Vận Quyết có hiệu quả không tệ, nhưng cũng chỉ là không tệ, hơn nữa thực lực của hắn khá thấp, cũng không có tư chất đặc biệt nào, vì vậy công hiệu của Thủy Vận Quyết liền lộ ra sự yếu ớt. Giác quan thứ sáu này chẳng những phản ứng chậm chạp, hơn nữa cũng không cách nào biết rõ có cảm ứng chuẩn xác sự vật hiện tượng hay không, đây chính là chỗ thiếu sót.

Tuy là vậy, giác quan thứ sáu này cũng đã trợ giúp Ngô Minh rất nhiều, hắn cũng không dám xem nhẹ, bắt đầu cẩn thận tìm kiếm xung quanh. Quả nhiên, hắn đã tìm được một ít dấu vết, đó là dấu chân, thoát nhìn không rõ ràng, nhưng không hề nghi ngờ đó chính là dấu chân của con người, hơn nữa dường như không hẳn là dấu chân của một người. Cụ thể có mấy người Ngô Minh nhìn không ra, dù sao hắn cũng không phải là chuyên gia truy tìm dấu vết.

Ngô Minh rất phấn khởi, rút cuộc tìm được dấu vết của con người rồi. Nhưng khi nhìn kỹ lại, lòng hắn có chút trầm xuống, bởi vì dấu chân là chân không đầy...

Chân không, không có giày...

Trong lòng Ngô Minh cảm thấy nặng trĩu, bất quá hắn vẫn đi theo hướng dấu chân, một đường truy tìm. Dần dần, sắc trời đã tối, việc dọc theo đường mà tìm kiếm cũng đã giúp cho Ngô Minh biết được nhiều thứ hơn.

Ví dụ như số lượng của đám người này khoảng chừng từ bốn đến sáu người, có lẽ đều là đàn ông trưởng thành cường tráng, từ kích thước dấu chân có thể thấy được; Tiếp theo là trong bọn họ có người bị thương, hoặc là thú của bọn họ săn, vì trên đường đi thậm chí còn có vết máu nhỏ. Bất kể là loại nào, Ngô Minh cũng không cảm thấy đây là chuyện tốt.

Nếu trong bọn họ có người bị thương thì khỏi nói rồi, thực lực của bọn họ ở thế giới này cũng nhỏ yếu, sợ có sức mạnh siêu phàm, đoán chừng cũng không mạnh hơn Ngô Minh bao nhiêu.

Nếu là máu nhỏ từ thú bọn họ săn, cũng coi như không còn gì để nói, chẳng lẽ bọn họ không biết rằng vết máu sẽ đưa tới kẻ săn mồi hoặc là mãnh thú sao?

Bất kể là khả năng nào, hoặc là bọn họ rất nhỏ yếu, hoặc là bọn họ rất nhọc trí, hai khả năng này đều không phải chuyện tốt lành gì. Dù sao Ngô Minh cũng có ý định khi tìm được bọn họ thì tạm thời lưu lại chỗ bọn họ một thời gian, hoặc là ít nhất đạt được một ít trợ giúp, nhưng hiện tại xem ra không có khả năng a.

Đêm đến, Ngô Minh tùy ý xây dựng một nơi trú ẩn, sau khi đốt lửa liền tìm đi bắt một ít côn trùng rồi ngồi nướng bên cạnh đồng lửa. Sau một hồi tạch tạch không ngừng, trong không khí đã bắt đầu xuất hiện mùi thơm của thịt nướng nhưng đồng thời cũng có vị kỳ quái trong đó.

Trong mười ngày sinh tồn nơi hoang dã này, Ngô Minh coi như là đã trải qua một khóa rèn luyện ra trò. Trước đây hắn chắc chắn là không thể nào ăn được mấy con côn trùng này, tuyệt đối không có khả năng, cho dù là ăn một chút quả dại cũng khó, và cho tới bây giờ, hắn có thể nhắm mắt nhắm mũi ăn hết, những thứ này đều là protein a, là protein gấp năm lần thịt bò a...

Bỗng nhiên đúng lúc này, giác quan thứ sáu của Ngô Minh rung động mãnh liệt, hắn lập tức đưa tay nhắc cây mâu gỗ bên cạnh lên, đồng thời cả người cẩn thận thối lui vào trong bóng tối, vài giây sau, hắn nhìn thấy từ trong một bụi rậm, một đôi tay cẩn thận gạt đám lá cây ra, sau đó một nhân loại từ từ xuất hiện.

Đây là một người đàn ông có làn da màu rám nắng, thoát nhìn rất tang thương. Người đàn ông này cũng mang ánh mắt đầy vẻ đề phòng mà quan sát, bất quá khi thấy được Ngô Minh, hắn liền nhẹ nhàng thở ra, tiếp theo lại nở một nụ cười với Ngô Minh, cả người cũng từ động tác nằm sấp mà đứng dậy.

Nhân loại?

Chính là nhân loại!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 12: Dị tộc

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh rốt cuộc tìm được nhân loại rồi, chỉ là khả năng xấu nhất đã xuất hiện: rất có thể hắn đã không còn ở tại thời đại của chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, cũng chính là ở thời đại lịch Nhân Loại nữa, mà đã xuyên không về đến thời đại trước đó, thời đại lịch Hồng Hoang.

Tổng cộng có sáu gã nhân loại, bọn họ săn bắt một con heo núi lớn. Con heo núi này toàn thân hiện lên màu vàng đất, cũng là một loại Ma thú, chỉ là lực công kích không mạnh, lực phòng ngự lại rất mạnh. Đồng thời trong sáu người có hai người bị thương, máu nhỏ giọt dọc đường ngoại trừ từ con Dã Trư, còn là từ hai người đó.

Sáu gã nhân loại đều khoác da thú trên người, nhìn chất da cũng không được ni-trát hoá, khoác trên thân thể cứng rắn thật sự có vẻ không thoải mái, những chuyện đó thôi thì cũng bỏ qua, chủ yếu là Ngô Minh muốn quan sát vũ khí của bọn họ, vừa nhìn thấy được thì trong bụng hắn không khỏi đánh bộp một cái.

Tất cả đều là vũ khí bằng đá, tuy rằng mỗi tảng đá đều được mài bén nhọn, nhưng mà vũ khí bằng đá chính là vũ khí bằng đá. Cấp độ văn minh thoáng cái đã từ văn minh Thần cấp hạ xuống thời kỳ đồ đá mới. Ngô Minh thật sự là không biết nói gì nữa, quan trọng nhất là bọn họ không có nổi vũ khí tầm xa, đương nhiên, nếu đá ném có thể coi là vũ khí tầm xa mà nói...

Nhìn vũ khí, Ngô Minh lại cẩn thận quan sát sáu người này, cảm giác lạnh lẽo như xâm nhập đến tận xương tủy. Tất cả sáu người này đều là người bình thường, ngoại trừ vô cùng cường tráng, rõ ràng một người siêu phẩm cũng không có, tất cả đều là người bình thường a!

Tuy rằng Ngô Minh không phải là khảo cổ chuyên nghiệp, nhưng hắn cũng biết trong xã hội nguyên thủy, đội ngũ săn bắn thường thường đều là do thành viên tinh nhuệ nhất bộ lạc cấu thành, bởi vì chỉ có thành viên tinh nhuệ nhất mới có thể săn được con mồi, đồng thời cũng giảm bớt thương vong. Và thành viên tinh nhuệ nhất rõ ràng lại không phải một người có sức mạnh siêu phẩm, điều này đã nói lên tất cả.

"Cũng có thể là nơi này vắng vẻ, ta nhớ được đã từng xem qua một tiết mục khảo cổ, nghe nói hậu kỳ Thương Triều, thậm chí thời kì Chu triều, trên thực tế dù văn minh Hoa Hạ đã tiến vào thời đại đồ đồng, nhưng vẫn có rất nhiều bộ lạc nguyên thủy tồn tại, nói không chừng bộ lạc này chính là như vậy. Nơi này là Thập Vạn Đại Sơn, là khu vực vắng vẻ, có khả năng ở khu vực bình nguyên, đồng bằng phù sa có thể lực cỡ lớn của nhân loại không chừng."

Ngô Minh chỉ có thể tự thuyết phục bản thân như vậy, chứ hắn chẳng còn biết làm thế nào nữa. Biết mình trở lại thời đại lịch Hồng Hoang đã rất tuyệt vọng rồi, tuy rằng lúc trước từ thế giới Địa Cầu xuyên việt đến đại lục Hồng Hoang, nhưng là ở đây nhân đạo hưng thịnh phồn vinh, lại có hệ thống sức mạnh siêu phẩm, tuy rằng cơ hội không lớn, nhưng mà vẫn luôn luôn có một tia hy vọng.

Nhưng mà từ thời đại lịch Nhân Loại xuyên việt về thời đại lịch Hồng Hoang, đây tuyệt đối không phải trải nghiệm gì tốt đẹp. Mặc dù mạng lưới internet của Hồng Hoang Thiên Đình không có quá nhiều thông tin về thời đại này, nhưng mà những thông tin ít ỏi nhắc đến nhân loại thời kỳ này đều là một mảnh huyết sắc. Bây giờ đã được chứng kiến nhân loại thời đại này trước mắt mình, đến tâm tư kêu khổ Ngô Minh cũng chẳng còn, chỉ còn có thể đi bước nào hay bước đó.

Sáu người này gặp được Ngô Minh, bọn họ ngược lại vô cùng cao hứng, há miệng chính là một đồng ngôn ngữ Ngô Minh nghe không hiểu, nhưng mà kỳ diệu chính là hắn lại có thể hiểu rõ ý nghĩa của ngôn ngữ này. Ngô Minh cũng không bắt ngờ, trong các tiểu thuyết vô hạn lưu, loại phiên dịch ngôn ngữ này đều là phúc lợi cơ bản.

Sáu người vô cùng nhiệt tình, liên tục hỏi thăm Ngô Minh từ nơi nào đến, lại hỏi đồng lứa kia là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Ngô Minh mang theo một phần Thánh Hóa của bộ lạc? Nhưng mà Thánh Hóa không có cách nào bảo tồn thật lâu a, gió thổi trời mưa đều có thể dập tắt.

Tuy rằng liên tục hỏi, nhưng mà sáu người vẫn rất nhiệt tình, một người trong bọn họ dùng rìu đá cắt lấy một khối thịt lớn trên thân dã trư, bắt đầu nướng trên đống lửa. Ngô Minh cũng không nói chuyện, chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, mà sau khi thịt nướng chín bọn họ liền cắt xuống một miếng thịt béo ngậy đưa cho Ngô Minh. Nhìn đến đây, Ngô Minh rốt cuộc mới nhẹ nhàng thở ra.

Không phải là hắn quá mức cẩn thận, dù sao cũng là ở chỗ lạ, hắn cũng không rõ ràng lắm bản tính con người nơi này. Phải biết rằng xã hội nguyên thủy, cũng không phải như người ta thường hay tưởng tượng về một thời đại xã hội đại đồng dịu dàng mà thâm thiết a, đó chính là thời đại tàn khốc nhất, là thời đại ăn thịt người! Trong xã hội nguyên thủy hầu như mỗi một người đều là kẻ ăn thịt người, ăn người của bộ lạc khác, ăn người của bộ lạc mình.

Vì vậy Ngô Minh vẫn một mực cẩn thận, chỗ hắn ngồi là vị trí thích hợp nhất để chạy trốn, thậm chí không mở miệng nói chuyện chính là sợ khi nói sẽ mất đi sự ổn định của khí tức, và bây giờ nhìn kỹ sáu người này coi như không tệ.

Ngô Minh nhận lấy thịt, vừa ăn vừa suy nghĩ.

Nhiệm vụ thiết yếu đã hoàn thành, tìm được khu vực nhân loại định cư, chỉ cần đi theo sáu người là có thể đi đến bộ lạc của bọn họ. Tuy rằng mọi chuyện làm cho người ta rất thất vọng, thậm chí là có chút tuyệt vọng, nhưng mà ít nhất vẫn chưa phải khả năng xấu nhất.

Kế tiếp chính là tạm thời định cư tại bộ lạc này, làm rõ ràng tình hình của thời đại này, nếu như ý thì có thể có thể khống chế bộ lạc này là tốt nhất. Hắn có tri thức của xã hội hiện đại, tuy rằng không phải là toàn tài, nhưng chỉ cần tri thức cơ bản, ở trong xã hội nguyên thủy này chính là bảo vật vô giá. Nếu có thể thuận lợi khống chế bộ lạc này, Ngô Minh có lòng tin trong mười năm khiến nó phát dương quang đại, ít nhất có thể đạt đến thời đại đồ đồng.

Đương nhiên, hắn không phải về tới xã hội nguyên thủy này để chơi trò đại vương bộ lạc. Cái hắn quan tâm nhất là tự bản thân mình trở nên mạnh mẽ. Nhưng đều là nhân loại, chỉ cần những người nguyên thủy này không phải là bộ tộc ăn thịt người, hắn tiện tay giúp đỡ một chút cũng không sao.

Cư như vậy, ngày hôm sau Ngô Minh theo sáu người đi tới bộ lạc của bọn họ. Hắn nhìn sáu người này nhiệt tình như thế cũng có chút nghi hoặc, bất quá sau khi nghe bọn họ nói chuyện với nhau, đại khái cũng biết được nguyên nhân.

Trong xã hội nguyên thủy, mỗi một phần sức mạnh đều rất quý giá. Đầu tiên hắn là một nam nhân, hơn nữa là một người đàn ông trưởng thành, tuy rằng thể trạng không sánh bằng sáu người kia, nhưng mà nói một câu thanh niên cường tráng cũng không đủ. Chuyện cũng không đơn giản là mang đến sức lao động cho bộ lạc, mà quan trọng nhất là mang đến máu mới cho bộ lạc, người nguyên thủy kỳ thật đã sớm biết chỗ xấu của thông hôn họ hàng gần, có máu mới gia nhập là đại sự lớn nhất của bọn họ.

Hơn nữa quan trọng nhất, Ngô Minh là một người, không có bộ lạc, nhân số cũng không nhiều, sẽ không dẫn phát sự cảnh giác của bọn họ, sẽ không để cho bọn họ cảm thấy hắn có thể là người của bộ lạc khác tới đây bắt người, nhiệt tình như vậy cũng có thể lý giải.

Ngô Minh đi theo sáu người kia hầu như cả ngày, thẳng đến khi hoàng hôn bắt đầu buông xuống, mới đi tới một cái sơn cốc. Tại đó có một vài lều vải được làm từ giả gỗ đơn giản, phía trên có da thú vật che chắn. Ngoại trừ những lều vải này, vách núi đá cách đó không xa còn có một hang động lớn, bên ngoài có một hàng rào chắn đơn giản. Thả mắt nhìn, bộ lạc này có nam nữ già trẻ cộng lại chỉ ít một trăm năm mươi người.

Số người này kỳ thật đã không ít, đối với bộ lạc xã hội nguyên thủy mà nói là không ít. Trong lòng Ngô Minh nhẹ nhàng thở ra, sau đó liền tra xét thật kỹ.

Trong bộ lạc có lửa, có một chút công cụ làm bằng đá, còn có một chút công cụ bằng gỗ, không nhìn thấy kim loại. Người già chỉ có hai người, toàn thân bôi quét màu sắc rực rỡ đầy, hắn là tể ti trưởng lão của bộ lạc, còn có hơn mười đứa trẻ lớn nhỏ không đều, nữ số lượng so với nam ít hơn một chút, nhưng mà cơ bản cân bằng. Tuyệt đại đa số mọi người là thanh niên trẻ khỏe, thoát nhìn bộ lạc này cũng không tệ lắm, thuộc loại bộ lạc có tiềm lực lớn trong xã hội nguyên thủy.

Ngay khi Ngô Minh đang quan sát thật kỹ, bỗng nhiên hắn khẽ động trong lòng, lập tức nhìn về một mảng đất trống. Ở đó có một nam tử mặc da thú rách tung tóe đang nằm bệt một đồng. Mặc dù là nằm, nhưng mà Ngô Minh thực sự cảm thấy giác quan thứ sáu của hắn dự cảm nguy hiểm, hơn nữa Ngô Minh vận hành chân lực lên đôi mắt, liền chứng kiến thân thể nam tử này như có như không tỏa ra ánh sáng.

"Người siêu phàm! Ha ha, quả nhiên là có người siêu phàm! Ta lại nói, nếu như nhân loại ở thời đại lịch Hồng Hoang không có nổi một người mang sức mạnh siêu phàm, làm thế nào có thể vượt khỏi ờ thế giới Hồng Hoang tràn đầy nguy hiểm này đây? Chẳng lẽ là dựa vào nhân số? Đừng nói giỡn."

Ngô Minh rất hưng phấn, bộ lạc này tuy rằng chỉ có một người siêu phàm, nhưng đây chính là hiện tượng tốt a. Hắn vừa định đi tới nói chuyện với người siêu phàm này, thì người này lại trực tiếp đứng dậy, sau đó dùng một loại ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Ngô Minh, ngược lại khiến cho hắn có chút sợ hãi.

Ngô Minh nhìn nhìn thân thể của mình, cũng không thêm đề ý nữa, đi tới trước mặt nam tử này nói: "Xin hỏi ngươi là người bộ lạc này sao? Vẫn có những khu vực có nhân loại khác? Ta có một chút vấn đề muốn hỏi ngươi, xin hỏi có được hay không?"

Nam tử không nói lời nào, chỉ là nhìn Ngô Minh, ngay khi Ngô Minh ý định tiếp tục hỏi thăm, bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến một hồi chi chi uông uông, giống như âm thanh của chuột kêu, lại giống như âm thanh của chó sủa. Ngô Minh không hiểu gì nhìn sang, không ngờ lại chứng kiến tất cả nhân loại đều sắc mặt kịch biến, những đứa trẻ kia điên cuồng trốn vào trong huyết động, biểu lộ của tất cả mọi người đều như lâm đại địch.

(Chẳng lẽ là Ma thú hung mãnh nào đó?)

Ngô Minh nghĩ thầm, nhưng hắn lại cảm thấy khó hiểu, tất cả mọi người rõ ràng không hề đi lấy vũ khí, ngược lại là dấu vũ khí ở phía sau, sau đó từng người từng người một quỳ xuống.

Ngô Minh càng thấy kỳ quái, đang định hỏi thăm một người nguyên thủy bên cạnh, lại không ngờ là nam tử siêu phàm kia trong nháy mắt đè hắn quỳ xuống trên mặt đất. Ngô Minh giận dữ, nhưng mà mặc cho hắn giãy giụa như thế nào, thân thể của hắn không thể động đậy, ngược lại biểu hiện ra một bộ dáng cung kính quỳ lạy.

(Thật mạnh! Ít nhất là sức mạnh cấp độ Trúc Cơ, thậm chí còn mạnh hơn nữa, nhưng không có địch ý đối với mình, nếu không thì ngay cả phản kháng mình cũng làm không được... Nhưng mà tại sao lại phải quỳ?)

Ngay khi Ngô Minh vẫn không hiểu mô tê gì, hắn thấy được xa xa có một đội ngũ xuất hiện, ước chừng có bảy tám sinh vật, đi bằng hai chân, chỉ là lưng cong cong, đầu có chút giống chuột, lại có chút giống chó, trên người có lông mọc không đều, làn da có nếp gấp, thoát nhìn rất xấu xí. Những sinh vật này có hình dạng giống như chuột hay chó đi bằng hai chân, cao ước chừng một mét hai mét ba, nhưng mà Ngô Minh ngạc nhiên là chúng nó lại sử dụng

vũ khí bằng kim loại, hiển nhiên không phải là dã thú, mà là sinh vật có trí khôn.

Dị tộc! Sinh vật có trí tuệ không phải nhân loại.

Cái từ "Dị tộc" này trên internet tại Hồng Hoang Thiên Đình cũng có xuất hiện qua, nhưng mà đã là quá khứ. Từ thời kỳ lịch Nhân Loại bắt đầu, toàn bộ sinh mệnh có trí tuệ không phải nhân loại trên đại lục Hồng Hoang đều dần dần bị đuổi tận giết tuyệt. Đại lục Hồng Hoang ở thời đại của Hồng Hoang Thiên Đình, đã không còn tồn tại bất cứ dị tộc nào rồi.

Và ở chỗ này, xuất hiện dị tộc!

Ngô Minh không hiểu được, vì sao những người nguyên thủy này buông bỏ chống cự, một mực quỳ lạy nghênh đón như nô lệ vậy?

Bảy tám sinh vật này thuộc chủng loài Kobold, tuy rằng cầm vũ khí, nhưng mà Ngô Minh không cảm giác được bất kỳ sức mạnh siêu phàm nào từ trên người chúng. Hiển nhiên chúng đều là phạm vật, nhìn hình thể chúng thật sự có chút yếu đuối, so với những người nguyên thủy này quả thực đối lập như hải tặc cùng tráng hán, hơn nữa chỉ có bảy tám con, trong bộ lạc có trên trên trăm người, vậy cũng vậy chết chúng nó rồi.

Bọn họ... Tại sao phải quỳ lạy!?

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Sát ý cuộn cuộn

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh bị nam tử này dùng lực đè cho quỳ trên mặt đất, trong lúc nhất thời chỉ có thể nhìn bảy tám con Kobold từ từ đi vào bộ lạc.

Mấy con Kobold này điều vô dương oai tiến đến. Sau đó chúng nó cũng không nói gì, chỉ tùy ý nhìn mọi người xung quanh, thái độ không vui không buồn, thậm chí ngay cả khinh rẻ cũng không hề có. Thái độ cùng ánh mắt này của bọn chúng khiến Ngô Minh cảm thấy vừa lạ lẫm lại vừa quen thuộc, trong lúc nhất thời hần nghĩ không ra loại ánh mắt này mang ý nghĩa gì.

Lúc này, đám Kobold bỗng nhiên kéo ra một tráng hán từ trong đám người, sắc mặt tráng hán này lập tức trắng bệch, nhưng vẫn không dám cử động một chút nào, mặc cho Kobold kéo hán đi. Tiếp theo, Kobold tiếp tục lựa chọn, rốt cuộc chọn được ba nữ tử, hai tráng hán, tổng cộng năm người, đồng thời, lại có Kobold tiến vào trong hang động, lôi từ bên trong ra ba đứa trẻ.

Nhìn đến đây, Ngô Minh tâm thần chấn động, hán bỗng nhiên nhớ được mình đã nhìn thấy ánh mắt này ở đâu rồi, không sai, chính là ánh mắt này.

Đó là trong một lần hán về quê chơi, ông ngoại của hán không ngừng lựa chọn trong một đám ngỗng, cuối cùng tuyển ra một con ngỗng mập mập để làm bữa trưa cho hán. Khi đó, ánh mắt của ông ngoại chính là như thế này...

Đó là ánh mắt không thêm đề ý, là ánh mắt nhìn gia súc, là ánh mắt nhìn những thứ không cùng cấp độ với mình!!

Ngô Minh tiếp theo liền trở mắt nhìn những Kobold này bắt trói những người đó mang đi. Nhưng còn chưa rời khỏi bộ lạc, một gã Kobold bỗng nhiên chộp lấy một đứa trẻ giơ lên. Sau đó, tất cả mọi người chứng kiến nó há cái miệng to lớn ra, hàm răng sắc bén trực tiếp cắn lên đầu đứa bé này, nó dùng sức cắn mạnh, đầu của đứa bé này lập tức vỡ nát. Trong ánh mắt dường như có thể giết người của Ngô Minh, đám Kobold này vừa cười cười nói nói vừa cắn xé đứa bé, từ từ đi thật xa.

Đến khi những Kobold này đi đến khuất mắt rồi, sức mạnh áp chế Ngô Minh mới biến mất. Ngay khi vừa khôi phục khả năng hành động, Ngô Minh trực tiếp đứng thẳng lên, hán không chút suy nghĩ đâm vào mặt nam tử kia một cái, khiến hán lùi ra hai ba mét, đồng thời lạnh giọng nói ra: "Tại sao ngăn ta? Tại sao không kháng cự?"

Nam tử kia cũng không hề trả lời lại, thậm chí ngay cả về mặt cũng không hề thay đổi, hán nửa ngồi xuống mặt đất, vẫn dùng ánh mắt ngạo nhiên nhìn Ngô Minh, Ngô Minh cũng không thêm đề ý tới hán nữa, quay người đi đến chỗ của một người nguyên thủy khác, vừa đi vừa gào: "Tại sao các người không kháng cự? Đó là thân nhân của các người, là vợ của các người, là con của các người, tại sao các người không kháng cự!?"

Ngô Minh trực tiếp kéo một tráng hán vẫn còn đang quỳ lạy đứng lên, nhìn ánh mắt tránh né của hán mà gào: "Đồ nhát gan nhu nhược, dám cùng ta đi cướp thân nhân của các người về không!?"

Người nguyên thủy này chỉ trốn tránh ánh mắt của Ngô Minh, dường như ánh mắt của Ngô Minh chính là hỏa diễm.

Thái độ này chỉ làm cho lửa giận của Ngô Minh đại thịnh thêm, hán hung hăng đẩy tráng hán này ngã xuống mặt đất, lại nắm một nam tử khác lên mà hỏi: "Người có dám cùng ta đuổi theo chúng nó hay không!?"

Ngô Minh hỏi liên tiếp hơn mười người, mỗi người đều chỉ cúi đầu nhìn, trên mặt họ tuy rằng bi thương, nhưng mà chủ yếu vẫn hiện rõ một loại nhát gan, thậm chí so với nhát gan cũng không bằng, người nhát gan còn có khả năng dám suy nghĩ trong lòng một chút, mà bọn họ dường như đến can đảm để nghĩ tới cũng không còn. Đó là một loại biểu hiện chi thủ nghĩ về việc phản kháng thôi cũng đã không dám nghĩ tới.

"Các người..."

Ngô Minh vốn muốn nói các người đều đáng chết, nhưng mà nghĩ đến sáu người kia từng mỉm cười nhiệt tình cho hắn đồ ăn, lại nhìn cuộc sống hài hòa của những người nguyên thủy này trước đó, những lời này cuối cùng hắn cũng không nói ra được, chỉ có thể cắn răng hung hăng đi ra khỏi bộ lạc.

Bỗng nhiên, nam tử mang sức mạnh siêu phàm kia rốt cuộc đã mở miệng nói: "Chúng nó là người của bộ lạc Long Nha, Hồng Hoang Vạn Tộc vị trí thứ 9.846, Kobold nhất tộc, không phải Kobold hoang dã có thể so sánh."

Ngô Minh lạnh lùng quay đầu nhìn về phía đây siêu phàm nam tử, hắn nói ra: "A, lại nói tới hậu trường đúng không? Mặc kệ hậu trường to như thế nào, chúng nó chỉ có mấy con? Giết chết bọn chúng rồi chôn tại chỗ, ta cũng không tin là sẽ có người truy xét được đến tận đây, hơn nữa nếu như thực lực bộ lạc chúng nó chỉ có cỡ vậy, toàn diệt bộ lạc chúng nó thì có sao?"

"... Khi này có phải ngươi vừa nhìn ánh sáng trên người ta?" Nam tử kia cũng không trực tiếp trả lời mà lại hỏi một vấn đề khác, đồng thời từ trên người hắn toát hào quang dài đến ba trượng. Loại ánh sáng này phàm nhân vốn không thể nhìn thấy, nhưng vì hào quang trên người nam tử quá mức mãnh liệt, thế nên những người nguyên thủy ở đây đều thấy được một chút, lập tức những người nguyên thủy này lại quỳ sụp xuống một lần nữa, đều đồng thanh mở miệng nói thần nhân.

Thoạt nhiên Ngô Minh cả kinh khi chứng kiến luồng hào quang này, mà sau khi thấy rõ được thước của nó thì hắn bắt đầu hoảng sợ.

Ở thời kì Hồng Hoang Thiên Đình có dụng cụ đo đạc chuẩn xác cấp độ sức mạnh bằng số liệu cụ thể, có thể đánh giá cấp độ sức mạnh từ cấp bốn trở xuống. Nếu cho một nam tử trưởng thành bình thường mạnh cỡ 1 điểm, thì sức mạnh cấp độ một sẽ vào khoảng 20-50 điểm, cũng tương đương luyện khí kỳ trong tu chân. Khi đó ánh sáng bên ngoài thân thể sẽ có độ dày khoảng 2 đến 3 tấc. Mà khi điểm số thực lực vào khoảng 200-300 điểm, chính là sức mạnh cấp độ Trúc Cơ Kỳ, cũng chính là sức mạnh cấp hai, thì ánh sáng ngoài thân sẽ dày chừng một thước. Và khi điểm số thực lực vào khoảng 8000-10000, chính là sức mạnh cấp ba, trong tu chân chính là Kim Đan Kỳ, ánh sáng bên ngoài thân thể sẽ dày ba đến bốn thước.

Cao hơn nữa Ngô Minh điều tra không tới rồi, nhưng mà Kim Đan Kỳ, thực lực cấp ba đã vô cùng kinh người, trong chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình ít nhất cũng là trung thượng tầng. Nếu nhậm chức trong quân đội, ít nhất cũng là sĩ quan cấp giáo. Ngô Minh sống trong thị trấn kia mấy tháng, cũng chỉ thấy hiệu trưởng trường cấp 3 là có thực lực cấp độ ba, linh quang cũng dài hơn ba thước một chút.

Và nam tử trước mắt này có ánh sáng phát ra ít nhất cũng dài khoảng ba trượng, đây là thực lực cấp độ nào? Tứ giai? Hay là...

Thánh Nhân!?

Đương nhiên, ánh sáng phát ra ngoài thân là dấu hiệu phổ biến, cũng có một số cường giả không phát ra loại ánh sáng này. Điều đó có nghĩa là cường giả đó cũng không đi theo con đường tu chân chính thống, thậm chí cũng không phải đi theo các con đường tu luyện năng lượng chính thống. Có thể là hắn đi theo con đường tu luyện huyết mạch lực, hoặc chính là con đường kỳ lạ cổ quái nào đó, thực lực không thể dựa vào ánh sáng phát ra mà đánh giá.

Ngô Minh nhìn ánh sáng phát ra từ thân thể nam tử, trong lúc nhất thời bị chấn nhiếp đến nhất thời không nói được lời nào, nhưng mà trong lòng vừa nghĩ tới đứa trẻ vừa bị ăn thịt mất, một ngọn lửa giận liền bốc lên, hắn chỉ thẳng vào mặt nam tử nói lớn: "Ngươi có sức mạnh cấp độ như vậy, tại sao vẫn chấp nhận làm rùa đen rút đầu!?"

Mam tử thờ dài mà nói: "Lai lịch của ngươi thật đúng là kỳ lạ, thân thể cũng không giống... Ta trước hết trả lời vấn đề của ngươi, ta có thực lực như vậy mà vẫn quỳ xuống, là vì ta sợ."

"Sợ, sợ!?" Ngô Minh nghĩ tới vô số đáp án, nhưng mà hai chữ này làm cho sắc mặt hắn xanh mét.

Nam tử gật đầu nói: "Ừ, ta sợ Trời này, sợ Đất này, cũng sợ tất cả Hồng Hoang Vạn Tộc. Ta thật sợ sợ, vì vậy ta quỳ xuống, dựa vào những hy sinh nhỏ nhỏ này để kéo dài sự tồn tại của chúng tộc."

Ngô Minh sững sờ, ngẩn ngơ cả nửa ngày, sau đó mới dùng ngữ khí không thể tưởng tượng được mà nói: "Thật sự là hoang đường! Sinh vật nhỏ yếu như đám Kobold đó, trong mắt ngươi không bằng cả một con côn trùng, ngươi lại sợ? Ta thật đúng là chịu phục các ngươi rồi, các ngươi thật sự là đã quỳ quá lâu, lâu đến mức ngay cả dũng khí đứng lên cũng không có. Hắc hắc, đạo bất đồng bất tương vi mưu, các ngươi cứ tiếp tục quỳ tiếp đi." Nói xong, Ngô Minh quay đầu chạy thật nhanh ra khỏi bộ lạc.

Nam tử kia cũng sùng sốt một chút mà hỏi: "Ngươi muốn đi đâu?"

"Đi đâu?"

Ngô Minh quay đầu lại lạnh giọng nói: "Đương nhiên là đi giết súc sinh rồi, không giết sạch đám Kobold đó, ta khó có thể yên lòng." Nói xong, Ngô Minh không thèm để ý nữa, mặc cho bọn họ gọi theo thế nào, trực tiếp phóng thẳng về hướng đi của những con Kobold đó.

Từ khi Ngô Minh sinh ra rồi sống hai mươi mấy năm đến nay, sau đó xuyên việt lại được chứng kiến chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình đường hoàng đại thế, trong thế giới quan của hắn, loài người chính là bá chủ thế giới, sáng tạo văn minh, diễn hóa thế gian. Ngoại trừ thiên tai, cũng chỉ còn có nội đấu mới có thể uy hiếp nhân loại, trừ những thứ đó ra thì còn có cái gì có thể uy hiếp nhân loại nữa?

Loại định kiến này đã sớm thâm căn cố đế trong linh hồn của Ngô Minh, đó là một loại tự hào về chủng tộc phát ra từ sâu bên trong bản năng và linh hồn.

Ở thế giới Địa Cầu, hay là ở thế giới Hồng Hoang Thiên Đình, luôn luôn có rất nhiều người hô hào bảo vệ môi trường, hô hào bảo vệ động vật, đó âu cũng là chuyện bình thường. Nhưng nếu thật sự có một loại sinh vật nào đó có thể uy hiếp được sự tồn vong của nhân loại, lại ăn thịt người, hơn nữa là ăn thịt người trắng trợn trước mắt công chúng, thì toàn bộ mười tám đời tổ tông của giống loài này nhất định phải bị tiêu diệt sạch sẽ để rửa sạch nỗi nhục đó. Khi đó sẽ không có bất kỳ ai, cho dù là những nhà bảo vệ động vật miệt mài nhất, lại đi xin tha cho chúng nó một con đường sống. Thậm chí ngay cả động vật hoang dã bình thường nếu lỡ săn giết và ăn thịt người thì nhất định cũng sẽ bị đánh chết. Loại tâm thế này của loài người đã khắc sâu trong linh hồn của Ngô Minh.

Nhưng rõ ràng hán chúng kiến được đám Kobold nhỏ yếu đó ăn thịt trẻ em của loài người ngay trước mặt tất cả những con người ở đó!?

Hơn nữa bọn họ không dám phản kháng!?

Vị cường giả của nhân loại kia lại còn nói sợ!?

"Một đám gia súc bị nuôi dưỡng thật lâu, lâu đến mức ngay cả xương cốt cũng đã mềm thành cặn bã. Các người mà cũng xưng là con người sao!?"

Ngô Minh mang theo lửa giận ngập trời tiến vào khu vực thảo nguyên. Hân hừ lạnh một tiếng, lần theo dấu chân của đội ngũ Kobold mà đuổi theo...

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Chung sát

Dịch & biên: No Name

Ngô Minh đi thẳng một mạch, chỉ còn cách đội ngũ Kobold chừng trăm mét. Dọc đường luôn chú ý cẩn thận, luôn dừng lại ở nơi ngược gió, căn bản không hề để cho đám Kobold này phát hiện ra mình.

Hắn cũng liên tục thu thập thông tin về đám Kobold, xác nhận trong bọn chúng tuyệt đối không tồn tại kẻ nào có sức mạnh siêu phàm. Chỉ là trong đó có một tên Kobold có màu da hơi đậm một chút, động tác lại rất nhạy bén, khí lực cũng khá lớn, đoán chừng mạnh cỡ một tráng hán trưởng thành.

Nhưng cũng chỉ có thế mà thôi. Tuy rằng những Kobold này có vũ khí kim loại, nhưng mà chỉ số thông minh của bọn chúng lại có vẻ không hề cao, từ số lượng từ ngữ chúng dùng để đối thoại với nhau có thể nhìn ra được. Ngô Minh thật sự cảm tạ chức năng phiên dịch ngôn ngữ của Chủ Thần, nhờ đó hắn có thể nghe hiểu lời bọn chúng nói.

"Đứng đứng, trái cây lớn lớn."

"Bên kia bên kia, có thịt."

"Ngọn nển, ngọn nển, trả về."

Dựa vào nội dung của mấy cuộc đối thoại như thế này, có thể thấy chỉ số thông minh của Kobold chỉ tương đương với trẻ con bốn năm tuổi, tối đa sáu tuổi.

Trên đường đi, những tên Kobold này đã gặm ăn sạch sẽ những đứa bé còn lại. Đối với chúng mà nói những đứa bé này chỉ như đồ ăn vặt hoặc điểm tâm. Dọc đường ba lần bốn phen Ngô Minh thiếu chút nữa đã lao ra, cũng may là tâm tính hắn cẩn trọng, cho dù nhìn đến mắt cũng muốn nức ra, cuối cùng vẫn giữ được kiên nhẫn.

Tuy rằng những Kobold này có vẻ yếu ớt, nhưng hiện tại Ngô Minh cũng không mạnh hơn người bình thường bao nhiêu, ưu điểm chỉ là kiến thức phong phú, giác quan thứ sáu có khả năng dự đoán nguy hiểm. Nếu chiến đấu cận chiến, có thể hắn còn không bằng trong những người cường tráng nhất trong bộ lạc nguyên thủy kia. Dù sao Thủy Vận Quyết không lấy chiến lực xưng danh.

(Xem ra ta lúc trước lựa chọn công pháp có chút gấp gáp rồi. Bất quá cũng không sao, Thủy Vận Quyết coi như là công pháp Đạo Gia biến thể, tu đến Trúc Cơ có thể chuyển tu công pháp khác, xem ra cuối cùng vẫn cần lựa chọn một ít công pháp có chiến lực cường đại mới được.)

Trong một ngày một đêm tiếp theo, hắn hầu như không chợp mắt một chút nào, chỉ liên tục bám theo đám Kobold. Mà khi đám Kobold đi ngủ thì hắn bắt đầu trinh sát xung quanh, cuối cùng hắn lựa chọn được một địa điểm thích hợp để phục kích, bắt đầu thiết lập mai phục, mấu chốt vẫn là tam bảo: lửa, khói, cạm bẫy.

Địa điểm Ngô Minh lựa chọn là một đầm lầy. Đầm lầy như vậy có khá nhiều trên thảo nguyên, chỉ cần chú ý một chút thì chẳng bao giờ bị lún chết. Cũng

không phải hấn định tìm chết đám Kobold này, mà là đầm lầy này chỉ có một con đường đi qua, khác xa so với đất bằng trên thảo nguyên. Hấn sẽ dụ đám Kobold này đi đến chiến trường mình lựa chọn rồi mới động thủ.

Ngày thứ hai, Ngô Minh âm thầm đón đầu đám Kobold, chờ ở biên giới đầm lầy mà cười lạnh một phen. Hấn cắn răng cắt một vết trên cánh tay của mình rồi từ từ nhỏ máu tươi xuống đất.

Không bao lâu sau, quả nhiên Ngô Minh nghe được tiếng kêu chi chi uông uông đặc thù của đám Kobold. Những tên Kobold này khi người được mùi máu tươi liền tỏ ra rất hưng phấn. Đây cũng là kết quả trong mấy ngày quan sát của hấn. Khi chúng nó ăn những đũa trẻ loài người, chi cần ngửi được mùi máu tươi là trông mắt của chúng sẽ chuyển sang màu đỏ rực, thậm chí nảy sinh tranh cướp lẫn nhau. Mà bây giờ có vẻ chúng nó còn tỏ ra hưng phấn hơn nhiều khi người thấy mùi máu tươi của Ngô Minh.

Ngô Minh chứng kiến đám Kobold, ngoại trừ con có màu da sẫm, còn lại đều chạy tới vị trí của hấn. Hiển nhiên con Kobold đó ở lại là để canh chừng đám nhân loại kia. Ngô Minh cũng không hoảng loạn, men theo con đường duy nhất tiến sâu vào đầm lầy, trên đường đi vẫn cố ý rắc máu tươi của mình lên mặt đất.

Những con Kobold lập tức tiến vào theo sau, chúng vốn ưa thích lẫn lộn trong bùn nhão, sẽ không cảm thấy có gì do dự khi tiến vào cái đầm lầy nhỏ này, một mực truy đuổi theo mùi máu.

Tìm kiếm được chừng mười phút, quả nhiên chúng chứng kiến được một gã nhân loại với một cánh tay bị thương đang tập tễnh chạy trốn, đi đứng vô cùng khó khăn. Đám Kobold lập tức hoan hô một tiếng, nhân loại này chính là con mồi, là con mồi của riêng chúng nó, không tính là một phần của công phẩm, chi cần bắt được là có thể ăn ngon lành. Chúng vô cùng hưng phấn, không ngừng ra sức đuổi theo tên nhân loại này.

Gã nhân loại trốn, đám Kobold đuổi theo, khoảng cách giữa hai bên càng ngày càng rút ngắn. Gã nhân loại chạy tới trước một bụi cỏ lớn, hấn như được đại xá, nhảy thẳng vào trong bụi rậm đó, thoáng cái ẩn giấu tung tích.

Đám Kobold lập tức lo lắng, tuy rằng vẫn có thể men theo mùi máu mà từ từ lần ra dấu vết, nhưng mà chúng nó sợ gã nhân loại này đào thoát, cũng theo sát nhảy vào trong bụi cỏ. Chỉ trong chốc lát, hai con Kobold đi đầu bỗng nhiên thét lên, chân đạp vào khoảng không, rơi xuống một cái hố sâu, trong lúc nhất thời chỉ có thể kêu rên, không thể trèo lên được.

Mấy con Kobold còn lại đều kinh hãi kêu uông uông. Có con Kobold định lui về sau, nhưng lại sảy chân rơi vào một cái hố khác, đám còn lại cũng không dám tùy tiện nhúc nhích, chỉ có thể đứng tại chỗ kêu lên.

Ngay thời điểm này, tên nhân loại có cánh tay bị thương kia chui ra từ trong đám cỏ, hấn cầm trên tay một bó thuốc, nhìn những con Kobold này bằng ánh mắt lạnh như băng. Đám Kobold liền nghe gã nhân loại này mở miệng nói thứ ngôn ngữ gì đó mà chúng không hiểu được.

"Biết rõ ta tại sao ta chọn chỗ đầm lầy này không? Bởi vì ở đây chỉ có một con đường cố định, muốn đuổi theo ta, ta chạy hướng nào, các ngươi chỉ có thể đuổi theo từ hướng đó. Nếu là đất bằng hoặc thảo nguyên, các ngươi hoàn toàn có thể học theo theo sói hoặc là sư tử mà săn bắt, đuổi theo từ phía sau kết hợp tập kích bên sườn hay chặn đầu, mà như vậy làm sao ta có thể giết sạch các ngươi? Dù sao ta cũng chỉ là một người."

"Không cần thử, trước sau đều có cạm bẫy, ngoại trừ trở về con đường ta đi từ đầu, những hướng khác đều vô ích. Chi số thông minh của các ngươi cũng không đủ, muốn tìm được đường thoát trong thời gian ngắn cũng không phải dễ dàng. Được rồi, nói nhiều quá, chỉ là nội tâm đang oán giận, bây giờ ta tiễn đưa các ngươi lên đường."

Ngô Minh vứt bó thuốc xuống đồng cỏ, trong chốc lát đám cỏ khô bắt đầu cháy lên. Trong thời tiết như thế này, cỏ khô cực kỳ dễ bén lửa, theo ngọn lửa từ bó thuốc, toàn bộ khu vực xung quanh đó trong nháy mắt biến thành một biển lửa. Đám Kobold lập tức bị ngọn lửa nuốt chửng, từng con một bị cháy mà kêu to lên uông uông, điên cuồng chạy ra tứ phía để rồi lại rơi vào trong các hố bẫy, mà những hố bẫy này cũng đã được Ngô Minh phủ lên một lớp cỏ khô, hấn bỏ công thiết kế khu vực cạm bẫy này như vậy, há có thể để cho đám Kobold đó có cơ hội tìm được đường sống?

"Đánh chết chừng bán nhân long mạch, sáu con Kobold cấp thấp, tổng cộng đạt được điểm 300 số ban thưởng, rút ra《 Trị số thân thuộc Thiên đạo 》 thành công."

Ngô Minh nhìn biển lửa dâng lên, đốt sạch hết thảy, mà đợi cho hỏa diễm bắt đầu biến mất, Ngô Minh dùng trường mâu của hấn dích ra một cái xác Kobold đã cháy đen thui. Hấn lạnh lùng nhìn cái xác nửa ngày, bỗng nhiên cắn mạnh lên cái xác, xé ra một miếng thịt, cũng không thèm quan tâm độ nóng cũng mùi vị khét lẹt, nhai nhai rồi nuốt vào bụng, một lúc lâu sau mới xì một tiếng khinh miệt nói: "Chó chính là chó, dám cắn người, thật đáng bị đánh chết."

Ở chỗ cũ, con Kobold có làn da sẫm màu còn lại đang thông thả gặm xương, chính là xương của mấy đũa bé loài người, gặm gặm xong nó lại nhìn về đám nhân loại kia. Những người này bị buộc bởi dây thừng loại nhỏ, đàn ông trưởng thành chỉ cần kéo mạnh một cái là đứt, nhưng những người kia căn bản không dám nhúc nhích máy may. Khi Kobold nhìn về phía bọn họ, bọn họ chỉ có thể cúi xuống, nhìn lại cũng không dám.

Con Kobold này tiết nuôi lác đầu, chi số thông minh của nó cao hơn so với đại đa số đồng tộc, sức chiến đấu cũng mạnh hơn một chút, vì vậy nó là đội trưởng đội ngũ này. Nó biết rõ, những người này là thú đầu người, đánh cho các đại nhân vật phía trên hưởng dụng, về phần mấy đũa bé kia là phúc lợi của bọn nó, những người này là ăn không được, nó chỉ có thể tiết nuôi tiếp tục gặm xương.

Lại một lúc sau, con Kobold bỏ khúc xương xuống, nó kêu to về hướng những con Kobold kia đuổi theo lúc nãy. Nó cũng không lo lắng, dù sao thứ chúng nó đuổi theo là nhân loại, đám gia súc này vô cùng ngoan ngoãn, ngoan hơn nhiều so với đám kỵ lang nuôi trong tộc. Nó chỉ lo lắng đám Kobold kia trì hoãn quá lâu, bất quá chuyện này cũng thôi đi, tội nó nói gì thì cũng sẽ lưu lại cho nó phần nội tạng màu mỡ nhất.

Ngay lúc đó, nó nghe được tiếng bước chân, liền quay đầu ra nhìn mà lòng tràn đầy mong đợi. Trong chốc lát, hai con người của nó co rút lại mãnh liệt, nó thấy được một nhân loại tay cầm một thanh trường mâu, trên trường mâu treo theo mấy cái đầu lâu Kabold, từ từ đi về phía nó.

"Người, nhân loại, dám giết con cháu của Rồng vĩ đại, chết, chết, chết..."

Con Kobold kinh hãi giậm dứ, từ mặt đất cầm lên thanh trường mâu kim loại xông về phía gã nhân loại này, đồng thời lớn tiếng gào thét bằng ngôn ngữ của nhân loại, thứ ngôn ngữ của đám súc sinh dơ bẩn này.

"Ha ha, rõ ràng là chó, lại dám xưng là Rồng."

Người tới chính là Ngô Minh, hất ném đầu của đám Kabold lên mặt đất, sau đó không một chút do dự đâm trường mâu về phía con Kobold, trực tiếp xông lên.

Ánh mắt con Kobold ánh mắt co rút lại, Ngô Minh chợt nghe nó phát ra một loại âm tiết kỳ quái, âm tiết này cũng không phải tiếng chi chi uông uông, mà là một loại âm điệu tràn đầy uy nghiêm. Chỉ trong chốc lát, làn da con Kobold này bắt đầu chuyển sang màu đỏ như màu tôm luộc, thậm chí còn có hơi nước bốc ra. Cùng lúc đó, sức mạnh cùng tốc độ của con Kobold trong nháy mắt tăng tiến, ngay trước khi trường mâu của Ngô Minh kịp đâm trúng, nó đã đâm thanh trường mâu bằng kim loại của mình thẳng vào bụng Ngô Minh.

Ngô Minh bị đâm trúng liền phun ra một ngụm máu tươi, nhưng hắn không hề lùi bước, ngược lại tiến về phía trước một bước, tùy ý để thanh trường mâu kim loại đâm sâu vào người, cầm cây mâu gỗ trong tay đâm vào lòng ngực Kobold.

"Haha, lại thật sự là huyết mạch siêu phàm, xem ra những gì bách khoa dị tộc nói về Kobold là thật rồi? Chó mà lại có huyết mạch của rồng?"

Ngô Minh trầm giọng nói, nhìn con Kobold kinh hoàng thét lên, định lui về sau đi, hắn cười hắc hắc, lại bước về trước một bước, hầu như áp sát con Kobold mặt đối mặt, sau đó hắn điên cuồng há miệng cắn lên mặt con Kobold, lại không ngừng ngoáy mạnh thanh trường mâu trong tay...

"Đánh chết chúng bán nhân long mạch, long duệ Kobold, đạt được 700 điểm số ban thưởng, rút ra 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 thành công."

Nghe được âm thanh này, Ngô Minh mới trầm tĩnh lại, hắn dùng cần xé, tùy ý đẩy con Kobold ngã xuống mặt đất. Kỳ thật hắn không phải muốn cắn con Kobold này để thử mùi vị, mà là nội tạng hắn bị tổn thương, đau nhức kịch liệt đến không còn sức mạnh. Nếu hắn không cắn chặt hàm răng, có thể sẽ không còn đủ sức để kết liễu con Kobold này.

Bất quá cũng ổn rồi, đánh chết toàn bộ Kobold, đạt được 1000 điểm số ban thưởng, đây là thu hoạch lớn, quan trọng nhất là rốt cuộc đã đánh chết đám Kobold này, coi như báo thù cho mấy đứa bé kia.

lúc này Ngô Minh cũng ngã khụy xuống đất, hắn muốn rút thanh trường mâu ra khỏi bụng rồi mới để cho Chủ Thần chữa trị, nhưng mà hắn thật sự đã không còn chút khí lực nào, liền hô to với mấy nhân loại bị trời kia: "Này, không chết thì tới đây giúp ta một cái."

Lại không ngờ, mấy người này đều thất kinh, rõ ràng đám Kobold đều đã chết, nhưng bọn họ vẫn không dám nhúc nhích, mặc cho Ngô Minh gầm rú như thế nào cũng không dám tự cời trời.

Ngô Minh cảm thấy vô cùng đáng chất, vừa hận vừa giận, hận không thể lập tức đánh mấy nam nữ nhân loại một trận cho sứt tay. Ngay lúc này, một bàn tay duỗi tới, rút thanh trường mâu trên người hắn ra, đồng thời, âm thanh của nam tử có sức mạnh siêu phàm duy nhất trong bộ lạc kia cũng vang lên:

"Giết được vạn tộc, trên thân lại không có oán khí của Thiên đạo, người..."

"Thực sự là nhân loại sao?"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Dấu vết cùng tiến nhập

Dịch & Biên: No Name

Nam tử siêu phàm dường như rất có uy nghiêm trong bộ lạc, sau khi hắn xuất hiện, hắn nói như thế nào những người kia liền làm theo thế ấy. Theo phân phó của hắn, những người này mau chóng rời khỏi, cũng không biết là quay về bộ lạc hay là đi đâu khác.

Tiếp theo nam tử ngồi xổm bên cạnh Ngô Minh mà nhìn hắn, điều này làm cho Ngô Minh có chút bất đắc dĩ, có chút khó chịu. Hắn không biết Chủ Thần khi chữa trị có phát sinh dị tượng gì hay không, đồng thời cũng không ngại lấy ác ý mà đề phòng người khác, trong các tiểu thuyết tu chân thiếu gì việc giết người đoạt bảo, hắn cũng không hy vọng bản thân là nạn nhân bị cướp bóc, vì vậy dù hiện tại đau đớn vô cùng, hơn nữa thân thể bắt đầu rét lạnh, hắn vẫn cắn răng không cho Chủ Thần chữa trị.

Nhưng không ngờ nam tử này nhìn Ngô Minh nửa ngày, đột nhiên làm một chuyện hần tuyệt đối không thể nào tưởng tượng ra được. Ngực của nam tử đột nhiên mở ra, lộ ra bên trong là linh kiện máy móc cực kỳ tinh vi. Trong thân thể nam tử này rõ ràng không phải huyết nhục, không phải nội tạng, mà là máy móc. Hần là một người máy!?

Trong lúc nhất thời, bởi vì quá mức rung động mà Ngô Minh không nói được gì, chỉ nhìn thấy rất nhiều xúc tu kim loại vuron ra từ trên ngực nam tử, tự động đi đến miệng vết thương, ngay sau đó một cảm giác tê dại nhẹ nhàng từ miệng vết thương truyền đến hắn.

"Ta đang chữa trị cho ngươi, đừng lo lắng, ngươi còn chưa chết, thật vất vả gặp được một tộc nhân có đặc dị như vậy, dù thế nào cũng không thể để ngươi chết." nam tử thấp giọng nói.

Ngô Minh còn đang kinh ngạc đến há hốc mồm, hần hầu như quên bẵng đi mình định nói cái gì, sau hơn nửa ngày mới há to miệng nói: "Ngươi là người máy? Ta XXX, đến cùng ngươi là ai?"

Nam tử suy nghĩ một chút rồi trả lời: "Thân thể của ta là thể cơ giới thăng hoa của tộc Địa Linh, Ahh, ngươi nói người máy cũng không hẳn là sai. Ta sinh ra ở bộ lạc Khoáng, tên gọi là Cốt, ngươi có thể gọi ta Khoáng Cốt, hoặc là Cốt cũng được, tên của ngươi là gì?"

"Tên là Ngô Minh... Địa Linh Tộc là bộ lạc nào? Cơ giới là cái gì? Ta XXX, không ngờ khoa học kỹ thuật của thời đại này cũng phát triển như vậy?". Hiện tại ngay cả bản thân đang nói cái gì Ngô Minh cũng cảm thấy mơ hồ.

Cốt cười đắng chát mà nói: "Ngươi cũng biết, Hồng Hoang Vạn Tộc vị trí thứ 9.711 là Gnome cấp thấp. Hồng Hoang Vạn Tộc vị trí thứ 861 là Gnome cao cấp. Tổ tiên của bọn chúng, Hồng Hoang Vạn Tộc xếp hạng thứ 98, chính là Địa Linh Tộc. Về phân cơ giới... đây chính là cơ mật rồi, nói ra ngược lại không tốt."

Ngô Minh gật đầu mà cái hiểu cái không, trong nội tâm rung động vô cùng. Đại lục Hồng Hoang này không hề đơn giản như tưởng tượng của hắn. Hồng Hoang Vạn Tộc, lúc trước hắn cũng đã nghe qua, nhưng khi đó hắn cứ tưởng mỗi chủng tộc tương tự như một bộ lạc, nhưng mà bây giờ suy nghĩ kỹ lại, rất có thể mỗi một chủng tộc chính là một nền văn minh, vậy thì tổng cộng có một vạn nền văn minh? Thật sự là quá đáng sợ.

Hơn nữa Ngô Minh tốt xấu cũng sống ở thời đại Hồng Hoang Thiên Đình được mấy tháng, cũng biết về người máy cùng người sinh hóa, nghe nói bọn họ cũng rất mạnh mẽ, có cả cường giả có sức mạnh cấp bốn. Nhưng mà bất kỳ người máy hoặc là người sinh hóa nào cũng đều có đặc điểm là không thể tỏa ra linh quang quanh người được, bọn họ đã đi con đường cường hóa khoa học kỹ thuật, một con đường tu chân cường hóa cực đoan.

Nhưng mà nam tử này chẳng những có linh quang, bản thân lại là người máy, việc này thật sự đáng sợ, khoa học kỹ thuật và máy móc này rất có thể đã vượt qua chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình...

Cốt vừa chữa trị cho Ngô Minh vừa nói: "Không có tên sao? Cũng đúng... Trong thế giới tàn khốc này, nhân loại chúng ta tự gọi tên cho chính mình cũng thực sự buồn cười, ngươi biết tại sao ta cứu ngươi không?"

Ngô Minh lại nói: "Ta đã nói tên rồi mà??.. Được rồi, ngươi cứu ta không phải là vì ta là nhân loại sao?"

Cốt lại lắc đầu, lạnh lùng nói: "Ta trước kia cũng suy nghĩ giống như ngươi vậy, nhưng khi đã thấy nhiều, thấy quá nhiều, huyết sắc cũng quá nhiều, ta cứu không hết được, vẫn là câu nói kia, vì duy trì sự sống của đại đa số tộc nhân, cho dù có một hai người, ngàn người, thậm chí là vạn người sẽ chết, chỉ cần tình hình không cho phép, ta tuyệt đối sẽ không xuất thủ. nhưng mà ngươi bất đồng, ngươi vừa mới giết hết toàn bộ đám Kobold này đi? Nhưng mà trên người của ngươi không có chút oán niệm của Thiên đạo nào, đây mới là nguyên nhân ta cứu ngươi."

"Oán niệm của Thiên đạo? Đó là cái gì?" Ngô Minh kỳ quái hỏi.

"... Phàm nhân nhìn không tới, ngươi quá yếu cũng nhìn không tới, chỉ cần người mạnh hơn hiện tại gấp năm mươi lần, có lẽ sẽ mở hồ thấy được, đó là nguyên tội (*), là nguyên tội của giống loài chúng ta." Cốt nói ra.

"Nguyên tội?" Ngô Minh có chút tỏ ra khinh thường, nếu bình thường kẻ nào đi rao giảng về thuyết nguyên tội với hắn, hắn có thể chửi cho mười tám đời tổ tông nhà người đó đều tỉnh ngộ.

(*) Nguyên Tội, hoặc Tội tổ tông: là một tín điều của Hội thánh Công giáo, ám chỉ đến tình trạng mắc tội ngay từ khi sinh ra của tất cả con người, xuất phát từ sự sa ngã của Adam do ăn trái cấm trong Vườn Địa Đàng - trích Wiki.

Cốt lại không thèm để ý, chỉ tiếp tục nói:

"Phàm là nhân loại, đều là cây kê, gia súc, đồ ăn, giao dịch phẩm, nô lệ, khí cụ... Thiên địa đã định nghĩa nhân loại chúng ta là như vậy đấy. Nếu trong nhân loại chúng ta có ai dám can phạm thượng, gây thương tích hoặc giết chết bất kỳ sinh linh thân thuộc Thiên đạo nào, như vậy thiên địa sẽ khắc lên người này một dấu ấn giống như oán khí... lúc đầu thì người này sẽ không cảm thấy gì, nhưng mà theo thời gian trôi đi, oán khí dần dần phát triển, người này sẽ gặp phải những chuyện xui xẻo không thể tưởng tượng được, cuối cùng chết oan chết uổng."

"Cho dù nhân loại này thực lực mạnh mẽ, tránh thoát hết những tai họa nguy nan, loại oán niệm kia sẽ dần dần bành trướng, biến thành một ngọn lửa trong mắt các cường giả của vạn tộc, hơn nữa là một ngọn lửa khiến cho bọn họ chán ghét đến cùng cực. Cuối cùng, nhân loại này sẽ bị những cường giả đó đuổi giết cho đến chết, tuyệt sẽ không có bất kỳ cơ hội sống sót nào."

"Sao, làm sao có thể có chuyện như thế được!?" Ngô Minh kinh ngạc la lớn: "Ta ít đọc sách, nhưng ngươi đừng hòng lừa gạt ta, cái gọi là Thiên đạo Gaia gì đó, bản chất chính là một loại ý thức tập thể của đa nguyên vũ trụ. Thiên đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu, kỳ thật đây chính là bản chất của

Thiên đạo, đối xử với mọi thứ trên thế gian này bình đẳng như nhau, làm sao có thể có chuyện như thế được cơ chứ!?"

Cốt thì thầm lấy câu "Thiên đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sở cầu", mặt của hắn lộ ra nét đau khổ, lại lắc đầu, cách nửa ngày mới lên tiếng:

"Ngay từ đầu ta cũng không tin, nhưng mà hiện tại ta tin rồi, trong việc này khẳng định có đại bí mật, nhưng nó là gì, ta cũng không biết... Được rồi, thương thế của ngươi đã chữa xong rồi."

Ngô Minh hồi phục lại tinh thần, hắn sờ lên bụng, không còn một chút dấu vết thương tích nào, cảm giác đau đớn kịch liệt lúc trước cũng đã hoàn toàn biến mất, loại phương pháp chữa trị này vậy mà không hề kém bao nhiêu so với phương pháp chữa trị của Chủ Thần, xem ra thực lực của Cốt còn cường đại hơn so với tưởng tượng của hắn.

Cốt cũng không đợi Ngô Minh nói chuyện, hắn đứng dậy rồi quay đầu bỏ đi, vừa đi vừa nói: "Ta đã lưu lại thông tin sinh mệnh của ngươi, ngươi không cần trở về bộ lạc kia, tiếp tục đi về hướng Đông, ở bên kia có biển cát, ngươi tùy tiện tìm kiếm một bộ lạc nhân loại nào đó mà chờ ta. Nếu trong một năm ta không đến, ngươi tiếp tục từ biên giới biển cát đi xuống phía nam, đi trong khoảng sáu tháng có thể thấy được một mảnh sa mạc, ở đó sẽ có người tiếp đãi ngươi."

Ngô Minh có chút không hiểu, nhưng vẫn hỏi Cốt: "Ngươi định làm gì vậy? Hơn nữa tại sao ta phải đi theo lộ trình đó?"

Cốt nhìn về phía Ngô Minh nói: "Ngươi giết mấy con Kobold, bản thân chuyện này không lớn, nhưng mà trên người của ngươi không có oán niệm của Thiên đạo, nếu bị người của vạn tộc điều tra ra chuyện này, rất có thể sẽ bại lộ ra ngươi, vì vậy ta phải xóa đi dấu vết của ngươi ở đây, hướng hồ..." Nói xong, Cốt chỉ lắc đầu, về mặt càng tỏ ra đáng chất, lại không nói gì thêm, quay người lẩn vào trong một bụi cỏ, Ngô Minh bèn theo sát phía sau hắn, nhưng khi đi vào bụi cỏ đã không còn thấy Cốt nữa rồi.

.....

Quay ngược thời gian lại một chút, tại thời điểm Ngô Minh đánh chết đám Kobold, hơn nữa nhận được một nghìn 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, ở một nơi cách hắn vô cùng vô cùng xa xôi, nơi đó là một ngọn núi lửa có diện tích khổng lồ, miệng núi lửa to lớn như một mảnh hải dương, nham thạch nóng chảy bốc lên tràn ra xung quanh ngàn vạn dặm. Trừ một ít sinh vật nguyên tố lửa, nơi đây không tồn tại bất kỳ sinh vật nào khác.

Đúng lúc này, một tiếng rống vô cùng to lớn vang vọng khắp biển lửa, trong nháy mắt chấn nát toàn bộ sinh vật hỏa nguyên tố trong khu vực. Âm thanh khủng khiếp này thậm chí để lại tầng mây một vết rách, sau đó, dần dần một tiếng ca mệnh mông vang vọng trong mảnh biển lửa này.

"Kẻ nào, Kẻ nào giết tộc duệ của ta, lại còn rút đi từ trên thi thể bọn nó số mệnh của ta, là kẻ nào! Ai dám có gan ám hại Hòa bạo quân - rồng đỏ Sinuode vĩ đại này!"

Chỉ thấy từ trong biển lửa, một đôi cánh to lớn đến dường như có thể che đầy cả bầu trời bắt đầu quấy đập, sải cánh dài ít nhất một trăm kilômét. Nhưng khi đôi cánh này vừa trồi ra khỏi biển lửa, một đạo thanh lôi từ trên bầu trời giáng xuống, đánh thẳng vào đôi cánh, khiến cho nó tung tóe huyết nhục. Đôi cánh trong nháy mắt lập tức phục hồi lại như cũ, nhưng cũng không dám trồi lên nữa mà chìm lại vào trong biển lửa.

"A, đáng giận, Đông Hoàng... Ta chỉ trộm đi một chút xíu Thái Dương Chân Hỏa, ngươi áp ta năm nghìn năm, hiện tại chỉ còn vền vền chưa đến năm năm, tại sao, tại sao không thả ta ra cho rồi..."

"Đáng giận... Thu hồi số mệnh, tộc duệ của ta, các ngươi tự giác mà diệt vong đi..."

"Đừng để cho ta tìm được ngươi, còn trùng, dám can đảm rút đi số mệnh của Rồng đỏ Sinuode vĩ đại này, ta nhất định phải diệt tộc của ngươi!!"

.....

Ngô Minh tùy ý tìm một bụi cỏ làm nơi ẩn núp trong đêm, hắn bắt đầu cẩn thận suy nghĩ những gì Cốt nói lúc trước, lại càng cảm thấy đại lực Hồng hoang này quả thực là sâu không lường được, mà hắn nhất định phải tranh thủ thời gian tăng cường thực lực của mình mới được.

Đợi đến mười hai giờ, hắn lập tức tiến vào Chủ Thần Không Gian, đồng thời mở ra triệu hồi, lập tức, ba thành viên tiểu đội Luân Hồi chưa chính thức liền xuất hiện trong Chủ Thần Không Gian.

Tổng cộng ba người, chính là ba người kia, đúng là tráng hán, Elf, thổ phi...

Thư sinh như thế nào lại mặc trang phục thổ phi trên thân? Con đeo theo hai thanh mã tấu nữa?

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 1 - Chương 16: Không gian thí luyện

Tráng hán cùng Elf cùng nhìn thư sinh, Elf chỉ nhủu mảy, tráng hán thì lại cười ha hả, đi đến bên cạnh thư sinh vỗ vai hán một cái thật mạnh nói: "Nhìn bộ dáng của ngươi thì đoán được chuyện gì đã xảy ra rồi, vậy mới tốt chứ, nói cho ta biết, giết được bao nhiêu tạp chủng?"

Thư sinh cười khổ, chỉ là lắc đầu, một lúc sau mới lên tiếng: "Giết được hơn mười tạp Hồ... Không nhắc nữa, hai vị, Thượng Thanh Tru Tiên Quyết đúng là chân thật."

Tráng hán cùng Elf nhìn nhau, Elf liền gật đầu nói: "Đúng vậy, đã thử nghiệm qua, đúng là chân thật, nhưng không cách nào nói cho người khác biết thông tin về Chủ Thần hoặc công pháp, nếu không sẽ bị xóa bỏ."

Tráng hán cũng tỏ ra đau khổ nói: "Đúng là như vậy, vì vậy khi sử dụng cũng phải lén lút, cũng không biết có biện pháp nào khác có thể truyền đạt những thông tin này cho người ngoài biết không nữa."

Nói đến đây, tráng hán lại tiếp tục: "Không đối gát hai người, thế giới kia của ta, tình cảnh của nhân loại quả thực rất không ổn, có đại quân robot là địch, bốn phía đồ sát nhân loại, nhân loại chỉ còn lại một thành phố cuối cùng, hơn nữa sinh tồn khó khăn, mặc dù có đồ ăn tổng hợp, nhưng mà gần đây nghe nói đám robot kia đã dùng phương pháp hay vũ khí gì để che đậy ánh mặt trời, như vậy chúng ta sẽ không có cách nào tạo ra đồ ăn tổng hợp, cả vũ khí thiết bị cũng không có nguồn năng lượng để chế tạo... Như vậy, nhân loại chúng ta coi như sắp diệt vong rồi, vì vậy thứ này với ta mà nói chính là cứu mạng, hơn nữa là cứu tính mạng của toàn bộ nhân loại, ta nhất định phải tìm được biện pháp đem công pháp này về cho tất cả mọi người."

Elf cũng thờ dãi nói: "Tình cảnh của tộc ta cũng không ổn, Liên minh Ánh Sáng từng bước bại lui, Liên Minh Bóng Tối từng bước ép sát, định sắp vây công chủ thành của tộc Elf, có thể nói là tính mạng tại sớm tối. Nếu có thể mang công pháp này về, đó cũng sẽ cứu được không biết bao nhiêu mạng sống."

Thư sinh nghe hai người nói như vậy, hán cũng cười khổ: "Bên tại hạ cũng giống như thế, người Tấn... Người Hán som muộn đã sắp diệt tộc, nghe nói Thiên Vương muốn đuổi tận giết tuyệt, và triều đình phía nam lại đang hưởng an lạc, chỉ sợ một khi đại quân của Thiên Vương vượt sông, người Hán thật sự đường cùng. Hiện tại ta thu nạp một ít lưu nhân, đều là người Tấn, nếu bọn họ cũng có thể sử dụng công pháp này, ta có lòng tin có thể tranh giành một đường sống, chỉ tiếc..."

Ba người đều trầm mặc, một lúc lâu sau, tráng hán mới lên tiếng: "Chúng ta xem thử xem có gì mới không..."

Vừa nói xong, đột nhiên có bảy cột sáng chiếu xuống, sau khi cả cột sáng biến mất, trên mặt đất xuất hiện bảy nam nữ nằm bất tỉnh, trong đó năm người là nhân loại, hai người là bán nhân loại.

Tạm chưa nói đến năm nhân loại, hai bán nhân loại kia, trong đó có một thiếu nữ gầy yếu, có đuôi mèo, toàn thân trần trụi, trên thân có nhiều dấu vết đánh đập, và bán nhân loại còn lại thì có sừng nhỏ đầu trên, làn da toàn thân có màu tím đen, mặc một bộ trang phục hoa lệ hờ hang, cách ăn mặc vô cùng đẹp đẽ, sau lưng còn có một cái đuôi nhỏ.

"Liên Minh Bóng Tối! Địa ngục nữ yêu!?" Bán Elf lập tức thất kinh, đồng thời định bắt đầu đọc thần chú, nhưng khi đang mở miệng, hán lập tức ngừng lại, sắc mặt sắc mặt xanh mét mà nói: "... Không cho phép công kích lẫn nhau? Nếu không sẽ bị xóa bỏ sao?"

Tráng hán lúc này đang nhìn kỹ bảy người, hán bỗng nhiên nói: "Có thể không phải là địa ngục nữ yêu, ngươi không có phát hiện chỗ đặc biệt sao?"

Bán Elf lập tức nhìn tráng hán hỏi: "Chỗ đặc biệt nào?"

"Phạm là có thể tiến vào nơi đây đều là nhân loại, ít nhất mang theo huyết thống nhân loại, ví dụ như miêu nữ này, có thể chính là bán thú nhân, ngươi nói địa ngục nữ yêu, ta cảm thấy giống như là bán ma nhân, bán ác ma gì đó. Địa ngục nữ yêu ta không biết là cái gì, nhưng mà ngươi nhìn chân của nàng, là chân của loài người, trong các thần thoại truyền thuyết không phải ác quỷ có chân giống chân dê sao?"

Bán Elf vội vàng nhìn hai chân của "địa ngục nữ yêu", quả nhiên là chân con người, hán lập tức nhẹ nhàng thở ra, nhưng mà thần sắc vẫn khó coi như cũ.

Mấy giây sau đó, bảy người này bắt đầu thức tỉnh lại, miêu nữ kia phản ứng nhanh nhất, lập tức nhảy dựng lên giương nanh múa vuốt, thoạt nhìn chẳng những không dọa người, ngược lại có chút đáng yêu, và bán ma nhân kia thì lười biếng làm động tác nửa ngồi, lộ ra đường cong thân thể hoàn mỹ của nàng; về phần năm nhân loại còn lại thì có người chậm rì rì đứng lên nhìn loạn khắp nơi, lại có người tỏ ra thất kinh, đứng lên đề phòng bốn phía.

Không đợi bọn họ nói gì, tráng hán đã tiến lên trước một bước, chấp hai tay sau lưng mà nói: "Đừng vội đặt câu hỏi, trước hãy cẩn thận nhớ lại, trong đầu các ngươi phải có chút thông tin mới phải."

Bảy người kia đều ngây ngẩn cả người, sau đó lại trầm mặc, một lát sau, một người trung niên nhảy lên nói: "Đừng nói giỡn, các ngươi là tổ chương trình truyền hình nào à? Dám bắt người lung tung, làm sao các ngươi được xét duyệt thông qua? Là ban ngành nào? Nói ra, thật sự là làm bậy làm bạ..."

Tráng hán không nói, những người còn lại cũng bắt đầu lộn xộn, hán bèn nhìn về phía bán Elf. Bán Elf lập tức hiểu ý của tráng hán, lập tức giơ tay lên niệm thần chú, tạo ra một viên hỏa cầu trên lòng bàn tay. Hán cũng không khách khí, trực tiếp quăng hỏa cầu vào một chỗ trống. Âm ầm, một tiếng nổ như lựu đạn vang lên, lập tức tất cả mọi người yên lặng trở lại, đặc biệt là hai mắt bán Ma Nhân cùng miêu nữ lập tức sáng lên.

Tráng hán nói lần nữa: "Không hề nói giỡn với các ngươi, các ngươi tin hay không thì tùy, dù sao mạng là mạng của các ngươi đấy, ta biết rõ trong các ngươi có người đến từ thế giới khoa học kỹ thuật, cũng có người đến từ thế giới có ma pháp, ví dụ như miêu nữ này, còn có bán ma nhân..."

Bán ma Nhân lập tức nói: "Tiefling, không phải là bán Ma nhân, ta là Tiefling, tên là Lạc Ti."

Miêu nữ kia lại không nói lời nào, chỉ nhìn bán Elf, trung niên nam tử kia cũng không nói, hắn vẫn quan sát xung quanh bằng ánh mắt hoài nghi như cũ, khi chất của hắn có chút uy nghiêm, trong thế giới hiện thực trong đoán chừng là làm quan, hơn nữa có vẻ là chức quan không nhỏ.

Tráng hán lại nói: "Các ngươi có lẽ có năm trăm điểm số ban thưởng, các ngươi có thể xem xét đồ vật có thể đổi từ Chủ Thần, cá nhân ta đề nghị..."

Lúc này, trong năm nhân loại, một gã thanh niên đột nhiên hỏi: "Đồ gì đó còn có thể lý giải, nhưng thí luyện là cái gì?"

Ba người ráng hán, bán Elf, thư sinh đều sửng sốt, sau đó đại hỉ, bọn họ lập tức tập trung ý thức vào Chủ Thần, quả nhiên thấy được không gian thí luyện đã mở ra, tuy rằng chỉ có một không gian thí luyện, nhưng đây chính là con đường để bọn họ trở nên tiến bộ cùng mạnh mẽ hơn trong tương lai a!

Ba người lập tức mặc kệ mấy người mới, cẩn thận xem xét thông tin về không gian thí luyện này, cùng lúc đó, từ Chủ Thần thì có thông tin truyền vào đầu chín người, ngoại trừ người thanh niên kia vừa mở lời kia. Những người khác bắt đầu biến sắc, có mừng, có sửng sốt, còn có một chút không biết phải làm sao.

Thanh niên kia thờ dài, kỳ thật hắn cũng không muốn làm vậy, nhưng mà nơi đây dù sao cũng là Chủ Thần Không Gian, không phải là nơi để vui chơi du ngoạn, có được thì tất nhiên phải có mất, đạt được bao nhiêu thì phải trả giá bấy nhiêu, đó là chân lý của thế gian, hơn nữa Chủ Thần Không Gian một khi mở ra, bản thân hắn đều không thể sửa đổi quy tắc này, đây là quy tắc tối cơ bản nhất của Chủ Thần Không Gian.

Mỗi mười ngày thí luyện một lần, sau khi tiến vào phải hoàn thành nhiệm vụ, thất bại liền bị delete, tử vong tức tử vong, không có cơ hội thứ hai, cũng không có cơ hội đổi ý, đồng dạng, không chịu tiến vào không gian thí luyện cũng sẽ bị xóa bỏ.

Ngô Minh kỳ thật chỉ triệu hoán sáu người, hắn dùng Chủ Thần Không Gian chế tạo một cỗ thân thể, đồng thời tiến vào cùng sáu người kia, nhưng hắn lại không thể tiến vào không gian thí luyện như bọn họ, điểm ấy cũng thật là tiếc nuối. Đương nhiên việc ngăn cấm này cũng không phải tuyệt đối, một khi trong những thành viên tiểu đội Luân Hồi này có người trở thành « Vị diện chi tử », hắn sẽ nhận được chi tiết kịch tính, có thể dùng chi tiết kịch tính mở khóa không gian thí luyện, khi đó hắn cũng có thể tiến vào không gian thí luyện, hơn nữa không có nhiệm vụ ràng buộc, cũng không sợ bị chết ở trong đó, đương nhiên, cũng không cách nào đạt được điểm số ban thưởng.

Sau một lúc lâu, sắc mặt mọi người đều không thể nào đẹp mắt, dù sao loại cảm giác tính mạng không nằm trong tay mình thế này, thật đúng vô cùng tệ, tráng hán lại nói:

"Còn năm phút sẽ mở ra không gian thí luyện, hiện tại cũng không phải thời điểm để trì hoãn, mọi người trước giới thiệu mình, cùng với thế giới của mình, sau đó dựa vào thông tin từng người mà an bài nhiệm vụ, muốn muốn tiếp tục sống, ta hy vọng các ngươi cũng đừng giấu giếm điều gì, nếu không đến lúc đó có chuyện gì phát sinh, người bị liên lụy cũng không chỉ là một mình ngươi."

Tráng hán dù sao cũng là quân nhân, giọng nói thiết huyết, có lực uy hiếp nhất định, ngay cả sắc mặt người đàn ông trung niên kia cũng có chút biến hóa, hắn bỗng nhiên mở miệng nói:

"Ngươi là quân nhân xuất ngũ? Là bộ đội hay sao?"

Tráng hán nhìn người đàn ông trung niên, lập tức cười lạnh nói: "Xuất ngũ? Nói đùa gì vậy, thế giới của ta đã sắp bị người máy chiếm lĩnh, phạm là nam tử trưởng thành, trừ khi là đã không thể nào nhúc nhích, nếu không thì người người là binh."

Ngô Minh mắt thấy vậy, hắn liền lập tức nói ra:

"Ta đến từ Địa Cầu, thế kỷ hai mươi mốt, mốc thời gian là ngày 29 tháng 5 năm 2019, đúng rồi, ta là một sinh viên, tên của ta là... La Kiệt, ừ, tên của ta là La Kiệt."

Đã có Ngô Minh dẫn đầu, những người còn lại cũng bắt đầu tự giới thiệu thông tin cá nhân, tên của mình, cùng với nghề nghiệp hoặc là chức nghiệp gì đó, trong đó có ba người đến từ thế giới Địa Cầu, bao gồm người đàn ông trung niên, một phụ nữ mập mạp, còn có một thanh niên gầy như que củi, bọn họ theo thứ tự là quan lớn ở thành phố, nội trợ, trạch nam không nghề nghiệp, và nhân loại còn lại thì đến từ Hoả Tinh, theo như hắn nói, hắn đến từ mốc thời gian là năm 2135, nghề nghiệp là nhân viên điều khiển thử nghiệm phương tiện di chuyển.

Miêu nữ đến từ một thế giới tên là đại lục Thánh Linh, là nô lệ của nhân loại trong thế giới đó, và Tiefling thì đến từ một thế giới tên là Hòa Ngục, nàng không phải là nô lệ, mà là ái thiếp của một vị ác ma, có chức nghiệp tiềm hành giả cấp một.

Đúng lúc này, mọi người còn chưa kịp thảo luận về những chuyện kể tiếp, bỗng nhiên có mười cột sáng chiếu xuống quảng trường, đồng thời âm thanh lạnh như băng của Chủ Thần cũng vang lên.

"Không gian thí luyện The Mist mở ra, trong vòng mười giây tiến vào cột sáng, nếu không xóa bỏ."

Sắc mặt tất cả mọi người đều có chút cứng ngắc, trong đó thanh niên gầy như que củi bỗng nhiên nói lớn: "The Mist, The Mist! Ta biết rõ bộ phim này, đây là một bộ phim kinh dị, ta đã xem qua, ta nhớ rất kỹ nội dung của nó, ta biết rõ..."

Tráng hán nhắc hắn từ phía sau nói: "Đi vào, nếu không sẽ chết, sau khi tiến nói rõ chi tiết cho chúng ta." Nói xong, hắn trực tiếp ném thanh niên này vào trong một cột sáng, chính mình cũng lập tức tiến vào một cột sáng khác.

Ngô Minh cũng giả bộ tiến vào trong một cột sáng, sau khi tất cả mọi người đã vào chỗ, chín người kia lập tức mất đi tri giác, rơi vào trạng thái nửa mê nửa tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 17: Mười ba

Dịch & biên: No Name

Rét lạnh đến thấu xương, nước đóng thành băng, ở cái địa phương này là trạng thái rất bình thường.

Thiên lãnh nguyên, cao nguyên cao đến một vạn tám nghìn thước, đã sớm vượt qua độ cao yêu cầu để có tuyết rất nhiều, mà bởi vì hoàn cảnh đặc thù của nơi này, khí lạnh từ xung quanh hội tụ lại, nhiệt độ bình thường là âm chín mươi °C, nếu là vào mùa đông thì thậm chí có thể xuống tới âm một trăm năm mươi °C, ngoại trừ sinh vật băng nguyên tố, trên cơ bản là không sinh vật nào khác có thể tồn tại.

Nhưng mà giờ phút này, đang có một nhân loại du hành trong gió tuyết.

Nhân loại này chỉ khoác da lông đơn giản trên người, hơn phân nửa thân trên đều để trần, nhưng gió tuyết xung quanh lại không chạm đến được hán, chỉ tới gần hán khoảng ba mét là lập tức tan rã.

Nhân loại này có thân hình cao lớn, cơ bắp toàn thân xoắn xuýt, thoát nhìn dường như không giống nhân loại, mà giống như bán cự nhân. Chỉ thấy đại hán này đi nhanh về phía trước, từng bước từng bước một nhìn như chậm chạp, nhưng mà mỗi một bước lại vượt qua hơn vạn mét, chỉ chốc lát liền đi đến một ngọn núi.

Khi đại hán vừa đi vào ngọn núi, không gian xung quanh bỗng trở thành một bầu không khí ẩm áp, nơi đây cũng không có tuyết trắng, mặt đất tràn đầy cỏ xanh. Đại hán thấy được phía đằng trước có một cái bàn, sau cái bàn thì có hai người đang ngồi xem báo chí.

Hai mắt Đại hán lập tức tỏa sáng, cười lớn đi tới, hai người kia cũng không sợ hãi, nhìn đại hán đến gần, người lớn hơn trong hai người liền nói: "Tra, ngươi rốt cuộc đã tới."

Đại hán cười cười trả lời: "Thật sự là không dễ dàng, Khử Từ Khử Từ Đoàn (*) các ngươi thật sự là khó tìm, đây là lần thứ ba, hy vọng các ngươi có thể giữ lời hứa."

(*) Khử Từ Khử Từ = đi chết đi đi chết đi.

(*) Khử Từ Khử Từ Đoàn: một phong trào xã hội nào đó của Trung Quốc nhằm chống lại văn hóa lãng mạn, bày tỏ sự độc thân của mình!??

Người nọ vốn gật đầu, tiếp theo lại lắc đầu nói: "Lời đã nói rất rõ ràng, còn có, chúng ta không phải là Khử Từ Khử Từ Đoàn, hoặc có thể nói không phải là một trong những mạch chính của Khử Từ Khử Từ Đoàn thời đại này, nhưng mà cuối cùng trong tương lai thì đúng như vậy, chúng ta là Lịch Sử Chân Thực."

"Dạ dạ dạ, Lịch Sử Chân Thực." Đại hán cười ha ha, mang theo khăn cầu mà nói: "Cho ta đọc thủ tư liệu lịch sử đi, là tư liệu lịch sử của thời đại này, ta ngưỡng mộ Lịch Sử Chân Thực các ngươi đã lâu rồi, các ngươi thật đúng là quá mức tuyệt vời luôn, thật sự, ta thề."

Người có tuổi lớn hơn kia vuốt vuốt huyệt thái dương trên đầu mà nói: "Đừng, đừng như vậy, Tra, ngươi không thích hợp vuốt mõng ngựa, còn nữa, không phải là ta không cho ngươi xem, chỉ là ngươi không phải nhân viên ghi chép lịch sử, không nói có thể cho ngươi đọc hay không, cho dù ngươi đọc qua cũng là vô dụng, hơn nữa giống như mười ba các ngươi người đã đoán, thời đại này không đúng, vì vậy không nên làm khó chúng ta. Ngay từ đầu cũng đã nói rõ rồi, nếu ngươi tìm được chúng ta ba lần, chúng ta sẽ đáp ứng các ngươi một yêu cầu không liên quan đến lịch sử, coi như là đền bù nhân quả lịch sử thời đại này không đúng, lúc trước Cốt của các ngươi không phải rất coi trọng 《Lò phản ứng năng lượng dây siêu tần vũ trụ》 sao? Ta cho các ngươi bản thiết kế được chứ?"

Đại hán lập tức biến đổi sắc mặt, lớn tiếng gào: "Không đổi! Ta chỉ muốn xem Lịch Sử Chân Thực! Không phải bảo vệ tính chân thực của lịch sử là nhiệm vụ của các ngươi sao? Các ngươi cũng biết lịch sử không đúng, vậy tại sao không đi uốn nắn!? Hoặc là uốn nắn lịch sử, hoặc là cho ta xem tư liệu của lịch sử chân thực!"

Người có tuổi lớn hơn cười khỏ không nói gì, người trẻ tuổi còn lại nói: "Tra, không phải chúng ta không cho ngươi xem a, thực ra là..."

"Hừ!" Tra lập tức hăm he: "Các ngươi cũng là nhân loại, tình hình bây giờ như thế nào các ngươi cũng biết, từ sau khi 《Kế hoạch Biến Dịch》 thất bại, chỉ còn lại có chúng ta mười ba người, nhân loại mất thấy liền sắp diệt vong rồi, các ngươi vẫn ở chỗ này nhàn nhã đọc báo, dù sao hôm nay không cho ta xem, ta liền ở chỗ này không đi, ta muốn xem thử, ta đứng ở chỗ này các ngươi có biện pháp nào di động thời không nữa không! Hai trăm năm rồi, đã đuổi theo truy tìm tung tích của các ngươi hai trăm năm rồi, ta không còn sở cầu nào, chỉ cầu được xem qua một chút tư liệu lịch sử chân thực!"

Hai người kia lập tức cười khò, đột nhiên, có chấn động thời không từ sau lưng hai người, ngay sau đó, một lão già râu bạc đi ra. Vừa nhìn thấy lão già này, Tra lập tức biến đổi về mặt, mạnh mẽ nặng ra đáng về tuổi cười.

"Ta..."

Lão già râu bạc nhìn kỹ Tra, hần thở dài một tiếng, lại nói: "Hãy rời đi, Tra, việc này chúng ta không làm được, ta làm chủ, cho các ngươi một bản thiết kế 《lò phản ứng năng lượng dây vũ trụ siêu tần》, không thì cho các ngươi một gốc cây con của Thế Giới Thụ..."

Bỗng nhiên đúng lúc này, không gian phía sau ba người lại lần nữa có chấn động thời không truyền đến, ba người còn chưa kịp phản ứng, một thanh niên lẹ loi đây mặt đã lao ra, đồng thời la lớn: "Tra! Cạm bẫy chính là trên người của các ngươi, mười ba người các ngươi đều nhất định phải chết! Còn nữa, nhớ lấy, chỉ có bên trong bóng đêm vĩnh cửu, đưa tay ra mới không thấy được năm ngón! Nói với Cửu Đầu..."

Kể từ lúc Thanh niên nói chuyện, thân ảnh của hắn bắt đầu dần dần trở nên hư ảo, mà khi nói đến hai chữ "Cửu Đầu", hắn đã như ẩn như hiện, cứ như tín hiệu điện tử tùy lúc có thể biến mất, thấy thế lão đầu râu bạc lập tức quát to một tiếng "Lý Minh cầm miệng!", đồng thời điểm một ngón tay ra, thời không lập tức vận vẹo biến đổi, khi Tra phục hồi tinh thần lại, hắn đã đứng ở biên giới của Thiên lãnh nguyên.

Tra cẩn thận nhớ lại nội dung mà người thanh niên tên là Lý Minh kia nói, nhớ kỹ từng chữ từng chữ một trong đầu, một lúc sau, hắn quỳ xuống hướng về Thiên lãnh nguyên dập đầu một cái.

"Các ngươi đều là anh hùng, anh hùng của Nhân tộc chúng ta..."

Tra làm sao mà không biết, lão đầu râu bạc kia, nếu không phải hắn cố tình cho Tra nghe được những lời này, thì thanh niên kia đến một chữ cũng không nói ra được, dù sao cũng là Thánh vị cao cấp, vất ngang cô kim, sự tồn tại của bản thân trong ngàn vạn tuyến thời gian, trong ngàn vạn thế giới đều sụp đổ làm một, thanh niên kia làm sao có thể vượt qua sự cho phép của hắn mà nói ra được những lời đó...

Chỉ là như vậy, có lẽ Lịch Sử Chân Thực gặp nạn rồi...

Tra cũng không dám lãnh đạm, chỉ thấy hắn dùng sức co tay lại, tiếp theo toàn lực đánh một quyền về phía trước. Lực lượng một quyền này trực tiếp phá vỡ không gian, ngay sau đó Tra nhảy vào lỗ hổng không gian này, thoát cái không còn thấy bóng dáng nữa.

Bên trong không gian loạn lưu, Tra rõ ràng đã có kinh nghiệm, một đường đi thẳng, chỉ thấy bên trong khu vực sâu nhất của không gian loạn lưu, có một căn phòng bằng kim loại, bên trong tối đen như mực, Tra cũng không chậm trễ mà đi vào, sau đó lập tức la lớn: "Hộp! Hộp đi! nhanh lên, trí nhớ của ta không tốt, lỡ quên mất thì nguy."

Dần dần, bên trong căn phòng xuất hiện hào quang, nhưng cũng chỉ có hào quang, không thấy bóng người, cuối cùng bao gồm cả Tra, tổng cộng có mười ba luồng hào quang, một trong số đó lập tức mở miệng: "Ngươi một mực truy tìm Lịch Sử Chân Thực, nhưng mà vật kia không phải là thứ ngươi có thể đọc đây, quả nhiên đã bị bọn họ cự tuyệt rồi?"

Tra cười hắc hắc, cũng không chậm trễ mà kể lại hết toàn bộ sự việc đã xảy ra, đặc biệt là lời nói của người thanh niên tên là Lý Minh, hắn liên tục lặp lại mấy lần, sau đó hắn lại nói: "Đây là tất cả những gì trong trí nhớ của ta."

Sau khi hắn nói xong, thật lâu bên trong cả gian phòng không ai nói gì, không biết qua bao lâu, người vừa lên tiếng lúc ban đầu kia mới tiếp tục nói: "Vất vả cho ngươi rồi, truy tìm mấy trăm năm, rút cuộc có kết quả, rồi lại khiến ta rất ngạc nhiên, Lịch Sử Chân Thực rõ ràng can thiệp thế gian, xem ra bọn họ gặp nạn rồi..."

Một thanh âm khác vang lên: "Nhưng dù sao có Thánh vị cao cấp, cho dù gặp khó khăn, cũng mạnh hơn Nhân tộc chúng ta gấp bội gấp vạn, ý tứ trong những lời này... Chẳng lẽ nói trong mười ba người chúng ta có kẻ gian hay sao?"

Lời này vừa nói ra, phần lớn người trong mười ba đoàn ánh sáng bắt đầu huyền não, còn vài người không nói gì cũng chấn động một hồi, lúc này, người đã mở lời lúc ban đầu kia thấp giọng quát: "Trong chúng ta không có khả năng có kẻ gian, nếu là có kẻ gian, không bằng hắn trực tiếp thoát ly thân phận là nhân loại, sau đó cho dù không lập địa thành thánh vị, ít nhất cũng đạt được một Linh vị, hà tất phải tiếp tục chịu khổ như bây giờ?"

Hiển nhiên, tiếng nói của người này vô cùng có trọng lượng, hắn phân tích thêm một chút, phần lớn mọi người đều đã tin, mà hắn cũng tiếp tục nói: "Những lời đó thật ra đã khiến ta khẳng định được một ít suy đoán lúc trước của mình, nếu đó là sự thật, tất cả những chuyện này thực sự rất đáng sợ."

Tra lại hỏi: "Suy đoán gì? Ngươi nói ra ngay đi, Kiền, nói ra a."

Cái thanh âm kia lại nói: "Gọi ta Xa Kiền, ta sinh ra từ bộ lạc Xa, tên là Kiền, không nên gọi ta bằng một chữ duy nhất, cũng như ngươi sinh ra ở bộ lạc Trì, ngươi phải gọi mình là Trì Tra... Cái suy đoán này thực khiến cho người ta tuyệt vọng, vì vậy không nói thì hơn."

Vài cái quang đoàn khác liền tỏ vẻ không vui, một cái trong đó lại nói:

"Nói đến tuyệt vọng, có cái gì có thể tuyệt vọng hơn tình hình Nhân tộc chúng ta bây giờ sao? Hiện tại ta tại ở khu vực hoang vu bình nguyên, thú nhân chư tộc lại muốn khởi binh giao chiến với tộc Elf, đại đồ sát đã bắt đầu, các bộ lạc nhân loại bị rút đi 70% nhân khẩu, lấy làm quân lương, ngươi biết bao nhiêu người bị giết sao? Trong đó bộ lạc Nhật có nhân số nhiều nhất thì vì có tộc nhân bỏ trốn mà bị tuyên bố diệt tộc, toàn bộ bộ tộc đều bị đồ sát, chỉ có một ít người trốn được vào lãnh địa của tộc Elf, ở bên kia, họ vận tốt nhất của bọn họ cũng chỉ là trở thành đầy tớ... Nói ra cái suy đoán này đi, cho dù là tuyệt vọng thì ít nhất cũng khiến cho chúng ta minh bạch chứ."

Nhiều quang đoàn đều trầm mặc, Xa Kiền cũng trầm mặc một lát, rồi mới lên tiếng: "Lúc trước ta một lần suy đoán mộng lung, đến khi Tra mang về những tin tức này, ta mới thật sự có chút xác nhân... Nhân loại chúng ta kỳ thật quật khởi thành công mười ba lần, mười ba lần chúng ta đều có thể thành công, hoặc là nhân loại chúng ta đã có Thánh vị che chở tộc quần, hoặc là nhân loại chúng ta đã gia nhập vào Hồng Hoang Vạn Tộc, thậm chí có khả năng nhân loại chúng ta đã trở nên càng cường đại hơn, mười ba lần đều thành công, nhưng cũng đều thất bại."

Tiếng nói của Cốt vang lên từ một quang đoàn: "Nói rõ ràng hơn đi, người nói như vậy ta không hiểu được."

Xa Kiền lại nói: "Từ rất lâu rất lâu trước kia, trí giả, dũng sĩ, anh hùng của nhân tộc chúng ta đã bắt đầu lên kế hoạch làm cho nhân loại thoát ly vận mệnh làm nô lệ, vật dụng, đây là việc rất khó, nếu là muốn trở thành Hồng Hoang Vạn Tộc, trong tộc phải có Thánh vị che chở. Cho dù là trở thành chủng tộc phụ thuộc hoặc nô lệ cho một Hồng Hoang Vạn Tộc nào đó, ít nhất cũng phải làm sao cho thiên địa đối xử nhân loại một cách bình đẳng, vì thế không biết đã có bao nhiêu người đi đầu chịu chết, mở ra một con đường, ta điều tra lịch sử nhân loại trong mấy trăm năm, cuối cùng ta phát hiện... Tổng cộng đã có mười ba kế hoạch, từ kế hoạch đầu tiên nhất, chính là 《 Kế hoạch Biến Dị 》, do đó sinh ra Tra, tổng cộng mười ba lần, vừa đúng đối ứng với chúng ta mười ba người, mỗi một người chúng ta đều là sản phẩm lưu lại của một cái kế hoạch sau khi thất bại a."

Xa Kiền liền tiếp tục nói: "Đã cảm thấy muốn nổi da gà chưa? Mười ba kế hoạch, mười ba cái sản phẩm, tại sao chúng ta còn có thể sống sót? Tại sao tất cả kế hoạch đều thất bại? Tại sao Lịch Sử Chân Thực chủ động tiếp xúc chúng ta, cho rằng bản thân bọn họ thất trách, đền bù tổn thất cho chúng ta? Thậm chí ngay cả đồ vật vượt qua tuyến thời gian cũng có thể đền bù cho chúng ta, tại sao, tại sao, tại sao!?"

"Suy đoán của ta chính là, có một bàn tay gian ác bên trong tối tăm, có thể vượt qua thời gian, vượt qua không gian, tại thời điểm mấu chốt nhất đã cải biến vận mệnh mà nhân loại chúng ta vốn nên có, khiến cho nhân loại chúng ta tiếp tục trầm luân, khiến cho nhiều lần chúng ta đều thất bại, vĩnh viễn không ngày ngóc đầu lên nổi, chúng ta vĩnh viễn sẽ chỉ có thể là đồ ăn, nô lệ, vật thí nghiệm, khí cụ, gia súc, cây kê..."

Lúc này, liền có một quang đoàn mở miệng nói: "Vậy tại sao lưu lại mười ba người chúng ta? Thực lực chúng ta cường đại, không thua kém linh vị, ba người mạnh nhất là người, Tra cùng Cốt, các người nếu ở trong hoàn cảnh đặc thù, được chuẩn bị cẩn thận tỉ mỉ, thậm chí có thể kháng cự được Thánh vị sơ cấp. Lưu lại mười ba người chúng ta không phải là mằm họa sao?"

Xa Kiền lại nói: "Trước đó vài ngày, ta tìm được biện pháp đột nhập vào kho cất chứa tư liệu của tộc Logic, mặc dù chỉ là kho tài liệu cá nhân, ta đã phát hiện rất nhiều lý luận mới lạ trong đó, một lý luận trong đó khiến ta kinh ngạc nhất, phía trên nhắc đến khái niệm "tức nước vỡ bờ", khái niệm này nếu mở rộng đến một văn minh tộc quần mà nói, khi một tộc quần rơi vào thời điểm nguy hiểm nhất, tuyệt vọng nhất, bất lực nhất, tộc quần đó tất nhiên sẽ sinh ra 《 Chân mệnh thiên tử 》, đây là âm vang cuối cùng của tộc quần, cũng là sự phản kích lớn nhất... Cá nhân ta suy đoán, mười ba người chúng ta sở dĩ có thể tiếp tục sống sót, chính là để ngăn cản cùng vô hiệu hóa loại âm vang phản kích này của Nhân tộc, bởi vì có mười ba người chúng ta đau khổ chèo chống, Nhân tộc sẽ không đến nỗi rơi vào thời điểm nguy hiểm nhất. Sao mà ác độc a, đã làm cho nhân loại chúng ta vĩnh viễn không thể trở mình, lại khiến chúng ta như trong nước ấm bị đun sôi, mười ba lần, một tộc quần sợ có số mệnh lớn hơn nữa, sợ có phảng kháng lớn hơn nữa, sau khi thất bại mười ba lần, có khả năng sẽ vĩnh viễn trầm luân."

Tra liền giật mình nói ra: "Thì ra là thế, đây cũng là lý do người tên Lý Minh nói, mười ba người chúng ta đều nhất định phải chết sao? Chỉ bằng chúng ta tự sát cho rồi?"

Xa Kiền lập tức phản bác: "Tự sát không có chút ý nghĩa nào, nếu là tự sát, tức là đã nằm trong âm mưu quỷ kế kia, bởi vì kết quả là chúng ta tự sát, là bản thân nhân loại tuyệt diệt hy vọng của chính mình. Chúng ta không thể tự sát, nhất định phải nỗ lực sống sót... Tự sát cùng hy sinh là hai khái niệm khác nhau, Tra à."

Tra liền ảo não nói: "Vậy có biện pháp nào có thể giải quyết được độc thủ phía sau màn kia?"

Xa Kiền trầm mặc, một lúc lâu sau mới lên tiếng: "Chỉ có bên trong bóng đêm vĩnh cửu, đưa tay ra mới không thể thấy được năm ngón sao? Có lẽ..."

Đúng lúc này, Cốt bỗng nhiên nhớ ra: "Chúng ta cần một người có thể che đậy Thiên đạo, ẩn giấu bản thân với Thiên đạo, hẩn ở giữa thiên địa mà như không hề tồn tại. Ta không biết độc thủ phía sau màn kia là dựa vào cái gì cải biến vận mệnh nhân loại chúng ta, nhưng mà tuyệt đối có quan hệ mật thiết cùng Thiên đạo, vì vậy bước đầu tiên, chúng ta cần có một người có thể ẩn giấu sự tồn tại của bản thân đối với Thiên đạo..."

"Ta biết có một người như vậy!!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Trở về

Dịch & biên: No Name

Chủ Thần không gian ban sơ này có một khác biệt rất lớn với các tiểu thuyết vô hạn lưu mà hắn từng đọc: khi các thành viên tiến vào không gian thí luyện cũng không phải trong tích tắc sẽ trở về, mà phải chờ ba ngày sau mới xuất hiện. Nhưng đó chỉ là dòng chảy thời gian của riêng Ngô Minh, cho dù thành viên tiểu đội Luân Hồi tiến vào bao lâu, khi bọn hắn trở về thế giới của mình thì vẫn là trong nháy mắt thôi.

Sau khi thoát ly Chủ Thần Không Gian, Tâm tư Ngô Minh vẫn còn đang suy nghĩ về không gian thí luyện The Mist, dựa theo thôn tin từ Chủ Thần, chỉ cần thành viên tiểu đội Luân Hồi vượt qua không gian thí luyện, tuyệt đại bộ phận vật phẩm tồn tại trong thế giới không gian thí luyện sẽ lập tức trở thành vật phẩm có thể hoán đổi được trong Chủ Thần Không Gian, bất kể là huyết thống, công pháp hay dụng cụ, vũ khí. Nhưng mà cũng có ngoại lệ, đó chính là có một ít vật phẩm bí ẩn được che giấu, dính đến bản chất tồn tại của thế giới thí luyện kia, cần đội viên Luân Hồi phải hoàn thành nhiệm vụ chi tiết kịch tính liên quan thì chúng mới có thể xuất hiện trong Chủ Thần, hơn nữa sau đó còn phải dùng chi tiết kịch tính mới đổi được.

Nói cách khác, chỉ cần có thể vượt qua không gian thí luyện, thành viên tiểu đội Luân Hồi sẽ bắt đầu trở nên mạnh mẽ, đã có điểm số ban thưởng, chi tiết kịch tính, lại có thể đổi lấy đồ vật đã từng xuất hiện trong các không gian thí luyện, và những vật phẩm này Ngô Minh cũng có thể đổi, nên có thể xem như bản thân hắn cũng trực tiếp được hưởng lợi.

"The Mist, bộ phim này ta cũng xem qua, thuộc loại tai nạn khủng bố khoa học viễn tưởng, có trình độ khoa học kỹ thuật của đầu thế kỷ 21, đoán chừng có thể đổi một ít tạo vật khoa học kỹ thuật, súng ống tạc đạn gì đó, có lẽ còn có vật tư bình thường như quần áo, đồ ăn, y dược, lều vải, đúng rồi, những quái vật kia cũng có rất nhiều, có thể có những vật phẩm liên quan đến bọn chúng cũng nên?"

Ngô Minh liên tục suy đoán những vật phẩm có thể đổi trong lần thí luyện này, càng nghĩ càng vui sướng, nói thật, so với các loại đồ vật như ma pháp, huyết thống, Linh Bảo, hắn hiện tại cần nhất chính là tạo vật khoa học kỹ thuật, hơn nữa là tạo vật khoa học kỹ thuật đầu thế kỷ 21, cho dù chỉ là một cái bật lửa, một khẩu súng cũng tốt, có thể giúp hắn tăng cơ hội sinh tồn trong thế giới hoang dã a.

Ngô Minh biết rõ hiện tại hắn thiếu cái gì, chính là dụng cụ để sinh tồn nơi hoang dã, cũng may mà hắn tu hành Thủy Vận Quyết, nếu không thì hắn đã chết không biết bao nhiêu lần trong mấy ngày vừa rồi, hơn nữa cũng may mắn không có sinh bệnh, nếu không chỉ một lần tiêu chảy thôi cũng có khả năng hại hắn thê thảm.

"Hon nữa thời đại Hồng Hoang này nước sâu đến rồi tình rồi mù, một cường giả ít nhất là tứ giai lại còn nói sợ, còn có oán khí của Thiên đạo gì đó... Không rõ a, thiếu khuyết thông tin, các thể lực của thời đại này cũng không biết rõ, Hồng Hoang Vạn Tộc... Nhân loại..."

Ngô Minh cất bước đi về phía nam, hắn kỳ thật có chút kiên kỵ đối với nhân loại tên là Cốt kia, hắn từng Ngô Minh bảo đi biển cát ở phía Đông chờ đợi gì đó, Ngô Minh không muốn làm theo.

Ngô Minh kiên kỵ Cốt khu có hai nguyên nhân, một là Cốt có thực lực quá mạnh mẽ, Ngô Minh ở trước mặt hắn liền một chiêu cũng không chống đỡ được, lấy sức mạnh mà so sánh, chênh lệch giữa đôi bên ít nhất là một nghìn lần, cảm giác như con sâu cái kiến khi đứng dưới chân Phách Vương Long, đây là bản năng sinh tồn của con người, làm cho hắn theo bản năng muốn cách xa Cốt.

Hai chính là quan điểm hành động của Cốt, lấy hy sinh nhỏ để thành tựu đại cục. Loại ý nghĩ này không thể nói đúng hay sai, Ngô Minh tự hỏi nếu như bản thân hắn là tầng lớp trên cao, là người lãnh đạo, thậm chí hiện tại đang là quản lý của Chủ Thần không gian ban sơ, trong nhiều thời điểm hắn cũng sẽ làm như thế, lấy sự hy sinh nhỏ nhoi để thành tựu việc lớn, nhưng mà với điều kiện là vật hy sinh "nhỏ nhoi" đó không phải bản thân hắn, mà lại là hy sinh để hoàn thành việc lớn của... người khác nữa chứ. Chuyện như vậy còn lâu hắn mới làm được, cũng cảm thấy không có bao nhiêu người có thể làm được, nếu thật có người như vậy, người này nhất định là thánh nhân, không phải là chỉ sức mạnh cấp độ Thánh Nhân, mà là tâm tính, Ngô Minh không cảm thấy trên đời thật sự sẽ có người có tâm tính như vậy.

Chính vì vậy, Ngô Minh thà rằng bỏ qua cơ hội hiếm hoi gặp được một nhân loại có sức mạnh siêu phàm này, cũng muốn rời xa người như Cốt, về phần Cốt nói là đã lưu trữ thông tin sinh mệnh của hắn, ha ha, cái này làm cho Ngô Minh cười lạnh, hắn có Chủ Thần bên người, Thiên đạo cũng có thể che giấu, hắn tiến vào Chủ Thần Không Gian, dùng 2 điểm số ban thưởng chữa trị toàn thân một cái, dấu vết gì để lại trên người hắn cũng sẽ biết mất không còn, hắn không tin Cốt có thể tìm được hắn.

Vì vậy Ngô Minh tuyệt đối sẽ không đi về hướng Đông, trước mắt hắn xem thử, phương bắc là Thập Vạn Đại Sơn kéo dài không dứt, hắn căn bản không thể nào vượt qua,, vì vậy nghĩ tới nghĩ lui chỉ có phương nam cùng phương tây, phương tây Ngô Minh cảm thấy không thích cho lắm, vì vậy hắn lựa chọn phương nam.

Đã đưa ra quyết định, Ngô Minh cũng không chần chừ, lập tức cất bước đi về khu vực thảo nguyên rộng lớn ở phía nam, dọc đường hắn gặp được Ma thú có thể giết được liền tìm cách giết, không giết được liền né tránh. Đi liên tục ba ngày, hắn lại có hơn bảy mươi điểm số ban thưởng. Vào ngày thứ ba, đúng mười hai giờ đêm, Ngô Minh lập tức liên tiếp vào trong Chủ Thần Không Gian, quả nhiên thấy được thành các viên tiểu đội Luân Hồi lần lượt xuất hiện, bộ dạng của bọn họ vô cùng thê thảm, thảm nhất chính là tráng hán Vương Vũ, nửa người dưới của hắn tất đã hoàn toàn biến mất, tình trạng đã hấp hối, là thư sinh công hắn trên lưng về tới Chủ Thần Không Gian.

"Chủ Thần, chữa trị tất cả, điểm số trừ vào ta!"

Thư sinh vừa khóc vừa gào lên, lập tức một cột sáng xuất hiện từ không trung bao phủ năm người sống sót. Ngô Minh nhìn cơ thể của bọn họ dần dần khôi phục, trước sau bất quá một khắc, cột sáng liền biến mất không thấy gì nữa, tất cả mọi người đã hoàn toàn khôi phục.

Ngoài dự đoán của Ngô Minh, năm người sống sót theo thứ tự là Vương Vũ, bán Elf Alphard, thư sinh Từ Văn, còn có người đàn ông trung niên làm quan chức chính phủ kia, cùng với Tiefing Lạc Ti, năm người này còn sống.

Năm người im lặng rất lâu, rồi mới dần dần khôi phục lại tinh thần từ thời khắc sinh tử trước đó, Vương Vũ liền nói: "Từ Văn, vậy mới tốt chứ, trước kia cũng thật sự là nhìn lầm người rồi."

Bán Elf cũng nói: "Thiếu nợ người một nhân tình sinh tử, về sau nhất định sẽ trả."

Thư sinh Từ Văn chỉ khoát tay, quan viên trung niên kia cũng nói: "Chuyện của người ta sẽ để tâm thật kỹ, trở về sẽ tra tìm tư liệu lịch sử, lại đi gặp một

vài học giả lịch sử ta biết, nhờ bọn họ phân tích một chút nguioi tình trạng trước mắt của nguioi. Sau khi trở về nhớ kỹ lời nói của ta, chuyện khác có thể không vội làm, nhưng mà phải lập tức thiết lập tổ chức kết cấu, nếu không có thể chế, nguioi chỉ có sức mạnh của một người, nhưng đã có thể chế, nguioi có thể tự hội sức mạnh của rất nhiều người, phương diện này ta coi như là có kinh nghiệm, mười ngày sau gặp lại sẽ nói cụ thể hơn."

Ngô Minh nghe mà kinh ngạc, khi thành viên tiểu đội Luân Hồi tiến nhập không gian thí luyện, tình hình cụ thể bên, chuyện gì xảy ra với bọn họ hẳn cũng không biết được, nhưng mà theo lời bọn họ nói, thư sinh này đã bộc phát năng lực bên trong không gian thí luyện, thậm chí là thư sinh đã cứu tất cả bọn họ, việc này nghe thật không thể tưởng tượng được, ngay cả Ngô Minh cũng không nhìn ra được thư sinh này rõ ràng còn có tiềm lực như vậy... Chẳng lẽ thư sinh này là nhân vật chính?

Lúc này, Lạc Ti bỗng nhiên đứng nhắm mắt bên dưới Chủ Thần, tất cả mọi người đều nhìn về phía Lạc Ti, một lát sau Lạc Ti mở hai mắt ra, kinh hi nói: "Có thêm rất nhiều đồ vật, nhưng mà rất nhiều thứ ta cũng không biết, các nguioi cũng xem một chút đi, còn phải giới thiệu cho ta mấy thứ này là gì chứ?"

Tất cả mọi người nhắm mắt trao đổi với Chủ Thần, ngay cả Ngô Minh cũng làm theo, chỉ mới nhìn qua một lượt hẳn đã kinh hãi, bởi vì lượng vật phẩm có thể đổi thật sự nhiều lắm.

Phương diện dụng cụ vật tư, quả nhiên như Ngô Minh đã đoán trước, có thêm rất nhiều, nhiều vô số, từ súng ống đạn pháo, đến đồ ăn quần áo, vàng ròng kim cương gì đó đều có thể đổi, thậm chí khoa trương nhất, Ngô Minh thấy được vũ khí hạt nhân, từ bom nguyên tử đến bom Hy-đrô, trong đó còn có một thứ cần 7.000 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 mới có thể đổi, tên gọi là Tsar Bomba...

Ngoại trừ những thứ này, còn có các loại huyết thống, số lượng cũng không quá nhiều, chỉ có một hai trăm loại, từ huyết thống muỗi biển dị cần 5 điểm số ban thưởng, đến huyết thống dòng dõi Cthulhu cấp thấp cần 6000 điểm số ban thưởng. Một hai trăm loại kỳ thật cũng không ít.

"Đội, đội một chút, dòng dõi Cthulhu cấp thấp? Như thế nào mà bộ phim The Mist lại có liên quan tới thần thoại Cthulhu?" Ngô Minh nghĩ đến mà có chút kinh hãi.

Mọi người cũng đều lâm vào rung động khi nhìn thấy số lượng vật phẩm có thể đổi, một lúc lâu sau, Từ Văn mở miệng lên tiếng đầu tiên: "Ta có 6.000 điểm số ban thưởng, một chi tiết kịch tính cấp B, đổi không được vũ khí hạt nhân, cái Tsar Bomba này cần 70.000 điểm số ban thưởng cùng một chi tiết kịch tính cấp A mới được, ta nghe các nguioi đã từng nói qua, vật này dường như có thể phá hủy thành phố, đáng tiếc đổi không được..."

Quan chức trung niên cùng Vương Vũ đều lập tức đỏ mặt hồi hộp, Vương Vũ vội vàng khuyên can: "Vật này, nói như thế nào đây... quá nguy hiểm cho nguioi cùng thế giới của nguioi, nó cũng không phải đơn giản là có thể phá thành a, bất quá nguioi đổi không được cũng tốt, cá nhân ta đề nghị, nguioi có thể đổi một nhà máy sản xuất đạn dược, thêm một nhà máy tinh luyện kim loại, sau đó đổi một ít súng trường..."

Quan chức trung niên lập tức nói: "Không, Vương Vũ, nguioi chỉ là quân nhân, không hiểu chính trị, nếu thật đổi những thứ này, Từ Văn về sau chính là cứu tử nhất sinh, vẫn là dựa theo ta nói đây, trước thiết lập chế độ cùng thể chế, đây là nhân đạo căn bản, sau đó nguioi có thể đổi một chút súng ống cùng đạn dược, đây là vũ khí phòng thân căn bản của thượng vị giả, sau đó bắt đầu thu nạp lưu dân, tạp Hồ cũng có thể thu nạp, hình thành chế độ, tụ tập thật nhiều người, ít nhất cần hai đến ba tháng, sau khi chế độ bắt đầu ổn định, khi nguioi đã có người tâm phúc, mới có thể đổi những thứ kia, nghe ta, Từ Văn, nguioi đã cứu ta hai lần, ta tuyệt sẽ không hại nguioi."

Từ Văn trầm tư một cái, lại nói: "Ta đây đổi một ít lương thực cùng hoàng kim, lương thực có thể thu nạp lưu dân, hoàng kim có thể hối lộ quyền quý, vũ khí có thể đổi một ít vũ khí lạnh, áo chống đạn cũng không tệ..."

Khi ba người này nói chuyện, bán Elf cùng Lạc Ti vẫn im lặng xem danh sách hoán đổi, bán Elf tập trung ánh mắt vào huyết thống Bán Ma Nhân cùng huyết thống Pháp Linh cấp thấp, hơn nửa ngày cũng không chuyển mắt đi chỗ khác, về phần Lạc Tư, nàng một mực nhìn huyết thống dòng dõi Cthulhu cấp thấp, trong mắt tràn đầy khát vọng...

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Thế giới của mỗi người (thượng)

Dịch & biên: No Name

Quan chức trung niên có tên là Văn Trạch Đào, là quan lớn một thành phố lớn của nước Z ở Địa Cầu, gần năm mươi tuổi, trong chốn quan trường mà nói kỳ thật có thể coi là tuổi trẻ tuần kiệt.

Chỉ là Văn Trạch Đào tự mình biết, bằng cấp của hắn không cao, lịch luyện cũng không coi là nhiều, càng không có bối cảnh, cái chức quan này là kết quả hắn nỗ lực cố gắng bao nhiêu năm qua mới đạt được. Chính trị của chính phủ nước Z cũng tạm coi như thanh minh, chỉ cần có năng lực cùng nỗ lực thì có thể đạt được thành tựu nhất định, nhưng mà không thể nói, loại thành tựu này là có giới hạn đấy, Văn Trạch Đào ước chừng mình đã đạt tới ngưỡng tối đa của cái giới hạn này rồi, trừ khi là hắn đạt được công lớn trong chính trường, bằng không thì trên cơ bản sẽ mãi dừng lại ở cấp bậc này cho đến khi về hưu.

Nhưng chỉ như vậy làm sao có thể khiến cho hắn cam tâm, đại trượng phu không thể một ngày không có quyền, huống chi lòng hắn còn có khát vọng

cùng đã tâm thật lớn, trong một năm vừa qua, mỗi đêm bụng dạ của hắn luôn còn cào quặn thắt, suy nghĩ tìm mọi cách để có thể phá vỡ cái giới hạn này.

Nhưng bởi vì cái gọi là thời thế tạo anh hùng, trong thời đại hòa bình, giới hạn trần nhà không thể nào dễ dàng bị phá vỡ như thế được, đây cũng không phải những thế giới hữu ma đó, một kỳ ngộ liền có khả năng tạo nên một đoạn truyền kỳ. Trong chế độ tập thể của thế giới vô ma, sức mạnh của cá nhân thật sự là nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Cho đến hôm nay, Văn Trạch Đào trở về từ Chủ Thần Không Gian, đầu tiên hắn đứng dậy nhìn xung quanh cả buổi, sau đó lại dựa vào cửa sổ phòng làm việc nhìn ra ngoài.

Mọi thứ đều bình hòa yên ổn, giống như mỗi một ngày trong bốn mươi năm cuộc đời của hắn vậy.

Nhưng có ai mà ngờ được, mới trước đó không lâu, hắn hầu như cừu tử nhất sinh, đau khổ giãy giụa trong một mảnh sương mù, xem chút nữa bị một con muỗi to như con chim ưng hút cho khô máu, xem chút nữa bị bắt trời bởi tơ của một con nhện có độc lớn như một cái cối xay, xem chút nữa bị một cái xúc tu to lớn mà quái dị bắt đi, xuyết chút nữa bị một con bọ ngựa cao hơn năm mét phần thấy...

Năm ngày năm đêm trải qua sinh tử, làm cho Văn Trạch Đào cảm thấy dường như hắn đã trải qua cả một đời người, bây giờ lại trở về với sự yên bình này, hắn nhất thời vẫn còn có chút không quen, nghĩ tới đây hắn cười cười tự giễu, hỏa diễm trong lòng cũng bắt đầu bùng lên.

Sự thần kỳ của cái Chủ Thần Không Gian này vượt rất xa sự tưởng tượng của hắn, chưa nói đến những thứ khác, cái gọi là chữa trị toàn thân, lúc ấy khi bọn họ trở về, Vương Vũ dùng nguyên một bó thuốc nổ tạc đạn kết hợp với Thượng Thanh Tru Tiên quyết, dưới sự trợ giúp của Từ Văn cùng Alphard mà liều mạng với một con quái vật thuộc dòng dõi Cthulhu cấp thấp, chính là một sinh vật cao hơn bốn mươi mét toàn thân đầy đặc xúc tu.

Trong vụ nổ đó, con vật này bị nổ tung thành hai khúc, và chính bản thân Vương Vũ cũng bị nổ thành hai đoạn. Dưới tình trạng như vậy thì hắn phải chết chắc rồi, cho dù là trình độ y thuật cao cấp nhất Văn Trạch Đào biết tới cũng không cách nào cứu chữa, nhưng mà sau khi trở về, chỉ trong vòng mười mấy giây ngắn ngủi vết thương của hắn đã hoàn toàn tái tạo lại, đây không phải là lĩnh vực của y thuật nữa rồi, đây lĩnh vực thuộc về thần tích hoặc là ma pháp mới đúng.

Lại còn có vô tận vật phẩm có thể hoán đổi, nói đến cái này, Văn Trạch Đào cũng không có đôi bất kỳ công pháp hoặc là huyết thống, ngay cả hoàng kim kim cương gì đó đều không đổi, hắn đổi một phần tư liệu, là tư liệu thông tin về máy bay chiến đấu đời thứ năm của nước Mỹ, cùng công nghệ chế tạo...

Đồ vật đổi được vốn không được phép chia sẻ với người trong thế giới hiện thực, nếu muốn chia sẻ, phải xem thứ chia sẻ là gì, cùng với đối tượng chia sẻ là ai. Ví dụ như nếu đi chia sẻ công pháp tu luyện của thế giới hữu ma cho thế giới vô ma, cần tiêu hao điểm số ban thưởng gấp trăm lần cùng với một chi tiết kịch tính cấp A, còn nếu như là khoa học kỹ thuật vượt trước thời đại, cần tiêu hao điểm số ban thưởng gấp mười lần cùng với chi tiết kịch tính cấp B, những vật khác thì tùy thuộc vào tình hình, giá cả đắt hơn khoảng từ ba đến tám lần.

Văn Trạch Đào đổi phần tài liệu này, điểm số ban thưởng tiêu hao là gấp ba, toàn bộ tổng cộng tiêu hao một nghìn năm trăm điểm số ban thưởng, hắn chỉ còn lại có hơn tám trăm điểm, nhưng mà giá trị của thứ này là tuyệt đối xứng đáng để đổi, ít nhất là xứng đáng đổi với hắn.

Nghĩ tới đây, Văn Trạch Đào móc điện thoại ra bấm số, một lát sau, từ bên trong điện thoại phả ra âm thanh nghiêm túc của một người đàn ông: "Là đại ca sao?"

Văn Trạch Đào nói thẳng: "Chúng ta hãy gặp mặt nói chuyện... Có liên quan tới công việc của người." "

Người đàn ông nghiêm túc bên kia im lặng thật lâu không nói lời nào, không biết bao lâu sau mới lên tiếng: "Đại ca, điện thoại này có giám sát đấy, hơn nữa người nhắc tới công việc của ta, mức độ quan trọng người nên rõ ràng, nó mang điều lệ quân đội, đây không phải là chuyện đùa đâu."

Văn Trạch Đào vẫn như cũ nói: "Ta hiểu, ở nhà ta đi, chị dâu người cũng có nói người cùng Tam đệ đã rất lâu không có tới đây chơi."

"Tốt, vậy đêm nay đi." Nói xong, âm thanh nghiêm túc vội vàng cúp điện thoại.

Văn Trạch Đào nhìn điện thoại, trong nội tâm cũng là một mảnh lửa nóng.

Tư liệu về máy bay chiến đấu đời mới nhất của nước Mỹ, bao gồm công nghệ chế tạo, trong đó có quá nhiều thứ, ví dụ như động cơ, ví dụ như hình thái vô ngoài, ví dụ như số liệu chiến đấu..., mấy thứ này nếu là ném ra ngoài quốc tế, là sẽ xảy ra chuyện lớn.

Văn Trạch Đào làm chính trị đã lão làng, hắn tự biết rõ vật này có thể giúp hắn đạt được công lao lớn, nhưng đồng thời cũng là củ khoai lan nóng phỏng tay, cần phải sử dụng một cách hợp lý, hơn nữa còn cần phải có người che lưng, cần lý lẽ phù hợp... Nếu không đây cũng không phải là nấc thang để hắn tiến giai, mà chính là dây thừng treo cổ.

Nhưng mà, tóm lại là tiền đồ trước mắt một mảnh quang minh, vấn này, hắn muốn đánh cược đến mười phần!

.....

Vương Vũ bò lên từ mặt đất, hắn nhìn nhìn xung quanh, thở nhẹ ra lại nằm vật xuống.

Thượng Thanh Tru Tiên công cuối cùng không có duyên với cái thế giới này của hắn a!

Vương Vũ đã tra xét quy tắc từ chỗ Chủ Thần, muốn chia sẻ đồ vật từ Chủ Thần Không Gian với người ngoài mà nói, giá cả mỗi thứ là không giống nhau, muốn đưa một thứ như Thượng Thanh Tru Tiên công thể giới vô ma để sử dụng trên quy mô lớn, cần 150.000 điểm số ban thưởng cùng với một chi tiết kịch tính cấp A, đây chính là bán cái mạng của hắn cũng không có nổi cái giá đó.

Vì vậy hắn cuối cùng đã mất đi cái hy vọng này, nhưng mà theo lượng vật phẩm đổi được từ Chủ Thần gia tăng, hắn thấy được một hy vọng khác, hơn nữa là hy vọng rất lớn.

Vật tư, vũ khí, công nghệ cao, cùng với bộ đội đặc chủng!

Nói thật, kể từ khi Zeeland thành lập, nhân loại không ngừng đánh nhau cùng người máy, cuối cùng đã tìm được một nhược điểm của đại quân robot, nhược điểm này chính là vấn đề truyền thông tin tức của trí tuệ nhân tạo.

Sau khi trí tuệ nhân tạo đầu tiên tiến hóa thành siêu trí tuệ nhân tạo, nó liền cần nuốt tất cả tồn tại trí tuệ nhân tạo khác, hiện nay kỳ thật chỉ có một siêu trí tuệ nhân tạo ở phía sau màn thao túng tất cả, nó muốn khống chế người máy nhất định phải truyền thấu tin tức, và thứ mấu chốt chính là thấp tin tức, đây cũng là nguyên nhân duy nhất nhân loại còn có thể may mắn sống sót cho đến ngày hôm nay, đó chính là siêu trí tuệ nhân tạo này không tin tưởng bất kỳ tồn tại có trí tuệ nào khác, cho dù là nhân loại hay trí tuệ nhân tạo khác, nó chế tạo người máy tuyệt đại đa số cần phải có tin tức chỉ huy, nó ngay từ đầu đã không hề chế tạo người máy có trí tuệ nhân tạo để hỗ trợ nó tuyệt sát nhân loại.

Trong này có lẽ có bí mật rất lớn, nhưng mà nhân loại cũng không rõ ràng lắm, chỉ biết rõ một điều duy nhất là: chỉ cần phá hủy thấp tin tức, nhân loại có thể tạm thời may mắn sống sót.

Dù sao đại quân robot thể lớn, nhân loại kỳ thật đã bị áp bách đến cực hạn, tối đa còn có thể duy trì hai mươi năm, sau đó nhân loại trên cơ bản sẽ tuyên cáo diệt sạch, lý do mấu chốt nhất chính là địa bàn của nhân loại quá nhỏ, không có nơi trồng trọt lương thực, không có nơi khai thác khoáng sản, năng lượng thì chỉ có thể dựa vào năng lượng mặt trời.

Nhưng nếu có được vô hạn lương thực, vô hạn khoáng vật kim loại, vô hạn nguồn năng lượng, cùng với các loại nhà máy sản xuất có thể trực tiếp lắp ráp thì sao?

Tất cả những thứ này hiện tại đã có thể đổi tại Chủ Thần, chỉ cần 1 điểm số ban thưởng có thể đổi 1 tấn gạo hoặc là bột mì, chỉ cần 1 điểm số ban thưởng có thể đổi 1.5 tấn sắt thép, thậm chí còn có thể đổi lò phản ứng hạt nhân, đổi dây chuyền chế tạo các loại vũ khí, thậm chí có thể trực tiếp đổi các loại phương tiện di chuyển.

Vương Vũ vào sinh ra từ trong thế giới The Mist, đã xả thân giết vài con quái vật cường đại, hắn lần này có thể nói là thu hoạch lớn, điểm số ban thưởng gần 10.000, chi tiết kịch tính hơi ít, nhưng mà cũng có hai cái cấp C, đây một khoản tài phú lớn. Hắn trực tiếp đổi hai nghìn tấn bột mì cùng ba nghìn tấn sắt thép; đồng thời còn có hai dây chuyền sản xuất sản xuất vũ khí cùng sản xuất đạn dược; về phương diện năng lượng, hắn còn chưa có cách nào đổi được lò phản ứng hạt nhân, nhưng cũng đã đổi mười tám hấp thụ năng lượng mặt trời hiệu suất cực cao.

Mấy thứ này có thể nói là nhu cầu khẩn cấp đối với Zeeland, thậm chí có thể khiến cho nhân loại ở Zeeland phát động một chiến dịch phản kích nho nhỏ.

"Hơn nữa... Lễ Giáng Sinh năm nay, sẽ không còn có trẻ em chết đói..."

Vương Vũ run rẩy nhét tay vào trong túi áo, móc ra một gói thuốc lá, đồng thời đánh thức các thành viên trong đội của hắn, phát cho mỗi một người một điếu.

Những đội viên này, tuổi cũng chỉ có mười bốn mười lăm, nhưng đều là chiến sĩ đã trải qua sinh tử, bọn họ cảm thấy mấy điếu thuốc lá còn sừng sốt hồi lâu, sau đó mới ý thức được mình đang cầm trên tay cái gì.

Một thanh niên trong đó lập tức hưng phấn nói: "Thứ tốt a, đội trưởng, người lấy được từ nơi nào? Không phải là tự bản thân dùng cô đại cuốn thành à?"

Vương Vũ chỉ là lắc đầu, cười nắc nẻ: "Đánh người bây giờ... Mọi người chuẩn bị một chút, chúng ta quay về Zeeland."

Các đội viên đều đang đốt thuốc lá, nghe vậy liền ngậm ngẫn cả người, bọn họ còn chưa kịp chất vấn, Vương Vũ đã trước một bước nói ra: "Phải trở về trong hai mươi bốn giờ, ta chỉ có thể giữ đồ vật đã đổi trong hai mươi bốn tiếng, sau này nếu có thể đổi được trang bị không gian thì tốt rồi..."

"Đi, chúng ta quay về Zeeland, chúng ta..."

"Đi cứu vớt văn minh nhân loại!!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Thế giới của mỗi người (hạ)

Dịch & Biên: No Name

Alphard đi ra từ bên trong pháp trận, hần nhìn đồng hồ cát bên cạnh, lại nhẩm tính một chút, quả nhiên kết quả giống như suy đoán của hần.

Ra vào Chủ Thần Không Gian chỉ là chuyện trong nháy mắt, mặc kệ bên trong đó đã xảy ra bao nhiêu sự việc, mặc kệ khoảng thời gian ở bên trong đó là bao lâu, từ khi tiến vào đến khi trở về chỉ là trong tích tắc.

Đây là sức mạnh to lớn liên quan đến pháp tắc thời gian a, theo sự hiểu biết của Alphard, không có bất kỳ tồn tại nào có thể làm được điều này, cho dù là vài vị Thần Linh trên Thiên Giới trong truyền thuyết cũng không làm được, và Chủ Thần Không Gian lại làm được... Vậy ai mới thật sự nên được gọi là Chủ Thần?

Alphard lắc đầu, quảng hết những suy nghĩ không thực tế này qua một bên, thật sự là Chủ Thần thì như thế nào? Bây giờ thật quá xa xôi đối với một kẻ như hần, vẫn là ưu tiên suy nghĩ thực tế một chút đi.

"Đầu tiên là Thượng Thanh Tru Tiên Quyết."

Alphard khẽ lắc đầu, nhưng mà trong lòng vẫn phấn khởi, hần bất đồng với những người của thế giới vô ma đó, hần đối Thượng Thanh Tru Tiên Quyết đến thế giới hiện thực chỉ cần 15000 điểm số ban thưởng cùng một cái chi tiết kịch tính cấp B, tuy rằng hiện tại còn chưa thể đổi được, nhưng vẫn có hy vọng, dựa theo lần thí luyện này mà tính, chỉ cần năm lần Luân Hồi nữa là có thể đổi, cũng là trong vòng năm mươi ngày.

Huống chi...

Alphard đưa tay ra, nhanh chóng ngưng tụ ra một quả cầu lửa, mà quả cầu lửa này cũng không phải màu đỏ rực như từ trước tới giờ hần vẫn làm, mà đã chuyển biến thành màu vàng, điều này có nghĩa là ma lực của hần đã vượt qua ngưỡng giới hạn của Pháp Sư học đồ, tuy rằng còn chưa hoàn toàn, nhưng đã có thể xưng hần một tiếng Pháp Sư Alphard rồi.

Phải biết rằng đây chính là Pháp Sư, mà không phải là các loại chức nghiệp nhí lưu như chiến sĩ, tiếm hành giả, du hiệp, thậm chí còn mạnh hơn so với các chức nghiệp ma pháp khác như Priest hoặc Druid. Một khi từ Pháp Sư học đồ trở thành Pháp Sư chính thức, quyền lực ma pháp tạo ra sẽ có uy lực mạnh hơn gấp hai lần, nội dung có thể viết trong quyển trục dài gấp hai lần, và số lượng quyển trục có thể viết ra trong một ngày là nhiều gấp bốn lần!!

Đây cũng không phải là tương đương với hai Pháp Sư học đồ, mà là hai mươi Pháp Sư học đồ mới đúng!

"Hiện tại trong chủ thành, số lượng Pháp sư tại chức trong công hội Pháp Sư chỉ có sáu người, tăng thêm ta chính là bảy người rồi, tương đương với đội quân một ngàn người, hoặc là mười tên có chức nghiệp là chiến sĩ hoặc là tiếm hành giả..." Alphard thì thảo nói xong, hần đập tắt hỏa cầu trên tay, chuẩn bị đi báo tin vui cho thầy của mình.

Đúng lúc này, hần lại nhìn về phía một mặt dây chuyền để trên bàn, hần yên lặng đi đến cạnh chiếc bàn cầm mặt dây chuyền này lên, mở ra bên trong có một tấm hình khắc bằng ma pháp, trên đó có một nam tử Elf uy nghiêm đứng bên cạnh một nữ nữ loài người, nữ nữ kia đang mỉm cười, ôm một hài nhi bán Elf trong ngực.

"Cha, mẹ... Ta nhất định sẽ báo thù cho các người, hãy chờ ta."

Trong mắt Alphard đã có nước mắt, hần nhớ đến những lời cha từng dạy bảo, nhớ đến những lời cảm rằm thường ngày của mẹ, nhớ tới khoảng thời gian hòa bình lúc nhỏ, nhớ tới rất nhiều thứ...

Hơn nữa trong nội tâm hần kỳ thật còn có một chút lo lắng, Liên Minh Bóng Tối là chuyên gia về đùa bốn linh hồn, trước Liên Minh Bóng Tối, tử vong kỳ thật chỉ mới là sự bắt đầu, Liên Minh Bóng Tối đặc biệt ưa thích thu thập linh hồn của cường giả, sau đó tiến hành muôn vàn tra tấn, trong đó linh hồn của cường giả cứng rắn nhất thậm chí sẽ bị tra tấn trăm năm mới có thể tan vỡ, mà linh hồn của rất nhiều cường giả sau khi tan vỡ thậm chí sẽ phát sinh hiện tượng sa đọa, như vậy có thể gia tăng sức mạnh của Liên Minh Bóng Tối

Cho tới bây giờ Alphard cũng không dám nghĩ nhiều tới việc này, cha hần là một kỵ sĩ cường đại, mẹ thì là một mục sư tiếp cận cấp chủ tế, cả hai đều phù hợp yêu cầu tù binh linh hồn của Liên Minh Bóng Tối, vạn nhất phụ thân cùng mẫu thân bị bắt làm tù binh, hiện tại không biết sẽ bị tra tấn thành hình dáng gì nữa....

"Đợi ta, cha, mẹ, ta nhất định sẽ báo thù cho các người, nhất định sẽ cứu các người..."

"Ta muốn hủy diệt hắc ám!!"

.....

Hắc ám, oi bức, ẩm đạm, nham thạch nóng chảy mặt đất...

Quê quán của Lạc Ti chính là nơi này, Hỏa Ngục, là tên nơi đây, cũng là một tầng trong vực sâu không đáy.

Đây là một thế giới trừ sinh vật địa ngục, sinh vật ác ma, cùng với sinh vật hỏa nguyên tố, sinh vật Undead, còn lại không phù hợp cho sự tồn tại của bất kỳ sinh vật nào khác. Nhưng đây cũng không có nghĩa là nơi đây không có những sinh vật khác, sử dụng ma pháp tiến hành cải tạo, có thể làm cho nhân loại cùng các sinh vật sinh từ thế giới khác sống ở nơi này, tuy rằng hoàn cảnh của họ vô cùng khủng bố.

Lạc Ti sinh ra ở chỗ này, với tư cách con lai nửa người nửa ác ma, nàng kỳ thật có thể sống ở đây rất khá, hơn nữa nàng còn có tư chất tiềm hành giả, điều này làm cho lựa chọn của nàng càng nhiều, hoàn toàn có thể gia nhập công hội tiềm hành giả, nhưng... Nàng có một người mẹ, là nhân loại.

Với tư cách con lai nửa người nửa ác ma, tuyệt đại đa số Tiefing đều đi theo trận doanh hỗn loạn tà ác đấy, nhưng mà bản chất vực sâu không đáy là vô cùng hỗn loạn như thế, trong vực sâu không đáy này bất kỳ thể loại ác ma nào cũng có, thậm chí ngay cả Thánh Vũ Sĩ ác ma cũng có, và trận doanh của Lạc Ti là thủ tự trung lập chuyển lệch hơi tà ác, điều này là vì nàng không thể nào buông bỏ người mẹ của nàng, một tù binh nữ nô bị bắt từ thế giới khác đến đây.

Đối với ác ma hỗn loạn mà nói, không tồn tại khái niệm như con nôi dôi, trên thực tế tù binh nữ nô từ thế giới khác, ở chỗ này bình thường đều tồn tại với tư cách là vật phẩm tiêu hao, chẳng những có thể dùng để xxx, càng có thể làm vật tư để giao dịch, hoặc là dùng để thực hành nghi thức tà ác nào đó, thậm chí ngay cả linh hồn cũng có thể bị nghiền ép ra thập phần chất béo.

Và mẫu thân của Lạc Ti cũng không biết may mắn (hay là bất hạnh) còn sống mà sinh ra Lạc Ti, lý do là bởi vì nàng là một luyện kim sư hi hữu, vì vậy không có bị giết chết trong Hỏa Ngục này, mà khi Lạc Ti dần dần thành niên, nàng liền tìm mọi biện pháp để khiến cho mẹ đạt được tự do, hoặc ít nhất cũng là sống tốt hơn một chút, mà không phải cả ngày phải lao động nặng nhọc, khi thì bị ngược đãi cùng bị xxx.

May mà Lạc Ti kích phát được một bộ phận huyết mạch Succubus, khiến nàng có thể mê hoặc được một Ác Ma Linh Chủ cấp thấp, trở thành ái thiếp của hắn, thế là quyền thế của Lạc Ti phóng đại, rốt cuộc có thể che chở cho mẫu thân.

Nhưng mà...

"Mẹ, đây là thuốc bồi trị liệu, cánh tay bị phỏng của người cần..." Lạc Ti nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đồng thời móc từ ngực trong ra một lọ thuốc bồi trị liệu, nhưng mà lời nói vừa ra khỏi miệng, từ bên trong một chai kim loại bị ném ra ngoài, trực tiếp trúng vào mặt nàng.

Lạc Ti cũng không phải là ác ma cao cấp, thậm chí chỉ có thể tính miễn cưỡng tiếp cận với ác ma trung cấp, hơn nữa bản thân nàng là con lai, có thân thể tương đồng rất nhiều với nhân loại, bị chai kim loại này đập trúng, thoáng cái khiến cho mũi nàng chảy ra máu.

Lạc Ti cũng không có sờ mũi cùng mặt, vẫn mỉm cười mà nói: "Mẹ, con để thuốc bồi trị liệu trên bàn, bánh mì đã không còn, con sẽ đi mua một ít, đứng rồi..."

"Cút ngay! Tên ác ma này, ngươi là ác ma, không được tới gần ta, cút ngay!" Từ trong phòng truyền ra một giọng nữ, lớn tiếng gào thét.

Mặt Lạc Ti vẫn mang vẻ tươi cười như cũ, nàng nhẹ nhàng đặt thuốc bồi lên trên mặt bàn, sau đó nói với bóng người trong phòng: "Mẹ, nhớ ăn cơm uống thuốc đúng hạn, đừng nhìn ra ngoài cửa sổ, còn có..."

"Cút! Ngươi không ly khai ta liền tự sát! Ha ha ha, chủ nhân của ngươi nhất định sẽ trừng phạt ngươi đi? Một nhân tài luyện kim hiếm hoi bị các ngươi chơi chết a, cút a!" Giọng người phụ nữ kia hầu như là điên rồi, điên cuồng gào la.

Lạc Ti nhìn bóng người kia thật sâu, nàng mỉm cười thối lui ra khỏi gian phòng, cuối cùng vẫn nhẹ nhàng nói: "Mẹ... Chờ người khỏe lại, có thể hát nhạc thiếu nhi cho con nghe được không? Khi con còn bé thích nghe nhất là bài hát kia..."

Nói xong, Lạc Ti khép cửa phòng lại, sau đó nàng đi ra ngoài phòng, vừa đi vừa ngâm nga bài hát, đó là một bài hát nội dung rất đơn giản, như đang dỗ dành những đứa bé vào trong giấc ngủ, nhẹ nhàng, ôn nhu...

Và dần dần, trên mặt Lạc Ti đã tràn đầy nước mắt, vừa ngâm nga hát vừa đi về phía tòa thành lãnh chúa cấp thấp mà nàng vẫn thống hận kia...

.....

Từ Văn đang đọc một phần văn bản tài liệu, vừa đọc vừa nhìn tám thanh niên nam tử đang cầm con gỗ đứng thẳng hướng về phía trước, sau khi nhìn một lúc hắn nhẹ nhàng gật đầu, lại tiếp tục xem văn bản tài liệu.

Hắn là một người đọc sách, hắn vẫn luôn là cho rằng là vậy, cho dù đã từng trải qua nhiều chuyện bị thảm, mong muốn đọc sách của hắn vẫn chưa bao giờ thay đổi, chỉ là hiện tại hắn đọc sách không chỉ vì bản thân mình, mà là vì tất cả người Tấn của thiên hạ này.

Bên trong thế giới tràn ngập sương mù khủng bố kia, hắn đã nói chuyện với những người ở tương lai kia về rất nhiều thứ, chính trị, chế độ, dân sinh, khoa học kỹ thuật, lịch sử, bất quá đáng tiếc chính là những người kia tuy rằng hiểu biết cũng rất nhiều, nhưng mà bọn họ dù sao cũng không phải là chuyên gia lịch sử, đều là cái hiểu cái không, ví dụ như biết rõ sau triều Hán là triều Tấn, triều Tấn chia làm hai cái, Tây Tấn cùng Đông Tấn, còn có Ngũ Hồ loạn hoa, sau đó là Tùy Đường, sau đó...

Những mà hắn cũng đã biết rồi, chính vì biết rõ những điều này, mới hiểu được thế gian này rất khó, dân chúng có nhiều gian khó, cái gọi là nhân giả ái nhân, hắn là người đọc sách, lại càng minh bạch đạo lý này.

Nhưng mà, khó khó khó.

Bất kể là những gì những người ở tương lai kia đã nói, hoặc suy nghĩ của riêng bản thân hắn, hoặc là ghi chép bên trong các loại thư tịch đều nói rõ, chính dân tâm mới là chỗ dựa lớn nhất của một dân tộc.

Ở thời đại này, dân tâm của người Hán sớm đã bị đánh cho sụp đổ rồi, dựa theo những tương lai đó nói, cần phải chờ đến khi nhà Tùy thành lập, thiên tử mới có thể một lần nữa mang văn hóa người Hán trở về. Trên thực tế, lời của bọn họ cũng có chỗ mâu thuẫn, Hoàng Đế nhà Tùy Dương Kiên tuy rằng chủ trương gắng sức thực hiện Hán hóa, nhưng mà cũng không thực sự đạt được kỳ công, nguyên nhân chính là vì thế gia quý tộc phương bắc đã Hồ hóa cực kỳ nghiêm trọng, khi đó hầu như toàn bộ quý tộc thế gia đều có huyết thống của người Hồ, và nhà Tùy sau hai đời mà chết, một phần là do Tùy Dương Đế quá mức vội vàng, không cân nhắc các loại dân nguyên dân sinh, một bộ phận nguyên nhân rất lớn trong đó chính là văn hóa người Hồ phản kháng.

Từ Văn tự nhận là mình không phải là anh hùng, càng không phải là kiêu hùng, hắn chỉ là một người đọc sách bình thường, nhưng mà đúng như những gì người đời đã nói vậy...

"Vi thiên địa lập tâm, vi dân sinh lập mệnh, vi vãng thánh kế tuyệt học, vi muôn đời mở thái bình!!"

Từ Văn thì thảo nhắc tới những lời nói kia, càng về sau âm thanh càng lớn, hơn nữa khi niệm tụng phảng phất như có ngàn vạn người cùng đồng thanh tương hợp gọi theo.

Cách đó không xa có vài chục người, bọn họ đang tại di chuyển tạp vật, khi Từ Văn niệm tụng đoạn văn này, bọn họ đều nghe nghe thấy được, trong đám người đó còn có hai người sau khi nghe liền lộ ra vẻ kinh hãi, sau đó nhìn Từ Văn bằng ánh mắt vô cùng phức tạp, đã khâm phục, lại là tiếc hận, phức tạp vô cùng.

Từ Văn cũng không phát hiện ra, hắn chỉ nhìn lên bầu trời, thì thảo nói ra: "Ta sẽ dẫn dắt các ngươi sống sót, ta nhất định sẽ dẫn tất cả người Hán sống sót..."

"Nhất định!!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Ý định lên vào cùng ngựa

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh đi trên thảo nguyên, đi đến vô cùng mệt mỏi, tính từ buổi sáng, hắn đã đi được sáu giờ, hiện tại ước chừng đã một giờ trưa, hắn lập tức tìm một bãi cỏ mà ngồi xuống, lấy từ trong túi áo ra một khối lương khô bắt đầu ăn.

Từ sau khi mọi người trở về từ không gian thí luyện, vật phẩm hắn có thể đổi tăng đột biến, hơn nữa hắn cũng phát hiện dùng điểm số ban thưởng của hắn đổi có giá trị gấp mười lần so với điểm thưởng của thành viên tiểu đội Luân Hồi, một điểm số ban thưởng của hắn có thể đổi lương thực để ăn trong một tháng, hắn cũng đổi một vài khẩu súng ngắn, một khẩu AK47, mấy quả lựu đạn, một áo chống đạn, một đôi giày lữ hành, một bộ đồ bơi lội...

Hiện tại dù Ngô Minh không đến mức vũ trang đến tận răng, chiến lực của hắn ít nhất cũng tăng gấp mấy lần so với trước, đối phó với các loại Ma thú như cự lang măng xà, hắn có thể đứng tại chỗ mà bắn chết.

Đã có những vật phẩm tiếp tế này, chỉ cần tránh đi những khu vực nguy hiểm, khả năng sinh tồn của Ngô Minh đã tăng lên rất nhiều, và sau khi đã có quyền sinh tồn, Ngô Minh mới có tinh lực suy nghĩ hành động kế tiếp.

"Ta có Chủ Thần không gian ban sỡ, tiềm lực tương lai không thể nào tương tượng, chỉ là cần có đủ thời gian phát triển, trong lúc này ta phải hảo hảo che giấu bản thân, đây việc quan trọng nhất."

Ngô Minh vừa ăn lương khô vừa suy nghĩ cẩn thận.

"Tiếp theo, sự hiểu biết của ta đối với thời đại này vô cùng thiếu thốn, các loại thông tin đều không rõ, ví dụ như có phải nhân loại chỉ có các bộ lạc nguyên thủy hay không? Đến cùng trong nhân loại có bao nhiêu người có sức mạnh siêu phàm? Hồng Hoang Vạn Tộc ở thời đại này rốt cuộc là cái gì, mạnh cỡ nào? Thiên đạo tại sao phải tận lực chữa mũi nhọn vào nhân loại? Tất cả những việc này ta không biết, cho dù tìm được bộ lạc nhân loại cũng vô dụng, trừ khi đó là bộ lạc có được chữ viết, truyền thừa văn minh, nếu không thì bọn họ cũng chẳng biết nhiều hơn ta bao nhiêu."

Nghĩ tới đây, Ngô Minh bỗng nhiên khê động trong lòng, hắn đã có một ý tưởng, chỉ là thiếu khuyết điều kiện thực hành.

"Từ những gì ta biết được, cùng với từ lời nói của Cốt, đó chính là nhân loại tựa hồ là bị thiên địa vứt bỏ, hoặc có thể nói bị thiên địa căm ghét, thiên địa đối xử với Hồng Hoang Vạn Tộc và nhân loại không như nhau, nhưng mà ta có thể che giấu bản thân với Thiên đạo, căn bản cũng không có hạn chế này, vì vậy chỉ cần cải biến hình dạng bên ngoài, sẽ không ai có thể nhận ra ta có phải là nhân loại hay không, ta cũng không tin trong Hồng Hoang Vạn Tộc không có chủng tộc có hình dạng tương tự như nhân loại, ví dụ như tộc Elf, ngoại trừ lỗi tai cùng dung mạo anh tuấn, thì rất tương đương với loại nhân loại."

"Vì vậy ta cũng cần một đạo cụ, một bảo vật, hoặc là ma pháp có thể cải biến hình dạng bên ngoài, loại nào cũng được, chỉ cần có thể cải biến, ta sẽ có

cơ hội lên vào trong Hồng Hoang Vạn Tộc, đạt được những tin tức này từ nơi bọn họ!"

Ngô Minh càng nghĩ càng cảm thấy cái ý tưởng này có thể thực hiện, Hồng Hoang Vạn Tộc có gì hắn không biết, nhưng mà hắn khẳng định trong đó có chủng tộc văn minh cao cấp, ví dụ như Cốt đã từng đề cập đến Địa Linh Tộc, có trình độ học kỹ thuật cao đến không thể tưởng tượng nổi, và chủng tộc có cấp độ văn minh càng cao, có lẽ càng là coi trọng những ghi chép lịch sử, thông tin về chủng tộc, văn minh... các kiểu, chỉ cần hắn có thể lên vào trong những nền văn minh này, như vậy sẽ rất dễ dàng đạt được những tin tức hắn muốn biết.

"Có thể thực hiện! Hiện tại là làm sao tìm ra đạo cụ có thể biến hình, cẩn thận nhớ tới, trong rất nhiều phim điện ảnh, trò chơi, manga, anime đều có đồ vật cùng loại, ví dụ như trong game World of Warcraft có một vật phẩm tên là Orb of Deception có thể biến hình thành người trong phe của kẻ địch. Hoặc là ta thử đổi một huyết thống xem?"

Khi Ngô Minh nghĩ tới hoán đổi Huyết thống, trực giác của hắn bỗng nhiên rung động mãnh liệt, Thủy Vận Quyết như đang kịch liệt rung chuyển, một loại cảm giác bên trong tới tấp nói cho hắn biết, không được đổi, một khi đổi sẽ mất đi đại vận, thậm chí cứ như vậy mà chết oan chết uổng.

Ngô Minh lại càng nghi hoặc, giác quan thứ sáu của Thủy Vận Quyết rất là có ích, hắn đi thẳng một mạch dựa vào giác quan thứ sáu này không biết tránh thoát biết bao nhiêu nguy hiểm, hắn đã rất tin tưởng nó, và cái dự cảm không được đổi này, cũng làm cho hắn thoáng cái như thấy được rất nhiều thứ, thời đại Hồng Hoang, Hồng Hoang Vạn Tộc, thiên địa bất công đối với nhân loại... Tất cả, phảng phất có linh cảm gì đó sắp hiện ra, nhưng mà suy nghĩ nửa ngày cũng thật không ngờ, cuối cùng là thông tin chưa đủ a.

"Không đổi huyết thống thì thôi, vậy cần đạo cụ, ma pháp, khí cụ, đây cũng là khó khăn, chỉ hy vọng mấy lần thí luyện kế tiếp sẽ có chút thu hoạch, nhưng mà muốn mở ra không gian thí luyện, thì cần 1000 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, cũng chính là điểm số ban thưởng của ta, cái này cần ta đi giết chóc một đường, kỳ thật tốt nhất vẫn là giết Hồng Hoang Vạn Tộc, đám Kobold yếu xù đó cho ta nhiều 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》như vậy, chỉ là Hồng Hoang Vạn Tộc này nước quá sâu, thực không nên chủ động tìm kiếm bọn chúng, nhưng nếu may mắn gặp được kẻ nào nhỏ yếu thì cứ giết hết..."

Không hiểu sao đối với sinh vật phi nhân loại, Ngô Minh chính là sát phạt quyết đoán. Lúc trước khi còn ở Địa Cầu, mỗi khi xem tivi đưa tin động vật hoang dã ăn thịt người, lòng hắn lập tức sôi trào sát ý, hận không thể giết sạch đám sinh vật hoang dã này, chính bản thân hắn cũng kinh ngạc loại sát ý kỳ quái này. Mà hiện tại ở thời đại Hồng Hoang này thì không cần cố kỵ gì nữa rồi, ngoại trừ nhân loại, tất cả đều có thể giết.

Ngô Minh nghĩ ngợi một hồi, lại tiếp tục hướng về phía nam. Cái mảnh thảo nguyên này rộng lớn vô biên, có trời mới biết hắn phải đi đến khi nào, vì vậy Ngô Minh có ý định đổi một phương tiện di chuyển, chỉ là phương tiện di chuyển lại là mục tiêu quá lớn, đại lục Hồng Hoang khắp nơi nguy hiểm, một chú chuột cũng có thể là ma thú, nếu không chú ý cẩn thận sẽ chết rất oan uổng, nếu hắn thật sự dám lái xe việt dã chạy ầm ầm trên thảo nguyên, có trời mới biết có thể đột xuất hiện một quả cầu lửa giáng xuống phá hủy nó hay không.

Hơn nữa điểm số ban thưởng thiếu thốn cũng là một vấn đề lớn.

Ngô Minh vừa men theo dọc đường, vừa tra xét các danh sách của Chủ Thần, tìm thử một chút vũ khí giá rẻ, tìm hồi lâu, hắn hướng vào mục thuốc nổ, nhưng mà mấy thứ này cơ bản đều phải biết cách sắp xếp thiết lập trước mới có thể sử dụng, uy lực thì lớn, nhưng sử dụng bất tiện.

"Vậy trước tiên xác định một mục tiêu ngắn hạn, tận lực thu thập 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, đạt được điểm số ban thưởng, sau đó tiếp tục mở ra không gian thí luyện, từ thông tin Chủ Thần cho biết, sau khi mở ra không gian thí luyện thứ mười, có thể mở ra vòng Luân Hồi không gian thứ nhất, không gian thí luyện cùng không gian Luân Hồi có gì khác biệt, cái này còn phải thử qua mới biết, mục tiêu ngắn hạn thứ hai là tìm được dấu vết văn minh, bất kể là nhân loại cũng được, hay là Hồng Hoang Vạn Tộc cũng được, tìm ra thì mới có cơ hội tìm hiểu thêm thông tin."

Ngô Minh so đo một phen, lập tức không tránh đi dự cảm nguy hiểm đang có trước mắt, đương nhiên, dự cảm nguy hiểm quá lớn là phải tránh ngay đấy. Trong vòng năm ngày, hắn giết được ba con Ma thú cường đại, cùng hơn mười con Ma thú khác. Đã có súng ống cùng lưu đạn, sức chiến đấu của hắn không nói quết ngang, nhưng mà gặp được những Ma thú này chỉ cần không phát hoảng, đánh chết cũng không hề khó khăn.

Ngày thứ sáu, Ngô Minh phát hiện trên mặt đất có một ít móng ấn, còn có một chút phân và nước tiểu, hắn cảm thấy có chút quen mắt, trong lòng đã có suy đoán.

"Nếu thật là cái này... Vậy thì thật là trời trợ giúp ta."

Ngô Minh hưng phấn vô cùng, lần theo những dấu vết này mà truy tung, rốt cuộc trước lúc hoàng hôn đã thấy được mục tiêu.

Đó là một bầy ngựa, bầy ngựa con, ngựa số lượng chừng hai mươi mấy, trong đó còn có ba con ngựa con hơi lớn, con lớn nhất đã có thể cười.

Ngô Minh cúi người nấp trong bụi cỏ, dùng kính viễn vọng quân dụng nhìn kỹ những con ngựa này, chúng nó dường như đang trong quá trình di chuyển, mà hiện tại thì đang nghỉ ngơi, chỉ có ba con ngựa con lớn chạy tới chạy lui khắp nơi, nhưng mà cũng không có chạy xa, vẫn nằm trong phạm vi của đám ngựa trưởng thành.

Ngựa, đây chính là nhu cầu cấp bách của Ngô Minh đấy, hắn cần phương tiện di chuyển, nhưng mà xe cộ thì quá dễ khiến người khác chú ý, nếu là ngựa mà nói là vừa vặn, trên thực tế, tại Hồng Hoang Thiên Đình, có không biết bao nhiêu phương tiện di chuyển, loại hình khoa học kỹ thuật khỏi nói rồi, còn có loại hình phù văn đấy, tu chân đấy, và thượng đẳng nhất sang quý nhất, chính là các loại tọa kỵ. Ví dụ như Ngô Minh trên mạng lưới internet đã thấy được tọa kỵ Kim Vân Cửu Thiên, trên đó giới thiệu là một ngày có thể bay 3.00.000.000.000 km, bản thân có đầy đủ lực trường phòng hộ, có thể phát động ra công kích lôi điện màu vàng với sức mạnh đạt đến tiêu chuẩn tứ giai, là du lịch như ở nhà, là giết người phóng hỏa...

Khục, khục... Ngô Minh ho khan vài tiếng, thôi suy nghĩ lung lung, hắn lại quan sát kỹ những con ngựa này.

Rất hiển nhiên, những con ngựa này cũng không phải ngựa bình thường của thế giới vô ma, tuy rằng không biết có phải là Ma thú hay không, nhưng mà từ hình dáng mà xem, những con ngựa này cũng có chút đặc thù, đầu tiên là kích thước, cho dù là ngựa vị thành niên cũng lớn gần bằng ngựa trưởng thành của thế giới Địa Cầu, tiếp theo là trên da dẻ của bọn nó có lân phiến rất nhỏ, trong đó con ngựa đầu đàn màu đỏ thẫm lớn nhất kia, trên đầu ngựa của nó còn hơi mọc ra thứ gì giống như sừng hươu, thoạt nhìn có một chút gì đó không giống như ngựa nữa rồi.

Loài ngựa này đoán chừng ngày đi nghìn dặm là bình thường, đã có ngựa này, Ngô Minh mới có thể tiếp tục nam tiến, nếu không dựa vào kích thước của đại lục Hồng Hoang, có trời mới biết hẳn có phải cần hơn một năm mới có thể rời khỏi khu vực thảo nguyên này không a.

"Đáng tiếc là ta không có aura main char, nếu không thì chỉ cần haki bá vương rung lên, mấy con ngựa này sẽ thần phục ta ngay thôi..."

Ngô Minh vừa nói vừa lui ngược về sau, sau đó hắn bắt đầu suy nghĩ như thế nào để bắt một con ngựa, kỳ thật hắn đã nhắm vào con ngựa con lớn nhất, kích thước rất thích hợp cho hắn cưỡi, hơn nữa ngựa con dễ nuôi, loại ngựa hoang này mà nói, khi trưởng thành là rất khó thuần phục, hắn tự nhận là bản thân không có có năng lực như thế, vì vậy ngựa con chính là vừa vặn, nhưng mà việc này cần kế hoạch, hắn cũng không dám xông thẳng lên, hai mươi mấy con ngựa Ma thú trưởng thành, cho dù hắn có súng máy hạng nặng cũng không an toàn.

"Không thể nói trước rồi, cần thừa dịp loạn mới được, trước trình sát xung quanh, tìm kiếm có Ma thú cường đại xung quanh đây hay không, giác quan thứ sáu dự cảm càng nguy hiểm càng tốt, sau đó dẫn dắt nó tới đây tạo hỗn loạn, nếu thật sự vẫn không được... Vậy dứt khoát lấp đặt thuốc nổ xung quanh, cùng lắm thì trồng vào vận khí tốt."

Ngô Minh lập tức bắt đầu hành động, trình sát xung quanh, dựa vào giác quan thứ sáu của Thủy Vận Quyết, tìm kiếm một con Ma thú cường đại.

Nhưng Ngô Minh lại không biết, ngay sau khi hắn rời đi, con ngựa đầu đàn kia liền nhìn về vị trí lúc trước của hắn, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Undead

Dịch & Biên: No Name

Vì đoạt ngựa trong loạn, Ngô Minh đi tới một trong hai khu vực hắn cảm giác nguy hiểm nhất, đương nhiên, hắn cũng vô cùng cẩn thận, thực chất là đi đến với tốc độ nhanh như rùa, hơn nữa bây giờ là đêm, hắn đang định đổi một dụng cụ quân dụng chuyên dùng để quan sát ban đêm từ Chủ Thần, chỉ là thứ này giá cả không phù hợp, sáu mươi điểm số ban thưởng, sau khi đổi xong Ngô Minh cảm thấy lòng đau như cắt.

Bất quá đã chơi là phải chơi lớn, Ngô Minh còn đổi thêm hai khóa lưu đạn nổ mạnh, uy lực lớn hơn so với lưu đạn bình thường, giá cả cũng cao, sau đó chưa một ít điểm số ban thưởng để chữa trị, không dám xài nhiều hơn nữa.

Ngô Minh vẫn đang tiếp tục tiến lên, hắn chú ý cẩn thận, càng cách chỗ kia càng gần, dự cảm nguy hiểm cũng càng lúc càng mạnh mẽ, nhưng mà làm cho người ta kỳ quái là, hắn không thấy được bất cứ sinh vật nào tồn tại phía trước cả, điều này khiến cho hắn không khỏi nghi hoặc, nhưng hắn vẫn không dừng lại, tiếp tục đi một lúc lại cảm thấy kỳ quái, bởi vì dự cảm nguy hiểm đang dần dần yếu đi.

"Cái quỷ gì đây? Chẳng lẽ ta đã đi ngang qua con ma thú kia lúc nào không hay?" Ngô Minh kỳ quái, hắn quay đầu vòng trở lại, chỉ là lần này càng cẩn thận hơn, nhưng mà sau khi đi được một lúc, dự cảm nguy hiểm lại bắt đầu yếu bớt một lần nữa, và hắn vẫn không thấy được bất cứ sinh vật nào.

"Không đúng! Là ở dưới lòng đất!"

Ngô Minh lập tức bùng tỉnh ra, một lần nữa đi tới khu vực có dự cảm nguy hiểm nồng đậm nhất, sau đó hắn đứng ở chỗ này một hồi lâu, mới lắc đầu nói: "Không phải sinh vật sống, hoặc là đồ vật chôn dưới chỗ này nguy hiểm, hoặc là có khu vực cấm địa nguy hiểm dưới lòng đất."

Ngô Minh chờ đợi mấy tháng trong thời kỳ chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, tra tìm không biết bao nhiêu thông tin trên internet, cũng rõ ràng đại lục Hồng Hoang kia rộng lớn vô cùng, cho dù nhân loại phồn vinh đến cực điểm, cũng tối đa chiếm cứ 20-30% đất đai, phần còn lại hoặc là giao thông không tiện, hoặc là hoàn cảnh không tốt, hoặc là nhân nhân khẩu chưa đủ, đồng thời mà trong đó cũng có một vài nơi gọi là cấm địa tuyệt địa, cùng loại với tam giác quỷ trên địa cầu, chỉ là cấm địa tuyệt địa ở đại lục Hồng Hoang lại càng nguy hiểm hơn, cho dù là tứ giai tiến vào cũng là cứu tử nhất sinh.

Nếu như dưới lòng đất này thật sự có cấm địa tuyệt địa kiểu đó, Ngô Minh tuyệt đối chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, thậm chí ngay cả ngựa cỡi hắn cũng không cần, lưu được núi xanh, còn sợ gì không có củi đốt!?

Ngô Minh liên tục cảm ứng, chỗ này đúng là địa điểm nguy hiểm nhất trong khu vực quanh đây, nhưng mức độ nguy hiểm cũng không đến mức khiến hắn phải chạy trốn chết, hơn nữa ở Hồng Hoang nơi nào không nguy hiểm? Nguy cơ nguy cơ, gặp nguy hiểm dĩ nhiên là sẽ có kỳ ngộ, hiện tại đúng là thời điểm hắn đang cần có kỳ ngộ.

Huống chi, giác quan thứ sáu của hắn tại sao lại khiến hắn lựa chọn chỗ nguy hiểm này? Thủy Vận Quyết đề cao giác quan thứ sáu, tuy rằng phần lớn là đề cao dự cảm nguy hiểm, nhưng mà giác quan thứ sáu nhưng cũng không chỉ biết mỗi trò dự cảm nguy hiểm a.

Nghĩ tới đây, Ngô Minh cũng không chán chừ nữa, cẩn thận tìm tòi dấu vết trên mặt đất, nhưng mặt đất chỉ toàn bùn đất bình thường, cũng không có điểm gì kỳ lạ. Ngô Minh đành cần rằng thử đào xuống đất, mà khi đào được sâu cỡ một tấc, ngón tay của hắn đụng phải một lớp kim loại.

"Quả nhiên, phía dưới là một di tích a!"

Ngô Minh lập tức vui mừng, từ sau khi gặp Cốt, hắn đã không dám xem thường bất kỳ thứ gì của thời đại này, ngược lại bắt đầu tràn đầy cổ kỳ. Trước mắt hắn đã phát hiện được một di tích, hơn nữa còn được bao bọc bởi kim loại bên ngoài, hiển nhiên cấp độ văn minh di tích này không thấp, thứ này tuyệt đối có giá trị thăm dò, bất kể là phát hiện tin tức hay bảo bối gì từ bên trong cũng được, không thể bỏ qua.

Có điều, bây giờ là thời điểm bắt ngựa, nếu muốn thăm dò di tích này, con ngựa con kia coi như tuột tay, Ngô Minh nghĩ nửa ngày, nội tâm cuối cùng cũng đã quyết.

"Cũng được, di tích này bày ở chỗ này, cũng sẽ không chạy đi đâu, trước hết vẫn nên đi bắt ngựa con."

Ngô Minh lập tức định rời khỏi. Hắn vừa đứng dậy, bỗng thấy có sương mù trắng dâng lên từ mặt đất, giống như sinh vật trực tiếp bao phủ lấy hắn. Ngô Minh kêu to không tốt, định lập tức chạy thực mạng, lại không ngờ tốc độ của sương mù đột nhiên bạo tăng, trực tiếp chui vào bên trong cơ thể hắn, ngay khi Ngô Minh còn chưa kịp kêu to "mạng ta xong rồi", đột nhiên hắn nghe được âm thanh của Chủ Thần.

"Đánh chết phân hồn của Lich, điểm số ban thưởng là một nghìn hai trăm điểm, rút ra 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 thành công."

"... WTF?" toàn thân Ngô Minh có chút sững sờ, đột nhiên dự cảm nguy hiểm trong giác quan thứ sáu của hắn điên cuồng bành trướng, dọa hắn sợ tới mức không kịp suy nghĩ gì thêm đã chạy thẳng ra bên ngoài, vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn, lập tức thấy được lượng lớn bộ xương khô đang leo lên từ dưới mặt đất, hơn nữa mỗi một bộ xương vẫn đang không ngừng tổ hợp lại, trong đó có vài bộ xương cốt dường như đang tổ hợp thành mấy bộ xương hình ngựa.

"Khốn kiếp, đây là di tích cái quái gì, đây rõ ràng chính là một mộ phần kim loại, ta đã đào phải tổ ong vò vẽ rồi."

Ngô Minh chạy nhanh hơn, đồng thời cũng móc ra một quả lựu đạn nổ mạnh mà nắm thật chặt, tùy lúc đều có thể ném ra.

Khi Ngô Minh chạy được khoảng hai trăm ba trăm mét, bộ xương khô thứ nhất đã thành hình, đây là một bộ xương khô chiến binh, tay cầm trường kiếm toả ra hắc quang, trên hốc mắt của nó toả ra hai đoàn ánh sáng lạnh lẽo màu lam. Nó nhìn Ngô Minh đang chạy trốn, lớn tiếng gầm lên một cái, mặc dù không có âm thanh nhưng lại có chấn động vô hình truyền ra, lập tức, những bộ xương còn lại bắt đầu tổ hợp với tốc độ nhanh hơn, thêm nhiều bộ xương khô bắt đầu bò ra từ dưới mặt đất.

"Lich, Chủ Thần vừa nhắc tới Lich, điểm số ban thưởng một nghìn hai trăm điểm, đây là đại gia hóa a, hơn nữa nếu như đúng là Lich trong mấy game ta thường hay chơi... Vậy ít nhất nó cũng phải có sức mạnh tam giai, thậm chí có khả năng tới gần tứ giai! Con mẹ nó, không biết có thể chạy hay thoát hay không, vừa rồi hình như mình còn thấy được Kỵ sĩ Khô Lâu..."

Ngô Minh vừa chạy vừa điên cuồng suy nghĩ, nghĩ đi nghĩ lại hắn liền đổi hướng, chạy về phía đám ma thú nhìn như ngựa kia.

Chạy không bao lâu, Ngô Minh đã đã nghe được tiếng vó ngựa từ phía sau, hắn cũng không dám quay đầu lại nhìn mà lập tức kéo chốt lựu đạn nổ mạnh trên tay, sau đó ném thẳng về phía sau. Ngô Minh vừa chạy thêm vài giây, sau lưng lập tức truyền đến tiếng bạo tạc kịch liệt, sóng nhiệt từ phía sau kéo tới, hắn cũng không dám nhìn hiệu quả của vụ nổ mà vẫn tiếp tục điên cuồng chạy trốn.

Nhưng Chủ Thần không có bất kỳ nhắc nhở ban thưởng nào, hoặc là thứ phía sau lưng cũng không bị nổ chết, hoặc là mấy thứ này căn bản không phải sinh mệnh, mà là ma pháp, là khí cụ, hoặc là ảo giác, tóm lại là thứ quái thai gì cũng có thể.

"... Thủy Vận Quyết này thực sự có tác dụng sao? Chỗ nguy hiểm như vậy mà mức độ nguy hiểm không cao, đây là muốn hại chết ta à."

Trong lòng Ngô Minh liên tục rủa thầm, nhưng mà chân cũng không hề chậm, hiện tại hắn đã cách bảy ngựa tới đa nghìn mét, mắt thấy sẽ chạy đến mục tiêu, bỗng nhiên từ phía sau có một đạo gió táp kéo tới, Ngô Minh căn bản không kịp tránh né, chỉ trong tích tắc, đạo gió táp kia bắn trúng vai trái của hắn, tổng hắn về phía trước, bay ra xa ít nhất bảy tám mét, toàn bộ người đập xuống mặt đất không thể động đậy.

"Đã xong!" Ngô Minh kinh hoàng trong lòng, cố gắng trở mình đứng lên, nhưng đạo gió táp kia không biết là thứ gì, chẳng những xuyên qua bả vai hắn một lỗ thủng, lực đạo còn truyền tới các nơi khác trên người, phần lớn xương cốt hắn giờ phút này đều đã trật khớp, cộng thêm khi va chạm vào mặt đất càng tăng thêm thương tổn, trong thời gian ngắn hắn không có khả năng đứng dậy.

"Chủ Thần, chữa trị toàn..."

Ngô Minh vẫn chưa nói xong, đột nhiên trước mắt hắn xuất hiện một cái móng ngựa to lớn, trực tiếp vượt qua hắn mà xông đến đám sinh vật khô lâu kia, vừa chạy vừa phát ra một chuỗi âm thanh ngựa hiihi...i-it....

Khiến Ngô Minh ngạc nhiên chính là, Chủ Thần rõ ràng còn phiên dịch cái âm thanh hiihi... này, điều này có nghĩa là đoạn âm thanh cũng không phải là tiếng ngựa hí bình thường, mà là lời nói của sinh vật có trí khôn, đám ngựa này lại là sinh vật có trí khôn!?

"Đám Undead dơ bẩn, lại dám bước vào lãnh địa của bán long chư tộc, xem ra các ngươi đã quên mất cuộc chiến đã đuổi tận giết tuyệt các ngươi vào một ngàn năm trước rồi?"

Khốn kiếp, coi như xong đời rồi, sau có mấy bộ xương khô đuối theo, trước thì là ma thú ngựa có trí tuệ, cho dù thế nào thì hắn cũng đã chạy không thoát.

Ngô Minh liên tục suy tính về phương pháp phá cục kế tiếp, mà đúng lúc này, một đầu lưỡi ẩm áp liếm láp khuôn mặt của hắn, Ngô Minh nỗ lực quay đầu nhìn về kẻ đang liếm láp mình, kết quả chứng kiến một cái mồm lớn tràn đầy răng nhọn, làm hắn lập tức sợ hãi ra quần.

Hiện tại toàn thân đầy thương tích, còn có mùi thối trong cái miệng kia, làm cho hắn thoáng cái đến hít thở cũng không xong.

Cứ như vậy, Ngô Minh trợn trắng mắt lên, trực tiếp hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 23: Liên minh Thương nghiệp cùng tham vọng

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh đã tỉnh lại, trong lúc nhất thời còn chưa lấy lại tinh thần, định trở mình đứng lên, nhưng mà thân thể chỉ vừa nhúc nhích một chút, hắn lập tức cố nhận xuống, bởi vì hắn nhớ lại một màn cuối cùng đã thấy trước khi hôn mê.

"Nhân loại, tỉnh rồi thì đứng lên, ngươi không có bị tổn thương tới linh hồn, còn dám giả bộ hôn mê nữa ta sẽ một cước đá chết ngươi." Một thanh âm vang lên, nhưng ngôn ngữ lại là của những nhân loại nguyên thủy hắn từng gặp qua kia.

Ngô Minh vội vàng mở hai mắt ra, liền thấy một con ngựa lớn có lân phiến trên thân, chính là con ngựa đầu đàn màu đỏ thẫm hắn từng thấy trước đó.

Con ngựa lớn này khinh thường nhìn Ngô Minh một chút, rồi mở miệng nói: "Nhân loại, ngươi đã lập được công lao, nói đi, muốn được ban thưởng cái gì?"

"Công lao? Công lao gì?" Thiệt tình Ngô Minh có chút mộng bức, một phương diện là hắn đang nói chuyện với một con ngựa, một phương diện khác là nội dung lời nói của đối phương, trong lúc nhất thời hắn cũng không biết mình đang tồn tại ở đâu.

Con ngựa kia nhúu mày một cái, nó nhìn bộ dạng ngốc trẻ của nhân loại trước mắt này, lại tự cười một chút rồi nói: "Đúng rồi, ngươi là nhân loại, trời sinh ngu ngốc, cũng được, hôm nay ta có chút hào hứng, sẽ kể cho ngươi nghe một số chuyện."

"Một ngàn năm trước, tộc Undead xâm lấn Lục Sắc bốn nguyên của Bán Long chư tộc, cũng chính là mảnh thảo nguyên ngươi đang sinh sống này, mất thấy đã liên tiếp bại lui, cuối cùng có Thánh Linh Chân Long lâm thế, đánh bại đại quân tộc Undead tại hồ Uyên Bắc, lại trăm giết Thánh Linh Huyết Đế Vương của tộc Undead. Sau đó tộc Undead bại lui, tổn thất 70% quân lực, trong đó ba đại tộc là Huyết tộc, Dạ Lang tộc cùng U Hồn tộc xuống dốc, vị trí của tộc không còn nằm trong top 3.000 nữa rồi."

Con ngựa tiếp tục tỏ vẻ sung sướng bằng bộ mặt ngựa của nó mà nói: "Vạn tộc nào có Thánh Linh tại vị, vị trí tuyệt không thấp hơn 3.000, trừ khi là tộc phụ thuộc, tộc diễn sinh, hoặc là tộc nô lệ. Huyết tộc, Dạ Lang tộc, U Hồn tộc năm đó cũng là những chủng tộc nổi tiếng, đặc biệt vị trí cao nhất Huyết tộc từng đạt được là trên 200, còn hiện tại, ha ha."

Nói đến đây, con ngựa lại tỏ vẻ tự hào: "Cũng may mà là phía trên Bán Long chư tộc chúng ta còn có Chân Long tộc che chở chúng sinh, nếu không nhân loại như ngươi, còn có rất nhiều tộc phụ thuộc cùng tộc nô lệ, hiện tại có lẽ đều bị chế thành con rối thân thể, con rối linh hồn, muốn sống không được, muốn chết không xong rồi, cảm tạ Long Huyết Nhất Mạch vĩ đại đi! Chúng ta là chủng tộc nhân từ và vĩ đại."

Lúc này Ngô Minh coi như là phục hồi tinh thần lại rồi, hắn thậm chí cười lạnh, nhưng biểu hiện bên ngoài lại vô cùng sùng kính nịnh bợ, cũng nói ra: "Cảm tạ Long Tộc vĩ đại, cảm tạ các ngươi."

Con ngựa mang theo vẻ tự hào, vui sướng, còn có một chút bất mãn mà nói: "Là Long Huyết Nhất Mạch, bất quá cũng được rồi, ai bảo ngươi là nhân loại chi... Lại nói tiếp, tuy rằng một trận chiến lúc trước là chúng ta thắng lợi, nhưng chúng ta cũng bỏ ra một cái giá rất lớn, hơn nữa tộc Undead đều là lũ chuột rệp giết mãi không chết, từng kẻ một không ăn không uống hơn mười mấy trăm năm cũng có thể vẫn không chết, sợ nghìn năm qua đi, vẫn còn có một ít Undead ẩn trốn bên trong thảo nguyên này, thỉnh thoảng xuất hiện đánh lên con cháu của chúng ta. Vì có thể tìm được chúng nó, tộc Long Nhân thậm chí đã treo giải thưởng, lần này may mắn mà có ngươi dẫn dụ tên Lich này ra khỏi nơi ẩn núp, ta rốt cuộc đã tìm được một tráp sinh mệnh của Lich trong ngôi mộ này, ha ha, Long Mã nhất tộc của ta sắp hưng thịnh quật khởi a, các đại nhân vật của Long Nhân tộc cũng sẽ không keo kiệt chút nào, huống chi đây chính là tráp sinh mệnh của một Lich, là Lich, ở thời kỳ toàn thịnh của nó ngay cả ta cũng không phải là đối thủ, ha ha ha..."

Con ngựa này dường như vẫn rất vui sướng, nói đến đây lại nhìn Ngô Minh, nhiều lông mày một cái rồi mới lên tiếng: "Tuy rằng ngươi là nhân loại, nhưng mà Mã gia ta vốn vô cùng công bằng, ta ban thưởng cho ngươi, lấy lý do khen thưởng là ngươi đã lập được công lớn cho Long Huyết Nhất Mạch chúng ta, nói đi, ngươi muốn cái gì? Quyền làm nô lệ? Hay là miễn thuế đầu người của ngươi cả đời? Hoặc là miễn thuế đầu người mười năm cho cả bộ tộc của ngươi? Mã Đại Cáp ta hoàn toàn có thể ban thưởng cho ngươi những quyền lợi này."

Thường... cái con mẹ mày ngơ!

Ngô Minh thật sự không biết phải hét lên như thế nào mới phải, trong mấy lựa chọn ban thường này, quyền làm nô lệ rõ ràng là ban thường hạng nhất, hẳn quả thực muốn phải mở miệng chửi bới, kết quả hơn nửa ngày sau hẳn mới lên tiếng: "Tại hạ muốn bản đồ, bản đồ phía nam của thảo nguyên, thứ này có thể ban thường cho tại hạ sao?"

Mã Đại Cáp ngưng mắt nhìn Ngô Minh nửa ngày, làm cho Ngô Minh bắt đầu cảm thấy bất an trong lòng, nó mới lên tiếng: "Thì ra ngươi là nhân loại lang thang, theo đạo lý mà nói hiện tại ta nên giết ngươi, bắt quá... Ngươi dù sao có công lao, ta có thể làm như không thấy, về phần bản đồ phía nam thảo nguyên nha... Tốt, ta ban thường cho ngươi."

Nói xong, sừng hươu trên đầu nó chợt phát sáng lên, một hồi mòng lung chấn động, Ngô Minh cảm thấy đầu hẳn bị rót vào một lượng lớn thông tin, trong lúc nhất thời hẳn cảm thấy toàn bộ người đều ngây ngốc, và Mã Đại Cáp sau đó cũng không nhìn đến hẳn nữa, quay người mang theo đám ngựa còn lại đi xa, để lại một mình Ngô Minh ngơ ngác tại chỗ, sau đó ít nhất năm phút, hẳn mới nhẹ nhàng thở ra, chỉnh lý hết tất cả thông tin trong đầu.

Mảnh thảo nguyên này tên là Lục Sắc bồn nguyên, là lãnh địa của đại đa số Bán Long Tộc, ví dụ như Kobold trên lý thuyết mà nói cũng thuộc về Bán Long Tộc, phẩm là sinh vật có huyết mạch của Long Tộc nhưng lại không phải Long Tộc, cơ bản đều thuộc về Bán Long Tộc. Trên mảnh thảo nguyên này cư trú hơn bốn mươi chủng tộc, từ thông tin đa có được, ngoại trừ Long Nhân tộc mạnh nhất bài danh trên top 1.000 của Hồng Hoang Vạn Tộc, nhiều Bán Long Tộc đều có tên trong top 3.000, và đám ngựa kia là thuộc về Long Mã nhất tộc, chúng nó bài danh ở khoảng top 5.000 của Hồng Hoang Vạn Tộc.

Phía nam của Lục Sắc bồn nguyên là một mảnh bình nguyên hỗn tạp với các khu vực đồi núi, là nơi sinh sống của các chủng tộc hạ vị có nguồn gốc từ tộc Địa Linh: tộc Gnome, tộc Gnome cao đẳng, cùng với tộc người lùn, tộc Hobbit,... liên minh cùng với các thế lực Undead còn sót lại như Huyết tộc, Dạ tộc. Nơi đó được gọi là Liên minh Thương nghiệp, là hệ thống các thành phố phát triển theo nền văn hóa buôn bán. Trong bản đồ này cũng có một chút gọi ý, nhân loại ở đó tuy rằng vẫn không có bất cứ nhân quyền gì, nhưng mà trên cơ bản được sinh sống với tư cách là đầy tớ. Nhân loại trên lãnh địa của liên minh thương nghiệp không phải chịu thuế đầu người, chỉ là thỉnh thoảng phải trở thành vật thí nghiệm của tộc Gnome cùng Gnome cao cấp, hoặc là trở thành kho máu của Huyết tộc...

Bên trong Liên minh Thương nghiệp, Nhân tộc thực sự sống không đến mức quá tệ.

Ngô Minh cẩn thận phân tích, hẳn đã minh bạch được ẩn ý trong này. Đây là một người tốt, à không, là ngựa tốt a.

Ngô Minh đại khái đã biết rõ, nhân loại ở thời đại này có lẽ được xem là một loại tài nguyên vật liệu, và nhân loại trong Liên minh Thương nghiệp ít nhất không bị lấy ra ăn thịt, cho dù là vật thí nghiệm khoa học hoặc là vật thí nghiệm ma thuật, thì ít nhất cũng không hẳn phải chết, hơn nữa theo thông tin đã biết, nếu có thể sống sót qua thí nghiệm, như vậy người này cả đời sẽ không bị dẫn vào phòng thí nghiệm lần nào nữa, thậm chí còn đạt được một ít khen thưởng.

Vì vậy nếu một nhân loại như Ngô Minh đi đến nơi này, ít nhất sẽ không lo lắng tùy lúc sẽ bị tàn sát ăn thịt.

Nhưng Ngô Minh không định đi làm nô lệ, hẳn chỉ cảm thấy hứng thú vô cùng đối với bốn chữ "Liên minh Thương nghiệp".

Đã có buôn bán giao thương, nhất định sẽ có văn minh truyền thừa, hơn nữa tất nhiên là sẽ có trao đổi thông tin hay hàng hóa rất lớn, nếu không có sự giao dịch cùng mua bán giữa người và người, đây không thể nào gọi là buôn bán.

Đã như vậy, Liên minh Thương nghiệp tất nhiên sẽ có nhân số rất lớn, văn minh văn hóa ở đó khẳng định sẽ rất phồn vinh, nếu đi tới đó, kế hoạch lẫn vào Hồng Hoang Vạn Tộc của hẳn có thể thực hiện rồi, có thể đạt được nhiều thông tin hơn nữa, dựa vào đó mà quyết định hướng đi kế tiếp của hẳn, như thế nào mới có thể nhanh chóng đạt được 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, đồng thời cũng có thể bảo vệ mình tốt hơn.

Hướng chỉ, buôn bán liên có nghĩa là có thể tích lũy tài phú, đồng thời có thể đạt được các loại tài nguyên, trong trí nhớ hẳn có ghi nhớ rất nhiều phương pháp luyện khí, tuy rằng tuyệt đại bộ phận pháp khí ít nhất cần phải đến Trúc Cơ Kỳ mới có thể chế tạo ra, nhưng mà Trúc Cơ nói thật không khó, khó khăn là ở chỗ làm sao đạt được các loại tài liệu luyện khí, một ít tài liệu đã sớm tuyệt tích tại thời kỳ Hồng Hoang Thiên Đình hoặc là trở nên cực kỳ quý hiếm, người bình thường trong Hồng Hoang Thiên Đình, thậm chí phú hào cũng khó mà đạt được, vì vậy các loại phương pháp luyện khí được Thiên Đình quản chế đến không hề nghiêm khắc, đã đem tới rất nhiều lợi ích cho Ngô Minh.

Hiện tại là ở thời đại lịch Hồng Hoang, những tài liệu đã tuyệt tích hoặc là quý hiếm, ở thời đại này có lẽ cũng không thiếu, nếu Ngô Minh có thể gom đủ một ít tài liệu quý hiếm, hẳn thậm chí dám ở Trúc Cơ Kỳ thử tế luyện ra Càn Khôn Quyền, Hỗn Thiên Lăng, Đãi Đao Kim Đan, thậm chí là Đầu Suất Bát Quái Lô, những thứ này đều là Pháp Khí cường đại của con đường tu chân chính thống, mỗi kiện đều có sức mạnh khiêu chiến vượt cấp, chỉ cần tế luyện ra một kiện, năng lực tự vệ của hẳn ở cái thế giới này thoáng chốc sẽ tăng gấp trăm lần a.

Hơn nữa đây còn chưa phải điểm mấu chốt nhất, buôn bán buôn bán, còn có nghĩa là trao đổi thông tin, hẳn một khi cắm rễ tại Liên minh Thương nghiệp, có tài phú nhất định, ngoại trừ thu thập những vật tư quý hiếm đó, còn sẵn sàng bỏ ra cái giá lớn để thu thập các loại thông tin, hiện tại là thời kỳ Hồng Hoang a, có nghĩa là ở thời đại này vẫn còn có rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ!!

Không sai, đây mới là thứ để cho Ngô Minh động tâm nhất, Tiên Thiên Linh Bảo!

Cái gọi là Tiên Thiên Linh Bảo, là chỉ các loại khí cụ được hiện thực hóa bởi các quy tắc cơ bản nhất của Đa Nguyên Vũ Trụ ở thời điểm vũ trụ hình thành, là một hoặc một vài đạo pháp tắc ngưng tụ, có đủ uy lực cùng năng lực quỷ thần khó lường, đã sớm tuyệt tích tại thời kỳ Hồng Hoang Thiên Đình, nhưng các loại tin tức thì rất nhiều, thậm chí còn có thông tin về các Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ sau khi chủ nhân của nó vẫn lạc.

Ngô Minh hiện tại có trí nhớ siêu quần, trên cơ bản có thể nhớ lại tất cả nội dung đã từng tra trên internet trong mấy tháng ở Hồng Hoang Thiên Đình, trên đó thậm chí có một diễn đàn chuyên môn xếp hạng các loại Tiên Thiên Linh Bảo, xếp hạng đệ nhất nghe nói chính là Bàn Cổ Phù, là cây riu Bàn Cổ dùng để Khai Thiên Địa, nhưng mà vật này hần mơ cũng đừng mơ tới. Tiên Thiên Linh Bảo cũng có rất nhiều, trong những tư liệu kia có ghi chép một ít Tiên Thiên Linh Bảo có khả năng vô chủ, hần ghi nhớ rất kỹ, đặc biệt là một vài địa điểm có khả năng chôn dấu Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ, đây với hần mà nói chính là đại cơ duyên a.

"Từ Lôi Chùy, Cửu Long Thần Hóa Tráo, Âm Dương Kinh... Ta nhớ được ít nhất hai mươi chỗ có khả năng chôn dấu Tiên Thiên Linh Bảo, dù khả năng đa số đều là thông tin giả, nhưng ít nhất có năm chỗ có thể là thực đi, hơn nữa quan trọng nhất là thứ này, sợ tất cả cái khác là giả, chỉ cần thứ này là thực, ta đây thậm chí có thể tham vọng Thánh vị..."

"Trong truyền thuyết từ xương sống Bàn Cổ biến thành, là cây cột có thể chống đỡ cả thiên địa, chỉ cần món này là thực, tất cả món khác có là hư giả cũng không quan trọng nữa..."

"Tiên Thiên Linh Bảo, Bất Chu Sơn!!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Không Môn

Dịch & Biên: No Name

Ngô Minh đang nằm trong bụi cỏ không nhúc nhích, thậm chí không dám sử dụng kính viễn vọng quân dụng, chỉ sợ có ánh mặt trời phản xạ ra hào quang, làm những dị tộc ở bên kia phát hiện.

Nơi này cách vị trí hôm qua của hần không hề xa, hần chỉ đi chuyển mười hai tiếng là tới, nhưng số lượng dị tộc nơi này thật sự là hơi bị nhiều, làm hần không khỏi chán chờ.

Chỗ này tên là Không Môn, hoặc có thể nói là một trong các Không Môn của đại lục Hồng Hoang.

Đại lục Hồng Hoang to lớn vô tận, thông tin hần có được từ bản đồ của Mã Đại Cấp về phía nam thảo nguyên - Liên minh Thương nghiệp chỉ dừng ở mức sơ lược, hơn nữa có nhiều thiếu sót, nhưng mà chỉ tính kích thước địa lý cũng đã rất khoa trương, đi bộ du hành cần ít nhất hai năm mới có thể đi ra khỏi thảo nguyên, và muốn hoàn toàn tiến vào Liên minh Thương nghiệp, Ngô Minh tính toán cần bốn đến năm năm, đây là với điều kiện mỗi ngày di chuyển ít nhất mười hai tiếng đồng hồ, hơn nữa trên đường không bị sự việc khác trì hoãn.

Hồng Hoang to lớn, đến không thể tưởng tượng.

Bất quá cũng không phải là không có đường tắt, chính vì Hồng Hoang quá lớn, các loại cấm địa tuyệt địa, tính cả các loại quy tắc không gian thời gian đều bất đồng với các vị diện vũ trụ khác, hơn nữa đây lại là thế giới siêu ma duy nhất của đa nguyên vũ trụ, vì vậy bản thân đại lục Hồng Hoang có rất nhiều chỗ đặc biệt, Không Môn chính là một trong số đó.

Cái gọi là Không Môn cũng không phải "cửa" chân chính, thậm chí không phải là tạo vật do sinh vật có trí khôn tạo ra, mà là một loại không gian vặn vẹo gấp khúc của bản thân đại lục Hồng Hoang, theo Ngô Minh, chính là đại lục Hồng Hoang quá lớn, đã có thể so với một vũ trụ, vì vậy hệ số không gian có chút bất đồng, sinh ra một lượng lớn lỗ giun tự nhiên. Không Môn cùng lỗ giun trên thực tế không có gì khác nhau, đều là xuyên qua không gian đi đến một nơi xa xôi khác.

Từ thông tin Mã Đại Cấp đã cho, loại Không Môn lớn nhất có diện tích đến mấy nghìn km, loại Không Môn này có thể vắt ngang qua hơn phân nửa Hồng Hoang, được kiểm soát bởi các Hồng Hoang Vạn Tộc 500 vị trí đầu, là yếu địa chiến lược quân sự. Tiếp theo Không Môn có diện tích trên trăm km, được kiểm soát bởi các Hồng Hoang Vạn Tộc thuộc top 3.000, cuối cùng là cùng loại Không Môn Ngô Minh đang đi đến, lớn nhỏ không đều, lớn có thể vượt qua quãng đường hơn 100.000 km, nhỏ thì là điểm kết nối giữa các khu vực lân cận với nhau, và loại Không Môn này có số lượng là tối đa, trên thảo nguyên có tới mấy trăm chỗ Không Môn như vậy.

Ngô Minh không muốn bỏ ra bốn năm năm đi đến Liên minh Thương nghiệp, không nói đến các loại nguy hiểm vốn có trên thảo nguyên, lại nói thân phận hiện tại của hần là nhân loại, nếu thấy được nhân loại đơn độc ở nơi hoang dã, những người của Bán Long Tộc trên cơ bản là sẽ trực tiếp giết, cái gọi là nhân loại lang thang, chỉ cần Hồng Hoang Vạn Tộc thấy được là sẽ tiện tay nghiền chết.

Vì vậy, Không Môn này Ngô Minh bắt buộc phải đi đến, hơn nữa còn nhất định phải tiến vào trong đó, nếu không có trời mới biết hần cần tốn bao nhiêu thời gian mới có thể đi đến Liên minh Thương nghiệp.

Nhưng Không Môn loại nhỏ nhất cũng là yếu đạo rất quan trọng đối với dị tộc, như Không Môn này nằm trong một hạp cốc, hai bên hạp cốc đều có cứ điểm canh gác, mặc dù cứ điểm này theo Ngô Minh chỉ như sơn trại, chỉ dùng ván gỗ làm rào chắn cùng tháp canh đơn giản, nhưng muốn lên vào cũng là rất khó.

Hơn nữa kẻ canh gác chỗ này đều là các dị tộc mạnh khỏe cường tráng, Ngô Minh thấy có lượng lớn Kobold trong đó, phần lớn chúng nó có vai trò là nô bộc hoặc tạp vụ, số lượng tối đa, có tới mấy trăm. Ngoài ra còn có các sinh vật có răng nanh to lớn, hình tượng có chút giống Cự Ma hoặc là Ogre, thân cao hơn hai mét, toàn thân toàn là cơ bắp, chỉ nhìn hình thể, Ngô Minh cảm thấy nếu cận chiến, loại sinh vật này chấp mười người như hắn không thành vấn đề.

Làm cho Ngô Minh cảnh giác nhất chính là ba bốn tên Lizardfolk (người thằn lằn) ăn mặc áo lông rách rưới, thoát nhìn đã già gần chết, cầm côn gỗ dài, số lượng ít nhất, nhưng mà trên người chúng đều có linh quang, yếu nhất cũng bốn năm tắc, tên Lizardfolk (người thằn lằn) mạnh nhất có linh quang ít nhất là tám chín tắc.

Ba con Lizardfolk này đều là tồn tại siêu phẩm, hơn nữa tên Lizardfolk mạnh nhất kia có thực lực rất mạnh, đã tiếp cận cấp độ Trúc Cơ, linh quang đã dài gần một xích, đây là sức mạnh mà hiện tại Ngô Minh không thể nào chống lại, thậm chí tới gần cũng không dám, bởi vì thực lực đạt tới cấp độ này cũng đã có nhiều thuật pháp, ma pháp hoặc là năng lực siêu phẩm khác để cảm ứng cùng trình sát.

Nhưng mà không tiến vào trong đó thì không thể nào xuyên việt Không Môn, Ngô Minh sao có thể buông tha cho cơ hội này?

"Chờ hai ngày, mở ra không gian thí luyện, xem không gian thí luyện kế tiếp có gì mới không rồi hãy quyết định."

Ngô Minh quan sát thật lâu, rồi dần rút lui ra xa, trong khoảng thời gian hai ngày sau đó, hắn lang thang ở phụ cận Không Môn, thỉnh thoảng đánh chết một ít Ma thú nhỏ yếu, đạt được hơn mười điểm số ban thưởng, hơn nữa lúc trước không hiểu làm sao mà đã giết chết một phân hồn của Lich, hiện tại hắn có hơn một ngàn ba trăm điểm, mở không gian thí luyện kế tiếp cũng đã đủ rồi.

Vào rạng sáng hai ngày sau, Ngô Minh tiến vào Chủ Thần Không Gian, tiếp theo đó, năm người Vương Vũ, Từ Văn, bán Elf Alphard, Văn Trạch Đào, Tiefling Lạc Ti cũng được truyền tống vào.

Sau khi xuất hiện, năm người đều quan sát tình trạng của bốn người còn lại, chỉ một lúc sau, Từ Văn dẫn đầu nói: "Kỳ hẹn mười ngày lại đến, không biết lần này sẽ lại như thế nào."

Wương Vũ liền trầm giọng: "Mười ngày quá dài, ta ở thế giới hiện thực hận không thể mỗi ngày đều tiến vào đây, thí luyện cũng được, sinh tử cũng được, ít ra vẫn tốt hơn phải chịu đựng đau khổ ở thế giới hiện thực."

Ngoại trừ Văn Trạch Đào, ba người còn lại đều là kẻ gât đầu, Lạc Ti che miệng cười quyền rũ nói: "Xem ra Vương ca ca rất nóng vội a."

Wương Vũ chán ghét nhìn Lạc Ti một chút, cũng không để ý tới nàng, lại nói với bán Elf Alphard: "Không biết việc phân tích của người bên kia như thế nào? Có thể chế tạo ra dụng cụ ta đã nói lần trước sao?"

Alphard gât gât đầu, lại lắc đầu nói: "Phân tích sơ bộ đã hoàn tất, nhưng mà nếu muốn chế tạo ra, đặc biệt là xếp đặt thiết kế thành bản vẽ, ít nhất cần thuật sư luyện kim trung cấp mới được, trong lúc nhất thời ta tìm không thấy đại nhân vật như vậy, chỉ sợ người còn phải chờ một khoảng thời gian."

Nghe tới thuật sư luyện kim, ánh mắt Lạc Ti bỗng nhiên sáng ngời, nàng lại nói: "Nói đến thuật sư luyện kim, bên cạnh ta đây có một thuật sư luyện kim trung cấp, các người muốn làm gì?"

Wương Vũ và Alphard nhìn nhau một cái, bọn họ lúc này mới chợt hiểu Lạc Ti này cũng là đến từ thế giới hữu ma, chỉ là cho tới nay nàng đều dùng loại mị hoặc này giao tiếp với người khác, ngược lại làm cho người ta khinh thị. Vương Vũ trầm mặc một cái rồi nói: "Ta muốn chế tạo ra lò phản ứng tự hợp, là lò phản ứng tự hợp hy-đrô ổn định, kỹ thuật ta có, nhưng mà tài liệu hạn chế rất lớn, trong lúc nhất thời tìm không thấy tài liệu cùng công nghệ chế tạo phù hợp, đã thử nghĩ nếu như dùng ma pháp kết hợp thì sẽ như thế nào, bên người nếu thật sự có thuật sư luyện kim trung cấp, ta sẽ trả thù lao để trao đổi công nghệ chế tạo với bản thiết kế."

Con người Lạc Ti đảo một vòng, nàng cười quyền rũ nói: "Chuyện của Vương ca ca ta nhất định sẽ để ở trong lòng, nếu thành công, nhớ phí chế tạo cùng tiền hoa hồng của ta nha..."

Wương Vũ lộ vẻ chán ghét, nhưng vẫn nói ra: "Chỉ cần người ra giá phù hợp, ta sẽ tiếp nhận, thứ này là vật cứu mạng đấy, gần đây nhất trong thế giới của ta, các thành viên điều tra tín hiệu đã phát hiện, siêu trí tuệ nhân tạo chuẩn bị khởi động vũ khí khí tượng, dùng mây mù dày đặc bao trùm toàn bộ tầng khí quyển, kể từ đó nhân loại chúng ta không còn năng lượng để sử dụng, hơn nữa vì hoàn cảnh biến hóa trên phạm vi lớn, chúng ta không thể không chuyển dời thành phố Zeeland xuống dưới lòng đất, như vậy chúng ta coi như là thua triệt để... Mở lò phản ứng tự hợp hy-đrô là việc bắt buộc phải làm, người bên kia nếu như có quan hệ, nhanh lên đi, nếu không một khi ta chết ở thế giới hiện thực, một điểm số ban thưởng người cũng sẽ không được lấy."

Lạc Ti chỉ cười quyền rũ gât đầu, lúc này Văn Trạch Đào bỗng nhiên bu lại nói: "Cái kỹ thuật lò phản ứng tự hợp hy-đrô này... Có thể cho ta một phần sao? Ta có thể trao đổi, hoặc là dùng điểm số ban thưởng cũng được."

Wương Vũ đã trầm mặc một cái, gât đầu nói: "Chúng ta sẽ nói chuyện sau." Hiển nhiên là bây giờ hắn là không có ý định nói cụ thể về vấn đề này.

Ngô Minh nghe mà âm thầm gât đầu, bất kể như thế nào, những thành viên tiểu đội Luân Hồi này ở thế giới của riêng mình đều coi như là có thể lực, hơn nữa bọn họ còn hiểu được việc mượn nhờ năng lực khác biệt của nhau để giải quyết vấn đề, đây là dấu hiệu tốt a, Ngô Minh vẫn chờ bọn họ sau khi trở thành « Vị diện chi tử », phản hồi lại cho hắn điểm số ban thưởng cùng chi tiết kịch tính.

Mọi người nói xong, bỗng nhiên có năm cột sáng xuất hiện, theo thứ tự là ba nam tử trẻ tuổi, hai nữ tử trẻ tuổi, bọn họ vẫn còn đang nằm ngã trên mặt đất. Trong giây lát, một nam tử trẻ tuổi trong đó trực tiếp bật dậy, đồng thời móc ra dao găm quân dụng từ trong giày của hắn, trên mặt nam tử trẻ tuổi

này còn có thuốc nhuộm màu xanh lục, quần áo trên người cũng là quần trang màu xám tro lục, thoạt nhìn không là quân nhân thì cũng là lính đánh thuê.

Lúc này bốn người còn lại còn chưa thức tỉnh, Vương Vũ liền trước một bước nói: "Thu hồi vũ khí đi, binh sĩ, chờ bọn họ tỉnh lại ta sẽ nói cho các người biết một số chi tiết cụ thể, còn nữa, nơi đây đã không phải là thế giới hiện thực rồi."

Người này vẫn cảnh giác như cũ, không hề buông lỏng theo lời Vương Vũ, nhưng hắn cũng không mạo muội công kích năm người trước mắt, và năm người cũng không để ý đến hắn mà tập trung điều tra thông tin từ Chủ Thần.

"Không gian thí luyện, Người Trong Suốt."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Thí luyện chỉ gian

Dịch & Biên: No Name

"Chạy nhanh lên! Chúng nó sợ ánh sáng từ ngoại!"

Từ Văn đang chỉ huy hai mươi hai người chạy thật nhanh về phía trước, hắn vừa chạy vừa la lớn, tuy rằng tiếng kêu ầm ĩ này sẽ thu hút thêm nhiều người trong suốt hơn nữa, nhưng mà hiện tại hắn cũng bất chấp rồi, có thể cứu được bao nhiêu người thì hay bấy nhiêu.

"Đội, đội ta với!" có một thanh niên mập mạp đang chạy phía sau cùng của đội ngũ, hắn thừa cân mười phần, càng chạy càng thở hồng hộc, dần dần, đã cách xa đội ngũ ít nhất năm mét, sau lưng có tiếng rít truyền đến, khiến mập mạp sợ tới mức lập tức đá ra quần, chân của hắn bỗng nhiên tập tễnh, té nhào xuống đất.

"Đã xong, đã xong, ta đã xong." Mập mạp sợ hãi vô cùng, điên cuồng quẫy đạp để gượng dậy, nhưng không ngờ lúc này, một cánh tay hữu lực kéo hắn lên, lôi hắn tiếp tục chạy về phía trước.

Mập mạp giờ phút này đã nước mắt nước mũi đầy mặt, nhưng vẫn nỗ lực tron mắt nhìn rõ người này, người hắn nhìn thấy lại chính là Từ Văn, kẻ tự xưng là người đọc sách triều Tần, có trời mới biết khi vừa bắt đầu tiến vào, hắn vẫn một mực trào phúng Từ Văn, mắng hắn là loại thừa thái, tại sao không chết cùng với đám người Hán phương bắc...

"Oa, Từ Văn, ta, ta..." Mập mạp vừa khóc vừa chạy lại vừa gào lên.

Từ Văn kéo theo mập mạp xông nhanh về phía trước, phía trước chính là khu vực bao phủ bởi tia tử ngoại, nhưng mà sau lưng cũng đang có rất nhiều tiếng rít gào truyền đến, khiến gáy hắn phát lạnh một trận, hắn quát lớn: "Không cần nói, xông về phía trước nhanh lên, chỉ cần xông vào kịp chúng ta sẽ sống sót!"

Mập mạp cắn răng thật chặt, lấy hết toàn bộ sức mạnh hồng hoang còn lại trong thân thể hắn, thoáng cái kéo luôn Từ Văn về trước, chỉ là tốc độ xông tới quá nhanh, cả hai người lập tức ngã nhào tới trước, bất quá cũng rất may mắn, chỗ hai người té xuống vừa vặn lại nằm trong rìa khu vực tia tử ngoại bao phủ, trong lúc nhất thời hai người đã không còn chút sức lực nào để cử động, và âm thanh rít gào phía sau lưng lại phát ra lớn hơn nữa. Đột nhiên từ trong không trung xuất hiện một cỗ thân thể nhân loại trong suốt, nó vừa xuất hiện đã lập tức nhảy vào khu vực quang trường được bao phủ bởi tia tử ngoại.

Thân thể có hình dáng nhân loại này vừa lọt vào khu vực bao phủ tia tử ngoại đã lập tức kêu la điên cuồng, đồng thời liên tục lấy hai tay gãi khắp thân thể của nó, sau đó tất cả mọi người chứng kiến thân thể da thịt của nó bắt đầu thối rữa, tiếp theo cơ bắp tróc ra, nội tạng hư thối, cuối cùng xương cốt cũng bắt đầu bốc hơi, chỉ trong vòng mười giây, nó hoàn toàn bị thiêu thành tro tàn, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Hai người hít vào từng ngụm từng ngụm không khí, một loại cảm giác sống sót sau tai nạn lan tỏa toàn thân, làm cho bọn họ không muốn mấy may nhúc nhích.

.....

Bây giờ đêm ngày 21/12/2026 Công nguyên, một phòng thí nghiệm nào đó tại Bắc Mỹ đã rò rỉ ra một loại chất lỏng, loại chất lỏng này có tính bốc hơi rất mạnh, nhanh chóng lan truyền đến trong không khí, mà loại khí này lại có tính lây nhiễm kỳ lạ, biến dị một loại vi khuẩn nào đó ở bên trong tầng khí quyển, khiến cho tốc độ tăng trưởng của loại vi khuẩn này bạo tăng lên nhiều lần, trong vòng chưa tới mười hai tiếng đồng hồ, hầu như toàn bộ thế giới đã tràn ngập loại vi khuẩn này.

Loại vi khuẩn này nguyên bản vốn vô hại đối với thân thể con người, nhưng mà vi khuẩn sau khi biến dị thì khác, một khi tiến vào cơ thể người, sẽ khiến cho thân thể sinh ra một loại biến hóa kỳ lạ. Trong hơn bảy tỷ người của toàn bộ Địa Cầu, chỉ có hơn bảy triệu người miễn dịch đối với loại biến hóa này, và hơn bảy tỷ người còn lại thì triệt để biến hóa hoàn tất trong ba ngày sau đó... Tất cả bọn họ đều hóa thành trong suốt, hoặc cũng có thể nói, hóa thành u linh.

Nhân loại hóa thành trong suốt, ngay từ đầu vẫn có được thần trí và trí nhớ của con người, tuy rằng thân thể đã trong suốt, nhưng lại có được năng lực phi hành và xuyên thấu vật chất, điều này làm cho bọn họ có chút giống như u linh, đồng thời nếu bọn họ dùng thân thể u linh của mình đi xuyên qua một sinh vật sống, thì sẽ làm cho sinh vật sống đó dần dần mục nát từ trong vòng bảy ngày tiếp theo, và việc đó lại khiến các nhân loại trong suốt kia bắt đầu trở nên mạnh hơn một chút.

Loại dị hoá này đã làm cho thế cục toàn bộ thế giới xảy ra biến hóa rất lớn, thậm chí có người dự đoán nhân loại sắp tiến vào thời đại mới, đương nhiên, cũng có không ít nhà khoa học bắt đầu nghiên cứu thuốc giải. Nhưng mà thuốc giải còn chưa được nghiên cứu ra, thời đại mới cũng chưa thấy đâu, trong mấy ngày tiếp theo, thần trí cùng trí nhớ của tất cả nhân loại đã trong suốt hóa bắt đầu dần trở nên thiếu thốn, cuối cùng, tất cả nhân loại trong suốt đều biến thành u hồn u linh chỉ biết điên cuồng săn giết sinh vật sống, bọn họ giống như sinh vật, lại không giống sinh vật.

Nhưng những u hồn này có một nhược điểm trí mạng rất lớn, đó chính là chúng nó chịu không được tia tử ngoại, không đơn thuần là tia tử ngoại trong ánh sáng mặt trời, ánh sáng từ đèn tử ngoại nhân tạo cũng chịu không được, một khi bị chiếu xạ sẽ xuất hiện một màn lúc trước, lập tức chết đi, hơn nữa là chết vô cùng thể thảm.

Bảy triệu người miễn dịch còn lại, tuyệt đại đa số đều đã chết khi đại biến cố xảy ra, người sống sót của toàn bộ Địa Cầu tối đa chỉ còn không đến một triệu, bọn họ rất nhanh đã phát hiện ra một việc: vào ban ngày thì không thấy được u linh, chỉ có vào ban đêm những u linh này mới chui ra, hơn nữa đại đa số là xuất hiện từ bên trong các tòa nhà âm u tối tăm, hoặc là trực tiếp xuất hiện từ dưới mặt đất, vì vậy ngay sau đó, bọn họ đã tìm được nhược điểm tia tử ngoại của đám u linh này. Nhưng nhân loại có thể sống sót đến bây giờ, trên cơ bản đều dựa vào sức mạnh của tia tử ngoại mà chèo chống.

Thời gian hiện tại là ngày 13/1/2027, chỉ sau hai mươi ngày, số lượng nhân loại sống sót đã sụt giảm từ một triệu đến chỉ còn hơn năm trăm ngàn, hơn nữa tình cảnh của bọn họ đã tràn ngập nguy cơ...

Từ Văn mang những người này tiến vào một quảng trường, xung quanh quảng trường này treo đầy đèn tử ngoại, ở giữa quảng trường có vài cỗ máy phát điện, còn có mấy cỗ máy phát điện đã hư hỏng, cùng một đám người đang liên tục sửa chữa.

Từ Văn mang theo mập mập lướt qua những người kia mà đi tới một căn lều vải, bên ngoài lều có hai người khoác áo choàng, dường như hai người bọn họ đang nói gì đó, thấy được Từ Văn đến, một người khoác áo choàng trong đó liền mở lời bằng thanh âm kiều mị: "Từ Văn ca đã trở về, thế nào? Gặp phải nguy hiểm sao?"

Từ Văn không thích âm thanh kiều mị này, quá mức mị hoặc, giống như Đắc Kỷ trong lịch sử, hắn chỉ gật đầu mà không trả lời, sau đó nói với người mặc áo choàng còn lại: "Pháp Sư, Vương Vũ đại ca thế nào?"

Người khoác áo choàng kia đúng là bán Elf Alphard, hắn thấp giọng nói: "Cánh tay đã bị cắt bỏ rồi, nhưng mà dấu vết mực rửa vẫn đang lan tràn lên phía trên, tốc độ không nhanh cũng không chậm, với tốc độ này, có khả năng Vương Vũ kéo dài không nổi năm ngày."

Ánh mắt Từ Văn âm trầm, hắn tự trách mà nói: "Nếu không phải ta cố gắng đi cứu mấy tân nhân, Vương Vũ đại ca cũng sẽ không bị u linh xâm nhiễm vào cánh tay... Ta đi thăm Vương Vũ đại ca."

Nói xong, Từ Văn chui vào trong lều vải, thấy được Vương Vũ bên trong đang nhủu mày nhắm mắt, cánh tay trái của hắn đã bị cắt bỏ, cánh tay còn lại cũng bó băng gạc, nhưng nhìn dấu hiệu trên cơ thể thì loại hư thối này vẫn không thể nào ngăn cản được.

Dường như Vương Vũ cũng không hề ngủ say, sau khi nghe có tiếng động hắn lập tức mở hai mắt ra, thấy được Từ Văn, hắn nhếch miệng cười: "Đã trở về? Có đem về được nhân viên công tác trong phòng thí nghiệm kia không?"

Từ Văn gật đầu nói: "Có tám người đã chết, hai mươi mấy người còn lại đang ở trên quảng trường, về địa điểm phòng thí nghiệm lúc ban đầu, bọn họ có thể cung cấp cho chúng ta."

Wang Vũ cố gắng chống người lên, hắn nói: "Vậy là tốt rồi, kêu bọn họ về ra bản đồ, phải mau chóng, tốt nhất là lập tức bắt đầu tìm kiếm phòng thí nghiệm kia vào sáng ngày mai, nếu vận khí tốt, có thể hoàn thành việc đi và về trong vòng một ngày. Sau khi lấy được hàng mẫu, lập tức cho bọn họ thí nghiệm, đúng rồi, Alphard là Pháp Sư, để hắn gia nhập đội thí nghiệm, nhanh chóng nghiên cứu ra thuốc giải, nếu không ta sợ không còn kịp nữa rồi."

Từ Văn nghe vậy liền gật đầu, nhiệm vụ của bọn họ là tìm được thuốc giải trước khi toàn bộ nhân loại ở cái thế giới này bị diệt sạch, vì vậy trong ý thức của bọn họ có một con số, ở ba ngày trước, con số này là hơn sáu mươi tám vạn, và sau ba ngày, con số là hơn năm mươi một vạn, trong thời gian ba ngày, hơn mười vạn người cứ thế mà từ vong.

"Hơn nữa theo thời gian trôi qua, tỉ lệ từ vong đã càng lúc càng nhanh."

Lúc này, Văn Trạch Đào cũng đi tới cửa lều vải, hắn nói: "Bọn họ sử dụng phần lớn là pin năng lượng mặt trời, còn có các thiết bị phát điện, nhưng mà nhiên liệu dầu là một vấn đề, tuổi thọ sử dụng của đèn tử ngoại cũng là một vấn đề, theo thời gian trôi qua, khả năng xảy ra vấn đề ngoài ý muốn lại càng lớn, nói không chừng khi đến một điểm tới hạn sẽ không còn ánh đèn nào có thể hoạt động, thời gian của chúng ta đã không còn nhiều lắm."

Từ Văn lập tức nói: "Ngày mai ta sẽ xuất phát, nhất định có thể..."

"Không, ta đi." Vương Vũ lại nói: "Không nên tranh với ta, không phải là ta đang khách khí gì đó, trước tiên ta đã tham gia loại nhiệm vụ xâm nhập này rất nhiều lần, dưới tình hình hạn chế về nhân số, hạn chế trong nhiệm vụ, ta có kinh nghiệm hơn người rất nhiều. Tiếp theo đây là thời đại khoa học kỹ thuật, cho dù có đến được phòng thí nghiệm, người biết mở khóa mật mã như thế nào không? Người biết quy luật sắp xếp vật phẩm của phòng thí nghiệm không? Ta biết rõ người muốn cứu vớt thêm nhiều người nữa, cũng biết lòng can đảm cùng nhiệt tâm của người, nhưng cơ hội của chúng ta đã

không còn nhiều lắm, phải đảm bảo xác xuất thành công, vì vậy ngày mai ta sẽ đi, yên tâm, không phải là ta cậy mạnh, ta sẽ dẫn theo tên lính đánh thuê kia, các ngươi cũng đã thấy qua sức chiến đấu của hắn rồi."

Từ Văn trầm mặc nửa ngày, rồi cuộc ôm quyền thi lễ đối với Vương Vũ, Văn Trạch Đào cũng nói: "Ta sẽ tận khả năng quản lý tổ chức những dân chúng kia, tranh thủ vào ban ngày thu thập nhiên liệu dầu cùng các loại linh kiện, ta đoán cho dù mang hàng mẫu về được, muốn thí nghiệm ra thuốc giải cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, vì vậy ta sẽ tận lực đảm bảo hậu cần."

Vương Vũ và Từ Văn đều gật đầu, bọn họ đều nhìn ra ngoài lầu, hiện tại ngoại trừ quảng trường này, xung quanh đều là một mảnh tối tăm, bên trong bóng tối đó không biết có bao nhiêu u linh đang muốn săn giết bọn họ. Tiểu đội của bọn họ cũng đã chết mất ba người rồi, ngoại trừ gã mập mạp cùng tên lính đánh thuê kia, ba người còn lại vừa tiến vào không bao lâu đã chết, sinh mệnh ở nơi này lại có thể lộ ra về yếu ớt như thế.

"Chúng ta... Nhất định sẽ sống sót, nhất định phải sống sót!"

Từ Văn thì thảo nói, một lúc lâu sau cũng không có người đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Phát hiện mới

Dịch & Biên: No Name

"Ta đứng ngay tại đây, sẽ không lui về sau nửa bước! Nếu sử dụng hết năng lượng, ta sẽ chết ở đây! Thuốc giải ta trông đợi vào các ngươi rồi, nếu chế tạo thành công, chúng ta hãy cùng nhau sống sót, nếu chế tạo thất bại, ta sẽ đi trước một bước."

Từ Văn cầm một cây đèn pin từ ngoại đứng ở cửa ra vào, bên trong thông đạo chỉ còn lại có mười mấy người, thành viên tiểu đội Luân Hồi thì ngoại trừ năm thành viên thâm niên, tên lính đánh thuê đã chết khi xảy ra kịch biến, thanh niên mập mạp thì đang nằm hấp hối trên sàn nhà, hai tay hai chân của hắn đã bắt đầu mục nát, thân thể hắn mục nát chậm hơn, nhưng rõ ràng hắn vẫn đang không ngừng chậm rãi hướng về tử vong.

Năm thành viên thâm niên cũng rất thê thảm, nửa người Lạc Ti cũng bắt đầu mục nát, nhưng tốc độ mục nát của nàng tương đối chậm, chậm hơn nhiều so với người bình thường, trạng thái này đoán chừng có thể duy trì một tuần lễ, thậm chí càng lâu, nhưng đây cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì, bởi vì thân thể chậm rãi mục nát là một loại thống khổ khủng khiếp, thời gian nàng có thể duy trì càng dài, có nghĩa là càng thêm thống khổ.

Văn Trạch Đào đã lâm vào hôn mê, há hốc mồm hít vào từng ngụm không khí, hắn bị mục nát ngay tại phổi, đây là chuyện vô cùng nguy hiểm, hiện tại bất cứ lúc nào hắn cũng có thể tử vong.

Vương Vũ... Trên cơ bản dựa vào ý chí mà kiên trì, thân thể của hắn đã mục nát vô cùng nghiêm trọng, cũng chỉ còn lại có một hơi thở cuối cùng.

Chỉ có bán Elf Alphard là lông tóc không hề bị tổn thương, hắn là chủ lực nghiên cứu thuốc giải, mặc dù là không phải là Pháp Sư nghiên cứu khoa học chuyên nghiệp, nhưng mà bản thân Pháp Sư cũng là người thừa kế tri thức, hắn hiểu được lý học, hiểu các loại phân tử nguyên tử, lại kết hợp được ma pháp cùng phù văn, tác dụng của hắn vô cùng to lớn, phối hợp với những nhà khoa học chuyên nghiệp kia, trên cơ bản có thể suy một ra ba, đặc biệt là khi kết hợp sử dụng ma pháp, việc trực tiếp chế tạo thuốc giải đều nhờ vào hắn, vì vậy hắn chính là đối tượng để các thành viên khác toàn lực bảo vệ.

Vào năm tiếng trước, một trận kịch biến phát sinh bên trong căn cứ, hai gã đàn ông bình thường đột nhiên nổi khùng phá hủy các máy phát điện cùng đèn từ ngoại. Bởi vì sự việc diễn ra một cách quá đột ngột, tất cả mọi người đều không kịp phản ứng, kết quả chỉ còn lưu lại một số ít đèn từ ngoại có thể dùng được, mà các máy phát điện đã bị phá hư hết. Bây giờ mọi người chỉ còn lại ba bóng đèn từ ngoại duy nhất, hơn nữa là chạy bằng pin năng lượng mặt trời, chỉ có thể duy trì tối đa tám tiếng đồng hồ.

Hiện tại cách hừng đông còn ít nhất năm giờ, bây giờ là mùa đông, là thời điểm mặt trời xuống sớm nhất vào buổi tối, mọc trễ nhất vào buổi sáng, và đèn từ ngoại chỉ có thể duy trì không đến ba giờ nữa, trong hai giờ còn lại, những u linh đó có thể tàn sát bọn họ một trăm lần...

Hóa ra những u linh có thể dùng một phương thức nào đó đầu độc hoặc là thôi miên người bình thường, thế mà bọn họ lại không thể phát hiện ra, nên khi kịch biến xảy ra, bọn họ lập tức rơi vào trong tuyệt cảnh, đã không còn bất cứ biện pháp cứu vãn nào nữa, chỉ còn lại một cách duy nhất, là hoàn thành việc chế tạo thuốc giải trong vòng ba giờ.

Nhưng chế tạo thuốc giải cần ba ngày còn ít, hoàn thành trong vòng ba tiếng đơn giản là không thực tế... Một loại tuyệt vọng lan trong lòng tất cả mọi người, mà trong ý thức của các thành viên tiểu đội Luân Hồi, nhân loại của thế giới này đã chỉ còn lại có mười một vạn người, hơn nữa con số này sau mỗi giây vẫn đang không ngừng giảm xuống.

Alphard bỗng nhiên bỏ ống nghiệm trong tay xuống, hắn nói với một nhân viên nghiên cứu bên cạnh: "Các ngươi phân tích đoạn gen vừa phản ứng kia trước đi, ta đi một chút sẽ trở lại."

Những người còn lại cho là hắn định thí nghiệm, cũng không để ý tới. Alphard lập tức đi tới một chỗ đất trống, hắn chần chờ một chút, lại quay đầu nhìn

thảm trạng của các thành viên tiểu đội Luân Hồi. Lúc trước vì bảo vệ hắn, hầu như tất cả mọi người đều đã bị u linh ăn mòn thân thể, mới giúp cho hắn miễn cưỡng coi như hoàn hảo. Hắn hạ quyết tâm, bắt đầu vạch lên trên mặt đất một vài ký hiệu, hình vẽ, cùng với một trận đồ.

"Lão sư, người liên tục nhắc nhở ta, không nên tiến hành bất cứ liên hệ nào với những tồn tại có địa vị cao, những tồn tại thần bí, cùng với những tồn tại không thể biết, bởi vì cấp độ chênh lệch quá lớn, rất có thể trong nháy mắt ta sẽ bị cắn nuốt, hoặc là bị biến thành khối lồi vô tri vô giác... Nhưng mà bây giờ ta phải vi phạm lời dạy bảo của người rồi, cho dù như thế nào đi nữa, đây là việc mà ta nên làm."

Alphard lặng lẽ thì thầm, sau đó hắn nhỏ máu tươi của mình xuống trận đồ, rồi thấp giọng cầu khẩn.

"Thần của tri thức cùng vạn vật chung kết, ta cầu khẩn ngài tại đây, cầu khẩn sự đáp lại của ngài, cầu khẩn đạt được công thức thuốc giải này."

Theo lời cầu xin của Alphard, một cảm giác bên trong tối tăm chậm rãi đáp lại, ban đầu là một ít thông tin lộn xộn không trật tự, làm cho Alphard thiếu chút nữa đã hôn mê, thời gian dần qua, những tin tức này bắt đầu tự động tổ hợp thành lời nói.

"Ách, xem ta đã tìm được cái gì này, một linh hồn mới lạ và tươi tốt, ta có thể cho ngươi phương trình thuốc giải, ngươi chỉ cần trả giá linh hồn của ngươi là được, giao dịch rất đơn giản, đúng không? Đến, ta cho ngươi... Đợi, đợi một chút, quang đoàn phía bên trên ngươi là cái gì? Nhìn có chút quen thuộc... Chủ, Chủ Thần!? Ha ha ha, vận trời a, rõ ràng ta đã tìm được Chủ Thần, đây là của ta, của ta... Đợi, đợi một chút, không đúng, đây là cái gì, a, đừng ăn hệ thống thông tin bên ngoài của ta, đừng ăn của ta... Tha mạng, tha mạng, tha mạng cho..."

Trong thoáng chốc, Alphard dường như thấy được có một đoàn ánh sáng thật lớn, nó như đang hé cái miệng của mình ra rồi nuốt luôn một thứ gì đó vào, sau đó hình như còn ợ một cái...

Alphard cảm thấy khó hiểu, lại có chút buồn cười, sau đó một lượng thông tin lập tức truyền vào trong đầu hắn, khiến cho hắn choáng váng một chút, sau cả buổi mới tỉnh táo lại. Đoạn thông tin kia chính là một phương trình vô cùng phức tạp, Alphard lập tức hưng phấn, nhanh chóng chạy đến chỗ các nhân viên nghiên cứu...

.....

Sau ba ngày Ngô Minh lại tiến vào Chủ Thần Không Gian, thấy được sáu gã thành viên tiểu đội Luân Hồi xuất hiện bên trong cột sáng, bán Elf Alphard gầm lên chữa trị tất cả, điểm số ban thưởng trừ cho hắn, sau đó tất cả mọi người một lần nữa chìm trong cột sáng chữa trị của chủ thần.

Đợi cho cột sáng dừng lại, sáu người tinh thần sáng khoái đi ra, bọn họ nhìn nhau, mỗi người đều tự thở nhẹ ra một hơi, đầy vẻ sống sót sau tai nạn.

Vương Vũ dẫn đầu nói: "Alphard, lần này may mắn mà có ngươi, bất quá thứ kia rất nguy hiểm, tuy rằng ta không biết ngươi đã vượt qua như thế nào, nhưng mà những Tà Thần a, quái vật a, hoặc là những thứ không thể diễn tả đó vẫn không nên trêu vào là tốt nhất."

Alphard chỉ gật đầu, cũng không nói thêm điều gì. Những người còn lại cũng đến cảm tạ hắn, đồng thời cũng khuyên giải hắn, nhưng chỉ có Alphard mới biết rõ, Chủ Thần này còn khủng bố hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn, quyền bính cũng to lớn hơn nhiều, chỉ cần Chủ Thần vẫn ở đây, nói không chừng hắn còn có thể gài bẫy những tồn tại thần bí khác cùng nên.

Mọi người lại nói chuyện một lúc, sau đó nhìn về chỗ hoán đổi, chỉ có Ngô Minh nhất thời còn nghĩ chưa thông, không phải bọn họ tham gia không gian thí luyện Người Trong Suốt sao? Không gian thí luyện này đơn giản vô cùng a, sao lại tử thương nghiêm trọng như vậy? Hơn nữa trạng thái khi trở về của bọn họ đều là sắp chết, là đã xảy ra chuyện gì khác sao? Bản thân Ngô Minh không biết được.

Bất quá hắn cũng xem qua thử chỗ hoán đổi, thấy được khu vực vật phẩm có thêm nhiều đồ vật hoán đổi mới, phần lớn đều là tạo vật khoa học kỹ thuật thế kỷ hai mươi mốt, cấp độ hơi cao một chút, nhưng cũng không cao đến mức độ có biến đổi về chất. Chỗ đặc biệt duy nhất chính là hai vật phẩm "thuốc trong suốt" và "thuốc giải trong suốt", hai thứ này là đắt tiền nhất, thuốc trong suốt cần ba trăm điểm số ban thưởng, thuốc giải trong suốt cần năm trăm điểm số ban thưởng, tổng cộng cần tám trăm điểm số ban thưởng.

Ngô Minh đọc kỹ ghi chú của hai loại thuốc này, công dụng thuốc trong suốt rất rõ ràng, có thể cho khiến người sử dụng hóa thành trong suốt, hơn nữa có được năng lực phi hành, xuyên thấu, cùng với thời điểm sinh vật không có sức mạnh siêu phàm, đồng thời còn có được phương thức công kích thôn phệ linh hồn của sinh vật sống. Trên phần ghi chú cũng ghi rõ tên thật của loại thuốc này, thật ra chính là "thuốc hóa u hồn".

Những công dụng này làm cho Ngô Minh cảm thấy vô cùng hưng phấn, nếu có được những đặc tính này, hắn có thể trực tiếp đạt tới sức mạnh cấp hai, với năng lực tự vệ và công kích tăng lên khá nhiều. Đã có thứ này, hắn có thể nhẹ nhàng xuyên qua Không Môn, thậm chí còn có thể giả mạo thành sinh vật Undead, nghĩa là tăng lên khả năng có thể trà trộn vào Liên minh Thương nghiệp a!!

Nhưng ngoại trừ công dụng, thuốc này rõ ràng còn có tác dụng phụ. Tác dụng phụ rất đơn giản, bởi vì năng lượng âm xâm nhập, trừ phi sức mạnh bản thân đạt tới cấp ba, nếu không căn cứ vào thực lực của người sử dụng mà sẽ dần dần đánh mất tri giác và ký ức, biến thành u hồn thuần túy, thời gian có thể từ mấy ngày cho đến mấy năm tùy người.

Hiệu quả thuốc giải trong suốt thì đơn giản, giải trừ hiệu quả u hồn hóa, khôi phục thể chất nhân loại.

Ngô Minh nhìn hai loại thuốc mà trầm ngâm nửa ngày, trong lúc nhất thời hắn vẫn cảm thấy hài lòng, mặc dù không thể một lần vứt bỏ và suốt đời nhàn nhã giải quyết vấn đề nguy trang Hồng Hoang Vạn Tộc, nhưng mà thuốc này tốt xấu đã cho hắn một cơ hội và biện pháp, có thể nguy trang thành u hồn của tộc Undead trong thời gian ngắn, hơn nữa bởi vì bản chất hoàn toàn chuyển biến, cho dù là có u hồn Undead thật ở đó cũng khó có thể phân biệt được, mà một khi hắn cảm thấy tri giác và ký ức bắt đầu thất lạc, có thể lập tức uống thuốc giải để khôi phục nhân thể, vòng đi vòng lại, chỉ cần hắn chú ý cẩn thận, như vậy có thể đặt chân tại Liên minh Thương nghiệp rồi.

Hiện tại có hai vấn đề chính, một là làm sao có thể đo đạc mức độ thiếu thốn tri giác cùng ký ức của mình, dù sao một khi thiếu thốn nghiêm trọng, ngay cả chính mình cũng không nhận biết được, bởi như vậy rất có thể sẽ mất đi cơ hội uống thuốc giải, sẽ triệt để biến thành người thực vật u hồn, đây chính là coi như xong. Hai là số ban thưởng để đổi hai loại dược tề điểm vô cùng đắt đỏ, một lần đổi cần tám trăm điểm số ban thưởng, nếu trong vài ngày nhất định phải đổi một lần, hần sẽ không có cơ hội tích lũy điểm số ban thưởng để mở ra mới không gian thí luyện, tốc độ tăng trưởng thực lực cũng sẽ chậm lại, thậm chí vạn nhất thu thập không kịp điểm số ban thưởng, hoặc là biến thành người thực vật u hồn, hoặc là biến trở về thân thể nhân loại lại bị vây giết, có rất nhiều nguy cơ lớn a.

"Xem ra cần phải suy tính kỹ hơn mới được..."

Ngay khi Ngô Minh đang suy tư về lợi và hại của việc sử dụng thuốc trong suốt, đột nhiên Alphard ngạc nhiên nói: "Ta có thêm một quyền hạn đặc biệt, chỉ cần tiêu phí một nghìn điểm số ban thưởng, ta có thể đi đến bất cứ thế giới nào của mấy người các ngươi, thời gian là ba ngày, các ngươi cũng có sao?"

Những người còn lại đều ngây ngẩn cả người, vội vàng cẩn thận tra lại thông tin từ Chủ Thần, một lát sau, tất cả bọn họ đều nhìn Alphard một cách ngạc nhiên rồi lắc đầu.

Bản thân Alphard cũng ngây ngẩn cả người, không biết tại sao chỉ có hần đặc biệt... Chẳng lẽ có liên quan đến việc tồn tại thần bí kia bị Chủ Thần ăn mất?

Ngô Minh cũng đang bẽ bộn tra cứu các loại thông tin của Alphard, hần không biết chuyện gì đã xảy ra trong không gian thí luyện, nhưng mà khi tra cứu hần thấy ngay chỗ đặc biệt khác thường.

Alphard đã trở thành thành viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp!?

Hần tự động thăng cấp!?

Chuyện rớt cuộc là như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 27: Quyền hạn sơ cấp

Dịch & Biên: No Name

Alphard đã trở thành thành viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp, có quyền hạn rất lớn, đó chính là có thể đổi điểm số ban thưởng để đi đến thế giới của các thành viên tiểu đội Luân Hồi khác, cùng với có thể đổi điểm số ban thưởng để quay trở về các không gian thí luyện đã từng trải qua. Hai quyền hạn này đều tiêu hao điểm số ban thưởng.

Đây là quyền hạn rất quan trọng, chưa nói đến Alphard là Pháp Sư, mặc dù chỉ là Pháp Sư linh mới, nhưng mà trong thế giới vô ma, hần coi như là tồn tại siêu phàm duy nhất rồi, tùy tiện một pháp thuật thôi miên có thể dẫn phát rung chuyển to lớn.

Tiếp theo, những không gian thí luyện đã hoàn thành cũng không phải là phế khí chi địa, nếu có thể tiến vào lần nữa rất có thể sẽ tìm được lợi ích lớn. Ví dụ như không gian thí luyện người trong suốt trong này, thuốc trong suốt cần ba nghìn điểm số ban thưởng cùng một chi tiết kịch tính cấp C, nhưng mà chỉ cần thoáng mạo hiểm trong không gian thí luyện này vào ban ngày, có thể không cần phải bỏ ra cái giá nào mà vẫn lấy được, đây chính là lợi ích a.

Sau khi biết được chỗ đặc biệt của Alphard, năm người còn lại đều vây hần quanh hỏi thăm như thế nào đạt được loại quyền hạn này, nhưng mà Alphard cũng ngu ngơ, chỉ cảm thấy hần là có khả năng liên quan tới việc Chủ Thần thôn phệ tồn tại thần bí kia, nhưng mà các tồn tại thần bí đều dị thường khủng bố, lần này nếu không phải là Chủ Thần ra tay, có lẽ hần đã chết tại chỗ.

Nhớ lại khi đó, tồn tại thần bí kia tràn đầy ác ý, tuy rằng cho hần phương trình thuốc giải, nhưng sẽ lập tức bắt lấy linh hồn của hần, và hần sẽ lập tức từ vong, phương trình thuốc giải này sẽ không cách nào giao cho những người còn lại. Nói cách khác, hần vẫn không thể thay đổi được gì cả, nếu không phải Chủ Thần phát uy, hần có lẽ đã chết một cách vô ích rồi.

Hơn nữa lần này có thể giải quyết được tồn tại thần bí này, còn lần tiếp theo? Vương Vũ nói đúng, đi đêm có ngày gặp ma, sau này trừ khi đến thời điểm vạn bất đắc dĩ, hần tuyệt đối sẽ không triệu hồi cầu nguyện bất cứ tồn tại thần bí nào nữa.

Mọi người hỏi thăm Alphard không ra kết quả, trong lúc nhất thời cũng chỉ suy đoán lần không gian thí luyện này hầu như chỉ dựa vào Alphard mới vượt qua được, có lẽ là vì điểm công hiến lớn nên mới được quyền lợi đặc biệt, cũng chỉ có thể mới hợp lý.

Đã có quyền hạn đặc biệt của Alphard, mọi người đều rất hưng phấn, điều này có nghĩa là tương lai những người còn lại cũng có thể. Việc có thể đi đến thế giới của các thành viên có ý nghĩa to lớn. Ví dụ như Từ Văn gặp phải một chiến dịch thật lớn và nguy hiểm, hần sẽ dùng điểm số ban thưởng mới

Alphard, hoặc là mời Vương Vũ. Chỉ cần cấp bậc Pháp Sư của Alphard cao hơn chút nữa, hồ phong hoá vũ là chuyện bình thường, sau đó đoán chừng lịch sử sẽ ghi chép, một người nào đó dẫn đầu mấy nghìn binh sĩ, giao đấu mấy chục vạn đại quân, trời giáng Lư Tinh Hòa Vũ, lại có Phong Lôi đan xen, mấy chục vạn đại quân tan rã, một người nào đó thiên mệnh bên người, giống như trong lịch sử Đại Ma Pháp Sư họ Lư kia đã nhẹ nhõm đánh bại một kẻ xuyên việt họ Vương vân vân.....

Hoặc là Vương Vũ cầm một khẩu pháo xoay nòng, tay thì liên tục chọi ra lựu đạn, khí thế như Kẻ hủy diệt phá hủy toàn bộ chương ngại vật trên chiến trường, và rồi trong lịch sử sẽ xuất hiện một chiến dịch truyền kỳ, thần nhân giáng lâm, Tiên Khí bay loạn vân vân...

Tóm lại, bởi vì vô số khả năng mới mẻ, làm cho tất cả mọi người hưng phấn trò chuyện với nhau, và Ngô Minh cũng kinh hi phát hiện, theo việc Alphard trở thành viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp, hẳn cũng có thêm quyền hạn trong Chủ Thần, đó là một khi có thành viên tiểu đội Luân Hồi đổi đi đến thế giới của một thành viên khác, hẳn cũng có thể đi ké theo, tuy rằng thời gian chỉ có ba ngày, nhưng mà chuyện có thể làm thì nhiều lắm.

Bỗng nhiên đúng lúc này, Lạc Ti nói: "Pháp Sư, người có thể trừ tà sao?"

Alphard sững sốt một chút, lắc đầu nói: "Ta mới là Ma Pháp Sư chính thức không bao lâu, pháp thức của loại ma pháp này ta còn chưa học."

Lạc Ti bỗng nhiên quỳ xuống, nói với Alphard: "Pháp Sư, sau không gian thí luyện tiếp theo, ta bỏ ra điểm số ban thưởng, hơn nữa thêm vào cho người hai nghìn điểm số ban thưởng, mời người giúp ta dùng phép trừ tà cho một người, có thể chứ?"

Một đại mỹ nhân bỗng nhiên quỳ xuống, Alphard nhất thời có chút luống cuống chân tay, hấn trầm tư một cái thì lắc đầu nói: "Học một pháp thức ma pháp chính thức trong vòng mười ngày thật sự là hơi khó, sẽ tổn thương đến bản nguyên, nếu sau hai lần thí luyện, cũng chính là ba mươi ngày, ta có thể thử một chút."

Lạc Ti nghe vậy, bỗng nhiên dập đầu xuống đất một cái rồi một cái, rất nhanh sau đó, trên trán nàng đã có máu tươi chảy ra, trong nhất thời Alphard cũng im lặng khó chịu. Trong hai lần không gian thí luyện, tuy rằng Lạc Ti ngón tay ngả ngón, nhưng mà nàng hoàn toàn làm tốt vai trò của mình, thậm chí nhiều lần viện trợ mọi người, cũng không hề làm ra việc gì tà ác, nghĩ đến điều này tâm hấn liền mềm nhũn ra, trầm ngâm một chút mới lên tiếng: "Nếu muốn ta học trong vòng mười ngày... người phải bỏ ra thêm điểm để Chủ Thần chữa trị cho ta."

Lạc Ti lập tức ngẩng lên nhìn Alphard đầy kinh hi, liên tục gật đầu đồng ý.

Đối với một người duy nhất có thể đi đến thế giới của đội viên khác, thật ra những người còn lại đều có chỗ muốn nhờ, ví dụ như Vương Vũ đang nghĩ đến việc mở lò phản ứng nhiệt hạch hy-đrô cần có Pháp Sư hiệp trợ, và Văn Trạch Đào thì nghĩ tới việc dùng ma pháp giả tạo chứng cứ gì đó, Từ Văn nghĩ đến chiến tranh cùng thiên mệnh... mỗi người đều có mong muốn riêng, chỉ là bây giờ thời gian không còn nhiều lắm, hơn nữa Alphard chỉ là một người, nên cũng không ai nói gì.

Mất thấy sắp tới thời điểm ly khai, Vương Vũ lại nói: "Vậy hẹn gặp lại sau mười ngày nữa, các vị hãy bảo trọng khi ở trong thế giới của mình, sáu người chúng ta đều coi như là thành viên thâm niên rồi, ta không hy vọng vừa chịu đựng qua được không gian thí luyện xong lại chết trong thế giới hiện thực."

Mọi người đều gật đầu xác nhận, sau đó ai nấy đều trở về thế giới của mình.

.....

Mập mạp tên là Tiết Ngọc, nhân sĩ của nước XG trên Địa Cầu, hẳn chính là loại người sinh ngoại cực đoan, cực kỳ khinh bỉ cùng thống hận nơi sinh, huyết thống, văn minh, màu da của chính mình, là thứ hầu như đã bị tẩy não bởi các thế lực bên ngoài.

Bởi vì hấn thường xuyên phát biểu ngôn luận sinh ngoại trên internet, gần đây nhất đã có người tìm tới hấn, chẳng những đồng ý cho hấn rất nhiều ưu đãi, càng nói rõ một khi làm ra thành tích gì đó, cho dù là di dân ra nước ngoài cũng không phải vấn đề lớn, hơn nữa còn có thể nhận được tiền tài trợ mỗi tháng. Đối với một kẻ không không hề thi lên đại học, một mực trạch trong nhà như hấn mà nói, đây quả thực là trời giáng tin mừng.

Đây kỳ thật cũng là nguyên nhân hấn nhục mạ Từ Văn trong không gian thí luyện, hấn nghĩ rằng, nếu như một đời tổ tông đám người Từ Văn đều chết sạch, lịch sử có phải sẽ cải biến hay không, hấn sẽ vừa ra đời chính là người có màu da thượng đẳng, vừa ra đời chính là người của quốc gia thượng đẳng, cuộc sống chẳng phải là sẽ hạnh phúc vô cùng?

Nhưng trình độ tẩy não có cao hơn nữa, khi đứng trước sinh tử cũng là chuyện nhỏ. Lăng ranh sinh tử trong không gian thí luyện thoắt cái đã phá vỡ sự mê muội trong ý thức hấn, tuy rằng không tính đại triệt đại ngộ, nhưng đã không phải là thứ mà loại súc sinh trước đó có thể so sánh. Hơn nữa hấn cũng là trạch nam(*), xem qua vô số anime manga điện ảnh tiểu thuyết, hấn làm sao không biết Chủ Thần Không Gian là cơ duyên to lớn thế nào?

Chỉ cần hấn không chết, thành tựu tương lai quả thực không thể hạn lượng, thành tựu siêu phàm, thậm chí có khả năng đi đến tầng cao hơn, những thứ lợi ích nhỏ nhỏ mà những kẻ kia đã hứa hẹn bây giờ coi như là một cái rơm. Huống chi hấn đã thấy được một loại phẩm chất ở Từ Văn, điều này khiến cho hấn cảm thấy vô cùng thống hận đối với kẻ đã từng đã là bản thân mình, cùng với những kẻ giống như hấn trước đó.

"Ta có một nghìn năm trăm điểm số ban thưởng, mặc dù không có cống hiến gì lớn, nhưng mà điểm số ban thưởng này đã rất nhiều, ta thậm chí có thể đổi Thượng Thanh Tiên Quyết kia, chỉ là bây giờ không cần đổi, cứ dự trữ một ít, ta còn có tham vọng lớn hơn nữa." Tiết Ngọc ngồi ở mép giường yên lặng suy nghĩ...

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 28: Hóa U hồn

Dịch: No Name

Tám trăm điểm số ban thưởng..

Ngô Minh nghiêm túc nhìn danh sách hoán đổi của Chủ Thần, tám trăm điểm số ban thưởng đối với hắn mà nói là rất nhiều, tuy nói mở ra một lần không gian thí luyện cần một nghìn điểm số ban thưởng, nhưng mà tám trăm đối với hắn vẫn là một khoản tiền lớn.

Nếu muốn gom đủ tám trăm điểm số ban thưởng mà không có kỳ ngộ, không giết vạn tộc, Ngô Minh tính toán phải cần hơn nửa tháng mới được, mà hơn nửa tháng chính là hai lần thành viên tiểu đội Luân Hồi tiến vào Chủ Thần không gian, là hai lần không có không gian thí luyện mới mở ra, việc này không thể được. Hơn nữa nếu hắn bị khốn ở nơi đây hơn nửa tháng, vấn đề về an toàn chính là hàng đầu, rất khó hiểu, hắn cảm giác nếu tiếp tục dừng chân ở trên thảo nguyên này sẽ gặp nguy hiểm, hơn nữa có thể là nguy hiểm rất lớn.

"Vậy không bằng ta làm thế này: trước hết đổi thuốc trong suốt, ta vẫn còn một chút tạc đạn, lại dùng điểm số ban thưởng còn lại đổi hết thành thuốc nổ, sau đó lợi dụng đặc điểm của u hồn, lén vào lòng đất hoặc tiến vào thân núi, sắp đặt tạc đạn và thuốc nổ. Nơi này là sơn cốc, ngoại trừ hai bên thông đạo, tất cả phần còn lại đều nằm ngay giữa thân núi, nếu thân núi sụp đổ xuống thì..."

Nghĩ tới đây, nội tâm Ngô Minh nhảy loạn một hồi, hắn bỗng nhiên nghĩ tới khả năng này, đó chính là tác dụng phụ thuốc trong suốt có xuất hiện sau khoảng thời gian từ vài ngày đến một tuần, đây phải xem thực lực của hắn mà quyết định, hắn cũng không phải là người bình thường, tốt xấu cũng là tu chân giả nhập môn, thời gian an toàn có lẽ phải từ mười đến mười lăm ngày, trong lúc này hắn hoàn toàn có thể dùng đặc tính u hồn để trắng trợn giết chóc Hồng Hoang Vạn Tộc, do đó đạt được một lượng lớn điểm số ban thưởng. Những chuyện khác không nói, nếu giết toàn bộ Hồng Hoang Vạn Tộc bên trong doanh trại trước mắt này mà nói, chỉ sợ mấy vạn, thậm chí hơn mười vạn điểm số ban thưởng cũng có thể, dù sao lúc trước hắn mới giết có mấy con Kobold đã có một nghìn điểm số ban thưởng, mà ở đây có nhiều Kobold cùng với Hồng Hoang Vạn Tộc khác như vậy, hơn mười vạn điểm số ban thưởng có lẽ chỉ là chuyện nhỏ.

Ngô Minh cảm thấy kích động vô cùng, bất quá hắn vẫn cẩn thận suy nghĩ lợi và hại của kế hoạch này.

Đầu tiên là trong doanh trại có ba gã người siêu phàm, bọn họ rất có thể thấy được u hồn, phải hết sức cẩn thận, tiếp theo chính là nếu muốn đánh sụp cả ngọn núi này, lượn thuốc nổ cần đổi đại khái là, đại khái... Trời ạ, rõ ràng hắn lại đi dùng hai chữ đại khái.

Muốn đánh sụp thân núi, cần số lượng thuốc nổ lớn đến mức khổng lồ, nếu không thì phải cần kỹ năng chuyên môn về định hướng kiểm soát việc kích nổ, hơn nữa phải cực kỳ tinh thông mới được, hắn không có kỹ năng ở phương diện này, đây cũng là một chỗ khó...

"Có lẽ... Nên hỏi thăm Vương Vũ, ta có thể tiêu hao điểm số ban thưởng, thông qua Chủ Thần gửi hắn thông tin cho hắn, mạo nhận là thông tin trực tiếp từ Chủ Thần, nhưng như vậy có thể gây tác động lớn, sẽ khiến cho hắn hoài nghi."

Ngô Minh không ngừng nghĩ đến tất cả các loại khả năng cùng hậu quả, lại nhìn doanh trại Hồng Hoang Vạn Tộc trước mắt, cảm nhận cảm giác nguy hiểm mơ hồ nếu tiếp tục lưu lại trên cái thảo nguyên này. Cuối cùng hắn cắn răng một cái, truyền ý thức của mình đến Chủ Thần.

Lúc này, Vương Vũ đang chỉ huy nhân viên điều khiển xe, vận chuyển kim loại cùng các loại vật tư, đột nhiên một thông tin truyền thẳng vào trong đầu hắn.

"Trong vòng ba mươi phút giải quyết vấn đề dưới đây, nếu không xóa bỏ."

Vương Vũ có chút sững sờ, trong ấn tượng của hắn, Chủ Thần chưa bao kết nối với ai bên ngoài Chủ Thần Không Gian, cũng sẽ không ảnh hưởng gì đến các đội viên, bất quá hắn lại nghĩ, có lẽ là bản thân đã trải qua quá ít, dù sao mới qua hai lần không gian thí luyện, sau này có lẽ sẽ còn xảy ra những chuyện tương tự, dù sao cũng là âm thanh của Chủ Thần, hơn nữa hai chữ "xóa bỏ" kia cũng rất rõ ràng, hắn lập tức không dám chậm trễ, lập tức gào lên gọi tới một đám người, sau đó về ra khu vực địa hình xuất hiện trong đầu.

"Thuốc nổ chỉ có bao nhiêu đây, nhưng có thể tự do bố trí, cũng chính là có thể đặt thuốc nổ vào bất kỳ địa điểm nào trong lòng núi, vấn đề là, phải làm sao dùng đúng lượng thuốc nổ này làm sụp đổ hơn phân nửa thân núi, ít nhất phải vùi lấp hai bên khe núi."

Vương Vũ nói đến đây, lấy ra một máy tính bấm giờ nói: "Hiện tại bắt đầu tính thời gian, trong vòng 20 phút phải hoàn thành."

Vương Vũ nói xong, các quân nhân ở đây lập tức bắt đầu hoạt động, trong lúc nhất thời là một mảnh bận rộn.

Từ khi Vương Vũ bắt đầu xuất hiện điểm kỳ lạ, mặc dù hắn không có nói rõ, nhưng cả quân đội cũng đã bắt đầu nhìn hắn, hơn nữa đây lần thứ hai hắn đem tới kim loại cùng vật tư, đồng thời sau một vài chuyện khác, hắn được đề bạt lên làm trung tá, quyền hành trở nên to lớn.

Lúc này Vương Vũ bỗng nhiên lên tiếng, hơn nửa triệu tập phần lớn nhân viên quân sự thâm niên, tin tức của hắn lập tức được mấy người cao tầng nhất biết được, mấy người kia cũng đoán có lẽ có liên quan với việc Vương Vũ bỗng nhiên xuất ra nhiều vật tư như vậy, vì vậy cuối cùng bọn họ cũng không quản, dù sao chỉ cần không phải nguy hiểm đến sự sống còn của tất cả mọi người, Vương Vũ hiện tại chính là cọng rơm cuối cùng của bọn họ.

Những người kia coi như là tinh anh quân sự được tôi luyện từ trong chiến hỏa, hơn nữa trình độ của thế giới này vượt xa thế kỷ hai mươi mốt, rất nhanh không đến mười lăm phút, bọn họ đã soạn ra ba bộ phương án, cả ba phương án có cả lợi và hại, nhưng mà đều thống nhất là có thể dùng lượng thuốc có nỗ giới hạn để giải quyết vấn đề. Vương Vũ cũng không dám chậm trễ, lập tức truyền thông tin cho Chủ Thần, nhưng Chủ Thần không hề trả lời lại, vẫn cao ngạo lạnh lùng như dĩ vãng.

Vương Vũ trầm ngâm suy tư về chuyện này, cuối cùng hắn nghĩ đến bán Elf Alphard đã có quyền hạn đặc biệt, chẳng lẽ đây chính là khảo nghiệm của Chủ Thần? Dù sao trong hai lần không gian thí luyện vừa rồi hắn cũng xuất lực rất nhiều, nếu Alphard có quyền hạn đặc biệt, như vậy có thể hắn cũng sắp có hay không? Vì vậy Chủ Thần mới dùng nhiệm vụ như thế này khảo nghiệm hắn?

Nghĩ đến đây Vương Vũ liền chán phần, tiếp tục quay trở về chỉ đạo việc vận chuyển các loại vật tư.

Ngô Minh cũng đã nhận được ba bộ phương án, trọng điểm mỗi một bộ phương án điểm không giống nhau, nhưng đều có thể đạt thành hiệu quả mà hắn mong muốn. Hắn lập tức bắt đầu kế hoạch.

"Mặc dù là siêu phẩm giả, nhưng lại là siêu phẩm giả cấp thấp, phương diện này ta biết rõ, người có sức mạnh siêu phẩm cấp thấp tuy rằng so với phẩm nhân có rất nhiều năng lực đặc thù, ví dụ như cảm giác, giác quan thứ sáu, hoặc là năng lực trinh sát, nhưng thực chất thân thể của họ không mạnh hơn người bình thường bao nhiêu. Trừ khi là đi đến cấp độ Trúc Cơ, nhưng cho dù có tiến vào Trúc Cơ, cũng phải xem vấn đề công pháp được lựa chọn, nếu không phải là công pháp luyện thể, thân thể của người siêu phẩm cấp thấp không mạnh hơn người bình thường bao nhiêu, tôi đa có thể chịu được đạn bắn có uy lực thấp, nhưng không có khả năng lấy thân thể cứng rắn ngăn chặn đạn pháo, nếu như bị cự thạch nghìn cân đè xuống hẳn phải chết chắc."

Nghĩ tới đây, Ngô Minh cảm thấy có thể thực hành kế hoạch này rồi. Có hai yêu cầu, đầu tiên là không để bị phát hiện, sau đó là phải hốt gọn hết trong một mẻ, vì vậy hành động vào khoảng hai ba giờ rạng sáng là tốt nhất, lúc này đa số mọi người đều đang ngủ, lẻ tẻ có nhân viên tuần tra, nhưng cũng không nhiều. Sau khi hắn biến thành u hồn, chỉ cần cẩn thận tránh mấy gã siêu phẩm, tận lực ẩn nấp trong bùn đất và đá núi hẳn sẽ không có vấn đề.

Hôm nay thời gian đã không kịp, hơn nữa còn cần phải trinh sát cùng thu xếp thuốc nổ cho thật tốt. Ngô Minh tìm một chỗ nghỉ ngơi tạm, ngày hôm sau hắn an tâm chờ đợi cả ngày, đợi đến rạng sáng, hắn mới đổi ra thuốc trong suốt, tiếp theo nhìn thuốc này thật lâu, rót cuộc hưng hăng uống hết vào trong bụng.

Rất nhanh, một cảm giác kỳ lạ truyền khắp toàn thân, Ngô Minh biết rõ trong thế giới quan của vô hạn lưu, có một quan điểm được tất cả tiểu đội Luân Hồi công nhận: sản phẩm của Chủ Thần luôn luôn là tinh phẩm. Nghĩ đến thuốc này cũng vậy, hiệu quả diễn ra rất nhanh, cơ bản không có thống khổ, chỉ có điều tác dụng phụ vẫn lớn, chuyện kế tiếp liền phải xem hắn rồi.

Khi Ngô Minh hoàn toàn nhìn không thấy tay của mình, hắn theo bản năng bay lên, tiếp theo lại lên vào dưới lòng đất, quả nhiên như tác dụng trên phân ghi chú của thuốc, hắn có thể phi hành, có thể dựa vào ý nghĩ của mình mà quyết định có tiếp xúc với vật chất hay không. Hắn không dám chân chờ, lập tức mang theo thuốc nổ bắt đầu lấp đặt bên trong các vị trí của thân núi, trước sau ước chừng hai tiếng, sau khi Ngô Minh xác nhận thật kỹ mọi thứ đã ổn thỏa, rốt cuộc xem như lấp đặt hoàn tất.

Tiếp theo Ngô Minh yên lặng chờ đợi trên đỉnh sơn cốc, hắn cũng không dám tới gần doanh trại, tránh cho chạm phải bất kỳ cạm bẫy ma pháp nào. Đến khi xác nhận người trong cả hai doanh trại đều đã chìm vào giấc ngủ, hắn liền hắc hắc cười lạnh nhún vào kíp nổ.

Lập tức, đùng đùng một chuỗi liên tục các vụ nổ, khắp nơi trên thân núi bắt đầu nổ tung, âm thanh này truyền ra thật xa trong đêm, nhưng người trong hai doanh trại trong lúc nhất thời còn chưa phục hồi lại tinh thần. Rất nhanh, theo các vị trí định hướng bạo phá bị nổ tung, hai bên thân núi lập tức tan vỡ thành từng khối, một khối một khối đá núi lớn liên tục đổ ào xuống phía dưới, long trời lở đất, chỉ trong vòng chưa tới một phút, hai doanh trại đã bị chôn vùi dưới hàng tấn đất đá.

Mà ở chỗ Ngô Minh, việc xoát điểm thường đã bắt đầu, các thông báo điểm thường xuất hiện liên tiếp làm cho hắn sung sướng, nhưng hắn lập tức phát hiện mấy chữ này không đúng, một Kobold một điểm số ban thưởng, phần lớn Kobold còn không có điểm, Kobold cường tráng chỉ vừa được hai điểm, và đám Troll thì cũng chỉ có năm điểm số ban thưởng, còn ba con có điểm số ban thưởng lớn nhất, cũng chỉ lần lượt là ba mươi, năm mươi, cùng với một trăm điểm, cộng lại còn chưa tới hai trăm điểm.

Và đợi đến khi việc xoát điểm thường chấm dứt, Ngô Minh kiểm tra lại điểm số ban thưởng của mình, chỉ có hơn một nghìn bảy trăm, tuy cũng coi như một khoản thu nhập lớn, nhưng so mấy vạn, mười mấy vạn điểm số ban thưởng trong tưởng tượng của hắn, đây quả thực là bở thí để đuôi ăn mỳ mà!

"Chủ Thần, người nuốt hết điểm số ban thưởng của taaa!!!"

Ngô Minh tức giận mắng thật to, bất quá bây giờ cũng không có cách nào khác, cũng không thể bỏ không thêm Chủ Thần không gian ban sơ này nữa đi? Hơn nữa hơn một nghìn bảy trăm coi như là một khoản tiền lớn rồi, chẳng những thuốc giải tới tay, còn có thể đổi một lần không gian thí luyện, coi như giải quyết nhu cầu khẩn cấp trước mắt.

Ngô Minh than thở cả nửa ngày, lúc này mới bay đến chỗ sâu bên trong sơn cốc, thấy trong đó có một mảnh ánh sáng vụn vụn, chiếm cứ hầu như toàn bộ diện tích trong sơn cốc. Hắn thử nhích tới gần, sau khi phát hiện không bị bất cứ thương tổn hoặc ảnh hưởng nào thì lập tức chui vào trong đó. Sau khi phục hồi tinh thần lại, hắn phát hiện mình đã đứng ở một nơi hoàn toàn khác.

"Tên U hồn này, đừng có cản đường." Một giọng nói vang lên, Ngô Minh vội vàng tránh ra, thấy được một cái xác ướp đang cứng ngắc đi tới từ bên cạnh hắn, con đường xung quanh thì đầy người đến người đi, phảng phất như chợ. Hắn lại nhìn ra xa xa, thấy được các kiến trúc trông như một thành phố thế kỷ hai mươi mốt, nơi đây có vẻ là một cửa khẩu giao thông, cùng loại với trạm thu phí đường cao tốc.

Liên minh Thương nghiệp...

Đã đến!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Ta nguyện xuống địa ngục

Dịch: No Name

Bên trong hư vô, nơi đây đã không có thời gian, cũng không có không gian, càng không có năng lượng hay vật chất, nơi này là khoảng trống hư vô ngăn cách giữa các thế giới, theo đạo lý mà nói, bất kỳ sự tồn tại nào tiến vào nơi này đều sẽ triệt để hóa thành hư vô, không còn bất cứ dấu vết nào nữa.

Nhưng cũng không phải không có ngoại lệ, nguyên nhân là có vài tồn tại đặc thù, bọn họ có được năng duy trì bản thân bên trong hư vô, vô luận là sinh mệnh hay không phải sinh mệnh, bọn họ cùng những thứ đó đều thuộc về hình thức tồn tại bao trùm phía trên tứ đại nguyên tố thời gian, không gian, vật chất và năng lượng.

Có một chiếc tháp chính là tồn tại như vậy

"Người! Người đúng là không biết trời cao đất rộng!"

Ở một nơi nào đó trong tháp, có hơn mười người đứng tại chỗ, trong đó một lão râu bạc đang gầm lên đầy tức giận, trên người hắn liên tục phát ra một loại chấn động huyền diệu, từng trận từng trận truyền đến một bóng người hư ảo phía trên.

Bóng người này nhìn hư ảo không thật, giống như hình ảnh hình lập thể, hơn nữa thỉnh thoảng lập loè, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể biến mất.

Lão râu bạc vừa tức vừa vội, hắn lại nói: "Người quả nhiên là không biết trời cao đất rộng, người cho rằng lịch sử có thể dễ dàng bị can thiệp như vậy sao? Không sai, tất cả thành viên Lịch Sử Chân Thực chúng ta đều có được năng lực du hành trong không gian và thời gian, nhưng du hành và khống chế can thiệp là hai chuyện khác nhau, từ xưa đến nay, cũng chỉ có một kẻ có thể làm được, cho dù là ba vị chí cao vô thượng kia cũng sánh không kịp người đó trong phương diện này."

Bóng người hư ảo này mở miệng nở một nụ cười, lại nói: "Chuyện này ta biết, Côn Tộc - xếp hạng thứ chín trong Hồng Hoang Vạn Tộc có huyết mạch thời gian, Bằng Tộc - xếp hạng thứ mười trong Hồng Hoang Vạn Tộc có huyết mạch không gian, trên thực tế, tất cả mọi người trong Lịch Sử Chân Thật đều ít hay nhiều có huyết mạch còn sót lại của hai tộc này, đúng không? Thưa Giáo sư."

Lão già râu bạc hung hăng nhìn hắn nói: "Người biết mà vẫn dám làm loạn như vậy? Cho dù là Côn Tộc hoặc là Bằng Tộc chính thống nhất, bọn họ cũng không dám tùy ý cải biến lịch sử, quá khứ là bất động, tương lai là bất định, đây là quy tắc cơ bản, người làm ra chuyện như vậy, là trực tiếp đối kháng toàn bộ đa nguyên vũ trụ a, sự hiện hữu của người còn chưa bị triệt để xóa mất đã là thiên chi hạnh rồi!"

"Ha ha, quá khứ là bất động, tương lai là bất định... Giáo sư, người tin tưởng cách nói này hay sao?" Bóng người hư ảo cười lạnh, hắn nói: "Lịch sử của nhân loại bị cải biến mười ba lần, mười ba lần cải biến, người biết điều này có nghĩa là gì không? Mục đích tồn tại của tổ chức Lịch sử chân thực chúng ta, không phải là ghi chép lại tất cả một cách chân thật nhất sao? bản thân chúng ta tồn tại là để bảo vệ sự chân thật, nhưng những thứ mà ta thấy lại là gì? Giả dối sau đó lại giả dối, phía trên giả dối lại bao trùm bởi giả dối, giáo sư, chẳng lẽ là chúng ta đang tô son trát phấn cho thứ lịch sử giả dối này sao?"

Lão già râu bạc trầm mặc, lúc này một người đàn ông trung niên đứng dậy nói: "Trên thực tế người sai rồi, Lý Minh, số lần bị thay đổi không phải là mười ba lần... Mà là 4.896.314.089 lần, đây mới là con số thật sự."

Lý Minh hoàn toàn sững sờ, hắn ngây ngốc mà hỏi: "Thật... thật sự?"

Người đàn ông trung niên nhìn về phía lão già râu bạc, lão già râu bạc gật đầu, hắn mới tiếp tục nói: "Tồn tại có thể cải biến và can thiệp tuyến thời gian, chúng ta biết tổng cộng có sáu người, người có năng lực can thiệp mạnh nhất chính là người kia, không thể nói đến tên, và năm người còn lại cũng là tồn tại vô cùng đáng sợ, bọn họ can thiệp lẫn nhau, giao chiến với nhau, cải biến lẫn nhau, một lần lại một lần viết viết xóa xóa, cải biến lịch sử, cải biến tới lui, sau đó cải biến chân thật... Người biết khẩu hiệu của chúng ta, một là ghi chép lịch sử chân thực, một là bảo vệ sự chân thật của lịch sử? Nếu không có chúng ta, có trời mới biết nhân loại bị cải biến qua bao nhiêu lần, là chúng ta đã bắt kẻ hi sinh, một mực phấn đấu trên dòng chảy thời gian mới miễn cưỡng duy trì kết quả chỉ có mười ba lần, hơn nữa mỗi một lần đều để lại một người sống sót, hy sinh của chúng ta có người nào hiểu?"

Lý Minh trầm mặc, trầm mặc đến thật lâu sau mới hỏi: "Trong những lần cải biến này, có trường hợp nhân loại trở nên tốt hơn, mà không phải bị thảm như vậy không?"

"Có." Lão già râu bạc gật đầu nói: "Trong đó ước chừng có một phần ba tình huống, nhân loại đạt được đột phá to lớn, có được Thánh vị, do đó trở thành một thành viên trong Hồng Hoang vạn tộc."

Lý Minh lập tức hỏi: "Vậy tại sao các ngươi không lưu lại kết quả như vậy!?"

"... Sau đó bị diệt tộc, triệt để hủy diệt, diệt sạch, đa nguyên vũ trụ không còn nhân loại." Người đàn ông trung niên tiếp nhận đề tài nói: "Vì quan sát được khả năng như vậy, chúng ta đã vãn lạc ít nhất ba gã Thánh Nhân, ngươi phải biết rằng, cho dù là số mệnh huyết sắc tích lũy vô cùng vô lượng, bản chất là có giới hạn đấy, một lần bộc phát, nếu đã thực hiện được tâm nguyện, sẽ không còn khả năng thực hiện tâm nguyện lần thứ hai nữa rồi... Vì vậy..."

Lý Minh nghe đến đó, hẳn đã hiểu ra rất nhiều thứ, lập tức cười nói: "Vì vậy, mới cố ý cho ta đọc những ghi chép Lịch Sử Chân Thực đó, chính là để ta nói ra vào đúng thời điểm, đúng không?"

"Thời cơ đã đến, đúng không? Có lẽ ta coi như là con bò chợ rồi?"

Mọi người đều trầm mặc, lão già râu bạc đột nhiên hỏi: "Như vậy ngươi hỏi hận sao?"

"Hối hận? Làm sao có thể hối hận." Lý Minh phá lên cười, mặc dù hẳn chỉ là một thanh niên vẫn nhọc, nhưng lại có một phen hào khí trong đó.

"Mười ba lần đã rất thâm rồi, chẳng lẽ còn định để cho bọn họ trải qua mười bốn lần, mười lăm lần, mười sáu lần... Mãi cho đến 4.896.314.089 lần sao? Nhưng ta có một nghi hoặc, tại sao là ta?"

Mọi người lại trầm mặc, lão già râu bạc suy nghĩ hồi lâu mới lên tiếng: "Không thể nói trước... Nhưng nếu như ngươi đã có giác ngộ hy sinh, ta đây sẽ nói những điểm quan trọng, tự ngươi mình bạch là tốt rồi. Đầu tiên, ngươi họ Lý, tiếp theo trong thân thể ngươi có một ít huyết mạch của Hồng Hoang Vạn Tộc, còn nữa, có phải ngươi thường xuyên mơ tới bốn thanh kiếm..."

"Ta hiểu rồi, quả nhiên ta nên đọc những lịch sử chân văn đó." Lý Minh lập tức cắt ngang lời lão già râu bạc, sau đó hẳn cũng trầm tư, một lúc sau lại hỏi: "Có ba vị có thể là tổ mẫu, hoặc trực tiếp là mẫu thân của, là vị nào..."

Lần này lại không có người nào cho ra đáp án, hoặc là đáp án này phạm vào cấm kỵ nào đó, hoặc có thể nói bọn họ không dám trả lời, mà Lý Minh cũng đã sớm chuẩn bị tinh thần, hẳn chỉ thờ dài một tiếng.

Lúc này, trung niên nam tử kia còn nói thêm: "Thật ra ngươi cũng không phải là con bò chợ, đây là nói thật, bởi vì tiền đồ của ngươi rộng lớn, trong tương lai khi chúng ta đều mất đi, ngươi chính là Thủ Hộ Giả cùng giáo sư của Lịch Sử Chân Thật, chúng ta làm sao có khả năng coi ngươi như con bò chợ? Hơn nữa thành tựu của ngươi trong tương lai cũng vượt xa chúng ta, nhưng việc này cũng chỉ có ngươi có thể thực hiện, Vĩnh Dạ Vĩnh Dạ, chỉ bên trong bóng tối vĩnh cửu mới có thể đưa tay mà không thấy được năm ngón, chỉ như vậy mới có thể làm cho sáu vị kia không thể nào chứng kiến, không thể nào cảm giác, không thể nào cải biến, vì vậy chúng ta cho ngươi quyền lựa chọn, tất cả lựa chọn đều nằm ở bản thân ngươi, vô luận là tốt hay xấu, làm hay không làm, tất cả đều do ngươi quyết định."

Lý Minh gật đầu nói: "Ta đây biết rõ, vì vậy ta cũng không trách các ngươi, trái lại ta rất cảm kích các ngươi, một mặt là để ta đọc được lịch sử chân văn, cho ta quyền lựa chọn, một mặt khác là cứu mạng ta, cho ta có quyền sinh tồn, ân huệ này quá lớn, nói không chừng trong tương lai ta sẽ thật sự muốn bán mạng cho các ngươi, kế thừa đạo thống Lịch Sử Chân Thực."

Lão già râu bạc cùng những người xung quanh đều nhìn Lý Minh với vẻ phức tạp, đã thờ phào nhẹ nhõm, lại vui mừng cùng cảm thán, còn có một loại đau lòng.

"Vậy... Ngươi đã có quyết định?" Lão già râu bạc hỏi.

Lý Minh gật đầu, hẳn nói: "Sở dĩ lần này ta xuất chút nữa bị xóa đi, nguyên nhân là do ta đứng ở rất cao, là đứng ở bên ngoài thời gian cùng không gian, thuộc về phạm trù người quan sát, trừ phi tự chính mình tham dự trong đó, trở thành một phần tử trong đó, nếu không lần sau nếu ta còn dám bại lộ bất cứ chuyện gì, nhất định sẽ bị xóa bỏ. Ta đã có quyết định, thỉnh giáo sư phong ấn tất cả trí nhớ của ta về lịch sử chân văn, đưa ta đến đến thời đại kia. Là ta đã dẫn phát kế hoạch Vĩnh Dạ này, nên ta nhất định phải thực hiện hơn nữa hoàn thành nó."

Lão già râu bạc gật đầu nói: "Phong ấn trí nhớ ta hiểu, nhưng bởi như vậy, ngươi cũng chỉ còn lại có sức mạnh của chính mình, thời đại Hồng Hoang nguy hiểm dị thường, tầm màn đen trùng trùng điệp điệp, nói không dễ nghe thì, cho dù là ta mất đi trí nhớ tiến vào trong đó, đoán chừng cũng sẽ không khơi dậy nổi bất cứ chuyện gì, sẽ lập tức vô ảnh, ngươi cần phải có sức mạnh phòng thân..."

Lý Minh cười lớn ngắt lời lão già râu bạc: "Hà tất phải tỏ son trát phấn thêm? Đây không phải là lý do ta được chọn sao? Nếu không có việc này, đoán chừng cũng không tới lượt ta đi? Yên tâm đi, giáo sư, tuy rằng không còn trí nhớ, nhưng sự nhắc nhở bên trong tối tâm vẫn còn, về phần sức mạnh phòng thân... Bốn thanh kiếm kia có được không? Sau khi ta đi vào, đoán chừng sẽ trải qua nghìn khó vạn hiểm, nhưng cuối cùng vẫn sẽ đạt được bốn thanh kiếm này đi? Cho dù chỉ là quyền sử dụng tạm thời, có được thứ có thể mở ra Tiên Thiên đệ nhất sát trận từ thuở Hồng Mông, bản thân ta cho là không có gì phải lo lắng."

Mọi người trầm mặc, người đàn ông trung niên lại nói: "Nhưng vẫn vô cùng nguy hiểm, cho dù là có thứ này, nguy hiểm người gặp phải vẫn vô cùng lớn, dù sao không phải là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp... Ngươi xác nhận muốn gánh chịu nguy hiểm lớn như vậy sao? Đây vẫn là quyền lựa chọn của chính ngươi, khi ngươi đưa ra đầy đủ thông tin, tất cả đều đã tiếp cận điều kiện dựa theo lịch sử chân văn, kế hoạch Vĩnh Dạ cũng đã bắt đầu thực hiện rồi, ngươi thật sự không cần..."

"Nhưng vẫn có khả năng thất bại, phải không?" Lý Minh cười lớn nói: "Vì vậy ta phải tiến vào... Các ngươi biết tại sao sau khi ta đọc lịch sử chân văn, nhất định phải nói cho bọn họ biết được chân tướng không?"

"Bởi vì..."

"... Ta, ta muốn cứu vớt bọn họ..."

"Bởi vì tất cả những chuyện này thật sự quá bi thảm rồi!!"

Lý Minh gầm thét nói: "Phật gia có câu, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục!?"

"Vì vậy, ta sẽ xuống địa ngục một lần!"

"Ở dưới địa ngục nhìn lên tất cả nhân loại trên thiên đường!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 1: Rất có triển vọng

Dịch giả: No Name

Ngô Minh cẩn thận đi trên đường, thân hình của hắn đã hiện rõ ra bên ngoài, không phải là hắn muốn hiện ra, mà là cái thành phố này có quỷ dị, trên khắp mặt đất đều có pháp trận, những ngọn đèn đường cũng có vấn đề, làm cho các loại thủ đoạn ẩn hình đều mất đi tác dụng, ngay cả ma pháp ẩn hình cũng không được.

Cũng không phải là hoàn toàn làm không được, nếu thực lực mạnh đến có thể đối kháng tất cả tiết điểm ma pháp của thành phố, tự nhiên là không ngại. Nhưng Ngô Minh thấy có hai ngọn tháp pháp sư ba tầng, có lẽ còn có nhiều hơn nữa, nhưng cho dù chỉ có hai ngọn tháp pháp sư ba tầng cũng không phải cường giả phổ thông có thể đối kháng, nếu nhất định phải đối kháng mà nói, kẻ đó ít nhất phải cấp bốn mới có thể làm được.

Tháp pháp sư cũng có tồn tại một ít trong chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, nhưng đều thuộc về tư nhân. Công trình chính quy do chính phủ thành lập đều là đạo mạch, phủ đệ tu chân, hoặc là động thiên - phúc địa, đồ sộ hơn tháp pháp sư nhiều. Có điều trong chính phủ Hồng Hoang Thiên Đình, các loại hệ thống sức mạnh nhiều vô số kể, trong đó cũng có Ma pháp nhất mạch truyền thừa, từ những gì Ngô Minh biết được, tháp pháp sư tương đương với một cỗ máy tụ tập ma pháp, dự trữ năng lượng, khuếch đại ma pháp, cùng với trình sát, phòng ngự, tu luyện... tạo thành một phúc địa tu luyện ma pháp, bình thường có thể tăng cường thực lực ma pháp sư bên trong từ nửa cấp đến một cấp, việc này phải xem thực lực của bản thân ma pháp sư, càng tiếp cận cấp bốn, biên độ tăng lên càng nhỏ, nhưng tính phụ trợ càng lớn.

Tháp pháp sư ba tầng, có nghĩa ma pháp sư bên trong đó là cấp một đỉnh phong đến cấp hai, thực lực này đã rất mạnh rồi.

Dọc theo đường đi, Ngô Minh vừa quan sát thành phố, lại tự hỏi một vấn đề, đó chính là vấn đề u hồn hóa, trên thực tế u hồn trong thành phố này không hiếm thấy, từ khi tiến vào trong thành phố đến giờ, hắn đã thấy ít nhất mười gã u hồn đi trên đường, và bọn họ đều có thần trí. Việc này khiến Ngô Minh có một suy đoán.

Hiển nhiên, tộc Undead nhất định có công pháp hoặc phương pháp nào đó để giải quyết vấn đề mất trí của u hồn, hoặc có thể nói, giải quyết vấn đề mất trí của sinh vật Undead.

Chuyện này thật ra Ngô Minh biết rõ, ở thế giới hữu ma, sinh vật sau khi chết đều có tỷ lệ rất nhỏ chuyển hóa thành Undead, loại chuyển hóa này là chuyển hóa từ bản chất, tương đương với một sinh mệnh mới ra đời, sau khi chuyển hóa sẽ không thể coi là cùng một người, ví dụ như cương thi thật ra là một loại sinh vật Undead, và kỳ thật tất cả sinh vật Undead đều gặp phải một vấn đề: bị năng lượng âm ăn mòn mà dần dần đánh mất thần trí, do đó biến thành sinh vật điên cuồng chỉ biết giết chóc.

"Có lẽ phải tìm biện pháp giải quyết việc đánh mất thần trí từ tộc Undead, nếu thành công, ta sẽ tránh được nỗi lo âu mất trí sau này, sẽ không bắt buộc cách mười năm ngày phải phục dụng thuốc giải một lần."

Ngô Minh biết rõ trong địa bàn của các dị tộc này, nhân loại không có giá trị gì đáng nói, hoặc có thể nói giá trị chính là nô lệ, vật thí nghiệm, vật phẩm tiêu hao. Trong thành phố này hắn nhìn không thấy bất cứ một nhân loại nào, bản thân việc này đã nói rõ một vấn đề, dị tộc có thể quang minh chính đại xuất hiện trong thành phố, nhân loại thì không được, còn có gì có thể đáng chăm chú hơn sao?

Nếu hắn mang thân phận nhân loại tiến vào Không Môn, cái xác ướp kia có lẽ đã trực tiếp nghiền chết hắn chứ không cần hắn nhường đường gì nữa. Bây giờ hắn là u hồn, cho dù là u hồn nhân loại, nhưng đã trở thành Undead, chính là sinh mệnh mới ra đời, vì vậy tất cả các dị tộc đều coi hắn là Undead, cho nên hắn mới có quyền đi lại trong thành phố này.

Ngô Minh trầm suy nghĩ, trên đường đi cũng không ngừng quan sát tình hình xung quanh. Ngoại trừ nhà lầu, tháp pháp sư, tiết điểm ma pháp trên mặt đất, thứ xuất hiện nhiều nhất trong thành phố này là các loại cửa hàng buôn bán, dị tộc tụ tập ở những chỗ này rất đông. Đi thẳng một mạch, Ngô Minh nhận ra có trên trăm loại dị tộc, ví dụ như hắn thấy một con Unicorn(*) đang trả giá với một con Nightmare(*), hay một Ma nữ Địa Ngục đang nhiệt tình

tiếp đãi một gã Thụ tình...

(*)Unicorn: Ngựa một sừng, kỳ lân của phương tây.

(*)Nightmare: Mộng yểm, một loại ngựa ác quỷ trong trò chơi Dungeons & Dragons.

Rõ ràng là song phương đối địch, thời khắc này lại bình tĩnh thảo luận mua bán, thiết tình Ngô Minh nhìn mà có chút á khẩu.

Hàng hoá của những cửa hàng kia cũng rất nhiều, từ các loại thảo dược đến các loại khoáng vật, từ bộ phận của các loại sinh vật đến các loại dụng cụ ma pháp, còn có rất nhiều thứ nữa mà Ngô Minh chưa từng thấy qua. Nơi đây quả thực không hổ danh là Liên minh Thương nghiệp.

Ngay khi Ngô Minh vừa đi vừa quan sát, một giọng nói hào phóng chợt vang lên bên cạnh hắn: "Này, u hồn, trời đã sắp sáng rồi, không phải ngươi định trốn xuống đất chứ? Nơi này chính là bên trong thành phố, ngươi sẽ chui không lọt đấy."

Ngô Minh vội vàng nhìn sang, thấy được một người dã thú và một người lùn đang ngồi uống rượu trên ghế ở ven đường, hai người tỏ ra rất thích ý, người vừa mới nói chuyện chính là gã người dã thú kia, nhìn hình dạng có vẻ thuộc loại người sư tử hoặc người báo.

Người lùn uống một hớp lớn rượu rồi nói với Ngô Minh: "Tiểu tử, xem ra ngươi mới trở thành u hồn không bao lâu phải không?"

Ngô Minh cũng cười, đi tới nói: "Đúng, lúc trước ta tỉnh lại vào ban đêm, bất tri bất giác lại mò đến nơi này, cũng không biết nơi này là nơi nào, cũng không biết ta rốt cuộc là ai."

Người lùn liền cười nói: "Ngươi thật sự là may mắn, một mặt là từ người biến thành u hồn, sẽ không còn phải chịu đựng những thống khổ kia nữa, một mặt khác thời gian ngươi biến thành u hồn lại là buổi tối, nếu không thì có lẽ ngươi đã hồn phi phách tán. Người may mắn như ngươi vậy có lẽ nên đi tế bái nữ thần may mắn Tyche a, thậm chí nên trở thành một tín đồ mới đúng."

Ngô Minh vẫn chưa trả lời, người dã thú đã nói: "Có lẽ ngươi còn chưa có chỗ ở? Ta kinh doanh một khách sạn nhỏ, nếu không chê không ngại thì trước hết đến chỗ ta mà ở."

Ngô Minh chần chờ một chút nói: "Cảm tạ lời mời, chỉ là giá cả mà nói..."

"Ngươi có linh thạch sao? Ma thạch cũng được, nếu không linh hồn thạch cũng có thể, kim tệ thì cần gấp bội, mà ta nhìn ngươi có lẽ cũng không có gì, trước cứ tạm ở, tiền sẽ tính trong sổ, chờ đến khi ngươi tìm được công việc, có tiền rồi tính sau." Người dã thú vừa uống rượu vừa nói.

Sau đó, Ngô Minh đi theo người dã thú tìm tới một khách sạn sâu trong một ngõ nhỏ, thoạt nhìn rất nhỏ, nhưng lại vô cùng sạch sẽ ngăn nắp, và nhân viên phục vụ ở sảnh trước lại là một người cá, ngâm mình trong một vạc nước lớn mà tiếp đãi khách nhân. Người dã thú, người lùn, người cá... Ba loại sinh vật chả có tí nào liên quan nào, như thế nào lại tụ lại một chỗ đó a? Ngô Minh thật sự nghĩ mãi mà chẳng hiểu nổi.

Ngay khi người cá thấy người dã thú đưa cho hắn một cái huy hiệu, nàng dường như đã minh bạch điều gì, tiếp đãi Ngô Minh với một vẻ chán ghét, đưa cho hắn một chìa khoá phòng, nói cho hắn thời gian ăn cơm mỗi ngày, tiếp theo không thèm để ý tới hắn nữa.

Việc này có lẽ có nguyên nhân gì đó, nhưng bây giờ Ngô Minh không cách nào để tâm tới, hắn cầm lấy vài tờ báo và tạp chí của khách sạn rồi lập tức đi đến phòng của mình. Vừa vào trong phòng, hắn không chờ đợi được mà lập tức mở ra một tờ báo, tìm kiếm thông tin hữu dụng.

Nói thật, có thể gặp được dị tộc có lòng nhiệt tâm, Ngô Minh cảm thấy vô cùng may mắn, đương nhiên, cũng không phải nói dị tộc nhiệt tâm sẽ là người tốt, bọn họ đối xử với dị tộc khác là một chuyện, đối xử với nhân loại là một chuyện khác, điều này Ngô Minh phân biệt rất rõ ràng. Nhưng mà, ân chính là ân, cho dù là do dị tộc coi hắn là u hồn nên mới thi ân với hắn, nhưng hắn sẽ nhớ kỹ ân tình này.

Không nên xem thường ân tình của một kẻ xuyên việt, đặc biệt là kẻ xuyên việt này còn có một bàn tay vàng siêu cấp là Chủ Thần không gian ban sơ. Ân tình này sớm muộn hắn sẽ báo đáp.

Cấp độ văn minh của Liên minh Thương nghiệp có chút vượt qua sự tưởng tượng của Ngô Minh, ngay từ đầu hắn chỉ tưởng tượng bết bát nhất là một kiểu hội chợ giữa các bộ lạc, cùng loại với hội chợ ở nông thôn. Nhưng rồi cuộc mọi chuyện tốt hẳn tưởng rất nhiều: có thành phố, có văn minh, có buôn bán lưu thông, đây đều là những thứ hắn hy vọng nhìn thấy nhất.

Trên mặt báo chủ yếu là giới thiệu các loại hàng hoá, kỳ hạn giao hàng, cùng với các loại hạn ngạch mua sắm của các chủng tộc, đương nhiên, cũng có thông báo thuê người làm, nhưng Ngô Minh vẫn chưa tìm thấy thông tin hắn thật sự cần.

"Cũng không biết trong thành phố này có thư viện các loại hay không? Có lẽ khả năng không lớn, ở bất kỳ thời đại nào, bất kỳ thế giới nào, bản thân tri thức chính là sức mạnh, trừ khi xuất hiện trường hợp có một quốc gia thống nhất với một chủng tộc duy nhất, mới có thể tồn tại nơi lưu trữ và chia sẻ tri thức như thư viện, còn không tri thức sẽ chỉ tồn tại và lưu trữ bên trong các thế lực lớn, tuyệt không có khả năng truyền ra bên ngoài."

"Như vậy còn những nơi có công năng gần giống với thư viện thì sao?"

Ngô Minh lập tức nghĩ tới tháp pháp sư, ngoại thư viện ra đây là nơi có khả năng cất chứa các loại sách vở nhất. Pháp sư vốn nổi tiếng về trình độ kiến thức, ở niên đại người tu chân còn chưa xuất hiện, có thể coi pháp sư chính là người phát ngôn của tri thức.

Ngô Minh lập tức tìm kiếm các quảng cáo thuê mướn có liên quan đến pháp sư, nhưng loại thuê người này rất ít, hoặc là đi làm vật thí nghiệm, chuyện đó

là không thể nào đây. Mất một hồi lâu, Ngô Minh rốt cuộc tìm được một thông tin đáng chú ý.

"Tuyển tập sự học pha chế thuốc..."

Ngô Minh đọc thông báo này cả buổi, rốt cuộc xác nhận, được phẩm học, người thuê là một gã pháp sư tập sự, mặc dù địa điểm cách tháp pháp sư hơi xa một chút, nhưng cũng coi là có liên quan.

Vừa vặn là, thời điểm pháp sư tập sự này tiến hành phỏng vấn chính là ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 2: Phỏng vấn

Dịch: No Name

Từ những gì đã đọc trên báo, Ngô Minh có thể phân hàng hoá ra làm ba loại.

Loại thứ nhất chính là các nguyên vật liệu, đây là mặt hàng có số lượng giao dịch lớn nhất trong Liên minh Thương nghiệp. Chỉ từ thông tin trên báo mà phân tích, thành phố này mỗi một ngày phải nhả ra nuốt vào ít nhất mười vạn tấn các loại vật tư thiết yếu, phần lớn tập trung ở khoáng vật, lương thực và dược liệu, ba loại này trên cơ bản là nguyên vật liệu giao dịch chủ yếu nhất.

Loại thứ hai là các vật phẩm gia công phi ma pháp, ví dụ như vũ khí, áo giáp, hoặc súng ống, các loại phương tiện di chuyển, những mặt hàng này có số lượng giao dịch không nhiều lắm, nhưng giá cả khá đắt đỏ. Một kiện vũ khí gia công tinh phẩm, giá cả tương đương trăm lần giá cả nguyên liệu kim loại tạo thành, vì vậy tuy rằng số lượng giao dịch không quá nhiều, nhưng giá trị giao dịch lại tương đương với loại thứ nhất.

Loại cuối cùng chính là thứ có giá trị giao dịch lớn nhất: các loại vật phẩm liên quan đến ma pháp. Một huy hiệu trình sát nho nhỏ, là thứ hiện tại Ngô Minh cũng có thể chế tạo ra, có giá cả cao gấp mười lần một thanh trường kiếm tinh phẩm, hơn nữa còn là loại cho dù có tiền cũng khó mà mua được.

Ngô Minh dựa hỏi Chủ Thần không gian ban sơ, hẳn biết rõ ưu thế của mình. Vốn ngay từ đầu, tính toán của hắn là gia nhập các loại nguyên vật liệu rồi bán ra ngoài thị trường. Tại Chủ Thần Không Gian, một điểm số ban thưởng của hắn có thể đổi trăm tấn tinh cương, mà trăm tấn tinh cương ở thành phố này có giá tiếp cận mười miếng ma thạch, một miếng linh thạch, từ sức mua mà xem, cái giá này đã vô cùng tốt.

Bên trong Hồng Hoang Vạn Tộc, vật ngang giá(*) không phải hoàng kim, hoàng kim chỉ là một trong các loại hàng hoá, dùng cho một vài nghi thức ma pháp hoặc nghi thức cầu nguyện, hoặc làm nguyên liệu của một vài tạo vật nào đó, nhưng lại không phải là vật trao đổi ngang giá. Vật ngang giá chân chính là ma thạch cùng linh thạch, hai thứ này trong Hồng Hoang Thiên Đình đều là vật phẩm được quản chế, Ngô Minh chưa từng nhìn thấy qua, nhưng từ thông tin trên internet mà xem, ma thạch cùng linh thạch đều bảo thạch trời sinh mang theo năng lượng trôi nổi trong thiên địa, là khí cụ tu chân cao cấp, là nguồn cung cấp năng lượng tương tự như đạo mạch.

(*)*Vật ngang giá: Tiền, vật trung gian cố định dùng để trao đổi với các mặt hàng khác*

Không nghĩ tới ở thời đại Hồng Hoang, ma thạch và linh thạch lại là vật ngang giá, tỉ lệ giá cả ước 10:1, mười miếng ma thạch có thể đổi một miếng linh thạch, ngoài ra bởi vì có rất nhiều Undead bên trong Liên minh Thương nghiệp trong, linh hồn thạch cũng có thể làm vật ngang giá, một trăm đơn vị linh hồn không sai biệt lắm có thể đổi một miếng ma thạch, và một đơn vị linh hồn không sai biệt lắm cần mười nhân loại mới có thể luyện hồn ra, nói cách khác, một điểm số ban thưởng Ngô Minh có thể đổi lấy một vạn mạng người...

Thấy rõ nhân loại thấp kém tiện như thế, trán Ngô Minh không nhịn được mà nổi lên gân xanh.

Khi Ngô Minh đọc hết đám báo và tạp chí, hắn đã bỏ đi ý định buôn bán nguyên vật liệu vào thị trường.

Tuy rằng trên báo viết không rõ ràng, nhưng hiển nhiên, tất cả thương nhân có thể tham dự thị trường nguyên vật liệu đều là người phát ngôn của bộ lạc nào đó, hoặc là người có chút thế lực về kinh tế. Một u hồn không rõ lai lịch như hắn, đột nhiên xuất ra một lượng lớn nguyên vật liệu vào thị trường, chỉ sợ chưa được ba ngày đã bị các ma pháp sư bắt về mổ xẻ nghiên cứu, đây thật sự còn nhanh hơn tự sát.

Ngô Minh đã có một kế hoạch sơ bộ cho hành động kế tiếp của bản thân, đầu tiên chính là tìm cách trở thành một ma pháp sư. Ở thời đại Hồng Hoang, ma pháp sư là tầng lớp quý tộc đặc thù vượt qua giới hạn về chủng tộc trong Hồng Hoang Vạn Tộc. Cho dù chủng tộc của người xếp hạng không cao, nhưng nếu người là ma pháp sư, như vậy bản thân người sẽ có được địa vị xã hội nhất định, không ai dám xem thường người.

Ngô Minh không phải ma pháp sư, nhưng hắn là người tu chân a, người tu chân, đặc biệt là tu chân giả chính thống lợi hại hơn ma pháp sư gấp trăm lần trở lên, cũng không phải nói lợi hại trên thực lực, mà là bất đồng về bản chất.

Ma pháp sư vẫn mang theo sắc thái huyền ảo, tuy rằng truy cầu tri thức, nhưng mục đích truy cầu tri thức là vì nghề nghiệp thần bí, bên trong lĩnh vực của ma pháp sư có bao hàm sự thần bí. Còn bản chất của người tu chân, đặc biệt là tu chân giả chính thống chính là phá vỡ sự thần bí. Cái gọi là tu hành

chân thực chính là như vậy, có lẽ ở cấp một vẫn không rõ ràng, nhưng từ cấp hai trở đi - tức cấp độ Trúc Cơ của người tu chân, cái chênh lệch này sẽ bắt đầu trở nên to lớn, thẳng cho đến khi đạt đến cấp bốn, Tu chân giả chính thống hoàn toàn có thể dễ dàng treo đánh ma pháp sư cấp bốn...

Ngô Minh hoàn toàn có thể giả mạo ma pháp sư, việc này không khó, khó chính là làm sao giải thích ma pháp (tu chân) của hắn từ đâu mà ra.

"Vì vậy lần phỏng vấn tuyển tập sự pha chế thuốc này là cực kỳ quan trọng, cho dù thế nào cũng phải thành công!"

Sau khi mặt trời xuống núi, Ngô Minh lập tức rời khách sạn, mà bên trong khách sạn, mỹ nhân ngư đang phàn nàn với dã thú nhân: "Lão bản, tên đó hẳn là một bạch nhãn lang(*) rồi, đoán chừng sau khi có công việc còn có thể ở đây một thời gian ngắn, nhưng một khi điều kiện trở nên tốt hơn sẽ lập tức rời khỏi, cũng sẽ không thêm nhớ tới ai đã trợ giúp hắn khi hắn khó khăn nhất?"

()Bạch nhãn lang: kẻ vong ân bội nghĩa*

Dã thú nhân đang lau chùi mặt bàn, nghe vậy thì cười nói: "Hà tất để trong lòng đây? Chỉ là ta không nhìn nổi có người lang thang đầu đường, thấy thuận mắt thì giúp, để trong lòng nhiều như vậy làm gì?"

Mỹ nhân ngư liền bĩu môi nói: "Nhưng mà người đã thiếu một khoản nợ rồi, nếu không trả nợ, đoán chừng khách sạn này sẽ bị toà thị chính lấy đi?"

Dã thú nhân chỉ cười cười, cũng không trả lời mỹ nhân ngư, hắn chỉ thì thào thấp giọng nói: "Nhanh, đã rất nhanh..."

Ngô Minh cũng không biết tất cả những chuyện này, hắn đi ra đường lớn, vượt qua hai cái quảng trường, sau gần một giờ, hắn đi tới một con đường tràn đầy ánh sáng ma pháp.

Quảng trường này thoạt nhìn cao hơn so với các quảng trường khác, những tòa nhà cũng cao lớn hơn, được xây dựng từ nguyên vật liệu tốt hơn, thoạt nhìn trông rất hoa lệ. Những cửa hàng xung quanh đây ít hay nhiều đều có các loại ký hiệu hoặc hình ảnh liên quan đến ma pháp. Sâu bên trong khu vực kiến trúc này có một ngọn tháp pháp sư cao năm tầng, điều này có nghĩa ma pháp sư của tòa tháp này ít nhất là cấp hai đỉnh phong, thậm chí là cấp ba, loại ma pháp sư cấp độ này cho dù là ở thời kỳ Hồng Hoàng Thiên Đình cũng không nhiều, có thể xưng một tiếng Đại Ma Pháp Sư rồi.

Ngô Minh cẩn thận từng li từng tí, cúi đầu không dám nhìn loạn, đi đến một cửa hàng đã đánh dấu trên tờ báo lúc trước. Bên ngoài cửa hàng này có hơn hai mươi dị tộc đang sắp thành một hàng dài, có lẽ đều đến vì danh ngạch tập sự pha chế thuốc kia.

"Xem ra bên trong Hồng Hoàng Vạn Tộc, truyền thừa tri thức có vấn đề lớn, ma pháp sư trân quý như vậy sao?"

Ngô Minh nói thầm trong bụng, trên mặt không biểu hiện ra điều gì. Hắn tiến vào xếp hàng, đồng thời bắt đầu quan sát những dị tộc này.

Hai mươi mấy người dị tộc, Ngô Minh thấy được một nam tử Elf, còn có một tiểu yêu tinh đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, sau lưng có đôi cánh mỏng, còn lại là một ít thú nhân, bán thú nhân, còn có một thú nhân sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, chắc là Huyết tộc(*)? Còn có một Gnome, tuy rằng hơi cao hơn so với Gnome bình thường khác, nhưng lại không giống người lùn.

()Huyết tộc: Ma cà rồng*

Hai mươi mấy người dị tộc đứng xếp hàng, sau đó lại có mười mấy dị tộc khác đến gia nhập. Xem ra cạnh tranh rất khốc liệt, Ngô Minh mặc dù tỏ ra bình tĩnh, nhưng trong nội tâm cũng bắt đầu có chút thấp thòm không yên.

Sau hơn hai tiếng đồng hồ, rút cuộc đến phiên hắn. Hắn tiến vào trong cửa hàng, thấy có một ít ống nghiệm, cốc chịu nóng, cân thiên bình các loại, còn có một ít thảo dược mà hắn không nhận ra.

"U hờn? Thật sự là hiếm thấy."

Trong gian trong, một Gnome đang ngồi đó cầm một tửu thuốc, hắn vừa hút thuốc vừa nói: "Ta là ma pháp sư tập sự Albans, học trò của ma pháp sư Lauris? Kim Nhân đại nhân, hiện tại muốn thu nhận một người học pha chế thuốc, các người thật đúng là may mắn a, nói đi, người có ưu điểm gì?"

Ngô Minh thiếu chút nữa chửi mẹ, loại phỏng vấn này hắn chưa thấy bao giờ, lập tức cẩn thận nói: "Ta mới sống lại hôm qua, cũng không biết trước kia đã làm cái gì."

"Sống lại hôm qua?" Gnome Albans thấy hứng thú, hắn đứng lên nhìn kỹ Ngô Minh, lại đưa tay tại trong hư không vẽ ra một vài ký hiệu, một lát sau hắn gật đầu nói: "Ừ, đúng là mới sống lại, hơn nữa lại là tự nhiên mà sống lại, còn chưa có ấn ký của pháp sư gọi hồn, vậy thời gian của ngươi cũng không nhiều rồi, phải kiếm được ít nhất một khối ma thạch trước khi đánh mất lý trí, nếu không chỉ sợ ngươi cũng sẽ bị ném lên sàn đấu... Ta là người hảo tâm, như vậy đi, ta cho ngươi một cơ hội, thấy những dược liệu kia không? Dựa vào trực giác của ngươi phân phối chế thuốc cho hợp lý, chỉ cần có thể làm ra bất cứ một loại thuốc nào, ta sẽ lập tức thu nhận ngươi, thế nào?"

Lập tức cái rầm! Cơ hội cái rầm!

Ngô Minh thật muốn chửi um lên, dược liệu chỗ này ước chừng có hai mươi loại, nếu để cho người không hiểu gì về dược lý học đi chế thuốc, khả năng thành công đến một phần vạn cũng không có, cơ hội cái rầm gì, đây rõ ràng là trực tiếp cự tuyệt!

Ngô Minh cũng không nhiều lời, hắn đi thẳng tới chỗ để dược liệu, nhẹ nhàng cầm mỗi một thứ lên, đồng thời Thủy Vận Quyết trong cơ thể âm thầm vận hành, rất nhanh, mỗi loại dược liệu đều được phân tích trong ý thức của hắn.

Thủy Vận Quyết mặc dù là công pháp tu chân rất bình thường, nhưng vẫn là công pháp tu chân, hơn nữa là công pháp tu chân chính thống, mà tu chân sở dĩ mạnh hơn ma pháp, chính là do tính truyền thừa cùng tính phân tích của công pháp tu luyện.

Ma pháp nhất hệ, trước tiên là quán chú thiên địa năng lượng trôi nổi vào cơ thể, mở rộng ý thức hải, đồng thời ngưng kết những năng lượng trôi nổi này thành ma lực. Sau khi đã có ma lực, ma pháp sư bắt đầu học tập các loại công thức ma pháp, sau đó có thể phát động đủ loại hình ma pháp. Nhưng! Trừ khi là thuật sĩ sáng tạo, nếu không thì các ma pháp sư bình thường đều chỉ có kiến thức nửa vời đối với việc tại sao các công thức ma pháp này vận hành, thậm chí ngay cả người sáng tạo ra chúng cũng có khả năng là kiến thức nửa vời, bọn họ chỉ biết là làm như vậy thì sẽ tạo ra hiệu quả ma pháp như vậy, nhưng lại không hiểu bản chất sự vận hành của ma pháp.

Giống như có người có thể vẽ ra hình tròn, nhưng lại không biết tính diện tích, số Pi..., hoặc đã biết được công thức tính diện tích, số Pi, nhưng lại không biết những công thức đó từ cơ sở nào mà thành.

Mà công pháp tu chân chính thống lại bất đồng, cho dù là công pháp tu chân chính thống sơ cấp nhất, bản chất cũng đã có được nhiều loại công năng phân tích, trong đó công năng phóng đại là thứ nhất, phân tích vật chất là thứ hai. Nghe nói sau khi đạt tới kim đan kỳ, công pháp tu chân chính thống thậm chí có thể trực tiếp làm cho người sử dụng nhìn thấy được vật chất cấp độ nguyên tử, đồng thời năng lực tính toán, năng lực phân tích, năng lực tư duy logic càng được phóng đại. Vì vậy, Tu chân giả chính thống không quá quan trọng tới cấp độ năng lượng là Kim Đan hay Nguyên Anh, thứ bọn họ quan tâm chính là khả năng lý giải và quy nạp tri thức.

Ngô Minh tiếp xúc với những dược liệu này, sau đó theo sự phân tích của Thủy Vận Quyết chọn lựa trong đó ba loại, lại dùng cân thiên bình cân một chút. Đến một bước này, gã Gnome kia đã tròn lón hai mắt, mà đến khi Ngô Minh bỏ hết dược liệu vào cốc chịu nóng, thêm chút nước, nung lên trong lửa, chất lỏng bắt đầu hiện ra màu xanh nhạt, tẩu hút thuốc trong tay gã Gnome đã rơi xuống đất, hắn vội vàng chạy tới chỗ Ngô Minh.

"Đề đó, đề đó, ta ném, ta ném."

Gnome cũng không sợ bị phỏng, cầm cốc chịu nóng trên tay nửa ngày, dùng ngón tay chạm rai chạm một chút rồi dứt vào mồm, một lúc sau hắn nói với Ngô Minh với vẻ ngạc nhiên vô cùng: "Người có được một bộ phận trí nhớ khi còn sống à? Nhưng khi còn sống người là nhân loại a, người nào lại nhầm chán tới mức đi dạy bảo nhân loại được lý học?? Nghĩ không ra, nghĩ không ra..."

Ngô Minh thật thà cười nói: "Như vậy ta hợp cách sao?"

Gnome cũng không nói chuyện, buồm cốc chịu nóng xuống rồi đi tới đi lui, một lúc sau mới lên tiếng: "Ta ta cũng không gạt người, vị trí này ta vốn định lưu cho đồng tộc, chính là gã Gnome xếp hàng bên ngoài kia. Hắn là con của một người bà con của một người chị của một người dì của một vị bằng hữu của một người anh họ xa của ta. Tuy rằng hơi xa một chút, nhưng dù sao cũng là đồng tộc trong bộ lạc, bản thân Gnome chúng ta có được năng lực cảm giác ma pháp, chỉ cần hắn trở thành người pha chế thuốc tập sự, nói không chừng đến lúc nào đó sẽ được đạo sư vừa mắt. Nếu bộ lạc chúng ta có hai ma pháp sư tập sự, nghĩ đến vị trí của tộc sẽ cao hơn một chút..."

Nói đến đây, sắc mặt Gnome âm tình bất định, ngay khi Ngô Minh âm thầm đề phòng, sợ hắn muốn giết người, à không, là giết hồn diệt khẩu, Gnome lại nói: "Lão sư chỉ cho ta thu một gã tập sự học pha chế thuốc, nhưng thiên phú của người thật sự rất tốt, ta không nỡ bỏ, nói thật, ta không giỏi dược lý học, vị đồng tộc kia của ta thì ngay cả dược lý là cái gì cũng không biết, tương lai nếu cái cửa hàng này lỗ vốn, ta cũng khó nhìn mặt đạo sư, vì vậy... Ta sẽ đi gặp đạo sư ngay bây giờ, nói chung là phải thu nhận người ngay, người ở đây chờ ta, ta sẽ lập tức trở lại."

Nói xong, gã Gnome cũng không đợi Ngô Minh trả lời, trực tiếp quay người lao ra khỏi cửa hàng, mặc kệ Ngô Minh ở trong đó.

Ngô Minh ngây ngốc đứng ở trong cửa hàng, nhất thời hắn cũng không biết nên khóc hay nên cười mới phải.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 3: Ma pháp sư tập sự

Dịch: No Name

Ngô Minh đứng trong cửa hàng, cũng không đi trộm bất cứ vật gì. Chưa nói đến việc trong cửa hàng này có thể có các loại cạm bẫy ma pháp hay không, hắn thực sự không để vào mắt những thứ này, giá trị có thể có mấy ma thạch? Bản thân hắn có Chủ Thần không gian ban sơ, tiềm lực tương lai không thể hạn lượng, muốn gì mà không có? Làm sao có thể bị mấy thứ này cám dỗ?

Hắn tùy ý tìm một cái ghế ngồi xuống, thần sắc tự nhiên chờ đợi.

Mà bên trong tháp pháp sư năm tầng, Gnome Albans đang cung kính nói với một gã pháp sư khô lâu. Pháp sư khô lâu nghe xong liền điểm ngón tay vào một tấm gương bên cạnh, trên mặt gương lập tức hiện lên hình ảnh Ngô Minh ngồi trong cửa hàng.

"U hồn sao? U hồn nhân loại tân sinh... Đúng rồi, mấy ngày trước đây, vì tạo vật kia mà giết mười vạn nhân loại, tuy rằng hầu như đều bị rút lấy linh hồn,

nhưng có khả năng lẻ tẻ bỏ sót, mà những linh hồn này cũng có khả năng chuyển biến thành u hồn, đây cũng có thể giải thích được, chỉ là tại sao hắc có trí nhớ đối với được lý học? Cho dù đời trước từng tiếp xúc qua được tê học, nhưng một khi chuyển biến thành Undead, đời trước cũng tương đương với hư vô rồi... hay là thiên phú được lý học bẩm sinh? Thậm chí là thiên phú ma pháp sư?"

Đời này, thậm chí không chỉ đời này, bất kỳ thế giới trong đa nguyên vũ trụ, kể cả thế giới vô ma đều có khái niệm về thiên phú, chỉ là kiểm tra đo lường thiên phú ở thế giới vô ma rất khó khăn, thường thể hiện ra bên ngoài là các loại thiên tài. Còn trong thế giới hữu ma, có thể dựa vào thủ đoạn siêu phàm tiến hành kiểm tra đo lường, và thiên phú ma pháp sư không thể nghi ngờ là một loại thiên phú đặc biệt, thậm chí là một trong vài loại thiên phú cao cấp nhất.

Pháp sư khô lâu suy nghĩ một lúc lâu rồi nói với Gnome Albans: "Người đi đem tên u hồn kia đến đây, ta sẽ kiểm tra thiên phú về ma pháp của hắc, còn nữa, ta cho phép người tuyên nhận hai gã pha chế thuốc tập sự, nhưng chi phí tiêu dùng của một tên trong đó do người tự bù vào, thế nào?"

Gnome Albans nghe vậy vui vẻ, lại nói: "Đạo sư, ta bù vào, ta bù vào, nhưng nếu u hồn này thật có thiên phú được sư, vậy hắc phải trả công cho ta, không, ý của ta là, hắc phải làm việc cho tiệm của ta, trả hết phần bù vào của ta mới được."

Pháp sư khô lâu không nói được lời nào, chỉ nhìn chằm chằm vào Gnome Albans. Albans bị nhìn mấy giây sau liền cúi đầu, cung kính nói: "Đạo sư, ta lập tức mang u hồn này tới."

Rất nhanh, Gnome Albans rời khỏi tháp pháp sư, lúc này sau lưng Pháp sư khô lâu bỗng có âm thanh trên choker nói: "Lauris, người tội gì lại đi thu một tên Gnome làm ma pháp sư tập sự? Dù hắc có thiên phú cảm nhận ma lực thì như thế nào? Tộc Gnome đều là một đám miệng lưỡi trơn tru, bọn họ rất thích hợp hơn làm hướng đạo hoặc buôn bán gì đó. Làm Ma pháp sư, ha ha, ta cảm thấy bọn họ làm ảo thuật gia thích hợp hơn đấy."

Pháp sư khô lâu không nói lời nào, chỉ một mực trầm mặc.

Gnome Albans rất nhanh đã về tới cửa hàng, hắc vội vàng kéo Ngô Minh đi đến tháp ma pháp năm tầng, trên đường đi còn không ngừng dặn dò Ngô Minh không nên nói lung tung, đạo sư của hắc chán ghét người thích nói nhiều, ưa thích im lặng vẫn...

(Thiết tình nhìn không ra loại khuynh hướng này, không phải người nói rất nhiều sao, ma pháp sư này vẫn thu người làm ma pháp sư tập sự, chẳng lẽ là tình cực tự động(*)?)

()Tình cực tự động: vì quá yên tĩnh nên cần có não nhiệt, biến động*

Trong lòng Ngô Minh liên tục nói thầm, nhưng sau khi nhìn thấy tháp ma pháp năm tầng hắc liền trở nên lo lắng. Kỳ thật nếu có thể, hắc thật sự không muốn tiến vào trong ngọn tháp này chút nào. Một khi tiến vào, tính mạng của hắc coi như hoàn toàn nằm trong tay của ma pháp sư trong đó. Loại sinh tử không nằm trong tay của bản thân này thật sự không dễ chịu chút nào, nhưng bây giờ là bắt buộc, hắc chỉ có thể theo gã Gnome tiến vào bên trong tháp.

Đây là tháp ma pháp tạo hình kiểu cũ phổ biến, do phù văn tổ hợp với tài liệu ma pháp tạo thành, mà không phải cấu thành từ các loại máy móc thiết bị như thời đại Hồng Hoang Thiên Đình. Bên trong sảnh tầng một, một bộ xương khô mặc trường bào ma pháp đang đứng ở đó. Thứ đầu tiên Ngô Minh thấy là bộ xương này dùng hoàng kim khảm nạm trên hai mắt, quả nhiên không hổ cái danh xưng Kim Nhãn.

Pháp sư khô lâu nhìn chằm chằm vào Ngô Minh mấy giây rồi gật đầu nói: "Người đứng là u hồn mới ra đời, trên thân cũng không có ấn ký của pháp sư gọi hồn hoặc ma pháp sư khác. Dựa vào tinh thần lực của người mà tính toán, tối đa hai mươi ngày sau người sẽ mất đi trí lực, hai mươi ngày, một tân nhân phải kiểm được ít nhất một khối ma thạch, đây chính là vô cùng khó khăn."

"Lão sư có thể cho hắc ấn ký a." Gnome Albans lại nhìn không được mở miệng nói: "Lấy thực lực tiếp cận Đại Ma Pháp Sư của lão sư, tùy tiện trao cho hắc một ấn ký chỉ là chuyện tốn vài giây đồng hồ, đơn giản vô cùng a."

Pháp sư khô lâu quay cái sọ nhìn về phía Gnome Albans, cũng không nói chuyện, Gnome Albans thấy thế thì lập tức cúi đầu không dám nói tiếp nữa, cách nửa ngày, Pháp sư khô lâu mới nói với Ngô Minh: "Dựa vào cái gì ta phải giúp người? Không sai, chế tạo ấn ký đối với ta mà nói rất đơn giản, nhưng trong thế giới của ma pháp sư chỉ có trao đổi đồng giá, người có thể xuất ra ba khối ma thạch sao? Ấn ký của ta có giá ít nhất ba khối ma thạch, người đưa ra được sao? Nếu không đưa ra được, dựa vào cái gì ta phải giúp? Còn một vấn đề nữa, người nói người không nhớ rõ điều gì, vậy người làm thế nào biết Albans đang tuyên nhận tập sự? Người phải không đọc được chữ viết mới đúng?"

Về việc này, Ngô Minh đã sớm nghĩ ra lý do thoái thác, hắc liền nói thẳng: "Sau khi ta tỉnh lại cũng không biết bất cứ điều gì, cũng không biết mình là ai, kết quả khi đang đi dạo trên đường đã gặp một Dã thú nhân hảo tâm cùng với một người lùn. Dã thú nhân kia đã tiếp tế ta, cho ta ở lại trong khách sạn của hắc. Về việc tuyên tập sự, cũng là nhân viên trong khách sạn nói cho ta biết đấy, là chỉ cho ta xem từ một tờ báo."

Pháp sư khô lâu gật đầu nói: "Đúng rồi, lão sư nhân Ruby, hắc đúng là thường tiếp tế cho người qua đường, cũng có một cái khách sạn, phương diện này cũng phù hợp... Hiện tại ta sẽ cho người hai bài kiểm tra, một là kiểm tra thiên phú được tê học, hai là kiểm tra thiên phú về ma pháp. Hai bài khảo thí sẽ quyết định vận mệnh kế tiếp của người, người có đồng ý kiểm tra?"

Ngô Minh lại nói: "Hiện tại ta đã đến bước đường cùng, vì vậy ta đồng ý."

Pháp sư khô lâu gật đầu, liền chỉ thị Gnome Albans lấy hơn mười loại thực vật, sau đó muốn Ngô Minh một hơi phân biệt được liệu trong đó, cái nào là thực vật có độc, cái nào là cỏ dại. Ngô Minh cũng không khách khí, cầm những thực vật này lên tay, tiếp theo nói ra đặc tính của chúng. Khi hắc bỏ xuống loại thực vật cuối cùng, pháp sư khô lâu không nói một lời, mà Gnome Albans thì lộ ra vẻ kinh hãi.

Pháp sư khô lâu lại lấy ra một quả cầu thủy tinh, cho Ngô Minh đặt bàn tay lên quả cầu, Ngô Minh cũng nghe theo, rất nhanh, trên quả cầu thủy tinh hiện ra ánh sáng màu lam, Gnome Albans lập tức lớn tiếng kêu lên: "thiên phú ma lực hệ thủy, ha ha, giống như ta cũng là thiên phú ma pháp hệ thủy, khó trách ngươi có thiên phú về được thảo, ha ha ha, quả nhiên..."

Pháp sư khô lâu lại quay đầu lâu của nó về phía Gnome Albans, Gnome Albans vội vàng che miệng lại, tỏ vẻ bản thân không nói một lời, pháp sư khô lâu vẫn không nói lời nào, tiếp tục đưa cho Ngô Minh một quyển trục vẽ đầy phù văn, muốn hắn ghi nhớ trong vòng mười giây, sau đó thử cầu thành phù văn này trong một quả cầu thủy tinh khác.

Mà khi Ngô Minh bắt đầu thực hành, một kết cấu phù văn ba tầng hiện ra bên trong quả cầu thủy tinh, chứng kiến cái này, Gnome Albans lớn tiếng kêu lên: "Sai rồi sai rồi, ối, đáng tiếc, như thế nào biến thành ba tầng, đây là cái gì a, ta lúc ấy nhớ chỉ có một phần ba là nhiều rồi, sai rồi a..."

Rốt cuộc, pháp sư khô lâu không thể nhìn thêm được nữa, đưa tay điểm một cái, một đạo hào quang âm đậm lập lòe, Gnome Albans lập tức biến thành một con cóc, nhảy cả dưng cả dưng trên sân nhà, rốt cuộc không mở miệng được nữa.

Pháp sư khô lâu nhìn sắc mặt Ngô Minh càng ngày càng kém, thân thể cũng mơ hồ có chút âm đậm, hắn lại nói: "Đã đủ rồi, dừng lại đi."

Ngô Minh vội vàng bỏ tay xuống, chính hắn cũng cảm giác được tinh thần lực của mình tiêu hao khá nhiều, lập tức không dám nói thêm điều gì, chỉ nhìn pháp sư khô lâu, và pháp sư khô lâu lấy quả cầu thủy tinh nhìn thật kỹ, một lúc sau mới thở dài nói: "Nguyên lai là như vậy, kết cấu chân chính của ma pháp cấp một này lại là lập thể, hơn nữa là tam trọng lập thể... Ngươi, ừ, rất tốt, ngươi đồng ý làm học trò của ta không?"

"Tại sao?" Tuy Ngô Minh muốn phải lập tức đồng ý, nhưng mọi thứ dường như có chút đột ngột, hắn đành cố gắng nhẫn nại mà tỏ ra ngây thơ hỏi.

Pháp sư khô lâu lại nói: "Ta từng là một Elf, nghe đạo sư của ta nói qua, thiên phú về ma pháp thật ra cũng chia làm vài loại, trong đó thiên phú về ma pháp cao cấp nhất chính là năng lực phân tích, còn những thứ như khả năng ghi nhớ, khả năng tư duy logic, cùng với thiên phú ma lực gì đó, quả thực là không đáng một đồng so với thiên phú phân tích. Chỉ là loại thiên phú phân tích này cực kỳ hiếm thấy, trong nghìn vạn người chưa chắc có một. Đạo sư của ta cũng chỉ nghe nói, chứ chưa từng gặp qua, rằng theo truyền thuyết cổ xưa, tộc Logic - xếp vị trí thứ ba của Hồng Hoàng Vạn Tộc, mỗi một tộc nhân đều có được thiên phú về năng lực tư duy logic và năng lực phân tích, cho nên mới có thể trở thành tộc xếp thứ ba của Hồng Hoàng Vạn Tộc. Và cái gọi là năng lực phân tích, chính là phân tích ra sự liên hệ bên trong vạn vật, sau đó tổng kết và quy nạp ra tri thức."

"Quyển trục ma pháp này là pháp thức của ma pháp cấp một Arcane Missiles. Nghe nói Arcane Missiles chân chính có thể theo thực lực của ma pháp sư đề thăng mà đồng thời trở nên mạnh hơn, nhưng ta chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa từng nghe nói, nguyên lai huyền bí lại giấu trong kết cấu tam trọng lập thể, chỉ có như vậy mới có thể làm cho pháp thuật dựa theo thực lực của người sử dụng mà trở nên mạnh hơn. Hiện tại nếu ta sử dụng ma pháp này, có thể trong một lần duy nhất phát ra năm quả Arcane Missiles, nhưng ma lực tiêu hao vẫn không hề thay đổi, đây mới thực sự là Arcane Missiles. Mà ngươi lại có thể tái hiện được bản chất của nó, hiển nhiên ngươi có thiên phú về năng lực phân tích."

Nói đến đây, pháp sư khô lâu nói với Ngô Minh: "Ta thu ngươi làm ma pháp sư tập sự, mỗi mười ngày sẽ giảng cho ngươi tri thức ma pháp trong hai giờ, pháp sư của ta ngoại trừ thư tịch ma pháp của tầng cao nhất, sách ở nơi khác có thể mặc cho ngươi học tập. Ngươi sẽ được dạy đọc và viết, cũng có thể đeo theo huy hiệu ma pháp của ta, bên trong thành Kim Hà này, an toàn của ngươi sẽ do ta đảm bảo. Những điều khoản này sẽ được ký kết trong khế ước vận mệnh, được Mệnh Vận Trường Hà giám sát bảo vệ, đương nhiên, ngươi cũng có nghĩa vụ của mình."

"Mỗi ba mươi ngày phân tích cho ta một pháp thức ma pháp trong cực hạn của ngươi, đồng thời sau khi ngươi trở thành Ma pháp sư chính thức, ngươi phải phục vụ cho ta năm năm, những việc này đều sẽ được ký kết trong khế ước ma pháp sư, ta sẽ trả thù lao cho ngươi. Ngoài ra, khi ngươi trở thành ma pháp sư cấp hai, cùng ta tiến hành một nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ gì?" Ngô Minh lập tức nói: "Những thứ khác ta đáp ứng, những điều kiện này rất hậu đãi, coi như là có ân tình đối với ta, nhưng nhiệm vụ có thể dính đến sinh tử, ta thực sự muốn hỏi cho rõ ràng."

Pháp sư khô lâu nhìn chằm chằm Ngô Minh nửa ngày, rồi mới lên tiếng: "Bảo thù, ta phải về tộc địa của loài Elf báo thù, đồng thời phải lấy được huyết dịch cùng huyết nhục có quan hệ huyết thống với ta, một ma pháp cần sử dụng những thứ này, khả năng nguy hiểm rất cao, ngươi có thể lựa chọn đáp ứng hoặc không đáp ứng."

"... Khoảng bao lâu ta mới có thể trở thành ma pháp sư cấp hai, hoặc có thể nói, ngươi cần phải chuẩn bị bao lâu mới có thể trở về báo thù?" Ngô Minh lại hỏi.

"Mười năm, thời gian mười năm đủ cho ngươi trở thành ma pháp sư cấp hai rồi, thiên phú của ngươi trong nghìn vạn người chưa chắc có một, vậy là đủ rồi. Và mười năm, cũng đủ cho ta hoàn thành chuẩn bị." Pháp sư khô lâu nói.

"Tốt."

Thời gian mười năm, Ngô Minh nhẹ nhàng thở ra, mười năm, hắn lại có Chủ Thần không gian ban sơ trong tay, trong vòng mười năm không biết hắn đã có thể đạt đến trình độ nào, Nguyên Anh kỳ có chút khoa trương, nhưng Kim Đan kỳ có lẽ hoàn toàn không thành vấn đề.

Ngô Minh lập tức quỳ xuống nói: "Đạo sư, chúng ta hãy ký kết khế ước."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Phân tích ấn ký

Dịch giả: No Name

"Tuy rằng bây giờ ngươi đã là học trò của ta, ta có thể chế tạo ấn ký cho ngươi miễn phí, nhưng việc này lại liên quan đến tiềm lực phát triển trong tương lai của ngươi. Một khi nhận được ấn ký của ta, trừ khi ngươi có thể phá vỡ vách ngăn, từ sâu trong nội tâm bắn ra suối nguồn bất diệt, nếu không thì thực lực của ngươi vĩnh viễn sẽ không thể vượt qua được ta. Vì thế ta không đề nghị ngươi nhận ấn ký của ta, hoặc đi mua ấn ký từ bất kỳ người nào khác."

"Hiện tại cách thời điểm ngươi đánh mất lý trí còn khoảng hai mươi ngày, ở trong tháp ma pháp này còn có thể gia tăng thời gian thêm mười ngày, cũng tức là ba mươi ngày, bản thân ngươi lại là u hồn thể, u hồn thể có hấp thụ năng lượng âm, tuy rằng không phải là ma lực, nhưng có thể miễn cưỡng vận dụng. Ta sẽ cố ý cho tháp ma pháp mở ra thông đạo có năng lượng âm và cho ngươi có được quyền hạn nhất định, ngươi cứ ở đây phân tích ấn ký. Ngươi có thiên phú về năng lực phân tích, trong ba mươi ngày này có thể đánh bạc một lần, nếu thật sự không thành, khi đó ta sẽ cho ngươi ấn ký ma pháp của ta."

Tạm thời không nói tới việc Pháp sư khô lâu này có che giấu gì hay không, ít nhất biểu hiện bên ngoài của hắn thực sự không tệ, là một người rất tốt. Ngô Minh đọc kỹ các điều khoản của khế ước ma pháp, đặc biệt chú ý xem có từ ngữ dư thừa nào hay không, những thứ đó kỳ thật đều có thể là cạm bẫy trong khế ước ma pháp. Hắn còn vận hành Thủy Vận Quyết dò xét lại thật kỹ, xác nhận không có bất cứ cạm bẫy nào, rồi mới chịu ký vào khế ước này.

Nghiêm túc mà nói, pháp sư khô lâu đưa ra khế ước ma pháp thật sự là có lương tâm vô cùng, cho dù tại thời đại Hồng Hoàng Thiên Đình, đã có Thiên Đình chấp pháp giám sát, tu chân chính thống cũng không nhắc lại, nhưng có một số người trẻ tuổi đầu óc có vấn đề, tự cho là thiên tư không như người thường, lại lựa chọn học tập ma pháp. Mà các tháp ma pháp đều do tư nhân tự xây dựng, mà muốn học tập ma pháp, không thể không đến tháp ma pháp. Vì vậy những thanh niên nào tàn đó đi ký kết các loại khế ước không bình đẳng, tiêu tốn mấy chục năm, thậm chí trên trăm năm thanh xuân trong đó. Mãi tới khi bọn họ học tập có sở thành, tham dự chiến tranh khai phá các thế giới, tùy tiện một Tu chân giả chính thống ngang cấp có thể chỉ thị hơn mười hơn trăm gã Ma pháp sư. Khi đó, những con người tài giỏi này mới nhận ra lúc trước mắt mình bị mù cỡ nào.

So sánh với những trường hợp trên mà nói, các điều khoản của pháp sư khô lâu đã tương đối khoan dung, thậm chí có thể coi là một loại ban ơn. Trong lòng Ngô Minh thật sự cảm kích, bất quá có thể tưởng tượng, nhiệm vụ kia rất quan trọng đối với Pháp sư khô lâu, vì vậy nó mới ra sức bồi dưỡng vây cánh thực lực, thấy thiên phú của Ngô Minh là lập tức làm ra quyết định, mà nhiệm vụ kia đoán chừng không hề đơn giản.

Nhưng vậy thì như thế nào? Ngô Minh rất rõ ràng trong lòng.

Vẫn là câu nói kia, không nên xem thường ân cứu của một kẻ xuyên việt, chỉ cần không vẫn lạc, tương lai sẽ có thời điểm hắn báo đáp. Mười năm, Ngô Minh đã suy nghĩ kỹ con đường phát triển của bản thân trong mười năm, đầu tiên tự nhiên là đề tăng thực lực đến Trúc Cơ, đó là điểm khởi đầu của siêu phẩm bất diệt. Khi đã đến Trúc Cơ, người tu chân mới bắt đầu trở nên vượt trội hơn so với tất cả con đường khác, đặc biệt là Tu chân giả chính thống, Trúc Cơ Kỳ chính là lần biến chất thứ nhất, khi đó hắn có thể phân tích vạn vật, hơn nữa có thể bắt đầu rèn ra khí cụ tu chân của mình.

Mà Kim Đan Kỳ chính là lần biến chất thứ hai, có thể hợp ý và khí, ví dụ như tạo vật được xưng là mạnh nhất mà Kim Đan Kỳ có thể chế tạo ra, Đầu Suất Bát Quái Lô, cần một tia Tiên Thiên Từ Hóa mới có thể chế tạo, độ khó thu thập rất lớn. Nhưng một khi chế tạo thành công, người sử dụng hoàn toàn có thể dễ dàng đánh chết bất kỳ tồn tại nào không phải cấp bốn, thậm chí khi còn ở cấp ba cũng có thể đánh chết cấp bốn.

Mười năm, Ngô Minh lưng tựa Chủ Thần không gian ban sơ, chính hắn cũng không biết mình có thể đi đến bước nào, nhưng trước mắt nhân tình này hắn đã nhận, cùng lắm thì đến lúc đó giúp pháp sư khô lâu hoàn thành tâm nguyện báo thù, coi như chấm dứt đoạn nhân quả này.

Ngô Minh suy nghĩ xong lập tức yên lòng, thân nhiên tiến nhập thông đạo năng lượng âm của tháp ma pháp, bắt đầu cẩn thận phân tích quyền trực ấn ký pháp sư khô lâu đưa cho.

Tuy rằng bây giờ Ngô Minh còn chưa Trúc Cơ, nhưng công pháp hắn luyện tập là công pháp tu chân chính thống nhất, dưới sự phân tích của Thủy Vận Quyết, kỳ thật chỉ cần mười mấy giờ là đã có thể phân tích rõ ràng nội dung trong quyền trực.

Cái gọi là ấn ký ma pháp, có thể coi là một loại ấn ký gia trì con đường vận chuyển của năng lượng.

Đơn giản mà nói, tất cả Undead đều cần thu nạp năng lượng âm để duy trì sinh mệnh, hoặc có thể nói là sinh mệnh Undead, mà loại năng lượng âm này lại ăn mòn thần trí của bọn họ, vì vậy tuyệt đại đa số Undead tự sống đều dần dần trở nên cuồng bạo và vô trí. Ấn ký ma pháp có thể giải quyết vấn đề này, đó chính là kiểm soát năng lượng âm mà bản thân hấp thụ, truyền hết bộ phận năng lượng âm dư thừa - thứ có khả năng ăn mòn thần trí cho người chế tạo ấn ký, cũng chính là Ma pháp sư, Pháp sư gọi hỗn các loại. Những tồn tại này có thể thu phần năng lượng âm này chuyển hóa thành ma lực.

Đây là cách làm đơn giản nhất, đương nhiên, bản thân tự trở thành các loại chức nghiệp siêu phẩm có khả năng hấp thụ năng lượng trôi nổi như Ma pháp sư, Pháp sư gọi hồn, hoặc là Vu sư, đây cũng là một biện pháp, nhưng thời gian lại không đủ, bị năng lượng âm ăn mòn, trừ khi là thuộc loại Undead đặc thù, nếu không thì căn bản không có đủ thời gian trở thành siêu phẩm giả. Vì vậy cũng chỉ còn lại hai biện pháp, hoặc là tự bản thân chế tạo ra ấn ký ma pháp, hoặc là mua ấn ký ma pháp do người khác chế tạo.

Mua sắm ấn ký ma pháp của người khác có tai hại, tai hại chính là thực lực người mang ấn ký không thể nào vượt qua nguyên chủ, đây là chênh lệch mật

độ năng lượng, bởi vì mật độ năng lượng hai đầu thông đạo bất đồng, sinh ra sự áp chế về mặt năng lượng, vì vậy người mang ấn ký không thể nào vượt qua nguyên chủ. Về phần đốt lên nguồn suối bất diệt, cái này Ngô Minh cũng biết rõ từ Internet của Hồng Hoang Thiên Đình. Đó là cái gì? Đó là khởi đầu của sự bất diệt, nói theo kiểu của ma pháp nhất mạch, đó chính là Bán Thần, thứ đốt lên chính là thần hỏa, trong ngàn vạn người, không, hẳn là trong hơn trăm triệu người siêu phàm đều không nhất định có thể sinh ra một vị, độ khó còn lớn hơn nhiều so với từ cấp ba đi đến cấp bốn!

Trên thực tế, Ngô Minh chỉ cần tối đa một ngày rưỡi để hoàn thành việc phân tích, ba mươi sáu tiếng đồng hồ dư dãi, nhưng như vậy thật sự quá mức bất thường rồi, mạnh mẽ một bước là thiên tài, mạnh mẽ hai bước chính là tiên đế; lúc trước hắn đã thể hiện hơi quá trước mắt Ma pháp sư kia, hiển tại không thể quá mức để người khác chú ý, dứt khoát yên tĩnh chờ đợi trong Ma pháp tháp, giả vờ tốn năm ngày để phân tích ra, đồng thời cũng phân phó người hầu trong ngọn tháp đi báo thư cho khách sạn Sư nhân.

Năm ngày lần lượt trôi qua. Trong năm ngày này cũng không xuất hiện điều gì bất thường, pháp sư khô lâu dường như có thí nghiệm quan trọng của mình, trong năm ngày cũng không xuất hiện một lần nào. Nhưng Ngô Minh làm sao dám tỏ ra lãnh đạm? Nơi này chính là tháp ma pháp, người chẳng biết gì thì cũng thôi, nhưng hắn lại biết rõ cơ chế của tháp ma pháp, phạm là tháp ma pháp thì sẽ có tháp linh, đây là một loại linh thể trí tuệ nhân tạo, có thể giám sát và điều khiển toàn bộ hoạt động của tháp ma pháp; tất cả hành vi của hắn, từ ngôn ngữ, động tác, về mặt... đều được ghi chép lại, pháp sư khô lâu nếu có hứng thú thì đến bên trong ruột hắn có bao nhiêu phân cũng có thể biết rõ.

Vì vậy trong khoảng thời gian năm ngày này, Ngô Minh cố gắng kìm nén tính tình mà chờ đợi trong yên lặng. Chờ đến khi năm ngày trôi qua, hắn lập tức bắt đầu, không đến hai phút đã chế tạo ấn ký hoàn tất. Mà ngay khi hắn chỉ vừa chế tạo xong, pháp sư khô lâu đã xuất hiện bên ngoài thông đạo năng lượng âm, đưa hắn đến đại sảnh trong tháp ma pháp.

"Năm ngày, còn ưu tú hơn dự đoán của ta." Pháp sư khô lâu mặt không biểu tình, được rồi, đầu lâu xương sọ cũng đâu thể biểu hiện ra thái độ gì được, hai khối hoàng kim khảm nam trên hai hốc mắt của nó tỏa ra hào quang, nhìn kỹ Ngô Minh nửa ngày, liền gật đầu nói:

"Rất tốt, ấn ký được chế tạo vô cùng hoàn mỹ, quả nhiên không hổ là thiên phú về năng lực phân tích, như vậy từ hôm nay trở đi, cứ mười ngày người có thể yêu cầu ta giảng bài hai giờ, đồng thời, người cũng có thể tùy ý đi đến cửa hàng thuốc hỗ trợ, mỗi một lọ thuốc chế tạo được người có thể rút ra một phần mười lợi nhuận. Sau đó là tháp ma pháp của ta, ngoại trừ tầng cao nhất, những khu vực khác khác người có thể tiến vào, nhưng phải chú ý sự nhắc nhở của tháp linh, có một vài khu vực, đặc biệt là phòng thí nghiệm ma pháp có các loại cấm chế, người phải cẩn thận. Giáo sư dạy chữ sẽ đến vào ngày mai, người có thể tùy ý thỉnh giáo hắn, phương diện sách vở thì ở tầng ba..."

Pháp sư khô lâu nói cho Ngô Minh biết tất cả thông tin cụ thể bên trong tháp ma pháp, sau khi nói xong, Ngô Minh vốn định cáo từ, lúc này pháp sư khô lâu ném ra một túi vải, nói tiếp: "Trong này có năm khối ma thạch, hai mươi mấy khối linh hồn thạch, người có thể đi thuê phòng trọ lân cận, U hồn tộc tuy rằng không thể ăn đồ ăn bình thường, nhưng người cũng phải bổ sung một ít linh hồn, trên thị trường đều có bán, linh hồn nhân loại tốt nhất, tiện nghi và số lượng lớn, đừng nghe lời rao bán của đám thương nhân về linh hồn của các chủng tộc khác, giá cả đắt đỏ, trừ khi là linh hồn của người siêu phàm, nếu không thì chẳng khác biệt nhiều lắm so với linh hồn của nhân loại. Kế tiếp không còn chuyện gì nữa rồi, người có thể đi giải quyết vấn đề cá nhân, nhưng hãy nhớ kỹ, sức mạnh mới là căn bản, ma pháp chính là sức mạnh lớn nhất, ta kỳ vọng có thể trong vòng một năm, thấy được người khắc ấn ký của chính mình lên tháp ma pháp."

Ngô Minh cố gắng đè nén sát ý cuộn cuộn khi nghe đến linh hồn nhân loại, chỉ cúi đầu nói: "Đa tạ đạo sư, ta đi trước để xử lý mọi chuyện."

"Đi đi." Pháp sư khô lâu gật đầu, nhìn Ngô Minh rời khỏi tháp ma pháp.

Không bao lâu sau, lại có một âm thanh vang lên bên cạnh pháp sư khô lâu: "Lauris, không, Lorik, hẳn xác thực rất ưu tú, mấy ngày nay ta cũng một mực giám sát hắn, xem ra cũng không phải là thám tử các loại, đoán chừng cũng không có bất kỳ thể lực nào đưa một kẻ có được thiên phú phân tích ma pháp đến đây làm gian tế, không ai dám thờ ơ như vậy, nhưng mà... mới rồi hắn có sát ý và lừa gạt, chính người phải cẩn thận một chút."

Pháp sư khô lâu nghe vậy, trầm mặc chốc lát nói: "Hắn lúc đầu thân là nhân loại, hóa thành u hồn cũng không bao lâu, tuy rằng ta không phải là u hồn, nhưng cũng nghe qua có một số u hồn có thể bảo trì một ít trí nhớ ban đầu. Có lẽ đúng là như thế nên hắn mới chịu không nổi khi nghe đề cập tới nhân loại. Nhưng đây cũng chỉ là tạm thời mà thôi, hiện tại hắn đã là u hồn, giá cả linh hồn của nhân tộc và các tộc khác chênh lệch như trời với đất, chỉ sau mấy ngày nữa, hắn sẽ không còn quá đề ý đến vấn đề này."

"A, có một số ký ức là khắc sâu vào linh hồn đấy, ví dụ như người, Lorik, không phải người vẫn nhớ kỹ mọi chuyện lúc trước ở lãnh địa tộc Elf sao? Đã năm trăm năm rồi, người thủy chung không bỏ xuống được, cần gì chứ? Người xem ta, không phải ta đều đã buông xuống sao?" Âm thanh này nói.

Pháp sư khô lâu từ từ đi về phía đỉnh của ngọn tháp, vừa đi vừa nói: "Chuyện này không giống, là không giống đấy, chờ ta mười năm, cũng chờ hắn mười năm, một pháp sư cấp hai có thiên phú phân tích ma pháp... Đến lúc đó nhất định ta có thể cứu sống người, Lomek..."

"Tỷ tỷ của ta."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 5: Báo đáp cùng thuê nhà

Dịch: No Name

Sau khi Ngô Minh rời khỏi tháp pháp sư, hắn trước hết đeo lên huy hiệu của tháp pháp sư. Tuy rằng hiện tại hắn là u hồn thể, có lẽ sẽ không có nguy hiểm gì, nhưng thiên kim chi tử phải cẩn thận, hắn dựa hơi Chủ Thần không gian ban sơ, có thể an toàn thêm chút nào hay chút đó. Hiện tại cẩn thận là phương châm làm việc của hắn.

Ngô Minh quay về khách sạn Sur Nhân, vừa vặn thấy được lão Sur nhân Ruby đang ngồi uống rượu một mình, trên quầy cũng chỉ có mỹ nhân ngư đang tính toán sổ sách, khi bọn hắn chứng kiến Ngô Minh trở về, Ruby khẽ gật đầu, mà mỹ nhân ngư thì ngạc nhiên đến không thể tin được. Nàng không nhận được mở miệng nói: "Người chẳng để lại thứ gì ở đây, hơn nữa còn đi lên con đường Ma pháp sư tươi sáng chói lọi, thế nào lại trở về đây a?"

Ngô Minh cười nói: "On cho một giọt nước phải lấy cả một dòng suối để báo đáp. Ta được giúp đỡ trong lúc khó khăn bất lực nhất, nếu không nhờ các người, rất có thể ngay cả vấn đề mất trí của u hồn cũng không biết, làm sao có thể trở thành Ma pháp sư tập sự? Hiện tại ta còn nhỏ yếu, cũng không cách nào báo đáp các người, đây là ba khối ma thạch, các người thu trước, tiếp theo ta còn phải đi thuê nhà, sau khi thuê được sẽ cho các người địa chỉ. Nếu sau này có gì cần ta giúp đỡ, hai người cứ tới tìm ta là được."

Lão sư nhân Ruby trầm mặc một cái, lắc đầu nói: "Ta chỉ kinh doanh một cái khách sạn nhỏ, cũng không cần người giúp cái gì..."

"Ai nói, ai nói đấy!" Mỹ nhân ngư lập tức nhận ma thạch, đồng thời nói: "Tóm lại người đã trở thành ma pháp sư tập sự, sau này sẽ là nhân vật số một số hai rồi, chúng ta mà có phiền toái nhất định sẽ tới tìm người, đến lúc đó đừng có trở mặt đấy."

Ngô Minh chỉ mỉm cười, cáo biệt với hai người, hắn dựa theo thông tin của sư huynh Albans, tìm được một công ty môi giới thuê nhà, vừa đi tới đã được nhân viên công tác tiếp đãi nhiệt tình, thậm chí còn cố ý tìm một tiếp tân Succubus tiếp hắn. Succubus này ngoại trừ chân và sừng ác ma, nhìn thế nào cũng là một đại mỹ nữ, đặc biệt đáng người quả thực là bạo tạc, khó trách thế nhân có câu "đáng người ma quỷ" rồi.

Ngô Minh cũng thoải mái thưởng thức cái đẹp, còn thầm nghĩ nếu sau này thực lực cường đại cũng phải nuôi thêm vài thị nữ Succubus mới được. Hắn cũng biết rõ, những đãi ngộ này kỳ thật đều do hắn đeo huy chương của đạo sư hắn. Trong thành phố này, tháp ma pháp năm tầng là cao nhất, tổng cộng cũng chỉ có hai tòa, coi như là tầng lớp cao nhất của thành phố. Những người của tháp ma pháp đối với người khác là không thể trêu vào, thậm chí còn phải nịnh bợ lấy lòng.

Ngô Minh lập tức nói ra yêu cầu của mình, Succubus vội vàng đưa ra danh sách thông tin về nhà cửa cho thuê, để Ngô Minh tự mình tìm kiếm, cứ như vậy tìm ra ba căn hộ cho thuê. Succubus bắt đầu nói về ưu khuyết của từng căn, một căn cách tháp pháp sư gần nhất, giá cả cũng đắt nhất, một tháng cần năm khối Ma thạch, Ngô Minh dĩ nhiên là cự tuyệt, hắn cũng không muốn cách tháp pháp sư quá gần, càng gần càng có khả năng bị tháp linh nhìn chăm chú. Bí mật của hắn quá nhiều, tự nhiên không thể để bị lộ.

Căn thứ hai khá bình thường, nhưng lại ở lâu hai cạnh đường lớn, người đến người đi có chút ồn ã, hơn nữa thỉnh thoảng sẽ có thành vệ đột kích kiểm tra, giá cả tiện nghi, một tháng chỉ cần một ma thạch, cũng bị Ngô Minh bác bỏ.

Về phần căn hộ cuối cùng là ở cuối đường, hơn nữa là trong hẻm, cách tháp pháp sư xa nhất, cũng yên tĩnh nhất. Ngô Minh lập tức hỏi thăm giá cả, một tháng hai ma thạch, số tiền còn lại của hắn cũng vừa đủ, lập tức thanh toán một tháng tiền nhà. Vốn người tới đây thuê nhà phải đặt cọc ba tháng, nhưng thân phận của Ngô Minh bất đồng, chút mặt mũi này môi giới và chủ thuê nhà cũng muốn cho.

Đợi cho tất cả hoàn tất, Ngô Minh không thể chờ đợi được đi tới căn hộ. Căn hộ này xác thực cũng không tệ lắm, mặc dù chỉ là nhà trệt, cũng không có hoa viên gì đó, hoàn toàn không cách nào so sánh với biệt thự hắn ở tại thời đại Hồng Hoang Thiên Đình, nhưng trong phòng có ba phòng và một phòng khách, phòng bếp WC toa-lét đều là nguyên bộ, hơn nữa nơi này yên tĩnh, trừ khi là người có ý đồ, nếu không thì trên cơ bản sẽ không có ai đến chỗ này. Chất lượng phòng ốc cũng không quá tệ, giá cả hai khối ma thạch Ngô Minh cũng không biết đắt hay rẻ, nhưng ít nhất hắn đã hài lòng.

Hắn lập tức cẩn thận kiểm tra một phen, không có phát hiện bất kỳ dấu vết siêu phàm, cũng không có các loại thiết bị giám sát. Sau khi mọi chuyện đã ổn thỏa, hắn bắt đầu bố trí phù văn trình sát phù văn xung quanh căn hộ. Chân lực trong cơ thể hiện tại rất nhỏ yếu, một ngày tới đa có thể dùng tinh thần lực kết hợp chân lực ngưng tụ bảy tám phù văn trình sát. Nếu muốn giám sát toàn bộ căn hộ và con hẻm bên ngoài, hắn cần ít nhất mười ngày mới có thể hoàn thành, bất quá chuyện này cũng không vội, hắn chỉ tính toán dự đoán một chút mà thôi.

Sau khi bố trí phù văn ở các khu vực quan trọng nhất, Ngô Minh quay về phòng, tiếp theo hắn bắt đầu tu luyện Thủy Vận Quyết, quả nhiên cũng cảm giác từng trận thiên địa năng lượng trôi nổi tiến vào trong cơ thể, sau đó lại bị đẩy hết ra ngoài. Hắn nhận ra tu luyện mấy canh giờ, điểm số ban thường không thay đổi một chút nào, hắn vô pháp hấp thu năng lượng trôi nổi trong thiên địa.

"Quả nhiên... Chủ Thần không thừa nhận ta là Ngô Minh, hoặc có thể nói là nhân loại Ngô Minh rồi."

Trong thời gian năm ngày ở tháp ma pháp, Ngô Minh ngẫu nhiên cũng dùng tinh thần tiến vào Chủ Thần Không Gian, nhưng cảm giác hòa hợp từ trước đến giờ đã không còn, hắn thậm chí không dám tới gần quang cầu Chủ Thần, một khi tới gần sẽ cảm giác được tim đập nhanh vô cùng. Hắn lập tức có một loại cảm giác, đó chính là dự cảm lúc trước của hắn là chính xác, một khi hắn đòi huyết thống dị tộc sẽ lập tức mất đi đại vận, thậm chí còn có nguy hiểm, nguy hiểm này lại đến từ chính bản thân Chủ Thần không gian ban sơ!

Nó chỉ nhận nhân loại!

"Nhưng mà không đúng a, trong những thành viên tiểu đội Luân Hồi kia cũng có dị tộc, ít nhất là nửa dị tộc... Hay là do quyền hành của ta bất đồng với bọn họ, cho nên không được đối đãi như nhau?"

Ngô Minh trầm suy đoán, nhưng vụ sự vô bổ, hiện tại hắn phải duy trì u hồn chi thân, cũng may đã có ấn ký, không cần lo lắng trong trạng thái u hồn mất

đi trí lực và ý thức, nhưng nếu một mực bảo trì u hồn chỉ thân, thực lực của hắc viễn viễn không cách nào tiến bộ, hắc nhất định phải khôi phục thân thể nhân loại mới được. Nhưng khôi phục thân thể nhân loại trong thành phố này thật quá nguy hiểm, tựa như một nhân loại đội lột ác ma, đi vào chín tầng địa ngục, đột nhiên thoáng cái mất đi năng lực giả dạng, tình cảnh đó quả thực là không thể nào tưởng tượng được.

"Nhưng cũng may mắn, hầu như tất cả Ma pháp sư bản chất đều là trạch. Khi ta bắt đầu luyện tập ma pháp, trạch liên tục một hai tháng trong nhà là rất bình thường. Trong lúc đó ta trốn ở trong căn hộ này biến thành nhân loại gia tăng thực lực, đợi đến khi ta dùng hết điểm số ban thưởng, lại biến thành u hồn đi ra ngoài kiếm điểm số ban thưởng, chỉ là có chút phiền phức và nguy hiểm... Tốt nhất là ta có tháp ma pháp của riêng mình, như vậy ngoại trừ những người ta muốn gặp, khó có người nào khác có thể quấy rầy ta."

Nghĩ tới đây, Ngô Minh bắt triển khai cái ý tưởng này, hắc thì thảo nói: "Tốt nhất là ta có một khối lãnh địa của riêng mình. Ở Liên minh Thương nghiệp này cái gì cũng có thể mua bán, kể cả đất đai. Sau khi ta có lãnh địa, có thể thu nạp nhân loại, dù sao nuôi nấng nhân loại cũng là thói quen của đám ma pháp sư đó, như vậy ta sẽ có thể trợ giúp cho bọn họ. Tiếp theo là xây dựng tháp ma pháp, bên ngoài là tháp ma pháp, bên trong là phúc địa tu chân, như vậy sẽ hỗ trợ rất lớn cho tốc độ tăng trưởng thực lực của ta."

Ngô Minh lập tức tìm giấy bút, viết lên đó từng điều mục.

"Bước thứ nhất là thể hiện ra được thiên phú, ít nhất phải khiến cho đạo sư thấy được tốc độ tăng trưởng thực lực của ta, như vậy hậu trường của ta coi như an ổn, có lẽ không ai nguyện ý đắc tội một Ma Pháp Sư cấp ba đi? Kém một bước chính là Đại Ma Pháp Sư, cường giả như vậy trong cái thành phố này cũng chỉ có hai người mà thôi."

"Bước thứ hai, mượn thiên phú mà ta thể hiện ra, cùng với việc giả học tập kiến thức ma pháp, dựa vào những điều này chế tạo ra các loại dụng cụ ma pháp, từ đó kiếm được món lợi kékê sù, từ đó tích lũy tài phú, hơn nữa là một lượng tài phú thật lớn."

"Bước thứ ba, mượn lượng tài phú này thu hoạch 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, Hừ! nô lệ không chỉ có mỗi mình nhân loại, chỉ cần có tiền, nô lệ dị tộc cũng có thể mua được, sau đó chỉ cần giết hết thì có thể đạt được 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, trở thành điểm số ban thưởng của ta."

"Bước thứ tư, từ việc đạt được điểm số ban thưởng gia tăng thực lực, chỉ cần Trúc Cơ thành công, ta lập tức bắt đầu chế tạo ra một trong mấy khí cụ tu chân mạnh nhất của Trúc Cơ Kỳ. Về phần nguyên vật liệu, một mặt có thể mua sắm trên thị trường, mặt khác có thể đổi từ chỗ Chủ Thần. Về phương diện chế tạo ta có rất nhiều công pháp cùng bản vẽ chế tạo, việc này rất đơn giản."

"Bước thứ năm, cũng là một bước cuối cùng trong kế hoạch ngắn hạn, bằng vào thực lực, tài phú, hậu trường, ta có thể hợp lý mua sắm một lãnh địa, sau đó tu kiến tháp ma pháp, đồng thời mua sắm nô lệ nhân loại số lượng lớn, từ đó che chở bọn họ, hơn nữa chọn lựa từ trong đó tiểu hài tử cùng với tinh anh, dạy bảo bọn họ văn minh, dạy bảo bọn họ công pháp tu chân, hắc hắc..."

Ghi đến nơi đây, Ngô Minh nhịn không được cười ha hả, tiếp theo liền dừ tợn nói: "Cho ta thời gian trăm năm, ta trả lại cho các ngươi một vạn tu chân giả, nếu bên trong có thiên tài, vạn nhất xuất hiện tu chân giả cấp bốn Nguyên Anh, thậm chí là cấp bốn trung kỳ Nguyên Thần, thậm chí là cấp bốn đỉnh phong Độ Kiếp!? Đây không phải là muốn nghịch thiên a, đến lúc đó ta hoành thôi cho tất cả các ngươi trở mắt mà xem!"

Mặc dù là YY như vậy, trong lòng Ngô Minh vẫn còn có một lo lắng, đó chính là thân thể nhân loại không thể hấp thu năng lượng trôi nổi, không cách nào tu luyện, vậy hắc mạnh mẽ trăm năm đào tạo một vạn tu chân giả chẳng phải là đáng chê cười?

"Sẽ không, có lẽ sẽ không, tư chất của ta ngay từ lúc ở Hồng Hoang Thiên Đình đã không được tốt lắm, việc này đoán chừng có liên hệ với tư chất, ta cũng không tin ta che chở trăm vạn nhân loại, bên trong đó tìm không ra một vạn người có tư chất tu chân! Phải biết rằng ở Hồng Hoang Thiên Đình, trên internet đã từng đưa ra kết quả tổng điều tra nhân khẩu, tư chất tu chân của nhân loại hợp cách đến 98%, cho dù ở thời đại này tỉ lệ hạ thấp xuống, trong mười người cho ta được một hai người có tư chất cũng không đến mức quá phận đi!?"

Ngô Minh cũng không suy nghĩ thêm về vấn đề đáng sợ này nữa, hắc thiếu cháy tờ giấy kế hoạch của mình, cũng không dừng lại, trực tiếp đi tới tháp ma pháp. Hiện tại còn vài ngày nữa là đến thời gian triệu hồi tiểu đội Luân Hồi, trong những ngày này hắc không có ý định khôi phục thân thể nhân loại, mà đợi cho đến khi tiểu đội Luân Hồi được triệu hồi mới làm. Trong mấy ngày này hắc sẽ bắt đầu dựa theo kế hoạch đã đề ra, trước tiên kiếm mặt mũi ở chỗ đạo sư, xác nhận địa vị siêu thiên tài của bản thân, sau đó tận lực đọc cách loại sách vở bên trong tháp ma pháp, hiểu rõ thời đại này và thế giới này, ngẫu nhiên có thể đi tới tiệm thuốc kiếm thêm một ít ma thạch, tốt nhất là có thể mua một ít nô lệ dị tộc trước khi tiểu đội Luân Hồi được triệu hồi, giết chúng đạt được điểm số ban thưởng, có thể gom đủ ba trăm điểm số ban thưởng là được, thuận tiện sau khi tiểu đội Luân Hồi trở về cũng biến về hình dạng u hồn.

"Kế tiếp..."

Ngô Minh đi ra khỏi nhà, nhìn lên bầu trời. Trên bầu trời đen nhánh có thật nhiều tinh điểm, hắc đưa tay hướng lên trời nắm chặt một cái, thì thảo nói: "Đợi ta, các Thánh nhân của dị tộc..."

"Ta sớm muộn cũng sẽ tới tìm các ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 6: Sách

Dịch: No Name

Ngô Minh đẩy ra cửa chính của phòng đọc sách, thấy bên trong có hơn mười kệ sách, cùng với vô số các quyển sách đặt bên trên các vách tường, ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Ngô Minh chỉ bỏ ra một ngày đã "học" xong chữ viết, dù sao hắn cũng chẳng hiểu chữ viết của bất cứ dị tộc nào, nhưng mà có Chủ Thần phiên dịch a, hà tất phải tốn sức đi học?

Cứ như vậy, trong ánh mắt sợ hãi thần phục của sư huynh Gnome Albans, trong... hốc mắt trên đầu lâu xương sọ của đạo sư, hắn thần nhiên đi vào phòng sách, sau đó không hề có ý định đi ra, ít nhất sẽ không đi ra cho đến khi tiểu đội Luân Hồi được triệu hồi.

Sách vở ở đây cũng không phải tiểu thuyết hay truyện tranh các loại, Ma pháp sư không sưu tập những thứ đó. Sách vở mà bọn họ lưu trữ trên cơ bản đều có nội dung về thế giới, về lịch sử, về đất đai phong thổ, hoặc các nội dung liên quan thần thoại, truyền thuyết, thần bí, hoặc các sách vở có nội dung chuyên ngành: thực vật, khoáng vật, sinh vật các loại. Ngô Minh bắt đầu tra tìm tất cả thông tin trong đó.

"... Hồng Hoang Vạn Tộc, ở những năm đầu, sau khi đại lục Hồng Hoang xuất hiện, các chủng tộc trên Hồng Hoang bắt đầu sinh sôi nảy nở. Nguồn gốc của các chủng tộc này hoặc do Thiên đạo tự nhiên diễn hóa thành, hoặc là do thi thể hài cốt của các Ma Thần cổ xưa dần sinh ra, trong đó những chủng tộc mạnh nhất được xưng là Hồng Hoang Vạn Tộc. Tranh đấu giữa các tộc diễn ra không ngừng, liên tục có các chủng tộc bị diệt tộc, lại có chủng tộc mới ra đời gia nhập, thời kỳ này cứ thế mà diễn biến, thẳng đến khi từ trong các chủng tộc lần lượt có những tồn tại hóa thành tinh tú, có được Thánh vị mới chấm dứt."

"Bắt đầu từ khi đó, lịch Hồng Hoang bắt đầu, Hồng Hoang Vạn Tộc mặc dù nói vạn, nhưng kỳ thật chủng tộc có trí tuệ đâu chỉ có một vạn a? Chỉ sợ mười vạn đều có, nhưng phạm những chủng tộc có thể tiến vào phạm trù Hồng Hoang Vạn Tộc, hoặc là huyết mạch của tộc đó khi ngược dòng sẽ liên kết đến một Thánh vị, hoặc trong tộc trực tiếp có một đến vài tồn tại Thánh vị. Ví dụ như tộc Treant bài danh thứ 6.481, huyết mạch đến từ tộc tổ tông Ent bài danh thứ 7, Thánh vị của tộc chính là Thương Thiên Chi Thụ bệ hạ."

"Hồng Hoang Vạn Tộc tổng cộng chia làm hai loại: bốn tộc cùng chủng tộc diễn sinh. Bốn tộc hầu hết đều nằm trong 3.000 thứ hạng đầu, đương nhiên cũng có ngoại lệ, nhưng chỉ là cá biệt, và chủng tộc diễn sinh bình thường đều đứng sau 3.000 thứ hạng đầu. Chủng tộc không có Thánh vị, bình thường đều chỉ có thể đóng vai trò là chủng tộc phụ thuộc, trừ khi tộc đó phát triển mạnh mẽ, hoặc nguồn gốc huyết mạch ngược dòng rất mạnh."

Ngô Minh đọc một số tài liệu về Hồng Hoang Vạn Tộc, trên đại thể đã rõ ràng hình hình của Hồng Hoang Vạn Tộc, chi tiết cụ thể cần phải đọc nhiều hơn nữa, thu thập thông tin từ bên ngoài nhiều hơn nữa.

Sau đó hắn bắt đầu tận lực tìm kiếm thông tin về nhân loại, những tài liệu này không nhiều lắm, nhưng vẫn phải có, chỉ là nội dung của chúng khiến cho hai mắt của hắn trở thành một mảnh xích hồng.

"Nhân tộc không biết từ đâu xuất hiện, đã không phải do Thiên đạo diễn biến, cũng không phải từ thi thể của Ma Thần biến thành, cứ thế bỗng nhiên xuất hiện ở giữa Hồng Hoang. Thời điểm Nhân tộc được phát hiện và xác nhận, bọn họ đã sinh sôi nảy nở trên toàn bộ đại lục Hồng Hoang."

"Đây là một chủng tộc có năng lực sinh sôi nảy nở cực kỳ mạnh mẽ, được rồi, ta sửa chữa chỗ này một chút, không thể xưng hô là chủng tộc, phải là gia súc có sức sinh sản cực kỳ mạnh mẽ."

"Nhân tộc vô cùng nhỏ yếu, trong cơ thể của bọn họ không có bất cứ hệ thống tuần hoàn năng lượng nào, cũng không cách nào tu luyện các loại công pháp, đạt được bất kỳ sức mạnh siêu phàm. Năng lực cảm giác của bọn họ cũng cực kỳ yếu ớt, chỉ có thị giác không gian ba chiều cơ bản nhất, không cách nào chứng kiến đại đa số ánh sáng quang phổ, thậm chí ngay cả ý niệm và linh hồn cũng rất yếu ớt. Chỗ này sửa một cái, linh hồn coi như cũng được, nhưng rất khó sinh ra biến chất, trừ khi là thân thể đã chết đi, nhưng như vậy thì coi như kẻ đó đã thuộc tộc Undead rồi, không có liên quan gì với Nhân tộc nữa."

"Có cường giả nghiên cứu qua, Nhân tộc bị Thiên đạo khắc ấn nô lệ, đồ ăn, gia súc..., tương tự với việc các Ma pháp sư khắc xuống lạc ấn đối với nô lệ của mình. Nhưng việc này là do Thiên đạo gây nên, tất cả nhân loại từ khi sinh ra đã có loại dấu ấn này, vì vậy chỉ cần bọn họ dám phản kháng bất cứ Hồng Hoang Vạn Tộc nào, Thiên đạo sẽ vì thế mà giáng tội, bất kỳ siêu phàm giả đều có thể cảm giác được loại giáng tội này trên người nhân loại, rõ ràng như ánh nến trong đêm."

"Một vị cường giả khác nghiên cứu, con lai của Nhân tộc và Hồng Hoang Vạn Tộc, một khi ra đời sẽ tiêu hao lượng lớn số mệnh của bốn tộc, trình độ tiêu hao không sai biệt lắm tương đương với việc ra đời trăm tên bốn tộc đời sau. Vì vậy, các vị các cường giả muốn mượn nhờ Nhân tộc để sinh sôi nảy nở huyết mạch đời sau của bản thân, sáng lập chủng tộc mới đều ngừng việc này lại, không bao giờ có ý định này nữa."

"Cũng có chủng tộc cường đại niệm tình nhân loại dù sao cũng có trí tuệ, thương cảm vận mệnh của bọn họ, thu nhận tộc thành tộc phụ thuộc, cho nên tộc vận cứ như vậy mà bị hạ thấp, xuất chút nữa bị diệt tộc. Lại có tộc thu nhận loại làm nô lệ, tuy rằng tộc vận hạ thấp không nhiều lắm, nhưng vẫn dần dần hạ thấp từng bước. Trừ khi đối xử nhân loại như gia súc hay vật phẩm tiêu hao, nếu không bất kỳ chủng tộc nào cũng sẽ bị Thiên đạo giáng xuống tai họa."

"Có học giả cho rằng, có thể là huyết mạch nhân loại quá mức thấp kém, một khi vững bước sinh sôi nảy nở, thậm chí là tiến vào hàng ngũ Hồng Hoang Vạn Tộc, sẽ ô nhiễm huyết mạch cao quý của Hồng Hoang Vạn Tộc, bởi vì vậy trực tiếp bị thiên địa cự tuyệt. Giả thuyết này được phản đồng cường giả ủng hộ, hiện tại đã thành công luận."

"Phía dưới giới thiệu phương thức sinh sôi nảy nở tốt nhất cho Nhân tộc..."

"Phương pháp chế tạo khẩu phần lương thực từ Nhân tộc..."

"Hai mươi bảy cách sử dụng Nhân tộc..."

"Hệ số tra tấn linh hồn của Nhân tộc, cùng với phương pháp thu hoạch oán niệm..."

"Kết quả cải tạo Nhân tộc..."

Ngô Minh nhẹ nhàng buông quyển sách xuống, nét mặt của hắn chậm rãi khôi phục, nhưng trong lòng kỳ thật đã vô cùng giận dữ.

Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cầu. Buồn cười lúc trước hắn còn trả lời Cốt như vậy, hiện tại hắn thật sự đã biết, thiên địa này chỉ bất nhân đối với nhân loại, thật sự bất nhân. Là thiên địa có tư tâm, là càn khôn có tư tâm!

"trong truyền thuyết thần thoại của thời kỳ Hồng Hoàng Thiên Đình, Bàn Cổ Khai Thiên Địa, Hồng Quân Hợp Thiên đạo, là chân thật, hay là do Nhân tộc ở thời đại này thân hãm trong tuyệt vọng, đã vẽ ra những thần thoại tốt đẹp mà huyền tưởng này!?"

"Thời đại Hồng Hoàng Thiên Đình không có cái gọi là Thiên đạo đấy, như vậy cái Thiên đạo này rốt cuộc là thứ gì? Là một loại sinh mệnh chân thực, là vật chất, hay là kiến trúc, vật phẩm, địa điểm? Hay là danh hiệu nào đó bên trong tối tăm?"

Ngô Minh đã biết được một ít, nhưng nghi hoặc lại nhiều hơn, hắn cũng không biết cái gọi là Bàn Cổ và Hồng Quân là thật hay giả, là nhân vật có thực trong lịch sử, hay là thần thoại huyền tưởng tốt đẹp, về cái gọi là Thiên đạo hắn cũng có rất nhiều nghi ngờ.

"Ta giết dị tộc, trên người cũng không có bất kỳ oán khí của Thiên đạo, ngược lại là có thể đạt được 《Trị số thân thuộc Thiên đạo, xem ra Chủ Thần không gian ban sơ của ta chính là thứ chuyên môn nhắm vào Thiên đạo."

Ngô Minh lại một lần hỏi tường lại những gì mình đã trải qua, hắn vốn là một người bình thường bên trong thế giới vô ma Địa Cầu, đột nhiên xuyên việt đến Hồng Hoàng Thiên Đình mấy tháng, trong mấy tháng hắn ghi chép lượng lớn công pháp, bản vẽ, tri thức..., mấy thứ này đều là bảo vật vô giá, khoa trương nhất chính là, hắn lại một lần nữa xuyên việt về thời đại lịch Hồng Hoàng, hơn nữa Chủ Thần không gian ban sơ của hắn còn có thể là thứ chuyên môn chữa mũi nhọn vào Thiên đạo.

"Hay là ta chính là nhân vật chính như trong những bộ tiểu thuyết kia, là quân cờ của một vị đại năng nào đó, hai lần ta xuyên việt có thể đều là do bọn hắn giờ trò quỷ, để ta trở về quá khứ làm một vài chuyện, những chuyện này đoán chừng đều có quan hệ với Thiên đạo, nhân loại, Hồng Hoàng Vạn Tộc, nhưng mà cụ thể lại muốn ta làm như thế nào? Phá đồ Thiên đạo sao? Độ khó quá lớn, hay là nói..."

"Kỳ thực ta chính là Bàn Cổ hay Hồng Quân!? Thậm chí có khả năng ta là Nhân Hoàng Phục Hi thị!?"

Ngô Minh trong lúc nhất thời phân nhánh ý tưởng quá nhiều, thậm chí nghĩ tới có thể chính bản thân hắn là độc thủ phía sau màn, thúc đẩy Bàn Cổ và Hồng Quân trở nên mạnh mẽ, thậm chí chính hắn đã dựng lên Nhân Hoàng các loại. Ý nghĩ khoa trương nhất là, hắn đã dựng lên và thúc đẩy hết tất cả những việc này, sau đó ở tương lai xuyên việt chính bản thân đến Hồng Hoàng Thiên Đình, sau đó lại xuyên việt ngược về thời kỳ này.

"Chờ một chút, trên internet của Hồng Hoàng Thiên Đình cũng có một số phân tích đối với quyền bính và thực lực của thánh nhân, trong đó có nói chỉ cần có thể đạt đến cấp độ Thánh Nhân cao cấp, khi đó tất cả sự tồn tại song song của bản thân trong mọi tuyến thời gian và không gian đều sụp đổ hợp lại làm một. Nếu như vậy, ta đây là cái gì? Hoặc có thể nói ta sống đến nhiều năm trong tương lai về sau như vậy mà vẫn là một Thánh nhân sơ cấp?"

Ngô Minh nghĩ đến có chút đau đầu, trong lòng nhất thời đại loạn, hơn nữa thời gian còn lại cho đến khi tiểu đội Luân Hồi được triệu hồi cũng chỉ còn lại một ngày. Hắn lập tức rời khỏi kho sách, lãnh hơn mười khối ma thạch từ chỗ Albans, sau đó thẳng chạy đến khu vực chợ nô lệ.

"Không thể bận tâm nhiều thứ như vậy, trước mắt ta còn quá yếu, hơn nữa vấn đề phải đối mặt còn quá nhiều, tựa như con sâu cái kiến chỉ có thể chứng kiến những thứ lớn cỡ hạt gạo trên mặt đất, mà cụ thể lại có thể từ trên chín tầng trời bao quát thế gian. Chỉ cần thực lực của ta từng bước trở nên mạnh mẽ, có ngày sẽ biết rõ hết nội tình trong tất cả những chuyện này."

Ngô Minh đành tạm thời thôi suy nghĩ lung tung, đến chợ nô lệ lấy lấy có luyện tập ma pháp Từ Linh, trực tiếp mua hơn hai mươi nô lệ thoạt nhìn rất cường đại, nhưng nghe nói chưa đủ trí lực, vì vậy giá cả cũng không đắt. Hắn lập tức không khách khí, phát tiết ra toàn bộ con thịnh nộ từ những gì đã đọc trên sách, cứ thế giết hết toàn bộ số nô lệ này. Điểm số ban thưởng cũng nhiều hơn một ít so với tưởng tượng của hắn, toàn bộ cộng lại ước chừng năm trăm điểm.

"Một ma thạch tương đương 50 điểm số ban thưởng, nếu chăm chỉ làm việc, chỉ cần pha chế thuốc, trong mười ngày có thể đổi một nghìn điểm điểm số ban thưởng, còn phải mở ra không gian thí luyện... Chưa đủ a, xa xa chưa đủ..."

Ngô Minh cũng không thèm nhìn lại xác của những nô lệ dị tộc bị hắn giết, quay người rời khỏi chợ nô lệ, cũng không đi quản ánh mắt sợ hãi và căm hận của những dị tộc xung quanh đó...

"Xem ra trong mười ngày kế tiếp, ít nhất phải chế tạo ra một khí cụ siêu phẩm mới được!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 7: Phản bội và bệnh viện

Dịch: No Name

Ngô Minh uống hết thuốc giải trong suốt, một loại chấn động kỳ diệu vô cùng xuất hiện trên người hắn. Loại chấn động này cho dù Ngô Minh Thủy dùng Vạn Quyết cũng không phân tích được, làm cho hắn rất thất vọng.

Nếu có thể phân tích, đây chẳng phải là có thể dùng chân lực mô phỏng ra loại chấn động này sao? Xem ra hiện tại hắn chưa thể làm được, chỉ có thể chờ đến khi Trúc Cơ thử lại lần nữa.

Lúc trước, Ngô Minh đã thông báo cho đạo sư và Gnome Albans rằng mình cần bế quan bảy tám ngày để phân tích một ma pháp Từ Linh. Việc này đối với Ma pháp sư là vô cùng bình thường, trên thực tế thời gian hắn bế quan như vậy là còn ít. Đối với nhiều Ma pháp sư, một lần bế quan chính là một tháng, thậm chí mấy tháng, hắn bế quan bảy tám ngày thật sự là rất bình thường.

Đợi cho đến khi triệt để khôi phục thân thể nhân loại, Ngô Minh tiến vào Chủ Thần Không Gian, cảm nhận được loại cảm giác bị bài xích trước đó đã biến mất vô tung. Ngô Minh thở phào nhẹ nhõm, trở về bắt đầu tu luyện. Lần này hắn chỉ cần mười mấy phút là đã tiến vào trạng thái tu luyện, năng lượng trời nổi trong thiên địa bắt đầu liên tục hội tụ trong cơ thể hắn, hơn nữa điểm số ban thưởng tiêu hao chỉ bằng một nửa so với khi tu luyện ở ngoài nơi hoang dã.

"Tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ bởi vì ta đang ở bên trong thành phố? Nhưng thành phố này cũng không có công hiệu như các loại Tự Linh Trận, mật độ năng lượng trời nổi có phần thấp hơn so với bên ngoài nơi hoang dã, lại còn có rất nhiều dị tộc cũng đồng thời tu luyện ở đây... Dị tộc, đúng rồi, nơi này có dị tộc số lượng lớn, mật độ nhân khẩu rất đông, ở nơi hoang dã chạy vài ngày chưa chắc nhìn thấy một bóng người, ở chỗ này khắp nơi đều có. Có phải bởi vì có rất nhiều dị tộc, gián tiếp góp phần che giấu Thiên đạo giúp ta?"

Ngô Minh suy nghĩ về tất cả các khả năng, cuối cùng xác nhận khả năng này là lớn nhất: chỉ cần hắn xen lẫn trong nơi có nhiều dị tộc sinh sống, điểm số ban thưởng tiêu hao khi tu luyện sẽ ít hơn. Việc này làm Ngô Minh rất kinh hỉ, giảm đến chỉ còn hơn một nửa điểm số ban thưởng tiêu hao, có nghĩa là thời gian cần thiết để Trúc Cơ của hắn cũng sẽ giảm đi rất nhiều.

Ngô Minh không suy nghĩ nhiều hơn nữa, lập tức ngồi xuống mặt đất vận chuyển công pháp trong yên lặng.

Bên trong hệ thống Tu chân chính thống, Luyện Khí là giai đoạn buồn tẻ nhất, cũng là vô lực nhất. Ngoại trừ đặc hiệu kèm theo của công pháp, bản thân cũng không có quá nhiều năng lực siêu phàm, phù văn có thể luyện tập và sử dụng cũng không có bao nhiêu. Phù văn bát quái hạch tâm, Càn Khôn Chấn Cấn Khảm Ly Tốn Đoài không dùng được một cái nào, phù văn diễn sinh cũng không thể nào sử dụng, chỉ có phù văn cấp ba mới có thể sử dụng một chút, nhưng số lượng không nhiều hơn hai mươi cái, chân văn có thể tổ hợp thật sự là quá ít.

Hệ thống tu chân của Hồng Hoang Thiên Đình có thể nói là đã phát triển đến cực hạn, ít nhất Ngô Minh nghĩ như vậy, có lẽ vẫn còn có cấp độ cao hơn, nhưng lấy tri thức, lịch duyệt, năng lực của Ngô Minh cũng thật sự nhìn không ra.

Tri thức tu chân của Hồng Hoang Thiên Đình đã phát triển đến mức tận cùng, từ phù văn bát quái hạch tâm nhất, theo thứ tự là Càn Khôn Chấn Cấn Khảm Ly Tốn Đoài, trên lý thuyết có thể diễn sinh ra giá trị cực hạn là $2.097.152$ phù văn diễn sinh, cũng tức là 8^7 . Sau đó thì tới phù văn cấp ba, số lượng theo lý thuyết là $(2.097.152)^{(2.097.151)}$, đây chính là vô cùng vô tận. Tu Chân giới của Hồng Hoang Thiên Đình tôn xưng cấp độ này là "số lượng Cửu Cung", là toàn bộ thông tin về thời gian, không gian, vật chất, năng lượng và vạn vật trong đa nguyên vũ trụ. Đáng tiếc đây chỉ là lý thuyết, hơn nữa là cực hạn của lý thuyết, bất kỳ tồn tại nào cũng vô pháp đạt đến.

Đây cũng chính là con đường đại chúng của Tu chân chính thống, hoặc có thể nói, con đường từ cấp một đến cấp bốn chính là phân tích tất cả tri thức, ngưng tụ ra hệ thống phù văn của chính mình. Số lượng phù văn càng nhiều, tri thức càng sâu và rộng, thực lực sẽ càng mạnh hơn. Khi người tu chân đi đến cấp ba, cũng chính là Kim Đan Kỳ, bọn họ thậm chí có thể lập ra Đạo vực, có điều vẫn chưa được hoàn chỉnh, mà một khi đi đến Nguyên Anh kỳ thì nhất định có thể lập ra được Đạo vực nguyên vẹn. Bên trong Đạo vực, tuyệt đại bộ phận thông tin đều bị khống chế bởi Tu chân giả chính thống, tới lúc đó, một Tu chân giả chính thống có thể nghiền ép ngàn vạn Đại Ma Pháp Sư, cũng chính là làm cho toàn bộ ma pháp của những Ma pháp sư này mất đi hiệu lực, khiến cho bọn họ giống như phạm nhân không hề có chút sức mạnh siêu phàm nào.

Ngoại trừ con đường đại chúng, bên trong hệ thống Tu chân chính thống còn có một con đường khác, nhưng nghe nói muốn đi con đường này, trước tiên phải đạt tới đẳng cấp Tiên Nhân, cũng chính là cấp năm. Con đường đó gọi là con đường ngược dòng, từ Bát Quái đến Ngũ Hành, từ Ngũ Hành đến Tứ Tượng, từ Tứ Tượng đến Lưỡng Nghi, cuối cùng chính là Hồn Độn. Theo con đường này, phù văn hạch tâm từ Bát Quái Càn Khôn Chấn Cấn Khảm Ly Tốn Đoài sẽ bắt đầu giảm bớt, nghe nói thành tựu cuối cùng sẽ là một ký hiệu phù văn duy nhất, phù văn này bao quát Vạn Tượng, một là vạn, vạn cũng là một, bản thân nó đại biểu cho sự vô hạn. Đương nhiên, đây cũng chỉ là lý thuyết, hơn nữa nếu chỉ thuần túy dựa vào bản thân nhân loại, con đường này vốn không có cách nào đi được, nhân tố mấu chốt là sự thiếu hụt của bản thân nhân loại.

Nhân loại là sinh vật ba chiều, các chiều không gian cao hơn cần phải dùng công thức toán học mới có thể mô phỏng và lý giải. Cấp độ của bản thân nhân loại vốn không đủ, nếu đi con đường từ Bát Quái đến Cửu Cung, chỉ cần chậm rãi tích lũy từng bước một. Mặc dù thời gian tích lũy là vô cùng vô lượng, hầu như vô pháp đạt đến, nhưng dù sao cũng có một tia hy vọng.

Còn muốn từ Bát Quái nghịch về Hỗn Độn, cấp độ của bản thân nhân loại hạn chế tất cả, vì vậy nhất định phải mượn ngoại vật mới được. Ngoại vật cũng không phải nói dụng cụ nghiên cứu hay con số toán học, những thứ đó chưa đủ trực quan. Thứ nói tới ở đây chính là Tiên Thiên Linh Bảo, là ở thời kỳ đa nguyên vũ trụ vừa ra đời, các loại quy tắc ngưng tụ hiện thực hóa mà thành. Nghe nói bên trong bất kỳ một Tiên Thiên Linh Bảo nào cũng chứa đựng một phù văn chân văn. Chỉ có dựa vào Tiên Thiên Linh Bảo, nhân loại mới có thể đi lên con đường nghịch dòng.

Ngô Minh tốt xấu cũng có trí nhớ về Tu chân chính thống, đặc biệt là sau khi xuyên việt lần hai, những ký ức này cứ như khắc ấn vào trong bộ não hắn, có thể tùy ý nhớ lại, vì vậy hắn đã có một vài ý tưởng cho con đường tương lai của mình.

Đầu tiên, an tâm làm trạch nam, chậm rãi ngưng tụ thực lực, an toàn đi đến Trúc Cơ, sau đó hắn sẽ bắt đầu học tập, phân tích ngưng tụ ra càng nhiều phù văn càng tốt, hắn cũng có ý định trước đi theo con đường Cửu Cung dành cho đại chúng, đây là con đường đã được chứng minh là có khả năng tích lũy thực lực tốt nhất, một người bình thường cũng có thể chậm rãi tích lũy dần dần cho đến khi trở nên cường đại.

Mà sau khi thực lực bản thân đã đủ cường đại, hắn sẽ bắt đầu thăm dò đại lục Hồng Hoang. Thời đại này vẫn có rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo vô chủ, hắn chỉ cần đạt được một trong số đó, có thể lập tức đi lên con đường ngược dòng, con đường này còn mạnh hơn nhiều so với con đường Cửu Cung. Ahh, nói như vậy cũng không chính xác, là phải mạnh hơn nhiều trước khi "số lượng Cửu Cung" chân chính hoàn thiện.

Hơn nữa bản thân Tiên Thiên Linh Bảo chính là đại sát khí, tất cả khí cụ tu chân kỳ thật đều là bắt chước mô phỏng theo Tiên Thiên Linh Bảo đấy.

Ngô Minh khôi phục từ trạng thái tu luyện, hắn thở dài nói: "Tu luyện dài đằng đặc, còn rất lâu mới có thể luyện xong giai đoạn Luyện Khí kỳ này, ài... Nhìn thử không gian thí luyện lần này có thứ gì có thể làm cho ta kinh hi hay không."

Ngô Minh nhìn thời gian, còn hai mươi phút nữa là mười hai giờ, hắn liền đi vào phòng tắm rửa mặt một cái, lại rót một chén nước uống vài ngụm, giải tỏa cảm giác bức bối khi phải liên tục tu luyện trong sáu giờ. Đợi cho đúng mười hai giờ, hắn tiến vào bên trong Chủ Thần Không Gian.

Các cột sáng quen thuộc chiếu xuống, bán Elf Alphard xuất hiện trước nhất - dù sao hắn cũng đã là thành viên tiểu đội Luân Hồi sơ cấp, tiếp theo là những người còn lại: Vương Vũ, Roos (Lạc Ti), Văn Trạch Đào, Tiết Ngọc, và người xuất hiện cuối cùng là thư sinh Từ Văn, nhưng hắn vừa xuất hiện đã nằm té xuống mặt đất, cả người hấp hối.

Tất cả mọi người đều kinh hãi, vội vàng vây lại, Tiết Ngọc hô lớn: "Chủ Thần, chữa trị cho Từ Văn, điểm số ban thưởng trừ vào ta."

Từ Văn mặc dù là một thư sinh, có chút thời điểm hay tỏ ra thông thái rôm, nhưng hắn đúng là người tốt, hơn nữa cũng có khí khái anh hùng. Tất cả mọi người trong đoàn đội đều đã từng nhận qua ân huệ của hắn, lúc này nhìn hắn hấp hối, sự lo lắng của bọn họ là không hề giả vờ chút nào.

Cột sáng của Chủ Thần chiếu xuống, chỉ sau vài giây, Từ Văn từ trên mặt đất bò dậy, hắn thở nhẹ ra, ôm quyền thi lễ với Tiết Ngọc, sau đó mới cười khò với những người xung quanh: "Bị ám toán a, cũng may phải vận khí ta còn tốt, chỉ còn cách một ngày là tiến vào Chủ Thần không gian, nếu không có lẽ chết chắc rồi."

Wang Vũ mang sát ý mà nói: "Là những tạp Hồ đó sao? Ngươi cứ yên tâm, chờ tới khi ta cũng có thể tiến vào thế giới của ngươi, ta nhất định..."

"Không, là người Tấn." Từ Văn cười một cách đắng chát, trong mắt mang theo vẻ thất vọng và mờ mịt, hắn thì thầm nói: "Đội ngũ của ta đã có hơn hai trăm người, chiếm lĩnh một trại sơn tặc phụ cận, gần đây nhất lại giải cứu một nhóm người. Lúc này lại có người của triều đình Nam Tấn tới tìm ta, muốn ta tiếp nhận chiêu an. Đây vốn là chuyện tốt, tất cả mọi người đều là Viêm Hoàng nhất mạch, triều Tấn cũng chính thống. Ta vốn đã định dốc sức tương trợ, nhưng bọn hắn lại yêu cầu ta phải đuổi hết những binh dân không thể chiến đấu để tránh việc tiết lộ quân cơ. Điều này sao có thể!? Hơn nữa các hành động quân sự mà bọn chúng đưa ra không hề có kết cấu gì, chỉ thuần túy đưa chúng ta đi chịu chết, nếu làm tốt thì thêm vào cho bọn chúng một khoản chiến tích. Ta tức quá liền quật một gậy quan lại người Tấn rồi đuổi chúng đi. Ngay trong đêm hôm đó, hai gã người Tấn tìm tới phòng của ta, định lấy thủ cấp của ta mà tiến thân..."

Wang Vũ cũng trầm mặc, lại hỏi hắn: "Là gian tế của triều Tấn sao?"

"Không... Là người dân bình thường, vốn phải bị đuổi đi nếu ta tuân theo mệnh lệnh của đám quan lại triều Tấn..." Từ Văn cúi đầu nói.

Thoáng cái, tất cả mọi người đều trầm mặc, chỉ có Tiết Ngọc nổi giận gầm lên một tiếng, tròng mắt đỏ rực mà nói: "Vậy thì giết hết bọn chúng! Nghiền chúng thành thịt nát, bêu đầu cảnh cáo những người còn lại! Hơn nữa phải xử tội liên đới! Giết chết toàn bộ họ hàng người thân có liên quan! Sau khi giết sạch rồi thì giết hết một đường đến triều Tấn! Ta nói với ngươi, nếu giết một là tội, thì giết vạn là hùng, tàn sát đến chín trăm vạn là..."

"Được rồi." Văn Trạch Đào kéo Tiết Ngọc lại, hắn đi đến bên cạnh Từ Văn, nói: "Tiểu Từ, ngươi đừng nản chí, loại chuyện này không thể tránh được, nhân tâm vốn phức tạp, không nên chỉ vì thế mà thay đổi niềm tin của mình, nhưng cũng không thể làm như không thấy. Kiến thiết lại sức sống của một nền văn minh là một quá trình trường kỳ, thắng lợi một trận lại một trận mà tích lũy. Tiểu Từ a, ta tìm tới chuyên gia về thời đại kia của ngươi, người Hán thời đại kia, hoặc có thể nói là người Tấn, bọn họ thất bại một lần lại một lần, cột sống hầu như đã gãy, cho nên mới xuất hiện loại bại hoại như vậy. Nhưng bên trong mỗi một dân tộc luôn luôn tồn tại anh hùng, không phải ngươi cũng là một anh hùng đó sao? Hay là ngươi nản chí rồi? Không muốn tiếp tục phấn đấu nữa?"

Từ Văn lắc đầu, ánh mắt kiên định nói: "Cho dù cửu tử cũng bất hủ, ta không hề nản chí, chỉ là có chút khổ sở, rõ ràng... haizz, yên tâm đi, sau này ta sẽ cẩn thận hơn, cũng sẽ xử lý ổn thỏa tất cả những chuyện này."

Trong lòng mọi người đều thầm than thở, lại liên tưởng đến thế giới của bản thân, ngoại trừ Văn Trạch Đào và Tiết Ngọc, những người còn lại đều khó tránh khỏi có chút cảm động lây.

Khi mọi người đang nói chuyện, có bốn cột sáng đáp xuống, bán Elf Alphard liền thì thầm nói: "Quả nhiên là mười người, chẳng lẽ số lượng tối đa của Chủ Thần Không Gian chính là mười người? Nếu đã đủ mười người sẵn thì sẽ như thế nào?"

Roos (Lạc Ti) đứng ngay bên cạnh Alphard, lỗ tai nàng bỗng nhúc nhích, lại nói: "Ta cảm thấy đến lúc đó có thể sẽ có biến hóa gì đó. Hiểu biết của chúng ta đối với Chủ Thần Không Gian thật sự quá ít, ví dụ như việc người có quyền hạn có thể tiến vào thế giới của chúng ta, lúc trước chúng ta cũng không biết là có quyền hạn như vậy."

Lúc này, bốn người kia đã mơ hồ thức tỉnh lại, bốn người này đều là nhân loại, hai nam hai nữ, đều là người trẻ tuổi, lớn nhất cũng không quá hai mươi tuổi. Bốn người này vừa tỉnh lại đã lập tức hét lên, đồng thời tụ lại một chỗ. Xem ra bốn người này có quen biết lẫn nhau, trường hợp này thật sự kỳ lạ.

"Quý, là quý a! Quý lại đưa chúng ta đi đâu vậy!?" Một cô gái trẻ tuổi trong đó lớn tiếng khóc rống.

Sáu người thâm niên đều nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết phải làm thế nào. Tiết Ngọc vội vàng đi đến hỏi thăm, nhưng bốn người giống như đã bị dọa sợ đến tinh thần thất thường. Khi Tiết Ngọc tới gần, trong bọn họ có hai người trực tiếp đá ra quần, lại nói điên nói khùng, không rõ ràng gì cả.

Tiết Ngọc nhẫn nại hỏi tiếp vài câu, rốt cuộc cũng thu hoạch được một ít thông tin từ bọn họ. Hắn đứng lên nói với những người còn lại: "Bọn họ có vẻ là một nhóm, trừ bọn họ ra còn có bảy tám người khác, có vẻ học cùng một trường đại học, tranh thủ nghỉ hè đi thăm dò một bệnh viện nghe đồn là có ma, sau đó thật sự gặp được ma quỷ. Ngoại trừ bốn người bọn họ, những người còn lại có lẽ đều chết hết rồi, mà ngay khi bốn người này cũng sắp tiêu tùng đến nơi thì bỗng nhiên được tiến nhập vào nơi này, hắc, thật không biết nên nói bọn họ may mắn hay xui xẻo nữa."

Tiết Ngọc còn cười được, nhưng những người còn lại đều tỏ ra không được thoải mái cho lắm, Vương Vũ nói: "Ta bỗng nhiên có một dự cảm bất hảo..."

"Ta cũng có." Từ Văn nói theo.

Tiết Ngọc sững sốt một chút, lập tức hỏi: "Dự cảm bất hảo? Hai người đang nói về cái gì a."

Từ Văn và Vương Vũ đều cười khổ, bọn họ nhắc mọi người cùng nhau điều tra không gian thí luyện lần này của Chủ Thần, vừa vặn cũng là lúc Chủ Thần mở ra không gian thí luyện.

"Tuyệt cảnh bệnh viện."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 8: Phân tích và phục sinh

Dịch giả: No Name

Ngô Minh suy nghĩ hồi lâu, cũng không nhớ ra "Tuyệt cảnh ở bệnh viện" rốt cuộc là bộ phim kinh dị hoặc là anime, manga nào. Nhưng từ không gian thí luyện "Người trong suốt" lần trước, cũng như những bộ tiểu thuyết Vô Hạn mà hắn đã từng đọc qua có thể thấy được, việc Chủ Thần sửa đổi cốt truyện là rất bình thường, vì vậy không gian thí luyện "Tuyệt cảnh ở bệnh viện" lần này có thể cũng là như vậy.

Hơn nữa bắt đầu từ không gian thí luyện thứ ba này, Chủ Thần sẽ có thêm một lựa chọn, Ngô Minh cũng không biết lựa chọn này là gì, nếu không hoàn thành không gian thí luyện lần thứ ba thì lựa chọn này sẽ không hiện ra.

Hơn nữa ngoài lựa chọn ẩn được nhắc đến ở trên, Chủ Thần vẫn còn một danh mục đặc biệt khác, được ghi rõ là "Thế giới Luân Hồi", sẽ lập tức mở ra khi hoàn thành xong không gian thí luyện thứ mười. Ngô Minh không biết có khác biệt gì giữa "Không gian thí luyện" và "Thế giới Luân Hồi", những độ khó chắc phải cực kỳ khủng bố, rất có thể là cửu tử nhất sinh.

Tóm lại, phải chờ các thành viên tiểu đội Luân Hồi trở về sau lần thí luyện này mới có thể biết được lựa chọn ẩn vừa xuất hiện là cái gì.

"Trong thời gian ba ngày ta sẽ an tâm tu luyện, đồng thời phân tích phù văn trình sát, sau đó chuẩn bị chế tạo khí cụ siêu phẩm."

Ngô Minh cần chờ đợi thời gian ba ngày mới biết được kết quả, trong ba ngày này hắn cũng không có ý định ngồi không, ngoại trừ tu luyện Thủy Vận Quyết, hắn muốn bắt đầu làm một việc mà một Tu chân giả chính thống nhất định phải làm, phân tích vạn vật, từ đó đạt được phù văn của chính mình.

Phù văn trình sát thuộc nhóm phù văn cấp ba, hoặc có thể nói trong phù văn cấp ba có rất nhiều phù văn có hiệu quả trình sát, cho nên cũng không phải nói ý nghĩa của phù văn này là trình sát, hay tất cả năng lực trình sát đều do ký hiệu phù văn này chưởng quản, không phải như vậy.

Trong thế giới quan của Tu chân giả chính thống, toàn bộ thế giới có thể thay thế bằng phù văn, nếu trong thế giới khoa học có cái gọi là vũ trụ số hóa, thì trong mắt Tu chân giả chính thống chính là vũ trụ phù văn hóa.

Bởi vì cái gọi là nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sanh vạn vật, "Nhất" chính là chân văn duy nhất, một tức là vạn, vạn tức là một, và nhất sinh nhị, cũng không phải một phù văn biến thành hai cái, mà là hóa làm hạch tâm bát đại phù văn, Càn Khôn Chấn Cấn Khảm Ly Tốn Đoài. Đây là trụ cột cơ bản nhất của Tu chân giả chính thống, cũng như mười chữ số 0 đến 9 trong toán học, mà bát đại phù văn hạch tâm đã có thể đại biểu cho toàn bộ mọi thứ trong vũ trụ, chỉ là quá mức bao quát. Ví dụ, hai từ "vũ trụ" có thể đại biểu cho tất cả thời gian và không gian, nhưng ý nghĩa của nó quá mức bao quát vì mờ rồi, không phải người có đại trí tuệ sẽ không thể hiểu nổi.

Từ bát đại phù văn hạch tâm bát đầu, 8^7 , cũng chính là phù văn cấp hai - phù văn diễn sinh, số lượng tổng cộng là 2.097.152. Đến một bước này, phù văn đã từ cấp độ vi mô hướng về quá trình vi mô hóa, ví dụ như từ "Ánh sáng" nếu chuyển hóa làm phù văn, sẽ thuộc về một trong 2.097.152 ký tự phù văn diễn sinh. Trong thế giới quan của Tu chân giả chính thống, đây chính là quá trình nhị sinh tam, phù văn diễn sinh chính là "Tam".

Nhưng phù văn diễn sinh vẫn không thể phân tích đủ sâu đối với vũ trụ, ví dụ như ánh sáng có thể phân làm vô số các loại, ánh sáng mắt thường nhìn thấy được, không thể thấy được, tia tử ngoại, tia hồng ngoại... thậm chí là các loại sóng ánh sáng ở cấp độ càng sâu..., muốn hoàn toàn phân tích ra hết, nhất định phải diễn hóa một lần nữa, và đây chính là phù văn cấp ba, số lượng là $(2.097.152)^{(2.097.151)}$, lúc này mới có thể hoàn toàn phân tích ra vạn vật trên đời này, mỗi một chút biết đôi nhỏ trong vũ trụ đều có thể mô tả bằng một ký hiệu phù văn, đây chính là tam sinh vạn vật

Hiện tại Ngô Minh muốn sử dụng phù văn luyện hóa khí cụ, chế tạo ra cái gọi là khí cụ siêu phàm. Thực lực của hắn tối đa chỉ có thể chế tạo ra phù văn cấp ba, chỉ khi đến Trúc Cơ Kỳ mới có thể sử dụng phù văn diễn sinh, mà khi đến Kim Đan Kỳ, thì có thể sử dụng bát đại phù văn hạch tâm. Vì vậy khí cụ tu chân của Luyện Khí chỉ được gọi là khí cụ siêu phàm, mà khí cụ tu chân của Trúc Cơ Kỳ mới có thể gọi là pháp khí, và khí cụ tu chân của Kim Đan Kỳ thì có thể gọi là Linh Khí rồi. Còn trên cao hơn nữa, khí cụ tu chân của Nguyên Anh kỳ được gọi là Bảo Khí, khí cụ tu chân của Nguyên Thần kỳ trở lên gọi là Linh Bảo, đương nhiên, có một vài khí cụ tu chân đặc thù có khả năng phát triển tiền giai, từ Trúc Cơ Kỳ đã có thể luyện chế, theo phù văn người tu chân phân tích càng nhiều, thực lực sẽ càng mạnh, đến cuối cùng thậm chí có thể hóa thành Hậu Thiên Linh Bảo.

Ngô Minh suy nghĩ cả buổi, hắn quyết định phân tích phù văn diễn sinh "Độ nguy hiểm", sau đó chọn trong đó một phù văn cấp ba để chế tạo khí cụ trình sát, dù sao một trong các đặc điểm quan trọng nhất của Thủy Vận Quyết là cường hóa giác quan thứ sáu phát hiện nguy hiểm. Sau khi phân tích phù văn diễn sinh "Độ nguy hiểm", Thủy Vận Quyết của hắn cũng sẽ có tiến bộ nhất định.

"Trời có mắt rồi, từ sau khi xuyên việt đến thời đại này cho tới bây giờ, đây là lần đầu tiên ta thực sự tu chân chính thống a."

Ngô Minh cảm khái thật lâu, tiếp theo bắt đầu phân tích phù văn. Lấy giác quan thứ sáu của Thủy Vận Quyết làm vật tham chiếu, trong đầu hắn bắt đầu liên tục xuất hiện các loại số liệu, năng lực tính toán bắt đầu điên cuồng hoạt động, đồng thời năng lực tính toán, năng lực tư duy logic, suy nghĩ lực lượng, năng lực phân tích vốn có của Thủy Vận Quyết cũng gia nhập trong đó. Chân lực của Ngô Minh bắt đầu điên cuồng vận hành, rất nhanh đã sắp thấy đáy.

Chỗ đặc biệt và quan trọng nhất của Công pháp tu chân chính thống kỳ thật chính là chỗ này, sử dụng các loại năng lực tu luyện ra được như chân lực, chân nguyên lực... như dòng điện truyền đến chip xử lý của máy vi tính, mà bộ não của Ngô Minh giờ phút này cũng như một máy vi tính, liên tục tính toán một lượng thông tin rất lớn, toán hỗn hợp, quy tắc đại số, phương trình ma trận, phương trình vật lý, phương trình hoá học, phương trình logic, số ảo, số thực...

Còn chưa được hai tiếng, sắc mặt Ngô Minh đã cực kỳ trắng bệch, trên trán của hắn tràn đầy mồ hôi, thậm chí trên đầu còn bốc hơi nước, thoát nhìn giống như võ giả đang tu luyện nội lực. Cho đến lúc này hắn mới chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó cười khổ nói: "Ta biết ngay tư chất của mình không tốt, trên internet từng nói thiên tài tu chân cao cấp nhất, cho dù chỉ là Luyện Khí kỳ, trong một ngày cũng có thể phân tích ra một ký hiệu phù văn diễn sinh và ít nhất trăm ký hiệu phù văn cấp ba. Ta không tin! Đây là người sao? Đây là nào người sao? Đây rõ ràng là nào sinh hóa Thần Cách mới đúng!!!"

Giờ phút này, bộ não của Ngô Minh đã vượt qua đảm nhiệm cực hạn, cần ít nhất năm sáu giờ nghỉ ngơi làm lạnh, hơn nữa chân lực của hắn cũng tiêu hao hầu như không còn, muốn khôi phục cũng cần ít nhất năm sáu giờ, mà ký hiệu phù văn hắn đang phân tích mới chỉ được 37%, hơn nữa phân tích phù văn càng về sau càng khó, hắn đoán chừng, cần ít nhất năm ngày để hoàn toàn phân tích ký tự phù văn diễn sinh này, thật là muốn cái mạng già của hắn mà.

Ngô Minh cũng không dám trì hoãn, lại ngồi xếp bằng bắt đầu thu nạp năng lực trôi nổi trong thiên địa, tu luyện Thủy Vận Quyết, coi như đồng thời khôi phục chân lực.

Trên thực tế, bản thân Ngô Minh cũng biết, nếu hắn vẫn còn sống ở thời kỳ Hồng Hoang Thiên Đình thời đại, hắn không có khả năng dốc sức liều mạng như thế, thậm chí ba ngày đánh cá hai ngày nằm ườn cũng làm không được, không chừng sẽ ăn nằm hưởng thụ cho tới già...

"Quả nhiên ai cũng bị bức đến đường cùng mới bộc phát ra năng lực của mình đấy..."

Rất nhanh, một ngày trôi qua, rồi ba ngày trôi qua. Lúc rạng sáng, Ngô Minh ngừng việc phân tích phù văn, giờ phút này hắn đã phân tích được 93% phù văn "Độ nguy hiểm", nhưng độ khó phân tích càng ngày càng gia tăng. Nghe nói Tu chân giả Nguyên Thần kỳ phân tích phù văn, có thể trong một giây phân tích ít nhất 10.000 ký hiệu phù văn diễn sinh, nhưng muốn triệt để phân tích toàn bộ phù văn diễn sinh, có học giả tính toán qua, cho dù là thiên phú dị bẩm cũng cần ít nhất hai trăm triệu năm mới có thể làm được. Càng đi về sau càng khó a.

Ngô Minh cảm thán tiến vào Chủ Thần Không Gian trong. Ba cột sáng xuất hiện trên quảng trường, vừa ra đã chứng kiến Tiết Ngọc hai mắt xích hồng bốp cổ Roos, mà bên cạnh hai người, Vương Vũ đang cuồng tiếu móc ra tròng mắt cuối cùng của hắn.

"Chủ, Chủ Thần... Chữa trị tất cả..."

Roos giãy giụa cố gắng kêu lên, tứ chi của nàng bị bẻ gãy vụn vụn, xương sống cũng đã gãy, nếu là người bình thường thì đã chết không thể nghi ngờ. Cũng may sinh mệnh lực của nàng mạnh hơn người bình thường nhiều, trong lúc này rõ ràng còn có thể mở miệng nói.

"Điểm số ban thưởng..."

Đến đây, nàng rút cuộc đã không thể nói thêm một chữ nào nữa, không nói ra được điểm số ban thưởng phải trừ cho người nào, cột sáng chữa trị cũng không hề xuất hiện.

Ngô Minh nhìn một màn vô cùng thê thảm này, trong lòng thờ dài, vội phát ra thông tin cho Chủ Thần. Rất nhanh, điểm số ban thưởng trừ vào ba người kia, ba cột sáng rơi xuống, ba người đều được bao phủ trong đó.

Hơn mười giây sau, các cột sáng được thu hồi, Roos vội vàng cảnh giác lui về phía sau, Vương Vũ và Tiết Ngọc đều tỏ ra sững sốt. Vương Vũ mặt xanh lét không nói một lời, Tiết Ngọc thì òa ra một tiếng rồi khóc rống lên, vừa khóc vừa gào: "Người tới cứu ta làm gì! Người chạy tới cứu ta làm gì a, Từ Văn! Ta chính là đồ cặn bã, người chạy tới cứu ta làm cái gì! Những người ở thế giới bên kia của người phải làm sao bây giờ!!"

Roos lúc này mới thở nhẹ ra, nhưng vừa nghĩ tới một màn vô cùng thê thảm trước đó, toàn thân nàng nhện không được mà run rẩy, đồng thời lại nghĩ đến những người đồng bạn vừa chết. Qua nhiều năm như vậy, đây chính là những người duy nhất nàng không cần phải cân nhắc ra để đề phòng cảnh giác. Là qua nhiều năm như vậy, ngoại trừ mẫu thân đã trúng tà mà điên mất, đây là những người duy nhất đã đối xử thành tâm với nàng. Nghĩ đến thương tâm, hai mắt của nàng cũng đã đỏ lên.

"Khốn kiếp, khốn kiếp, khốn kiếp, khốn kiếp!!!"

Vương Vũ ngồi quặt trên mặt đất, hấn liên tục đánh lên mặt đất từng quyền từng quyền. Rất nhanh, quả đấm của hấn bị đánh đến nát như, xương cốt lộ ra, nhưng hấn vẫn không dừng lại.

Roos nhìn hai người một khóc một điên cuồng, nàng thờ dài, đánh kiểm tra điểm số ban thưởng và vật phẩm hoá đổi từ Chủ Thần. Vừa nhìn một chút, ánh mắt nàng bỗng nhiên sáng ngời, la lớn: "Các người mau nhìn danh sách của Chủ Thần, có lựa chọn mới rồi!"

Tiết Ngọc và Vương Vũ lại không thèm để ý, Roos vội vàng nói thêm: "Có thể cứu sống bọn họ!!"

Hai người lập tức tra xét thông tin từ Chủ Thần, thấy được Chủ Thần đã có một lựa chọn mới, lựa chọn này gọi là...

Phục sinh đội viên!!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 9: Đổi và quyết tâm

Dịch: No Name

Phục sinh đội viên?!

Phục sinh đội viên!!

Tiết Ngọc và Vương Vũ tròn to hai mắt, bọn họ vừa tra cứu được muốn phục sinh một người cần năm nghìn điểm số ban thưởng và một chỉ tiết kịch tính cấp B, hơn nữa chỉ có thể phục sinh đội viên bản thân đã biết.

"Ta, điểm số ban thưởng của ta đã đủ rồi!! Lúc trước Từ Văn giúp ta chạy trốn ra ngoài, ta đã có hai nghìn điểm số ban thưởng, hơn nữa ta cũng không hề đòi thứ gì, hiện tại đã có năm nghìn điểm số ban thưởng!" Tiết Ngọc lập tức la lớn.

Vương Vũ trầm mặc một cái nói: "Điểm số ban thưởng của ta chưa đủ, chỉ có gần ba nghìn, lúc trước kiếm được bao nhiêu đều xài hết, nhưng ta có hai cái chỉ tiết kịch tính cấp C, còn thiếu một chỉ tiết kịch tính cấp C thì ta có thể phục sinh một người rồi."

Hai người nói xong, liền nhìn về phía Roos, Roos lúng túng cười nói: "Ta cũng còn dự trữ một ít điểm số ban thưởng đổi... Được rồi được rồi, ta có thể đưa ra ba nghìn điểm số ban thưởng, nhưng chỉ tiết kịch tính thì ta không có."

Tiết Ngọc liền hung hăng nói: "Bán Elf pháp sư, Văn Trạch Đào đại thúc, Từ Văn, chúng ta cần một vạn năm nghìn điểm số ban thưởng, ba cái chỉ tiết kịch tính cấp B, về phần bốn người kia... Ta cóc quan xem bọn họ làm cái khi gió gì đi tìm chết!! Nếu không phải là bọn họ rảnh rồi chạy đến cái bệnh viện đó thám hiểm, chúng ta làm sao lại gặp chuyện khủng khiếp như vậy!? Bây giờ phải gom hết toàn bộ chỉ tiết kịch tính và điểm số ban thưởng để phục sinh bọn họ!"

Roos liền cười lạnh nói: "Nói thật nhẹ nhàng, không có điểm số ban thưởng và chỉ tiết kịch tính, thực lực của chúng ta không thể nào tăng lên. Ta phát hiện càng về sau độ khó của không gian thí luyện càng lớn, lần này thiếu chút nữa đoàn diệt rồi, lần sau, còn có lần sau nữa không!?"

Tiết Ngọc lập tức nhìn hằm hằm Roos, lúc này Vương Vũ cũng nói: "Ta cảm thấy Roos nói không sai, chúng ta cần bản không có biện pháp gây tổn thương tới đám linh dị, ngoại trừ Alphard, chúng ta không có biện pháp. Nhưng Alphard cũng chỉ có một người, hiện tại hắn đã không còn, nếu trận tiếp theo lại gặp phải linh dị thì làm thế nào bây giờ? Chúng ta thật sự cần tăng cường thực lực, hơn nữa điểm số ban thưởng rõ ràng vẫn còn dư, chi tiết kịch tính lại thiếu rất nhiều, vì vậy tốt nhất là chúng ta tập trung việc tiêu hao điểm số ban thưởng, ít tiêu hao chi tiết kịch tính, vừa sống sót vừa cường hóa. Chỉ có sống sót mới có thể có hi vọng, nếu ba người chúng ta đều chết hết, vậy thì không còn người nào có thể phục sinh bọn họ!"

Tiết Ngọc chậm rãi tỉnh táo lại, hần gật đầu nói: "Tốt, chúng ta cường hóa, nhưng lão tử nói thẳng rồi, ba người bọn họ có thể nói là vì chúng ta mới chết đấy, người nào con mẹ nó dám có tư tâm tâm, không có ý định phục sinh bọn họ, lão tử liều mạng với người đó!"

Roos và Vương Vũ cũng không nói thêm, bắt đầu tra cứu danh sách hoá đổi.

Cùng lúc đó, Ngô Minh cũng đang xem xét vật phẩm hoá đổi, số lượng vật phẩm hoá đổi của lần không gian thí luyện này phần lớn là dính đến lĩnh vực thần bí học, ví dụ như các loại bùa chống tà, các loại khí cụ âm hồn. Trong đó Ngô Minh còn thấy hai vật phẩm làm cho mắt hắn phải sáng lên.

Một vật phẩm tên là nước suối Cửu U, một nghìn điểm số ban thưởng có thể đổi mười giọt. Nếu nước suối Cửu U đúng là thứ mà hắn biết, như vậy giá cả này thật sự không hề đắt, thậm chí có thể nói là món hời lớn. Đây chính là một trong những nguyên liệu chính để chế tạo Hóa Huyết thần đao a, tiếp cận Tiên Thiên chi vật rồi, chỉ kém một bậc so với Tiên Thiên Từ Hòa gì đó, cho dù là ở thời đại Hồng Hoang Thiên Đình, thứ này cũng là vật hiếm thấy, trên thị trường tuyệt đối không có bán, về phần chợ đen có hay không Ngô Minh không biết, nhưng khả năng là không lớn.

Vật phẩm còn lại tên là Âm Hồn Kỳ, có thể thu nạp âm hồn trong đó, tối đa chín mươi chín âm hồn, khi đối địch có thể thả ra âm hồn, uy lực vô cùng lớn. Đây là tạo vật tu chân bằng môn ma đạo, cũng chính là khí cụ của Tu Chân giả không chính thống, cần tám trăm điểm số ban thưởng.

Trong tất cả vật phẩm hoá đổi, hai cái này làm cho Ngô Minh vừa ý nhất. Nước suối Cửu U bây giờ chưa cần đổi, hắn chưa đủ khả năng chế tạo ra Hóa Huyết thần đao, đây là khí cụ tu chân có khả năng tiến giai, kém cõi nhất cũng phải Trúc Cơ Kỳ mới có thể chế tạo, bây giờ đổi cũng vô dụng. Trừ khi hắn thật sự là u hồn, hoặc là sinh vật dựa vào năng lượng âm để tồn tại, vật này ngược lại có hiệu quả rất tốt đối với sinh vật Undead, có thể gia tăng mức độ cô đọng linh hồn của sinh vật Undead trên phạm vi lớn, khiến cho sinh vật Undead trở nên mạnh mẽ hơn, thậm chí là huyết mạch tiến giai.

Nhưng Âm Hồn Kỳ chính là đồ tốt, có thể công kích, có thể hộ thân, hơn nữa kế tiếp cứ mỗi mười ngày hắn phải giết một nhóm dị tộc. Lần một lần hai không sao, nhưng làm nhiều lần như vậy, khó tránh làm cho người ta hoài nghi. Bởi vì bản thân hắn không hề biểu hiện ra bất kỳ ma pháp hay đặc tính của Pháp sư gọi hồn, nếu cứ một mực đồ sát, ngay cả đạo sư của hắn cũng có thể chú ý tới.

Nhưng nếu đã có Âm Hồn Kỳ, như vậy tất cả hành động này sẽ có thể nguy trang, theo việc hắn giết chết dị tộc gia tăng, uy lực Âm Hồn Kỳ cũng sẽ tăng lên. Đây là thứ hắn nhất định phải lấy.

"Tám trăm điểm số ban thưởng a, hơi mắc một chút."

Mà trong ba gã thành viên tiểu đội Luân Hồi, Tiết Ngọc và Vương Vũ nhìn danh sách vật phẩm hoá đổi đến có chút ngây ngốc, bọn họ đang muốn đổi một ít bùa chú có thể khắc chế quỷ quái thì đột nhiên, Roos kêu hai người một tiếng, làm cho hai người phải mở mắt ra.

Roos nói với hai người rất nghiêm túc: "Ta muốn đổi nước suối Cửu U, đây là thiên tài địa bảo từ nơi sâu nhất của Minh phủ, là thứ thuộc sở hữu của Minh Thần, nghe nói mỗi một vạn năm mới có thể ngưng tụ ra một giọt, có hiệu quả rất lớn đối với những kẻ sở hữu huyết mạch của thế giới luyện ngục, địa ngục, vực sâu không đáy. Nó có thể khiến cho người sử dụng tiến lên cấp độ cao hơn. Hiện tại ta là Succubus, nhưng chỉ là Succubus cấp thấp nhất, nếu là ta có thể phục dụng mười giọt nước suối Cửu U, ta có thể tiến hóa tới cấp độ Nữ Yêu Địa Ngục, coi như một loại ác ma cao cấp, tuy rằng chỉ vừa chạm đến biên giới, nhưng thực lực không thể so sánh với lúc trước. Thậm chí ta có thể sử dụng vài loại ma pháp, nếu gặp lại những chuyện như trong không gian thí luyện vừa rồi, ta hoàn toàn có thể chống đỡ với một số linh dị."

Tiết Ngọc liền cười lạnh nói: "Người đổi, chúng ta làm sao bây giờ? Hơn nữa làm sao chúng ta tin được người? Vạn nhất sau khi người đổi liền..."

"Thiếu bao nhiêu?" Vương Vũ lại nói: "Người thiếu bao nhiêu điểm, thứ này cần một vạn điểm số ban thưởng, nhưng không cần chi tiết kịch tính, rất phù hợp với kế hoạch của chúng ta."

"... Sáu, sáu nghìn." Tiếng nói của Roos dần dần nhỏ lại, trong lòng nàng bỗng nhiên dâng lên một cảm giác ảm áp. Đây là một loại cảm tình mà ngoại trừ đối với mẫu thân, nàng chưa từng cảm thấy với bất kỳ ai khác.

"Tốt, ta cho người hai nghìn năm trăm điểm." Nói đến đây, Vương Vũ lại nhìn về phía Tiết Ngọc.

Tiết Ngọc cũng nhìn Vương Vũ, cách cả buổi sau mới thì thào nói: "Tốt, tốt, ta cho ba nghìn năm trăm... Nhưng trước tiên phải nói, ta không tin nàng!"

Roos lập tức bái hai người một cái, cũng hiếm thấy không có châm chọc Tiết Ngọc mà nghiêm túc nói: "Ta nhất định không phụ sự tín nhiệm của các người... Ta nhất định sẽ không phụ sự tín nhiệm của các người..." Nói đến đây, trong mắt nàng đã có nước mắt trào ra, nàng vội vàng quay đầu sang bên cạnh, không để cho hai người kia thấy được.

Đợi cho tới lúc Roos được truyền tống về thế giới của mình, sự cảm động trong nội tâm của nàng vẫn không hề tiêu tán. Nàng nhìn bình ngọc cầm trong tay một cái, bên trong dường như có sương mù bốc lên, nàng cẩn thận xiết chặt, sau đó điềm nhiên như không có việc gì đi ra từ trụ sở của mình, lại điềm nhiên như không có việc gì đi tới chỗ của mẫu thân. Đây là quy luật sinh hoạt của nàng từ trước đến giờ, trên đường đi cũng gặp vài ác ma khác, nhưng không hề gây ra bất cứ nghi ngờ nào.

Tối khi Roos đi đến căn nhà của mẫu thân, lúc này nàng mới ngã xuống đất, sau ít nhất mười phút mới chậm rãi đứng lên, đồng thời cũng không đi đến chỗ của mẫu thân ở lầu hai, ngược lại mở ra một cửa sập, tiến vào tầng hầm ngầm.

Trong tầng hầm ngầm bày biện một vài đồ vật lộn xộn, Roos cẩn thận từng li từng tí đóng kỹ cửa gỗ. Lúc này nàng mới nhìn thật kỹ bình ngọc trong tay, nhìn chất lỏng như khói như sương bên trong. Nước suối Cửu U, mười giọt.

Trong vực sâu không đáy, Succubus cơ bản chỉ là một món đồ chơi, bởi vì đây là một loại ác ma không có bao nhiêu sức chiến đấu, đặc biệt bản thân nàng lại là con lai, vì vậy thực lực lại càng yếu kém.

Nhưng ác ma cao cấp thì khác, cho dù là Succubus tiến giai đến cao cấp, cũng chính là Nữ Yêu Địa Ngục, thực lực cũng xa không phải ác ma trung cấp có thể so sánh. Đặc biệt khi đã có ma pháp, ác ma cao cấp coi như là giai tầng tiểu quý tộc trong vực sâu không đáy, bình thường đều là lãnh đạo của một khu vực nhỏ. Đương nhiên, vẫn phải nghe mệnh lệnh từ lãnh chúa cấp thấp, nhưng cũng không phải là đồ chơi hoặc pháo hôi có cũng được mà không có cũng không sao, mà sẽ được coi như đại thần hoặc tướng lĩnh hạch tâm.

Roos biết rõ, một khi nàng trở thành ác ma cao cấp, mẫu thân của nàng sẽ chân chính có được quyền sống, mặc dù cách sự tự do hoàn toàn còn xa lắm, dù sao lãnh chúa cấp thấp làm sao cam lòng từ bỏ một thuật sư luyện kim trung cấp, nhưng ít nhất không sẽ phải chịu bất kỳ ngược đãi hay bị nguyên rủa, thậm chí nếu muốn nàng luyện kim chế phẩm còn cần phải trả thù lao nhất định.

"Mẫu thân... Còn có đồng bạn..."

"Ta nhất định phải trở thành ác ma cao cấp!"

Roos cũng không chậm trễ, trực tiếp uống hết mười giọt nước suối Cửu U. Ngay lập tức, toàn thân nàng bắt đầu đau đớn kịch liệt như bị xé rách. Chỉ trong vài giây, trên người Roos không còn một chỗ nào hoàn hảo, toàn bộ cơ thể phảng phất như đang bị xé thành thịt nát.

Ác ma tiến giai, từ trước đến giờ luôn là cử tử nhất sinh, cho dù có nước suối Cửu U, khả năng mà nàng có thể trở thành ác ma cao cấp cũng chỉ có tối đa 30%...

"Ahh, còn sống, còn sống mới có hi vọng, sống sót... Sống sót..."

Trong một mảnh máu thịt be bét, âm thanh này vang lên như có như không..

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 10: Chế tạo và đổi

Dịch: No Name

Ngô Minh thờ dài cho những thành viên tiểu đội Luân Hồi này. Tuy rằng hắn không thể nào đi đến thế giới của bọn họ, cũng không cách nào tiến vào không gian thí luyện, nhưng chỉ cần nghe bọn họ nói chuyện với nhau, nhìn cảm xúc trên gương mặt của họ cũng có thể đoán ra rất nhiều thứ.

Nhưng thật sự là hắn lực bất tòng tâm, lần này điều động Chủ Thần chữa trị cho bọn họ là đã mạo hiểm bị lộ rồi, nhưng chỉ lần này thôi, cũng may trong đoàn đội không có trí giả, nếu không hắn không dám làm thế. Những trí giả đã xuất hiện trong các bộ tiểu thuyết vô hạn lưu kia, mỗi một kẻ đều giống như yêu quái, chỉ cần một chút thông tin cũng có thể suy diễn ngược ra nguyên hình. Nếu thật có một kẻ như vậy ở đây, chỉ sợ sớm muộn hắn sẽ bị bại lộ.

"Hy vọng bọn họ có thể phục sinh đội viên, sau đó vượt qua bóng ma của lần bị thảm này đi." Ngô Minh thầm thờ dài, lại tự giễu mình đúng là tiểu nhân, đi thu lợi từ người khác, rồi lại ở chỗ này làm bộ làm tịch...

Thời gian tiếp theo, Ngô Minh vẫn tiếp tục phân tích phù văn, cùng với tu luyện Thủy Vận Quyết, thẳng đến khi kết thúc ngày thứ ba, rốt cuộc hắn mới phân tích xong cái ký hiệu phù văn diễn sinh kia.

Giờ phút này sắc mặt Ngô Minh đã trắng bệch, toàn bộ người tựa hồ như gãy yếu đi, nhưng ánh mắt lại sáng đến đáng sợ, thần quang tỏa mạnh ra ngoài, giống như có thể phát ra tia lửa điện.

"Rốt cuộc phân tích xong ký hiệu phù văn diễn sinh này, kế tiếp có thể nhẹ nhõm rất nhiều, chọn lựa một phù văn cấp ba trong đó để phân tích, tối đa nửa ngày là xong, sau đó dùng phù văn cấp ba này để chế tạo ra khí cụ siêu phẩm."

Tốc độ phân tích phù văn cấp ba nhanh hơn tốc độ phân tích phù văn diễn sinh rất nhiều. Một ký hiệu phù văn diễn sinh, căn cứ sự khác biệt của vật tham chiếu, hoàn cảnh, công cụ, thực lực bản thân, thường thường có thể phân tích ra từ mười mấy đến vài tỷ phù văn cấp ba, mà hai hoặc nhiều ký hiệu phù văn diễn sinh kết hợp với nhau, còn có thể sinh ra nhiều phù văn cấp ba hơn nữa, tạo thành số lượng phù văn cấp ba vô cùng vô tận.

Trước mắt thực lực của Ngô Minh còn nhỏ yếu, hơn nữa lại không có Động thiên - Phúc địa, một ký hiệu phù văn diễn sinh tối đa chỉ có thể phân tích ra được mười bảy ký hiệu phù văn cấp ba, hơn nữa mỗi một ký hiệu phù văn diễn sinh lại cần có một vật dụng thực tế tương đương để mô phỏng theo mới có thể phân tích được. Một khi đã có Động thiên hay Phúc địa, tác dụng lớn nhất của nó chính là thu nạp các tuyến quy tắc, sau đó có thể trực tiếp phân tích ra phù văn mà không cần vật dụng để mô phỏng.

Chiều cùng ngày, Ngô Minh phân tích hoàn tất một phù văn cấp ba đại biểu cho "mức độ nguy hiểm nội tại", ý nghĩa của nó là "các giác quan phản ứng đối với kích thích nguy hiểm bên ngoài của cơ thể", ví dụ như giác quan thứ sáu, các loại hoóc-môn kích thích, trạng thái như tim đập nhanh.., dù đây chỉ là một phù văn cấp ba rất bình thường, nhưng lại rất thích hợp cho Ngô Minh chế tạo ra khí cụ siêu phẩm dùng để trinh sát.

Ngô Minh đã sớm đổi ra một viên kim cương, trước tiên hắn phân tích kết cấu của viên kim cương này, sau đó dùng tinh thần lực hỗn hợp với chân lực xâm nhập vào bên trong kết cấu của nó, chậm rãi khắc lên ký hiệu phù văn cấp ba kia. Sau khi phù văn ngưng tụ xong, nó lập tức bắt đầu như có như không thu nạp năng lượng trôi nổi trong thiên địa. Với tốc độ thu nạp này thì chỉ trong vòng mười hai giờ là sẽ nạp đủ năng lượng.

"Kim cương trinh sát, cách mười hai tiếng đồng hồ có thể sử dụng một lần, khi sử dụng sẽ tăng cường giác quan cảm nhận nguy hiểm, uy hiếp càng cao, giác quan của bản thân sẽ càng được kích thích mạnh mẽ. Sau khi sử dụng chỉ cần chờ mười hai tiếng đồng hồ là có thể sử dụng lần nữa." Ngô Minh cẩn thận kiểm tra khối kim cương này một phen, cuối cho ra kết quả nhận xét này, hắn lập tức gặt đầu hài lòng.

Tuy rằng thứ này chỉ là hàng không nhập lưu đối với người tu chân, nhưng có thể xem là tinh phẩm hiếm thấy đối với Ma pháp sư. Đặc biệt là khả năng có thể tự động thu nạp năng lượng trôi nổi trong thiên địa của nó, đối với Ma pháp sư chính là tạo vật có thể tự hành khôi phục ma lực. Thứ này tuy rằng không phải Ma pháp sư làm không được, nhưng lại khá khó, nguyên liệu cần thiết cũng rất đắt đỏ, hiệu quả lại chưa chắc tốt bằng viên kim cương này.

"Có lẽ bán được từ mười đến hai mươi khối linh thạch, tức một trăm đến hai trăm khối ma thạch, nếu đổi toàn bộ thành nô lệ dị tộc thì ít nhất cũng một vạn điểm số ban thưởng. Có điều nếu đồ sát nhiều nô lệ dị tộc như vậy trong một lần duy nhất, đây thật sự quá mức, cho dù là lấy có tu luyện ma pháp gọi hồn cũng không xong. Nếu ta làm thế, hai từ tàn bạo và tài phú sẽ áp lên trên đầu ta. Đây sẽ chính là cái cớ để người khác công kích ta, thậm chí giết chết ta, cho dù là đạo sư cũng không thể lúc nào cũng bên cạnh che chở cho ta."

"Phần ba đợt, hơn nữa sau khi đánh chết nhóm đầu tiên phải lập tức đổi ra Âm Hồn Kỳ, một mặt chứng minh ta đang tu luyện ma pháp gọi hồn, một mặt khác là để biểu hiện ra tư thái thiên tài và thực lực của ta. Mà cho dù làm vậy cũng có chút tai họa ngầm, hiện tại coi như ta có hậu đãi, biểu hiện ra năng lực thiên tài cũng coi như biểu hiện thực lực, nhưng lại không đủ sự uy hiếp. Xem ra còn cần giết gà dọa khỉ một phen... Sau khi trở về tháp pháp sư phải đọc về pháp luật trong cái thành phố này mới được, giết gà dọa khỉ bên trong khả năng cho phép của pháp luật mới là tốt nhất."

Nhìn mặt trời xuống núi, Ngô Minh cũng không chậm trễ, trực tiếp đổi ra thuốc trong suốt từ chỗ Chủ Thần. Hắn lại một lần nữa biến thành thể u hồn, tiếp theo trở về tháp pháp sư. Sau khi đến tháp pháp sư, hắn lập tức yêu cầu tháp linh cho hắn học tập ma pháp một giờ. Ngay sau đó pháp sư khô lâu nhanh chóng xuất hiện trong đại sảnh tháp ma pháp. Nó cũng không nhiều lời, mang Ngô Minh đi đến một khu vực để luyện tập ma pháp, bắt đầu giảng giải về các kiến thức thường thức của Ma pháp sư, từ thu nạp ma lực, ngưng tụ ma lực, ghi nhớ pháp thức, kỹ xảo sử dụng ma pháp.... Nói liền một giờ, thời gian vừa hết, nó lập tức định rồi đi.

Ngô Minh vội vàng gọi pháp sư khô lâu lại, đồng thời đưa kim cương trinh sát của mình ra, tiếp theo cũng không nhiều lời, chỉ chờ pháp sư khô lâu cẩn thận quan sát miếng kim cương này, còn bắt chợt dùng ma pháp phụ trợ tiến hành kiểm tra. Sau gần năm phút, pháp sư khô lâu mới lên tiếng: "Tạo vật ma pháp rất không tệ, hiệu quả trinh sát nguy hiểm, quan trọng nhất là mỗi mười hai tiếng đồng hồ có thể tự động khôi phục ma lực, người gia thêm vào trong đó bí ngân? Không, hẳn là phẩm chất của bản thân kim cương, đáng tiếc, kim cương phẩm chất như vậy hoàn toàn có thể thừa nhận ma pháp cao cấp hơn... Tạo vật ma pháp này nếu bán đầu giá có thể bán được năm mươi khối linh thạch, ta ở đây sẽ cho người tối đa ba mươi khối linh thạch, người muốn bán cho ta không?"

Ba mươi khối linh thạch, tốt hơn suy đoán của Ngô Minh nhiều, hắn vội vàng gật đầu nói: "Đúng vậy, đạo sư, gần đây nhất ta đang tu luyện ma thuật gọi hồn, cần một số lượng lớn linh hồn, tuy rằng linh hồn nhân loại cũng có thể, nhưng dù sao chất lượng hơi kém một chút, vì vậy ta muốn mua nô lệ vạn tộc với số lượng lớn, thứ này bán cho đạo sư đi, ta hy vọng có thể mau chóng có được sức mạnh để tự bảo vệ mình."

Pháp sư khô lâu gật đầu nói: "Người là u hồn, u hồn tu hành ma pháp gọi hồn cũng bình thường, đúng rồi, sở tu của người là thiên phú ma pháp sẵn có của u hồn phải không? Trong đó có mấy lớp phân loại lớn, mạnh nhất là ma pháp "Wail of the Banshee". Nếu thật sự là pháp thuật này thì người không nên sử dụng trong thành phố, tuy rằng mỗi một Ma pháp sư đều có quyền hạn giết người nhất định, nhưng giết nhiều quá cũng không tốt... đây." Đang lúc nói chuyện, pháp sư khô lâu bỗng vút cho Ngô Minh một túi vải.

Ngô Minh cũng không kiểm tra, chỉ cung kính cúi đầu với pháp sư khô lâu, sau đó rời khỏi tháp ma pháp.

Đợi đến khi Ngô Minh rời khỏi tháp ma pháp, giọng nói của tháp linh vang lên: "Hắn đang nói xạo, trong các ma thuật gọi hồn của u hồn không có bất cứ cái nào cần đại lượng linh hồn để tu luyện, sao người không vạch trần hắn?"

Pháp sư khô lâu lắc đầu nói: "U hồn không có, nhưng hắn có thiên phú phân tích ma pháp, rất có thể đã sinh ra biến chủng nào đó, việc này không có gì cần vạch trần đây. Hơn nữa cá nhân có bí mật của mình không phải là rất bình thường sao? Ta ngược lại kỳ vọng hắn có bí mật càng nhiều càng tốt, điều này có nghĩa là tiềm năng của hắn càng mạnh, hi vọng của chúng ta sẽ càng lớn."

Lúc này Ngô Minh đang đi đến chợ nô lệ, ba mươi khối linh thạch, tương đương với ba trăm khối ma thạch rồi. Hắn quyết định mua một trăm tên nô lệ dị tộc cường tráng nhất, hao tổn khoảng một trăm khối ma thạch, thậm chí nhiều hơn, nhưng điểm số ban thưởng sẽ càng nhiều, hắn sẽ lập tức đổi ra Âm Hồn Kỳ, coi như một công đôi việc: tăng sức mạnh cho Âm Hồn Kỳ, lại có điểm số ban thưởng.

Đến chợ nô lệ, Ngô Minh trực tiếp đưa ra yêu cầu của mình cho nhân viên tiếp đãi, mà nhân viên tiếp đãi dường như biết rõ Ngô Minh, dù sao chuyện hắn đánh chết nô lệ lúc trước đã sớm truyền ra khắp toàn bộ chợ nô lệ.

Phải biết rằng, ngoại trừ nhân loại, những dị tộc nô lệ khác mặc dù là nô lệ, nhưng chủ nô mua về sẽ không tùy ý đánh chết. Bọn họ có thể cho nô lệ làm chiến sĩ, hoặc làm nông, bất cứ cách nào có thể nghiền ép ra tài phú từ trên người nô lệ. Còn tùy ý đánh chết nô lệ như Ngô Minh, cho dù là ở đây cũng khó chấp nhận được. Tàn bạo, khủng bố, đây chính là cái nhìn của nhân viên công tác chợ nô lệ về Ngô Minh.

Nhân viên này không dám tự tiện quyết định, vội đi tìm một gã chủ quán. Chủ quán này là một Goblin cao khoảng một mét năm mét sáu, cao hơn nhiều so với Goblin bình thường, hơn nữa thần thái tự nhiên, nho nhã lễ độ, hiển nhiên đây là High Goblin.

High Goblin này nhìn Ngô Minh thật lâu, lúc này mới cười nói: "Khách nhân muốn mua một trăm tên chiến sĩ nô lệ cường tráng nhất sao? Nơi này của chúng ta cũng có, tuy rằng không phải là một trăm tên cùng tộc, nhưng gom lại vẫn dư sức, có điều phương pháp sử dụng nô lệ của khách nhân dường như có chút vấn đề."

Ngô Minh nhún mày một cái, rồi nói: "Ta đang tu luyện ma pháp gọi hồn, nói thật cho ngươi biết, ta từ một nhân loại biến thành u hồn, hơn nữa đã trở thành học trò của Ma pháp sư Lauris? Kim Nhân, không khỏi bị người ghen ghét. Gần đây nhất ta cảm thấy có người đang theo dõi ta. Tuy rằng ta có đạo sư che chở, nhưng đạo sư cũng không có khả năng lúc nào cũng che chở ta, vì vậy ta phải mau chóng hoàn thiện ma thuật gọi hồn này. Đương nhiên, ngươi không bán cho ta cũng không sao cả, ta sẽ đi tìm những thương nhân nô lệ khác, mua mỗi chỗ một ít nô lệ nhỏ yếu, chẳng lẽ họ không chịu bán cho bán ta sao? Nhưng nếu làm như vậy, việc này của ta sẽ chậm trễ đi không ít, vì vậy... Ngươi thực sự muốn ngăn cản ta?"

High Goblin biến đổi sắc mặt, nhìn về thần nhiên của Ngô Minh, hần cười nói: "Ta là thương nhân, là làm ăn buôn bán, ai lại đi đẩy khách hàng ra xa chứ. Làm thế này tuy rằng ảnh hưởng không tốt, nhưng cũng không ảnh hưởng nhiều lắm, dù sao cũng là nô lệ, không phải người dân bình thường. Xin khách nhân chờ một lát, ta đi an bài, về phần giá cả nhà, khách nhân thấy mười lăm khối linh thạch thế nào?"

Mười lăm khối linh thạch, cái giá này trần giá tới hơn phân nửa, nhưng Ngô Minh đang ở thời điểm máu chó, hần nở một nụ cười móc ra mười lăm khối linh thạch. High Goblin tiếp nhận linh thạch xong lập tức đi sắp xếp, sau hơn mười phút đồng hồ liền có nhân viên công tác đến, bọn họ cẩn thận từng li từng tí đưa Ngô Minh đến một khu vực, ở đây có một trăm tên nô lệ cường tráng bị khóa toàn thân, mỗi người đều không thể động đậy.

Ngô Minh thấy trong một trăm tên nô lệ trong này có ba gã Lizardfolk rất cường tráng, thân cao hơn hai mét, toàn thân đều là cơ bắp xoắn xuýt, lại có năm sáu tên bán Cự Nhân cao ba mét, hơn mười tên người nham thạch, hơn mười tên...

Quả nhiên đều là nô lệ cường tráng nhất, hơn nữa vị trí trong Hồng Hoang Vạn Tộc có lẽ cũng không thấp, Ngô Minh tỏ ra không vui không buồn, cầm lên cây cường nô để sẵn bên cạnh tiến hành một trận giết chóc, mà trong đó những tên nô lệ có sinh mệnh lực cường hãn nhất phải bị bắn nhiều phát mới có thể giết chết được. Điểm số ban thưởng cũng không làm cho Ngô Minh thất vọng, một trăm tên dị tộc, cho hần gần 3500 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》. Binh quân một dị tộc cho hần ba mươi lăm điểm, con số này đã rất tốt rồi.

Sau khi giết chóc đạt được điểm số ban thưởng, Ngô Minh không hề dừng tay lại, lập tức đổi ra Âm Hồn Kỳ.

Những nhân viên công tác bên cạnh vốn đang nhìn Ngô Minh một cách sợ hãi, căm hận, còn có chút sát ý, bỗng nhiên chứng kiến trong tay Ngô Minh xuất hiện một cây cờ. Cờ này không lớn, lá cờ chỉ lớn cỡ năm sáu bàn tay, Ngô Minh nhẹ nhàng vung lên, âm hồn lập tức bắt đầu xuất hiện từ trên thi thể những nô lệ đã chết, mỗi một con đều tỏ vẻ ngốc trẻ và thống khổ. Tiếp theo trên mặt cờ xuất hiện hắc quang lập loè, những âm hồn kia lập tức theo đó bay về phía lá cờ. Trong quá trình này chúng không ngừng cắn xé lẫn nhau, cuối cùng chỉ còn lại hơn hai mươi âm hồn tiến vào bên trong Âm Hồn Kỳ, diện mạo mỗi con đều xuất hiện trên mặt lá cờ.

Làm xong mọi chuyện, Ngô Minh quay sang nhìn các nhân viên công tác xung quanh, tất cả bọn họ đều đang cúi đầu, toàn thân run rẩy. Đã không còn bất cứ người nào dám nhìn thẳng Ngô Minh nữa.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 11: U hồn tàn bạo

Dịch: No Name

Ba ngày kể từ khi Ngô Minh đồ sát nô lệ dị tộc, Gnome Albans tìm tới hần, kể cho hần nghe mấy câu chuyện đang được đồn đại trên phố.

"Nghe nói gần đây xuất hiện một tồn tại kinh khủng, hình như là đồng tộc của ngươi, một u hồn. Hần được người ta gọi là "U hồn tàn bạo". Nghe nói u hồn này đi mua nô lệ, giết chết mấy ngàn người ngay tại chỗ, đây không phải là có bệnh sao? Có tiền thì có thể phung phí đến như vậy sao? Hơn nữa cho dù là nô lệ, cũng là sinh vật sống, nghe nói toà thị chính đang cân nhắc có nên thêm một số nhân quyền cơ bản cho nô lệ hay không, nhưng lại bị một số thương nhân nô lệ và đại địa chủ bác bỏ." Gnome Albans cười hi hi nói.

Tên Gnome này thật sự là nói rất nhiều, không ngừng không nghỉ. Hần thường xuyên chạy tới tìm Ngô Minh nói chuyện phiếm, so sánh ra, tên bà con xa lắc kia của hần nói còn ít. Nhưng Gnome này cũng không có ác ý, hơn nữa tin tức hần đem đến cũng khá nhiều, vì vậy Ngô Minh cũng chịu nói chuyện phiếm với hần.

Nghe xong mấy lời này, Ngô Minh bất đắc dĩ mà nói: "Không phải mấy nghìn, chỉ giết có một trăm tên chiến sĩ nô lệ."

Gnome Albans liền trêu chọc: "Nói như ngươi đã ở đó vậy, u hồn kia không giống như ngươi a, theo nhân viên đã chứng kiến nói, u hồn kia ít nhất đã là Ma Pháp Sư cấp một, thậm chí có thể là cấp hai. Sau khi hấn giết mấy nghìn nô lệ, vung tay mấy cái rõ ràng có thể té ra âm hồn từ xác chết của những người bị hấn giết. Thứ đó cũng không phải là u hồn như ngươi, mà chính là âm hồn, là lệ quỷ sinh ra từ ma pháp, mà âm hồn cao cấp thậm chí có thể địch nổi Ma Pháp Sư cấp một. Nghe nói khi đó mấy ngàn âm hồn che kín cả bầu trời, tất cả những người ở đó gần như bị hù chết."

Khỏe miệng Ngô Minh giật giật, cũng lười giải thích nhiều, chỉ tiếp tục tập trung chế tạo một lọ thuốc nước, tiếp theo hấn nói: "Cửa hàng này của ngươi hơi nhỏ một chút a."

Gnome Albans còn đang miệt mài nói về chuyện của gã "U hồn tàn bạo" kia, nghe vậy lập tức kêu khuất: "Tại sao lại nhỏ? Cửa hàng này đã khá lớn, ngươi biết mặt bằng trên phố này có giá bao nhiêu không? Chúng ta cũng không phải bán khí cụ ma pháp, chỉ bán được phẩm thôi."

"Nếu như... Bán được phẩm ma pháp thì thế nào?" Ngô Minh lại nói.

Gnome Albans sững sốt một chút, thì thào nói: "Nếu bán được phẩm ma pháp mà nói, cái cửa hàng này thực sự là hơi nhỏ. Giá cả một lọ thuốc dung dịch ma pháp tuy rằng hơi thấp hơn so với khí cụ ma pháp, nhưng cũng đắt gấp trăm lần được phẩm bình thường, nếu chỉ có vậy... Đợi, đợi một chút, ngươi nói được phẩm ma pháp!?"

Ngô Minh gật đầu nói: "Ma pháp gọi hồn của ta đã tu luyện thành công, tuy rằng còn chưa trở thành Ma Pháp Sư cấp một, nhưng có thể chế tạo một vài loại được phẩm ma pháp, cũng có thể chế tạo ra một dụng cụ ma pháp loại hình trình sát, vì vậy cửa hàng này thật sự hơi nhỏ."

Gnome Albans nghe mà rung động toàn thân, hấn chăm chú nhìn Ngô Minh nói: "Đừng có mà lừa ta a, mấy năm nay ta vẫn một mực tiết kiệm tiền, có thể thuê trung cửa hàng này lớn gấp đôi, nhưng sẽ không còn tiền để gửi ngân hàng nữa, sau này phát sinh chuyện gì ta cũng vô pháp."

Ngô Minh gật đầu chân thành nói: "Ta nói thật, yên tâm đi, ta có nắm chắc, ngươi cứ chờ ta một ngày, ngày mai ta sẽ tạo cho ngươi một lọ được phẩm ma pháp, được chứ?"

"Tốt!" Gnome Albans cũng là Ma pháp sư tập sự, vì vậy hấn biết rõ sử dụng ma pháp cần tinh thần lực và ma lực, vì vậy Ngô Minh đợi tới ngày mai mới làm cũng là bình thường, hấn lại nói: "Chỉ cần ngươi chế tạo được, ta lập tức mở rộng cửa hàng, hơn nữa cho ngươi 20, à không, 30% cổ phần, ngươi chỉ cần bỏ sức ra chế thuốc, tất cả các phí tổn khác về được liệu, thiết bị của cửa hàng đều do ta chi ra, được chứ!?"

"Tốt." Ngô Minh cười, cũng không so đo những thứ này, gật đầu đáp ứng.

Nghiêm túc mà nói, khi Ma pháp sư chế tạo vật phẩm cho một cửa hàng ma pháp của người khác như thế này, ít nhất phải được chia 50% thu nhập, những thứ khác sẽ không quán. 30% thu nhập kỳ thật là khá thấp, nhưng Ngô Minh sẽ không so đo những thứ này, Albans thật sự cũng không tệ lắm, lúc trước đã có ơn tiến cử hấn, chuyện nhỏ thế này còn chưa đủ để báo đáp.

Xế chiều hôm đó, Ngô Minh lại đi đến tháp ma pháp, định tiếp tục đọc sách. Hôm nay hấn muốn điều tra về hoàn cảnh địa lý của Liên minh Thương nghiệp. Hấn vẫn chưa rõ ràng cụ thể Liên minh Thương nghiệp lớn bao nhiêu, có bao nhiêu thành phố, các thể lực như thế nào, tỉ lệ phân bố dị tộc ra sao... Điểm mù thông tin còn quá nhiều, hấn phải mau chóng bổ sung đầy đủ.

Vừa tiến vào tháp ma pháp, Ngô Minh đã thấy Pháp sư khô lâu đứng chờ ở đại sảnh. Hấn vội vàng cúi đầu. Pháp sư khô lâu cũng không khách khí, nói thẳng: "Đưa dụng cụ ma pháp của ngươi cho ta xem một chút."

Ngô Minh không hề chậm trễ, lập tức đưa Âm Hồn Kỳ cho Pháp sư khô lâu. Sau khi nhìn trái phải luân phiên ít nhất mười phút đồng hồ, nó mới lên tiếng: "Quy cách chế tạo của thứ này rất cao, ta chỉ hiểu được bảy tám phần, còn có một vài vị trí nẫu chốt ta cũng không hiểu, xem ra ít nhất là kiệt tác của Đại Ma Pháp Sư. Chức năng của nó là có thể nuôi dưỡng chín mươi chín âm hồn, khi sử dụng sẽ tiêu hao ma lực của âm hồn, chỉ là... Ta sẽ không hỏi ngươi lấy được thứ này từ đâu, ai có thể không có bí mật của mình? Ngươi là học trò của ta, ta tất nhiên sẽ che chở ngươi, mấy ngày tiếp theo không được rời khỏi Kim Hà thành."

Ngô Minh dường như hiểu ra điều gì, hấn nói: "Vâng, đạo sư, ta sẽ chú ý... Nếu có việc gì ta có thể làm, xin đạo sư nói cho ta biết."

Pháp sư khô lâu lắc đầu nói: "Mau chóng tăng cường thực lực của ngươi. Với tư cách học trò của ta, ta dĩ nhiên sẽ che chở, giết một chút nô lệ không phải chuyện gì lớn, nhưng cũng không tốt, từ sau cuộc chiến tranh với Bán Long chư tộc, Undead chư tộc chúng ta đã rất yếu thế, tuy hợp tác với các tộc diễn sinh của Địa Linh tộc mà sáng lập ra Liên minh Thương nghiệp, nhưng dù sao tộc Undead cũng đã suy yếu rất nhiều, mà ma pháp gọi hồn lại khiến cho sinh linh sợ hãi..."

Pháp sư khô lâu trả Âm Hồn Kỳ cho Ngô Minh, đồng thời lấy ra một quả cầu thủy tinh nói: "Ta biết rõ ngươi không sử dụng nô lệ nhân loại vì hy vọng âm hồn có thể trở nên cường đại hơn. Âm hồn có thể thôn phệ lẫn nhau, có thể từ âm hồn trở thành lệ hồn, từ lệ hồn trở thành Thiên hồn. Âm hồn một khi đã đến cấp độ Thiên hồn hoàn toàn có thể bức lui Ma Pháp Sư cấp hai, cho nên nếu có thể có đủ chín mươi chín Thiên hồn, ngay cả Ma Pháp Sư cấp ba ngươi cũng có thể chống đỡ được... Trong quả cầu thủy tinh này có linh hồn của ba nghìn vạn tộc, phần lớn là linh hồn siêu phẩm, chúng nó đã mất đi lý trí, không thể nào trở thành tộc Undead, cũng chỉ có thể làm nguyên liệu tiêu hao cho ma pháp gọi hồn. Vì vậy ngươi cầm lấy đi, tận lực bồi dưỡng âm hồn của ngươi, tạm thời không nên đi giết nô lệ nữa."

Nội tâm Ngô Minh bất đắc dĩ, nhưng biểu hiện bên ngoài rất vẫn nghiêm túc: "Vâng, thưa đạo sư, đa tạ đạo sư."

Pháp sư khô lâu không nhiều lời nữa, quay người rời khỏi.

Ngô Minh nhìn quả cầu thủy tinh, lại bắt đầu đi cảm Âm Hồn Kỳ thu nạp các loại âm hồn, sau đó những âm hồn này lập tức bắt đầu chém giết lẫn nhau. Hắn cũng không quan tâm, thu hồi Âm Hồn Kỳ rồi đi đến phòng đọc sách.

(Xem ra cuối cùng vẫn không có đủ lực uy hiếp, Đã biểu hiện ra thực lực, tài lực, lại là học trò của một Ma pháp sư cấp ba, vậy mà vẫn không thể dọa lui được những kẻ có ý đồ ngấp nghé, hơn nữa trong thời gian ngắn không thể giết nô lệ ư? Vấn đề điểm số ban thường phải làm sao đây...)

Hiện tại Ngô Minh có gần ba nghìn điểm số ban thường, tuy có vẻ nhiều, nhu cầu sử dụng lại đang càng ngày càng lớn. Giá trị của Chủ Thần càng ngày càng thể hiện rõ, ngay cả nước suối Cửu U cũng xuất hiện, ai biết không gian thí luyện tiếp theo có xuất hiện Tiên Thiên chi vật hay không? Nếu mỗi mười ngày cần 1000 điểm số ban thường để mở ra không gian thí luyện, đồng thời còn cần 800 điểm số ban thường để chuyển đổi qua lại giữ thể người và thể u hồn, tiếp theo hắn chỉ có thể duy trì tối đa hai lần thí luyện nữa. Chuyện này sao có thể được chứ?

"... Vậy thì đi giết những kẻ đang có ý đồ với ta."

Ngô Minh âm thầm quyết định, sau đó không nghĩ ngợi thêm nữa, chỉ chuyên tâm đọc sách.

Giết cho tốt vào, một là lập uy, hai là giải quyết bọn đạo chích, ba là... Điểm số ban thường chắc chắn sẽ không ít, nếu như không có cách nào tiếp tục giết nô lệ, vậy thì giết các người gán nợ.

Đợi cho gần đến bình minh, Ngô Minh rời khỏi tháp ma pháp đi về căn hộ của mình. Trên đường đi, giác quan thứ sáu của hắn cảm nhận được có người theo dõi trong bóng tối. Hắn nặc kệ, vừa đi vừa suy nghĩ.

Âm Hồn Kỳ của hắn đã có thêm ba nghìn linh hồn dị tộc gia nhập, trong đó có nhiều linh hồn siêu phàm, sau khi thôn phệ thì có thể sinh ra lệ hồn rồi. Thiên hồn là âm hồn cấp ba, có lẽ sẽ không có, nhưng lệ hồn cũng không tệ. Phải biết rằng, Âm Hồn Kỳ tốt xấu gì cũng là tạo vật tu chân. Mặc dù chỉ là tạo vật của Tu Chân giả không chính thống, chức năng của Âm Hồn Kỳ không chỉ có nuôi dưỡng âm hồn, mà còn có thể tăng cường sức mạnh của âm hồn. Bên trong Âm Hồn Kỳ có một trận pháp nhỏ, cần chín mươi chín đầu âm hồn để bố trí, có tác dụng khiến cho thực lực tổng thể của chúng bạo tăng.

Thời gian cần nuốt thôn phệ lẫn nhau của 3.000 âm hồn cần khoảng hai đến ba ngày, Ngô Minh cũng không để ý tới Âm Hồn Kỳ nữa nữa mà bắt đầu suy nghĩ về vấn đề địa lý đất đai của toàn bộ Liên minh Thương nghiệp.

Kim Hà thành không lớn, là thành phố cấp hai của Liên minh Thương nghiệp, phía trên còn có thành phố cấp một và ngũ đại chủ thành. Ngoại trừ những thành phố này, phạm vi lãnh thổ mà Liên minh Thương nghiệp khống chế là rất lớn. Không nói đâu xa, phụ cận Kim Hà thành có rất nhiều bình nguyên vô chủ, những chỗ như vậy hoàn toàn có thể bỏ tiền ra mua lại từ Liên minh.

Nhưng mua lãnh địa cũng có một số yêu cầu nhất định. Người mua phải đáp ứng một trong ba yêu cầu: là quý tộc trong Liên minh, hoặc là đại biểu của một tộc quần, hoặc là siêu phàm giả cấp hai. Ma pháp sư thì chỉ cần cấp một là được.

Theo đạo lý mà nói, hiện tại Ngô Minh có thể giả mạo Ma pháp sư cấp một, nhưng hiện tại đang có người ngấp nghé hắn. Nếu hắn mua đất đai ngay bây giờ sẽ tạo ra động tĩnh quá lớn, có thể sẽ có kẻ mạnh hơn xuất hiện, lần một lần hai thì cũng thôi, nhiều lần như vậy hắn cũng chịu không nổi, vì vậy...

"...Hoàn thành Trúc Cơ, chế tạo ra kiện pháp khí đầu tiên của ta, sau đó đi mua đất!"

"Đến lúc đó, ta muốn giết dị tộc như thế nào thì sẽ giết dị tộc như thế đó!!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 12: Bắt chẹt không thành

Dịch giả: No Name

Hai ngày sau đó, Ngô Minh luôn tìm cách để có thể dẫn dụ những kẻ đang có ý đồ đối với hắn. Hiện tại hắn không thể ra khỏi thành, dù sao đây cũng là lệnh của đạo sư, không nên làm trái, vì vậy mỗi ngày hắn chỉ có thể tiếp tục tuân theo lịch trình sinh hoạt hằng ngày của mình, khiến cho những kẻ đang theo dõi hắn không tìm thấy cơ hội để ra tay.

Âm Hồn Kỳ của hắn đã thôn phệ hoàn tất, tổng cộng có hơn ba mươi lệ hồn, còn lại là âm hồn phổ thông. Chỉ như vậy, uy lực hiện tại của Âm Hồn Kỳ đã vô cùng mạnh mẽ, không dám nói nhất định có thể đánh thắng được Ma Pháp Sư cấp hai, nhưng ít nhất sẽ không sợ Ma Pháp Sư cấp hai, cho dù gặp phải cũng đủ khả năng tự vệ.

Những ngày này, Ngô Minh vẫn luôn tra cứu các loại sách vở, hắn đã biết được tình hình căn bản của Hồng Hoang Vạn Tộc thời đại này. Tuy gọi là Hồng Hoang Vạn Tộc, nhưng đa số vẫn lấy bộ lạc làm đơn vị phân bố trên toàn bộ đại lục Hồng Hoang. Tuyệt đại đa số Hồng Hoang Vạn Tộc có cấp độ văn minh rất thấp, ví dụ như Bán Long chư tộc ở khu vực thảo nguyên kia chỉ có hình thức bộ lạc nguyên thủy, cho dù không thiếu cường giả, cấp độ

văn minh vẫn rất thấp.

Các cấp độ văn minh cao hơn, bình thường đều tồn tại dưới hình thức liên minh, ví dụ như Liên minh Thương nghiệp, Liên minh Thủy tộc, Liên minh Vũ đực, Liên minh Cướp bóc..., đây chính là nơi những chủng tộc có văn minh trung đẳng của Hồng Hoang Vạn Tộc Trung tụ lại một chỗ.

Sau đó là các chủng tộc có cấp độ văn minh cao nhất, thường thường đều sẽ tự động phát triển thành quốc gia, ví dụ như tộc Elf xếp hạng thứ 20 trong Hồng Hoang Vạn Tộc, đã thống nhất toàn bộ chủng tộc thành Đế quốc Elf, hùng cứ Rừng Thế Giới, là một đại đế quốc có lãnh địa vô cùng rộng lớn.

Những bộ lạc văn minh cấp thấp, thường thường đều dựa vào thiên phú và huyết mạch để kế thừa tri thức về sức mạnh siêu phàm, ví dụ như con cháu của tế tự, con cháu của trưởng lão, con cháu của tộc trưởng..., truyền thừa siêu phàm của những bộ lạc này hoặc dựa vào con nối dõi kế thừa, hoặc dựa vào thiên phú của một số cá nhân xuất chúng, kết hợp với kỳ ngộ, ngẫu nhiên, may mắn... mà đạt được.

Ở liên minh văn minh trung cấp thì xuất hiện các hình thức học trò, phối ngẫu, trẻ em để tiếp nhận truyền thừa. Nhưng dù sao sinh mệnh vẫn là ích kỷ, của mình mình quý mới là lẽ bình thường, ngoại lệ như Pháp sư khó lâu kỳ thật là đã vô cùng thiện lương, Ngô Minh cũng hoài nghi nó có phải là sinh vật Undead thuần túy hay không. Bên trong văn minh trung cấp, số lượng siêu phàm giả xác thực nhiều hơn so với bộ lạc, nhưng cũng không nhiều hơn bao nhiêu.

Chỉ có các đế quốc văn minh cao cấp mới phổ biến cơ cấu trường học, cả nước sẽ tuyển chọn các nhi đồng hoặc thanh niên có thiên phú siêu phàm, sau đó thống nhất huấn luyện bọn họ thành siêu phàm giả. Tuy rằng không thể so sánh với Hồng Hoang Thiên Đình, có thể bày ra toàn bộ các con đường siêu phàm cho dân chúng tùy ý lựa chọn, có thể trực tiếp download từ trên mạng xuống, những đế quốc này ít nhất phải tốt hơn so với văn minh trung cấp gấp mười lần. Chỉ có bên trong các đế quốc, người siêu phàm mới có thể xuất hiện số lượng lớn.

Chính vì đã biết những điều này, Ngô Minh mới có thể không sợ mà đi lại tự do trong thành phố. Thứ nhất, bản thân hắn là u hồn thể, không phải nhân loại, mà là một thành viên trong Hồng Hoang vạn tộc. Thứ hai, hắn là Ma pháp sư tập sự, coi như là quý tộc tiêu chuẩn trong Liên minh Thương nghiệp, về mặt thân phận không thể bắt bẻ. Thứ ba, hắn có đạo sư là một Ma pháp sư cấp ba, hậu trường cũng coi như vững chắc. Thứ tư, ngoại trừ việc giết nô lệ, hắn không hề vi phạm bất cứ pháp luật nào của Liên minh, bởi vì pháp luật của Liên minh không hề quy định không thể giết nô lệ, chỉ là không ai lại đi làm như vậy thôi. Cho nên người khác tối đa chỉ có thể nói hắn tàn bạo, không thể nào buộc tội hắn, bởi vì hắn thực sự "vô tội".

Chính vì như vậy, hắn căn bản không sợ những kẻ có ý đồ với hắn, cường giả cấp bốn trở lên chừng một chút xúi tài sản và Âm Hồn Kỳ của hắn, cấp ba lại có lão sư đỡ đòn, cấp hai trở xuống, ha ha...

Cho dù đối phương định mượn thể chế đe dọa bức bách hắn, thì trước mắt hắn cũng là người trong thể chế, cũng không có gì phải sợ hãi. Cho dù đối phương có quyền lực trong thể chế cao hơn hắn, có thể âm thầm lạm quyền hãm hại hắn, nhưng chúng cũng phải cẩn thận không thể để bại lộ, một khi bại lộ, những kẻ lợi dụng thể chế này sẽ bị thanh lý trước tiên.

Vì vậy bất kể mặt tối mặt sáng, hậu trường, thực lực, hắn không có lý do để sợ hãi, trái lại, hắn muốn lợi dụng cơ hội lần này để hảo hảo lập uy.

Trước mắt mà xem, có khả năng hắn sẽ ở lại Liên minh Thương nghiệp này một đoạn thời gian dài, thậm chí đã bắt đầu mưu đồ thành lập lãnh địa. Nếu để cho người xung quanh nghĩ là hắn may mắn, bản thân không có thực lực, hoặc thực lực nhỏ yếu, chỉ có hậu trường và tài phú, phiền toái trong tương lai sẽ rất nhiều, chẳng bằng ngay từ đầu dùng thủ đoạn máu tanh trực tiếp sát phạt, lập nên uy phong. Tuy rằng làm thế sẽ có hậu quả, kết thù kết oán, thậm chí uy hiếp sau này sẽ càng thêm to lớn, nhưng tốc độ phát triển của hắn tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của bất cứ kẻ nào. Đến lúc đó, người nào uy hiếp người nào còn chưa biết được, không chừng khi đó hắn chính là cao tầng của Liên minh Thương nghiệp cũng nên.

Vừa đi ra đường, Ngô Minh bỗng nhiên ngửi thấy phía trước có mùi thơm, lập tức phảng phất có nước miếng từ trong miệng chảy ra. Dưới sự kinh hãi, hắn lập tức dừng bước.

Hiện tại hắn chính là u hồn thể a, u hồn thể là Undead, bản thân có thể hấp thu năng lượng âm để duy trì sự sống, cơ bản không cần ăn uống các loại. Cũng không phải nói u hồn không thể nào ăn uống, mà là không cần, hơn nữa hắn không phải u hồn chân chính, lại càng không cần ăn uống, vì u hồn chỉ ăn khi tiến giai mà thôi.

Nhưng hiện tại mùi thơm này lại khiến hắn muốn ăn ngay lập tức.

Âm mưu đã đến

Đây nhất định là thứ gì đó đại bổ đối với u hồn, cùng loại với nước suối Cửu U, được dùng để câu dẫn hắn. Ngô Minh âm thầm cười lạnh, đồng thời triển khai giác quan thứ sáu của Thủy Vận Quyết đến cực hạn. Tiếp tục đi tới, hắn nhìn thấy phía trước có một quầy hàng ăn uống, có một đám dị tộc đang ngồi ăn trong đó.

Ngô Minh vừa đi tới vừa cười nói: "Hương vị thơm quá, ông chủ cho ta một phần."

Chủ cửa hàng là một Elf đáng vẻ văn nhợt, có điều sắc mặt của Elf này tái nhợt vô cùng, hiển nhiên là một Huyết tộc, Huyết tộc Elf thật sự là hiếm thấy, và ngoại trừ ông chủ này, xung quanh còn có bảy tám gã dị tộc, thoạt nhìn cao lớn thô kệch, hơn nữa sắc mặt cả bọn đều trắng bệch, bọn chúng cũng là Huyết tộc.

Nghiêm túc mà nói, tộc Undead thật sự kỳ quái, ngoại trừ vài chủng tộc cá biệt, ví dụ như tộc Nightmare các loại, những tộc Undead khác chẳng khác nào nòi lâu thập cẩm, ví dụ như trong U hồn tộc thì có u hồn của từng chủng tộc khác nhau, tộc Skeleton cũng hình thành từ bộ xương của từng chủng tộc khác nhau. Cho nên Undead chư tộc không thể chỉ dựa vào vẻ ngoài để xác nhận chủng tộc, mà xác nhận dựa trên tính chất đặc thù của mỗi tộc. Trong Huyết tộc đa số là Thú nhân, Goblin, Bán Cự Nhân. Huyết tộc Elf thì tương đối hiếm thấy.

Những dị tộc ngồi xung quanh trên cơ bản đều là Huyết tộc Thú nhân, tuy bọn họ tuy đang ngồi ăn, tất cả ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào Ngô Minh, mà Ngô Minh lại tỏ ra không phát giác gì cả, chỉ ngồi xuống ăn món ăn mà ông chủ đem tới, là một thứ sền sệt màu bạc. Sau khi ăn thứ này vào bụng, hắn cảm thấy một cảm giác ấm nóng bên trong, Thủy Vận Quyết của hắn không cảm thấy nguy hiểm, thân thể u hồn thì thoáng cái trở nên mạnh mẽ hơn một chút.

"Bao nhiêu tiền?" Ngô Minh ăn xong lại hỏi

Chủ cửa hàng kia nhìn Ngô Minh bằng ánh mắt âm lãnh: "Ngân huyết tương, một chén một linh thạch."

"Ha ha, không đắt lắm." Ngô Minh cũng không chậm trễ, liền móc ra một linh thạch, thậm chí hắn còn cố ý đánh rơi túi vải của mình trên mặt đất, tức thì có năm sáu khối linh thạch lăn ra.

Những người xung quanh đều nhìn mấy khối linh thạch với ánh mắt nóng rực, ánh mắt gã Huyết tộc Elf càng âm lãnh hơn, hắn lại nói: "Khách nhân ăn hai chén, tại sao chỉ đưa một linh thạch?"

Ngô Minh cười lạnh nhặt linh thạch rơi trên mặt đất lên, đồng thời nói: "Ta chỉ ăn một chén, lúc nào ăn hai chén?"

Chủ cửa hàng cũng nở nụ cười lạnh nói: "Chính ngươi đã ăn hai chén, giờ lại nói thế là sao? Học trò của Ma Pháp Sư cấp ba tính quy nợ à?"

Ngô Minh cười ha ha nói: "Người xung quanh có thể chứng thực cho ta, ta chỉ ăn có một chén."

Lúc này, trong đám Huyết tộc Thú nhân đã có người đứng dậy nói: "Ngươi đã ăn hai chén, chúng ta đều tận mắt chứng kiến."

Những Huyết tộc Thú nhân còn lại cũng đứng dậy, từng kẻ một chỉ trích Ngô Minh quy nợ, mà chủ cửa hàng càng lớn tiếng quát: "Học trò của Ma Pháp Sư cấp ba thì hay à, nơi đây chính là Liên minh Thương nghiệp, là nơi có luật pháp đàng hoàng, ngươi cho rằng ở đây giống như những bộ lạc cấp thấp đó sao? Ăn hai chén, lại chỉ trả tiền một chén, ngươi dám khi dễ người khác như thế sao?"

Ngô Minh vẫn cười lạnh, khoanh hai tay trước ngực nói: "Thế ngươi muốn như thế nào?"

Chủ cửa hàng lại nói: "Hoặc là trả tiền cho hai chén, đồng thời cùng chúng ta đi đến toà thị chính một chuyến, hoặc xé bụng của ngươi ra cho chúng ta kiểm tra, đến cùng ngươi ăn một chén hay hai chén."

U hồn đúng là có thể xuyên thấu vật chất, thậm chí có thể len vào bên trong các loại đồ vật, nhưng bản thân không thực sự hư hóa, vẫn có thể bị thương tổn, nếu xé bụng ra, trong lúc nhất thời đúng là không chết được. Nhưng nếu không được trị liệu kịp thời, để vết thương kéo dài quá lâu, u hồn sẽ bị thất thoát năng lượng âm từ chỗ vết thương, từ từ tan thành mây khói.

Ngô Minh trầm mặc một cái, lúc này xung quanh đã có hơn mười người xông tới, hơn mười người này hắn không phải một phe với đám huyết tộc, chỉ chạy tới xem náo nhiệt, cũng bởi vì thân phận học trò của Ma pháp sư cấp ba của hắn dễ khơi gợi lên sự ghen ghét đố kỵ. Tất cả những người này đều liên tiếp chỉ trích Ngô Minh, yêu cầu hắn hoặc là trả tiền, sau đó đi toà thị chính chịu phạt, hoặc xé bụng ra cho tất cả mọi người kiểm tra.

Ngô Minh bỗng nhiên cười ha ha, hắn trực tiếp chỉ vào một gã đang chỉ trích to tiếng nhất mà nói: "Điểm tâm ngươi ăn chính là cứt!!!"

Đó là một Dã thú nhân, hắn sừng sốt một chút, lớn tiếng mắng: "Lão tử ăn ngươi..."

Ngô Minh phất một tay lên, Âm Hồn Kỳ liền hiện ra trên tay, lập tức có hai đầu lệ hồn xuất hiện trước mặt Dã thú nhân, một trái một phải đè hẳn quỳ xuống, Ngô Minh vẫn nói: "Ta nói thứ ngươi ăn vào buổi sáng là cứt, có đúng hay không?"

Tên Dã thú nhân này bị dọa rồi, nhưng hắn vẫn trả lời theo bản năng: "Không, không phải, buổi sáng ta ăn bánh nướng kẹp thịt..."

"Hừ!"

Một tiếng hú...uuu vang lên, một con lệ hồn trực tiếp mổ bụng tên Dã thú nhân này, sau đó móc dạ dày của hắn ra, Ngô Minh nhìn một chút thì nói: "Nguyên lai là bánh nướng kẹp thịt, còn có thêm một chút phân a, xem ra ta nói đúng được phân nửa."

Người xung quanh lúc này mới điên cuồng hét lên, mỗi tên đều té cứt té đại chạy ra bên ngoài. Ngô Minh cũng không đi quản, nhìn về phía Huyết tộc Elf nói: "Buổi sáng ngươi cũng ăn cứt, đúng hay không? Đúng rồi, còn các ngươi nữa, buổi sáng đoán chừng đều ăn cứt hết đi?"

Trong nháy mắt, chín mươi chín lệ hồn và âm hồn đồng thời xuất hiện, bao vây đám Huyết tộc này, sắc mặt trắng bệch của bọn họ bị dọa đến muốn phát xanh rồi, trong đó gã Huyết tộc Thú nhân cao lớn nhất mãnh liệt xông lên, rút vũ khí chém tới một con âm hồn, nhưng con âm hồn này vẫn lông tóc không hề tổn thương, xông tới đè gã Huyết tộc Thú nhân này quỳ gối trên mặt đất.

Tên chủ của hàng Huyết tộc Elf cũng bị hai con lệ hồn đè cho quỳ trên mặt đất không thể động đậy, hắn lập tức la lớn: "Ngươi làm gì? Quy nợ không nói, còn có ý định giết người sao? Không, ngươi đã giết người, ngươi biết ta là ai sao? Ta chính là huyết duệ của Từ tước..."

Ngô Minh cũng không thèm để ý đến hắn, đi tới trước mặt một gã Huyết tộc Thú nhân nói: "Bữa sáng của ngươi có phải là cứt hay không?"

Huyết tộc Thú nhân này đã bị dọa quắc, hắn nhìn thâm trạng của Dã thú nhân cách đó không xa, lập tức gật đầu nói: "Dạ dạ dạ, buổi sáng ta ăn cứt."

"Ăn mấy bát?" Ngô Minh vừa cười vừa hỏi.

"Ta, ta... Ta không biết đã ăn mấy bát." Huyết tộc Thú nhân vẻ mặt đưa đám nói.

"Đề ta giúp ngươi kiểm tra một chút." Ngô Minh vẫn vừa cười vừa nói.

Lập tức, lại một thi thể bị mổ bụng ngã xuống mặt đất, Ngô Minh còn hảo tâm bóp nát quả tim và đầu của hắn, dù sao cũng không nên để bọn họ chết một cách chậm rãi thống khổ như vậy nha.

Từng bước từng bước, Ngô Minh đi "hỏi thăm" tất cả những huyết tộc còn lại. Từng bước từng bước, tất cả những Huyết tộc này đều chết đến không thể chết hơn, mà khi Ngô Minh đi tới trước mặt gã Huyết tộc Elf, hắn đã sợ tới mức đá ra quần, Ngô Minh che mũi mà nói: "Thì ra Huyết tộc còn có thể đi tiêu a, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy... Nói tiếp, buổi sáng ngươi đã đớp cứt rồi phải không?"

Huyết tộc Elf điên cuồng giãy dụa, nhưng không thể động đậy chút nào, hắn vội la lớn: "Ăn, ăn, không, không ăn, không, ăn... Tha cho ta, ta là hậu duệ Huyết tộc Tử tước, cha ta là thân thuộc của Huyết tộc Hầu tước, ngươi không thể giết ta, không nên, ngươi chỉ ăn một chén, thật sự, chỉ ăn một chén, ta thề, thật sự chỉ ăn một chén."

Ngô Minh cười hi hi nói vào bên tai Huyết tộc Elf: "Dạy ngươi một chút... Thiết lập bố cục hãm hại ta để mà làm gì? Dựa vào thể chế? Dựa vào quan hệ? Dựa vào hậu trường? Dựa vào dư luận? Một khi bị đe dọa đến sinh tử, ta còn đi quản những điều này làm gì? Còn đi quản hậu trường của các ngươi làm gì? Cận tại chi xích, nhân tận địch quốc (*), đừng nói là chỉ có mười mấy thị dân vậy xem, người của toàn thành thành phố vậy xem thì thế nào? Nếu ta buộc phải chết thì giết một là đủ vốn, giết hai có lời, ta không thêm để ý bất cứ chuyện gì, giết sạch hết tất cả các ngươi đấy, ngươi cảm thấy ta sẽ đi nói đạo lý với các ngươi sao?"

()Cận tại chi xích, nhân tận địch quốc: Một khi kẻ thù đã đi sát mặt thì phải chơi tất tay với hắn, cho dù hậu trường sau lưng kẻ đó có là một quốc gia thì cũng mặc kệ.*

Huyết tộc Elf đã hồi hận đến ruột phát xanh rồi, hắn cũng không phải là loại quần áo lụa là, bản thân cũng có chút kiến thức, càng có thân phận, có đọc sách, có truyền thừa, cũng có chức nghiệp, nhưng không phải là Ma pháp sư, hơn nữa cũng chỉ cấp một, vì vậy hắn mới định dựa vào thể chế, hậu trường, dựa vào dư luận để bức bách Ngô Minh, ít nhất phải buộc Ngô Minh giao ra kiện Ma khí thao túng âm hồn kia.

Nhưng ai mà biết được tên Ngô Minh này căn bản không thêm để ý đến những thứ đó, hắn chính là một tên cuồng sát và liều mạng. Đối với loại người này, trừ khi có thể dùng sức mạnh trực tiếp đánh chết, còn không thì đừng nên trêu chọc tới hắn, bởi vì ngoại trừ tính mạng và lợi ích của bản thân, hắn sẽ không thêm nói lý hoặc để tâm tới bất cứ điều gì khác.

Ngô Minh cho đám lệ hồn xé xác tên Huyết tộc Elf. Cùng lúc đó, xa xa trên đường phố xuất hiện lực lượng cảnh sát tuần tra tiến tới chỗ quây hàng. Bọn họ cầm các loại vũ khí chữa về phía Ngô Minh...

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 13: Nguồn gốc của "Trị số thân thuộc Thiên đạo";

Dịch giả: No Name

Ngô Minh ngồi một mình trong phòng giam, hắn không hề tỏ ra sợ hãi chút nào, thậm chí còn nhàn nhã ngâm nga hát.

Nhưng sâu trong nội tâm hắn lại đang có chút trầm trọng, bởi vì khi giết gã Huyết tộc Elf kia, hắn đã lấy được ba nghìn điểm số ban thưởng. Chuyện này không bình thường.

Trên thực tế, lúc còn trên thảo nguyên của Bán Long chư tộc, vài con Kobold bị hắn giết ban đầu đã lấy được một nghìn điểm số ban thưởng, chuyện này cũng không bình thường, chỉ là khi đó còn chưa có gì để so sánh. Nghiêm túc mà nói, lấy cấp độ và thực lực của đám Kobold đó, một con còn chưa chắc được một điểm số ban thưởng.

Lúc hắn giết những Huyết tộc Thú nhân đó, mỗi kẻ cho hắn tầm mười điểm số ban thưởng, toàn bộ cộng lại hơn một trăm điểm số ban thưởng, nhưng khi giết gã Huyết tộc Elf kia thì lại đạt được đến ba nghìn điểm số ban thưởng. Nói thật, hắn bị dọa rồi.

Ngô Minh nhớ lại một số thông tin trong sách đã đề cập tới, bất kỳ Hồng Hoang Vạn Tộc khi truy xuất nguồn gốc huyết mạch đều liên hệ tới một Thánh nhân, à không, Thánh vị mới đúng. Ví dụ như tộc Kobold khi truy dòng huyết mạch sẽ liên kết tới một Thánh vị Long Tộc nào đó. Mà trong ghi chép, ở thời cường thịnh nhất, Huyết tộc chính là một chủng tộc cường đại xếp hạng trên 200. Mặc dù Huyết tộc chỉ là một chi nhánh của tộc Undead, nhưng từ trước đến nay luôn là Hoàng tộc trong tộc Undead, khi đó Huyết tộc cũng thành lập Huyết chi đế quốc, tuy rằng không so sánh được với các đế quốc

chân chính, nhưng vẫn mạnh hơn bất cứ liên minh nào.

Thẳng đến khi Undead chư tộc xâm lấn lãnh địa của Bán Long chư tộc, Huyết tộc Thủy Tổ Cain, cũng chính là Thánh vị cường đại nhất của Huyết tộc bị Thánh vị Long Tộc nào đó đánh chết tại chỗ. Sau đó tinh anh Huyết tộc dần chết hết, mới có Liên minh Thương nghiệp như bây giờ. Từ đó Huyết tộc dần dần xuống dốc.

Nhưng tất cả Thánh Nhân hay Thánh vị đều có đặc tính bất tử, cho dù bị Thánh vị khác đánh chết, theo thời gian trôi qua sẽ dần dần phục sinh, trừ khi bị tồn tại cấp độ cao hơn cưỡng ép xóa bỏ, nếu không Thánh vị chính là vĩnh sinh bất diệt.

Ngô Minh hoài nghi, huyết duệ của gã Huyết tộc Elf mà hắn đánh chết có khả năng đến từ chính huyết mạch trực hệ của một Thánh vị Huyết tộc nào đó, thậm chí có thể là huyết mạch của chính Cain còn đang trong quá trình phục sinh kia, và khi Chủ Thần của hắn rút ra « Trị số thân thuộc Thiên đạo », rất có thể đã xuyên qua gã Huyết tộc Elf này mà trực tiếp rút lấy « Trị số thân thuộc Thiên đạo » của Thánh vị Huyết tộc đó.

Nếu thật sự như vậy... Có lẽ có phiền toái lớn rồi.

"Nếu thật sự là trực tiếp rút ra « Trị số thân thuộc Thiên đạo » của Thánh vị Thánh vị kia rất có thể sẽ phát hiện ra việc này, một khi điều tra rất có thể sẽ ngay lập tức tìm ra ta, đây chính là Thánh vị, cấp năm a..."

Trong lòng Ngô Minh phát sầu, hắn cảm thấy mình thật sự vô cùng không may, hắn thật sự không muốn ba nghìn điểm số ban thưởng này, dù sao có chột nô lệ, cùng lắm thì từ từ đồ sát, hà tất phải chột tới Thánh vị làm chi? Hơn nữa rất có thể là hai gã Thánh vị, Bán Long Tộc bên kia một vị, Huyết tộc bên này một vị...

"Thánh vị là biến chất, hơn nữa là đại biến chất..."

Theo Ngô Minh biết, các loại con đường tiến giai đều chia thành hai lần đại biến chất, là bản chất sinh mệnh biến chất. Lần thứ nhất biến chất là cấp bốn sơ cấp tiến vào cấp bốn trung cấp, đó là từ bên ngoài truy cầu vào bên trong, đốt lên ánh sáng tâm linh của bản thân, khiến cho Entropy của bản thân từ tăng lên thành giảm đi, đây chính là bản chất sinh mệnh biến chất lần thứ nhất.

Mà lần biến chất thứ hai chính là cấp bốn đỉnh phong đi đến cấp năm, người tu chân xưng là Tiên Nhân, khóa ADN xưng là Thánh nhân, những con đường khác trên cơ bản cũng xưng là Thánh nhân. Người tu chân có chút đặc thù không giống các con đường khác, tạm không đề cập tới. Tất cả Thánh Nhân là vĩnh sinh bất diệt, bất diệt bất tử, bất tịnh cảm nguyệt là chuyện bình thường, chân chính từ phạm vật đi đến siêu phạm thoát tục, đã trở thành tồn tại ở một cấp độ hoàn toàn khác.

Đôi khi có cấp bốn sơ cấp đánh bại thậm chí đánh chết cấp bốn trung cấp, nhưng chưa bao giờ có bất kỳ ghi chép nào ghi lại cấp bốn có thể đánh bại Thánh nhân, cho dù là cấp bốn đỉnh phong cũng khó có khả năng xảy ra, cũng như nhân vật 2d làm sao có thể đánh bại sinh vật 3D?

"Nếu thật sự là Thánh vị, mình chỉ có thể tiếp tục chạy trốn rồi."

Ngô Minh nghĩ tới đây, nội tâm vô cùng bất đắc dĩ, lại không cam lòng, bởi vì Liên minh Thương nghiệp thật sự rất thích hợp cho hắn ẩn núp phát triển, nơi này là vùng đất có trật tự, không phải là bộ lạc Man Hoang, lại là liên minh có buôn bán lưu thông, hắn có thể dựa vào Chủ Thần Không Gian trắng trợn vơ vét của cải, có thể đạt được điểm số ban thưởng số lượng lớn.

Huống chi lần này giết hậu duệ của một gã Thánh vị, cho dù chạy trốn, chẳng lẽ hắn không cần điểm số ban thưởng nữa? Nếu tiếp tục giết tới một đường, ai mà biết liệu có chột phải một Thánh vị nào khác nữa không?

"Như vậy, đầu tiên phải xác nhận nếu ta không trốn, liệu có bị Thánh vị để ý tới hay không?"

Ngô Minh suy nghĩ cả buổi, tuyệt vọng phát hiện nếu thật sự là Thánh vị, như vậy chỉ cần không ngừng điều tra, nhất định sẽ lần tới dấu vết của hắn.

"Tiếp theo, phải xác nhận Huyết tộc có bao nhiêu Thánh vị? Đồn đại bên ngoài, hoặc ghi chép trong sách đều nói là chỉ có Cain, hơn nữa đã bị đánh chết, liệu Huyết tộc có còn Thánh vị nào khác? Từ các truyền thuyết đã đọc ở tương lai, Huyết tộc có Thủy Tổ Cain, còn Lilith thì sao? Thuộc về Huyết tộc hay Địa ngục? Xem ra nhất định phải điều tra một phen."

Ngô Minh tiếp tục suy nghĩ, hắn càng nghĩ càng cảm giác mình dường như đang làm lần điều gì đó. Rất có thể kẻ tìm tới hắn cũng không phải là một Thánh vị toàn vẹn.

"Như là chỉ Huyết tộc có một Thánh vị là Cain, như vậy hắn đang ở trạng thái phục sinh sau khi từ vong. Tuy rằng ta không biết Thánh nhân Thánh vị phục sinh cần thời gian bao lâu, thực lực trong lúc phục sinh như thế nào, nhưng kẻ đánh chết hắn là một Thánh vị khác, như vậy khẳng định thời gian phục sinh không ngắn mới đúng. Ít nhất từ việc Liên minh Thương nghiệp thành lập, đến Huyết tộc xuống dốc có thể nhìn thấy được, nếu mấy trăm năm sau hắn mới phục sinh, ta còn cần phải bỏ chạy làm gì? Hơn nữa mấy trăm năm... Ha ha..."

"Nếu hiện tại hắn đã phục sinh, nhưng thực lực rất kém cỏi thì sao? Thậm chí là không dám lộ diện, là sợ Thánh vị của Long Tộc? Vẫn còn có kẻ thù khác? Cho nên không dám xuất hiện trực tiếp nghiền chết ta, hoặc là thực lực chưa đủ, hoặc là cần có thời gian, hoặc là sợ cừu địch... Liệu ta sẽ có cơ hội..."

"...Sát Thánh hay không?!"

Nghĩ tới đây, lòng ngực Ngô Minh nhảy loạn một hồi, thậm chí hắn cảm thấy trái tim như muốn nhảy ra ngoài. Lúc này cửa phòng giam mở ra, lính canh

ngục cung kính phụng bồi Pháp sư khô lâu đến, Pháp sư khô lâu nhìn Ngô Minh, xác nhận hắn vô sự rồi mới lên tiếng: "Theo ta trở về."

Ngô Minh sớm biết chuyện sẽ như vậy, hắn cũng không bận tâm, cúi chào Pháp sư khô lâu, sau đó theo nó ra khỏi ngục giam. Dọc đường những canh ngục đó như chó săn không ngừng nện bọ, Pháp sư khô lâu thì không nói một lời.

Thẳng đến khi đã cách ngục giam thật xa, sau khi Pháp sư khô lâu và Ngô Minh lên một chiếc xe ngựa, Pháp sư khô lâu mới lên tiếng: "Đã không sao, Tử tước thì chẳng có gì phải sợ, cho dù là Huyết tộc Hầu tước cũng chỉ ngang cấp độ với ta, hắn sẽ không dám xằng bậy. Hơn nữa dùng ma pháp chiếu lại cảnh tượng lúc đó đã phát hiện đám người kia sử dụng âm mưu trước, người chỉ phản ứng quá độ. Chúng ta cần phải bồi thường hai món ma khí, cho nên ta lấy trinh sát của người và một cây ma trượng. Người thiếu nợ ta hai món."

Ngô Minh vội vàng tỏ vẻ nhất định hoàn lại, cùng với cảm tạ đạo sư các kiểu, Pháp sư khô lâu vẫn trầm mặc ít nói, trên đường đi cũng không nói một lời. Đến khi cả hai đến nhà của Ngô Minh, Pháp sư khô lâu mới nói: "Trong vòng nửa năm trở thành Ma Pháp Sư cấp một, nếu không thì vấn đề này sẽ không yên." Nói xong, cũng không để ý tới Ngô Minh nữa mà cho xe ngựa rời đi.

Ngô Minh trở về căn hộ của mình, kỳ thật này giờ hắn không hề tập trung, nói thật, Huyết tộc Elf với hắn mà nói là chuyện nhỏ, nửa năm trở thành Ma Pháp Sư cấp một cũng hoàn toàn không có vấn đề, cái hắn đang suy nghĩ chính là làm thế nào để sát Thánh...

"Nhất định phải mượn nhờ ngoại lực, đạo sư khẳng định không được, cấp ba vs cấp năm, cho dù là cấp năm đã bị suy yếu cũng không có khả năng. Khi mà ta Trúc Cơ, luyện chế ra pháp khí của mình thì thực lực cũng đã mạnh hơn đạo sư rồi. Về phần Liên minh Thương nghiệp... Có lẽ cũng không có khả năng, không nói trước Liên minh Thương nghiệp có Thánh vị hay không, cho dù có Thánh vị, cũng tuyệt đối không có khả năng vì một cái con sâu cái kiến như ta mà đắc tội với một Thánh vị khác, trái lại, ta cảm thấy khả năng chúng sẽ liên hợp lại thay nhau cắt lát ta còn cao hơn..."

"Về phần ngoại lực khác, Cốt... Liên lạc không được a, Tiên Thiên Linh Bảo? Trong truyền thuyết, chỉ có kẻ nắm giữ Tiên Thiên Linh Bảo, mới có thể lấy thân thể phạm nhân chiến thắng Thánh nhân Thánh vị, nhưng bây giờ ta không tìm được bất cứ tin tức gì về Tiên Thiên Linh Bảo, ngoại trừ vị trí địa lý của Liên minh Thương nghiệp, hiểu biết của ta về những khu vực khác của Hồng Hoang là rất ít, đây cũng không phải là biện pháp tốt..."

"Hay là... Dựa vào suy đoán của ta đối với Địa Linh Tộc!?"

Địa Linh tộc, cùng với các chủng tộc diễn sinh bao gồm Goblin, High Goblin, Người lùn, Gnome..., bọn họ có cùng một đặc tính quan trọng, đó chính là có khoa học kỹ thuật vô cùng phát triển. Đây là một thành viên rất nổi tiếng trong Hồng Hoang vạn tộc, trên internet trong tương lai Hồng Hoang Thiên Đình cũng có vài truyền thuyết liên quan đến chủng tộc này.

Truyền thuyết, tộc Địa Linh có sức mạnh khoa học kỹ thuật đứng đầu Hồng Hoang Vạn Tộc. Vì nguyên nhân nào đó, Địa Linh tộc diệt tộc, thậm chí ngay cả Thánh vị của Địa Linh tộc cũng triệt để mai một. Sau đó các chủng tộc diễn sinh của Địa Linh tộc vì thế mà xuống dốc, nhưng vẫn bảo trì được truyền thừa, không đến mức triệt để hủy diệt như Địa Linh tộc.

Trong truyền thuyết, tộc Địa Linh từng tạo ra ba tác phẩm đỉnh cao, lấy khoa học kỹ thuật, lấy phạm vật, lấy sức mạnh không phải Thánh vị mà có thể địch nổi Thánh vị, theo thứ tự là: Obelisk - Cự Thần Bình; Osiris - Thiên Không Long; Ra - Dực Thần Long.

Trong truyền thuyết, ba đại tạo vật này đều được dung nhập vào một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cho nên mới có thể lấy sức mạnh không phải của Thánh nhân Thánh vị mà đánh bại Thánh nhân Thánh vị.

Trong truyền thuyết, ba đại tạo vật được chôn dấu đâu đó trong đại lục Hồng Hoang, ngoại trừ mảnh vỡ của Obelisk - Cự Thần Bình đã xuất hiện, hai tạo vật còn lại vẫn còn hoàn hảo không tổn hao gì, đang đợi người hữu duyên tới khởi động. Cho dù người khởi động là một người bình thường cũng có thể lập tức hưởng thụ đãi ngộ gần với Thánh nhân.

Trong truyền thuyết...

Rất nhiều truyền thuyết về Địa Linh tộc, mà khi lúc Ngô Minh tò mò xem một vài thông tin, đặc biệt là thông tin về mảnh vỡ của Obelisk - Cự Thần Bình, cùng với vị trí cụ thể khai quật ra mảnh vỡ, vị trí đó có một dòng sông có ánh sáng màu vàng kim...

Thành Kim Hà...

Dòng sông có ánh sáng màu vàng kim...

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Quyển 2 - Chương 14: Chuẩn bị

Dịch: No Name

Đĩ nhiên Ngô Minh sẽ không đặt toàn bộ hy vọng vào một lời đồn đãi, vạn nhất nơi đây không phải là địa điểm khai quật thì sao? Vạn nhất thời đại này

Cự Thần Bình còn chưa bị chôn vùi ở chỗ này thì sao? Vạn nhất ở đây cũng chỉ còn lại một vài mảnh vỡ, chứ không phải Cự Thần Bình nguyên vẹn thì sao?

Chỉ có người đến bước đường cùng, hoặc đầu óc không bình thường, mới có thể đặt toàn bộ hy vọng vào một chỗ. Hiển nhiên Ngô Minh tự nhận là bản thân còn chưa tới mức độ đó.

Lựa chọn hần có thật ra không ít, thứ nhất dĩ nhiên là là chạy trốn. Chỉ có một vấn đề, cho dù chạy trốn tới nơi khác, hần thu hoạch 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, rất có thể sẽ vô tình hấp thụ 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 của một Thánh vị nào đó, từ đó có thể khiến Thánh vị đó điều tra tìm tới hần.

Nhưng đây cũng không có nghĩa là Thánh vị có thể dễ dàng tìm ra hần. Thánh vị có thể điều tra ra một u hồn tên là Ngô Minh, nhưng sao có thể điều tra khắp Hồng Hoang để tìm ra được nhân loại Ngô Minh chứ. Thánh vị còn không có uy năng lớn như vậy, Thiên đạo có lẽ có thể, nhưng Chủ Thần không gian ban sơ của hần lại có thể che giấu hần với Thiên đạo.

Vì vậy cũng không phải là Ngô Minh không có đường lui, chỉ là đường lui này đại biểu cho việc hần buông tha cho tất cả ở Liên minh Thương nghiệp. Nói phải bắt đầu lại tất cả từ con số 0 cũng không chính xác, dù sao hần cũng đã tích lũy được một ít, Âm Hồn Kỳ có thể giúp cho hần bắt bại dưới cấp ba, tri thức tích lũy được ít nhất cũng giúp hần biết đại khái về thời đại Hồng Hoang này.

Nhưng điều này có nghĩa là kế tiếp hần phải trông đợi vào vận may. Nếu may mắn có thể sẽ gặp được một mảnh phúc trạch, đạt được bảo bối, không khó khăn trong việc giết dị tộc, đạt được Tiên Thiên Linh Bảo, cứ thế mà trở thành Thánh nhân. Nhưng cũng có khả năng hần sẽ giết nhầm một dị tộc có liên hệ với Thánh vị, bị Thánh vị đó bắt được, cắt niềng tra tấn, bức hần phun ra Chủ Thần không gian ban sơ. Khả năng như vậy còn lớn hơn nhiều so với khả năng gặp may mắn.

Ngô Minh không muốn đánh bạc, vận khí của người có khả năng vô địch nhất thời, nhưng không có khả năng cả đời đều may mắn. Vì vậy hần không muốn đánh bạc, tuy có đôi khi bắt buộc phải đánh bạc, cũng chính là thời khắc phải liều mạng, nhưng trong trường hợp không cần liều mạng, hần nhất định sẽ không đi đánh bạc.

"Vì vậy ta nhất định phải chuẩn bị thật kỹ lưỡng, một là phải đảm bảo có thể chạy trốn bất cứ lúc nào, chỉ cần có thể chạy trốn, dựa vào năng lực che giấu của Chủ Thần để cắt đuôi sự truy tìm của Thánh vị đối với ta."

"Đương nhiên, chạy trốn là trường hợp xấu nhất, gần với việc sẽ bị giết và mất đi Chủ Thần không gian ban sơ, nhưng lại không thể không chuẩn bị."

"Hai, chính là phản kích, đầu tiên xác nhận Huyết tộc có phải chỉ có một Thánh vị hay không, nếu có nhiều Thánh vị, phải xác nhận số mệnh ta lấy được là của ai. Còn nếu như chỉ có một Thánh vị, Cain đã phục sinh hay chưa, nếu chưa phục sinh, cần bao lâu mới có thể phục sinh, nếu đã phục sinh, trạng thái hiện tại của hần như thế nào, có cừu địch hay không, cừu địch có đang truy lùng hần hay không."

"Ba, khả năng phản kích. Đầu tiên phải xác định một chút, đối phương chính là Thánh vị, đương nhiên, đây là khả năng xấu nhất, là ta đã rút phải 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 của một Thánh vị, đương nhiên cũng có thể là gã Huyết tộc Elf kia có thiên phú dị bẩm, tương lai có thể trở thành đại nhân vật, tương tự như 《Vị diện chi tử》, 《Khí vận chi tử》 vậy, vì vậy 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》 của hần mới cao như vậy. Nhưng! lời nói có thể gạt người, nhưng không thể nào gạt mình, lòng ta bất an, vì vậy trước hết cứ cho là đã chọn phải Thánh vị đi. Đối phương là một Thánh vị, phải đánh giá chiến lược của hần ở mức độ cao nhất có thể, thủ đoạn thông thường không thể nào địch nổi."

"Dựa vào những gì đã biết trước mắt, muốn lấy thân thể phạm nhân đánh bại Thánh nhân, phương pháp đầu tiên chính là Tiên Thiên Linh Bảo. Đây phương pháp có khả năng lớn nhất, thời đại Hồng Hoang Thiên Đình thậm chí cũng còn có nhiều người trên mạng rủa những người có được Tiên Thiên Linh Bảo là đi chết đi chết đi, nói rằng chúng chính là BUG, BUG của đa nguyên vũ trụ."

"Hai chính là di vật của Địa Linh tộc, Obelisk - Cự Thần Bình, vật này không biết rốt cuộc mạnh bao nhiêu, cứ tạm thời tin tưởng nó có khả năng địch nổi một Thánh vị ở trạng thái yếu ớt nhất."

"Ba... Không có ba rồi, phạm vật khiêu chiến Thánh vị vốn là chuyện nghịch thiên, có thể có hai phương pháp đã là không thể tưởng tượng nổi rồi, còn hy vọng thêm gì nữa? Ta cũng không khỏi quá ảo tưởng đi?"

"Đây là hai phương pháp có thể phản kích. Tuy rằng việc có được Tiên Thiên Linh Bảo là không thực tế, nhưng từ giờ trở đi phải nỗ lực thu thập thêm thông tin về các khu vực khác của đại lục Hồng Hoang. Nếu ta thật sự muốn chạy trốn, những thông tin này cũng sẽ là tài sản quý giá, có thể coi là một công đôi việc."

"Thăm dò khu vực xung quanh Liên minh Thương nghiệp, đặc biệt là vùng núi, theo những gì đã biết được, khu vực khai quật cách Kim Hà rất xa, hơn nữa xung quanh là đồi núi, đây là một manh mối quan trọng. Dựa trên những điểm này để tham chiếu và tiến hành thăm dò, xem ra kế tiếp ta phải trở thành mạo hiểm giả để tiến ra ngoài thành điều tra các khu vực hoang dã. Tuy Liên minh Thương nghiệp quả thật có cơ chế mạo hiểm giả, nhưng bản thân ta có Chủ Thần không gian ban sơ, lại nhớ rất nhiều công pháp và phương pháp chế tạo khí cụ, nếu không phải gặp chuyện lần này, ta vốn không cần phải mạo hiểm như vậy. Thật ra, ta chỉ hy vọng có thể ở đây trạch đến cấp bốn a, đi sinh tử phần đầu mạo hiểm để làm gì? Luyện tâm luyện sinh tử? Ta còn chưa nhiễm tiểu thuyết như vậy!"

Ngô Minh vừa suy nghĩ vừa ghi lại các hạng mục công việc lên giấy. Ghi xong, hần nở nụ cười khổ, tâm tình trong lúc nhất thời rất phức tạp.

Làm người phải biết hiểu rõ bản thân, hần không biết mình có tự hiểu rõ bản thân chưa, nhưng ít nhất hần hiểu rõ vị trí hiện tại của mình. Một, hần là tiểu nhân vật, thậm chí rất có thể là quân cờ của đại năng. Hai, hần có chút thiên mệnh bên người, nếu không Chủ Thần không gian ban sơ sẽ không đến tay hần. Ba, hần cũng không phải là anh hùng hào kiệt, lúc cần sợ thì phải sợ, lúc nên bùng nổ thì phải bùng nổ, cần ở thì ở, cần chạy trốn thì nhất định phải chạy trốn, tất cả những điều này sẽ quyết định sinh tử của hần, phải nhớ cho thật kỹ.

"Bốn, trường hợp phản kích thất bại, phải làm sao nhiều loạn ánh mắt Thánh vị, an toàn chạy trốn hoặc thay đổi thân phận khác."

"Đầu tiên phải xác nhận một chút, liệu ta có nên gia tăng số lượng mục tiêu bị rút đi 《Trị số thân thuộc Thiên đạo》, dựa vào đó quấy nhiễu phán đoán của Thánh vị hay không? Ví dụ như ta giả mạo nhiều thân phận khác nhau giết chóc thật nhiều Huyết tộc, dựa vào đó để nhiễu loạn tầm mắt Thánh vị?"

"Bất quá có một điều kiện tiên quyết, đó chính là Thánh vị không thể nào đặt ấn ký lên người ta, bất kể là tinh thần lực, sinh mệnh lực, hoặc phương thức nào đó khác... chữa trị của Chủ Thần liệu có thể xóa đi ấn ký của Thánh vị hay không?"

Ngô Minh ghi tới đây thì chần chờ một chút, sau khi hấn từ biệt Cốt, thử chữa trị từ Chủ Thần, xác thực xóa đi dấu hiệu của Cốt, nhưng Cốt cao lắm là cấp bốn, có chênh lệch về chất so với Thánh vị, hấn cũng không biết Chủ Thần có thể xóa bỏ dấu hiệu của Thánh vị hay không.

"Nhất định phải nghiệm chứng, hơn nữa phải mau chóng lên mới được. Cũng may là Liên minh Thương nghiệp có một Thánh vị khác, nghe nói có vị nữ thần Gnome, ôn nhu và ảm áp. Có rất nhiều thần miếu của nữ thần này trong Liên minh Thương nghiệp, chỉ cần có thể cung phụng đầy đủ tài phú, sẽ được ban cho dấu ấn chúc phúc. Trước tiên sẽ thử nghiệm với vị nữ thần Gnome này."

"Chia làm hai khả năng, nếu có thể xóa đi ấn ký, như vậy một khi bị tập kích, dưới tình huống không thể phản kích, lập tức dùng phương pháp nở hoa tứ phía làm nhiễu loạn Thánh vị, sau đó chạy trốn, đi đến bất kỳ nơi nào khác, đổi mới thân phận, một lần nữa tích lũy tài phú và địa vị."

"Nếu như không có cách nào xóa đi ấn ký, lại không có cách nào để phản kích..."

"Không biết sau khi ta chết, Chủ Thần không gian ban sơ sẽ như thế nào?"

Ngô Minh sờ lên cổ của mình, ghi đến một bước này, kế hoạch của hấn có thể nói là cực hạn của nhân sự. còn lại chỉ có thể trông vào thiên mệnh và vận khí. Tuy nói hiện tại hấn còn chưa phải đánh bạc, nhưng nếu đến bước đường cùng vẫn phải đánh bạc một lần a..

"Đúng là ta vẫn phải biết sợ, trước phải tìm cách nhận được ấn ký của nữ thần Gnome kia, một khi xác nhận không thể nào xóa đi ấn ký của Thánh vị, lập tức vứt bỏ hết thảy chạy trốn tới nơi khác, đồng thời kiên quyết không giết bất cứ người nào của tộc Gnome, tuyệt đối không để cho nữ thần Gnome chú ý. Nhưng từ đó về sau, độ khó Hell của game cũng chính thức bắt đầu rồi."

Ngô Minh định bỏ xuống bút, bắt đầu chế tạo khí cụ siêu phàm, nhưng hấn bỗng nghĩ tới điều gì, tiếp tục viết: "Cuối cùng vẫn là do thực lực quá yếu, nếu có thể đạt tới cấp bốn, hoặc cấp ba Kim Đan của Tu chân giả thôi thì phương pháp giải quyết vấn đề lần này có thể đã khác, tuy rằng không có khả năng trực diện Thánh vị, nhưng việc có thể làm cũng không bị giới hạn như vậy a..."

"Sau này phải nhớ kỹ, cái thân phận U hồn Ngô Minh này không thể giết người quá nhiều, cho dù là giết nô lệ cũng không được. Chuyện Huyết tộc Elf lần này chỉ có thể xảy ra một lần. U hồn Ngô Minh có thể tàn bạo, nhưng kẻ giết người vẫn có thể là một kẻ khác."

Ghi đến đây, Ngô Minh xem lại tờ giấy một hồi, cuối cùng đốt đi bằng một mồi lửa. Trong mắt hấn chỉ còn lại sự kiên định.

"Đến lúc phân tích phù văn diễn sinh thứ hai rồi, ngoại trừ khí cụ siêu phàm "Trình sát", còn cần chế tạo ra khí cụ siêu phàm có năng lực công kích, như vậy mới có thể bán được tiền, đồng thời cũng xác nhận thêm danh tiếng thiên tài của ta, cũng là thời điểm..."

" "Trở thành" Ma Pháp Sư cấp một!"

Bạn đang đọc truyện *Lịch Hồng Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.